

27. 9.

Na komíně travička,
žádná čapí hlavička,
černobílá barvička,
nejsou čápi, ale straky,
na hnízdě si suší fraky.

1. 11.

Na zem spadlo vše barevné listí,
čápi jsou v Africe všichni, tím si můžeme být jistí.

11. 10.

Na hnízdě už roste travička, kdepak jsou asi naše zlatíčka. Snad v Turecku, Sýrii nebo Lybii, no určitě tam je tepleji.

4. 12.

Mraky táhnou, táhnou mraky. A já potáhnu taky (spát)

Ondřeji dobrý spánek. Ani v Trutnově to není vánek.

Anebo se jen pozdravíme a tak o sobě víme. Ve dne nebo i v noci jasné. Skládáme tu občas básně.

Samý shon, samá dřina. Na konci roku má být prima. Chlapi jdou si lenořit. A záclony? Nemá kdo je pověsit. Aby toho nebylo málo, přidáme i závěsy. Pračka to vypere, žehlit se to nemusí. Chlapy se už toho bojí, kdo to slíže? Kdo to nandá na garnýže? Židle, stůl a kapky pěny zas to zvládly naše ženy. Já se toho neděším, záclony nevěším. Dnes už toho bylo moc, všem popřeji dobrou noc.

7. 12.

Držte si klobouky a čepice, dnes to fouká velice.

12. 12.

Kvásek, mouka, voda, vajíčka, dvě mísy? Ne raději vanička. Koukám co nového na komíně, ve vaničce všechno kyne. Čtu si všechny komentáře, kdo komu co pochválí. Krátím si tak dlouhou chvíli než se těsto rozválí. Válím těsto oráním na půl. Nevešlo se mi na stůl. To zas bude nádobí, neva, nandá se to do myčky. Mezitím si od sousedů půjčím další formičky. Formičky jsou naplněné, kam je však dám? Padesát, sto, dvěšť? Dál už to nepočítám. Trouba peče, peče jako blázen. Au to pálí, tak to pustím z ruky na zem. Až to všechno vychladne, nandá se to do krabic. Sem si jistá, že do Silvestra z toho nezbude vůbec nic.

13. 12.

Tam, kde se dřevo řeže, tam to žije. Šířit zvuky na komín? Zato může Vendelín.

Pepova čapí pranostika – prosinec

Konec roku už se blíží, za námi je slunovrat. Nejen naši čápi, hlavně my se těšíme na návrat.

od března pravidelný přísun emocí...

Jeden nákup... druhý nákup... třetí nákup... všechno už je v košíku. Vlevo vpravo, všechno stíhám, mám to prostě v malíku. Nákup možná záminka je na kratičkou procházku. Z nebe občas spadnou deště jako z tenkých provázků. A v tom vševelikém shonu, ruchu nadýchat se můžu venku čerstvého vzduchu...

24. 12.

To není omyl ani žádný sen, to Vendelín si řeže každý den. Vnáší sem jen pouhý zmatek, nevadí mu, že je svátek.

A Vendelín si u toho notuje. Řežu dobře, řežu rád, dřevo je můj kamarád.

Jen jestli Vendelín neřeže místo dřeva kamení. Už začínám mít to podezření.

Ranní ptáče dál doskáče a chodí brzo spát. Vzorem nám je Treperenda, má ji každý rád.

Venku snížek drobně padá. Radost by měl i Josef Lada. Sic to není žádná fujavica jak o ní zpívá Jarek Nohavica. Děti honem berte lyže, sáně, sníh zasypal nám všechny stráně. Na svahu velkým i malým se daří. Jedinou radost nemají naši silničáři. Každý rok jak Karel říkávali, to jsme vůbec nečekali. Občas mrzne občas ne. Bruslit? Koho to dnes napadne. Vždyť ani nemá co zmrznout přece. Je málo vody v řece. Příroda si odpočine přece, se zimou se kamarádí. Koukat na tu krásu z oken nevadí.

26. 12.

Já se bojím konkurence, tak si vlezu do kredence, otevřu si flaštičku, pak napíšu básničku. Žádná lahev tam však není a tak mám po básnění. NEBO ...se pustím do básnění, nic mě neodradí, člověk si vždy nějak poradí.

27. 12.

Jo přesně za tři měsíce je tu máme a s radostí je přivítáme.

Za dlouhých zimních večerů sedím nad mapou Afriky, oprašujíc si zeměpis, myslím na naše čápíky. Těším se na ně, až se vrátí na komín zase zpět, zaklapají nám na kameru, o světě budou vyprávět.

Jó lyžaři na Šumavě, ty se mají. Stejně jak o tom psal Klostermann v Šumavském ráji. Při dnešních výkyvech počasí je to až nemožné, ale přeci, aspoň trochu sněhu napadne... popojet ještě o kousek dál je moje tužba, vždyť na blízku je Horská služba. Ale přeci i slunko za obzorem se už mračí, tak dobrá, pro dnešek stačí...

28. 12.

Foukej, foukej větříčku, schoď mi jednu hrušku. Foukej, foukej větříčku, ať mám plnou nůšku. Foukej, foukej ještě více, ať mám z toho rudé líce. Rudé líce má i babka, foukej, foukej, schoď i jabka.

29. 12.

Dagmarko, na komíně vítej a určitě se přidej, všichni tady rádi přivítáme čapí kamarády.

30. 12.

Dobrou noc a čapí sny pod polštář, zítra nám ukáže svou tvář.

31. 12.

Ač mnozí z nás už dávno vyšli ze školy. A je to dlouho, co jsme psali úkoly. Na druhou stranu jsme ještě pořád fit, abychom se mohli od čápů něco přiučit.

1.1.

Na Nový rok v Africe čápi se cpou velice. Potřebují sílu k tomu, aby zvládli cestu domů. Až na hnízdě přistanou, na pozdrav nám zaklapou.

A až přiletí od lesa, naše srdce zaplesá.

Když přiletí od trati, určitě se neztratí...

Jsou to ti nejlepší učitelé přeci. Od Bivoje jak se poprat s letem proti větru, od Ctirada nenaletět na každý žvanec z hadru, vetru, od Plaváčka ač je nejmladší, hrdě bránil sestřičku, od Šárky statečnost, když ukázala, jak se mění v samičku. Od koho se to mladí vůbec naučili, od koho to vzešlo. No přece od Bohunky a od Bohouše, bez těch by to nešlo. Tady to občas bylo jako na divadle, na place. Zažili jsme s nima drama a taky spoustu legrace. Teď za rokem 2020 spouštíme velkou oponu. A od 1. ledna začínáme zbrusu novou sezonu.

LEDNOVÁ PRANOSTIKA

Nový rok je tady a každého se týká. S ním přichází lednová pranostika. První pranostika, v tomto roce a měsíci. Za námi už je prosinec i Nový rok a čápi k návratu udělali první krok.

8. 1.

Na komíně sněhová peřina, čas odpočítává vteřina co vteřina. Jak se ten čas rychle krátí, čápi se nám brzo vrátí.

Zdravím všechny kominíky, nejsem tu den, už mám tiky... stačí denně pohled krátký, za chvíli jsem s básní zpátky.

Až sníh nám tu roztaje a naše srdce taky. Klapot čapí nám tu zahraje od Bohunky a Bohouše klapy klapy klapy.

Když jsem se na chvílku zastavil v kopci, tak jsem slyšel svoje srdce tlouci. Užíval jsem si to, bylo to moc náramný, takovej zvláštní pocit, ale příjemný.

9. 1.

Zatáhla se obloha, zase snížek padá. Vločka k vločce, to je pěkná sada. Slyšíte to ticho i zvěř natahuje slechy. Všude bílý les a bílé střechy.

Hnízdo s bílou čepicí, kde jste naši čápíci? Do daleka odlétli jste, až přijde čas, vrátíte se. Křídla až tu zašustí, zajásáme s radostí.

Už to jede... jak blesk z čistého nebe... i když se to nezdá i v zimě něco roste. Co se týče venku, dál čepice roste. Rostou houby pod sněhem i pevný mosty z ledu. Rostou vlasy vousy, s mašinkou to svedu. Zvládám to sám, no nevidáno. Jak z pořadu ostríháno. Než to všechno doroste, jak ten čas rychle kvapí. Na hnízdo se posadí naši milí čápi.

12. 1.

Omlouvá se na chvílku, odskočím si k jezírku. Mám tam pro ně na dobrou noc jen pár malých veršůků: Na jezírku labutě mají krásné perutě. Hlavičky stočí do peří a hajdy všichni na kutě.

14. 1.

Pohodový dnešní den z Českého ráje ikdyž velká zima je, sluníčko vysvitne přeci jen. Posílám kávičku ranní, aby tě přešlo spaní a k tomu ještě šlehačku jako je na našem hnízdečku.

15. 1.

V polovině ledna, jak nám ten čas rychle kvapí. Delší je den o dva kroky čapí.

16. 1.

Všichni už měli kafe, páni ti se maj. Maj se stejně dobře i ti co mají čaj. Ke kafi a čaji dobré papání. Čekáme tu od loňska na čapí klapání.

17. 1.

Čím více času tu jsme a čas nám rychle kvapí. O to více rozumíme řeči čapí. Vzduchem lítají sněhové vločky vteřina co vteřina. A na Kafkově komíně je z toho pořádná peřina. V této bílé příkrývce vítám všechny čapí příznivce.

Ani mráček na obloze, ani mráček v duši mé. Až nám tohle hnízdo vyschne s B+B se sejdeme.

Na komíně bílá peřina, okolo hezká krajina, kdo se rád dívá, komín si hlídá.

Taková zimní nadílka, Bohunka by zabořila svoje křídýlka. Ač zabořená do sněhu, čekala by od Bohouše na něhu.

18. 1.

Krásné ráno, ahojky Vlasti, Libuško, Pepo, Martine, pohodový celý den, nakukuji dneska jen, za chvíli mizím někam ven... na Sněžce sice poletuje sníh, ale už začíná svítat a tak budeme další den vítat.

Slunce, mráz, básnění jde snáz. Dnes je u hnízda krásně, všichni skládají básně.

19. 1.

Dní do návratu je šedesát devět, to probudí se i medvěd. A ostatní spolu s ním budeme se koukat na komín.

21. 1.

Z hnízda u srdíčka kape kapy kap, já bych už ráda slyšela: klapy klap.

NÁVŠTĚVNÍCI

Bohunka a Bohouš by se velmi divili, jaké další ptactvo je navštívili. Valda holub tady sbíral semínka, aby nevyplašil pavoučka Toníka. Pro naše velké překvapení, stejný oblek, taky kštic...

Odpočinout si tu byla od sousedů Betyňka čápace. Tím výčet zdaleka nekončí a přistály tu taky, nebylo jich málo a ve velkém hejnu černobílé straky, rehek na komíně zpíval svoje skvostné trylky.

A sýkorky i červenky trávil tu chvíly. Ač podobného jména, dopisy nenosí, dravec zvaný poštolka, naopak zvěd od Krakonoše si tu přistál, ukecaná sojka. I kachna si tu dřepla jen na malou chvíli.

Než hnízdo přikryl sníh a zůstal celý bílý. Bohunka by zaklapala, co se tu děje nad komínkem a Bohouš by si vzpomněl, jak se pere s Melírkem.

Jedna ptačí: Ikdyž hnízdo osiřelo, je tu přecijenom živo. Sojka, straka, sýkorka, zavítá i poštolka. Svou přítomností potěší, než miláčci doletí.

22. 1.

Pořád se něco děje, u jezírka zle je. Nic však není ztracený. Ikdyž labutě jsou schovaný. Atmosféra nevlídná neva. Mikuláš to pohlídá. Den je delší noc se krátí, zvířátka se zjara vrátí.

Meteo

Dnes na chatě Bořivoj sved jsem s pivem těžký boj. Pivečka nebylo málo, tož jsem sosal, co se dalo, Herkul stále pípou točil, já jsem z toho furt jen... (sraz po maturitě před 20lety)

Hnízdo v Mladých Bukách

Sice tady trčí anténa keřová a deka tu je přímo péřová, sněhu tu je víc než dosti, přímo svádí na hlouposti.

Meteo

Dám si jedny Svijany, natáhnu se do vany, až pokořím basičku, zanechám tu básničku.

24. 1.

Žehlím prádlo, velké, malé. To je kopa, můj ty krále. Žehlím barevné i bílé. Krátím si tak dlouhé chvíle. Až to všechno vyžehlím, kouknu se na komín. Na komíně se cosí děje, někdy sněží, jindy leje.

25. 1.

Vracím se po cestě ranní a mávaj mi tři kormoráni.

27. 1.

Radko, neboj, kohouti jsou malí páni. To Tomáš tady řídí chatování.

28. 1.

Prší, prší, jen se leje, na Šumavě z toho zle je. Žádný sníh, žádná zima. Aspoň na komíně je furt prima.

V Makově u Matýska

Prší, sněží, samé změny. Jen Matýsek je spokojený. Radko, ahoj, já už lepší nebudu, jen chvílku u vás pobudu. Po čápech se mi hodně stýská a tak koukám na Matýska.

Matýsek si hraje jako blázen a je šťastný, vždyť má bazén.

1. 2.

A jedna čapí: únor bude krátký, brzo budou zpátky.

Ať je mráz anebo zima, sejít se tu je prima. A všechny zdravím a dobrou chuť vám pravím.

U hnízda máme sraz, neskolí nás žádný mráz.

A Tomáš je náš hrdina, tak ať nezamrzne mu mašina.

Ať nás bijou, ať nás mlátí, jen když se zima zkrátí.

Chotěboř jasně a na komíně je vždy krásně.

Hřej sluníčko, hřej, hory doly křej. A na našem hnízdě kolo udělej.

Únorová pranostika

Venku zima, mrzne, sněží. A čapí? V Africe naposledy za potravou běží.

Na komíně sníh mne láká postavit tam sněhuláka. Budem tam pak sedět spolu, až nebudu moct slézt dolů.

Severní vítr bývá občas krutý. Naším čápům to nevadí, nosí další pruty. Věrně opravují svoje hnízdo. Jejda jeden klacek upad, jen to hvízdlo.

2. 2.

Sami uvidíme, jak jim to bude klapat. A my to můžem jenom chápat.

Už se nám to krátí, čápi se nám vrátí, těšíme se na klapání, vždy tu budou vítáni.

3. 2.

A na komín se slétli andělé, hlídají nám hnízdo do neděle.

6. 2.

Čápi, čápi zpátky letí, zas budou mít čtyři děti? Koho by to napadlo, zahrát stejné divadlo.

9. 2.

Obujem si lyže, běžky předci nepůjdem pěšky. Po Praze i po mostě, každý hezky, radostně. Sněhu není nikdy málo, Karlův most to zasypalo. Lyže boty, všechno retro, na co nám je vůbec metro.

10. 2.

Náš milej Pepa, ráno vyjel ze svého depa. Na silnici to byl tanec, všude sněhu plnej ranec.

11. 2.

12. únor, čím je toto datum zvláštní? Okres Trutnov i s komínem hlídá policie státní. A co naši čápi? Dlouhý +zobák a klapy, klapy.

13. 2.

Pěkné zimní ráno, zase mrzne? Nevídáno. Mrzne až do úmoru, zima je i v únoru. Teploměry klesaj dolů, hlavně, že jsme tady spolu. Teplo bude jako v máji až nám B+B zaklapají.

15. 2.

Pěkný slunečný den, tady i jinde lidem všem. Nemám žádnou novinu, schoval jsem se do stínu.

Připravte se lidičky, bude mejdan veliký, až se naši čápi vrátí z té Afriky. Vesele si zaklapem, cinkat budou skleničky a všichni se budem těšit na maličké čápíčky.

Kam to všichni chvátají? Na práci nic nemají? Práce máme všichni dost, ale teď jde o radost. Těšíme se na čápa. Až nám tu zaklapá. Zaklapou nám dvoutaktem jako W+W s Lindheimem. Už se nám čas rychle krátí, za chvíli se B+B vrátí.

Všichni jsou tu básníci, příčinou jsou čápíci, bílí ptáci letící z té ohromné Afriky, už se na ně těšíme, až přistanou na hnízdě.

No tady je dnes krásně, všichni skládají básně.

A co teprve až budou tady naši čápi. A zanotují klapy, klapy.

Čápi se už blíží, cestu zvládnou bez potíží. A až bude Řehoře, čáp poletí přes moře.

Papíru a psadel mám víc než dosti, přímo svádí na hlouposti a to jen tak s radostí je naše hnízdo pohostí.

Ať se děje co se děje, tady vždycky vesele je.

Nebudeme ronit slzy, čápi už tu budou brzy.

Ronit slzy smutku nic dobrého nevěstí. Když už ronit slzy, tak jedině pro štěstí.

Haló, haló, jak mne slyšíte? Tady je Bohoušek, co se divíte? Bohunka už balí naše saky paky. Máme dotaz na Tomáše. Kdypak se slunce ukáže na našem komínu, chcem tam založit rodinu.

Všem příjemný zbytek večera a dobrou noc a čáposnění do čapího kuropění.

Tady to už také balí, odpočinku si jde dopřát, aby mohl pak další verše p. Josef psát. Odpočinek přijde k duhu aspoň nevypíšu všechnu tuhu.

16. 2.

Čekání se nám už krátí, zlatíčka se brzo vrátí. Na odpočtu 40, za nedlouho budou zpět.

17. 2.

Nedělám já u koní, moc mi to tam nevoní. Nechovám já rybičky ani žádné kytíčky. Zkrátka už je to tak, k obloze já stáčím zrak. Až zahlédnu naše čápy a uslyším klap, klap.

20. 2.

Když si zamiluješ čapí klapot. Nemyslíš už v létě na pot. Když slyšíš čapí hudbu jednu. Nevadí ti zima v lednu. A tak tohle skvostné klapání, všechny chmury zahání.

Řekněte mi milá slečno. Co je vlastně nekonečno. Naše srdce velmi potrápí. Věčně čekat na čápy.

21. 2.

To je ale probuzení. Na komíně sníh už není. Jen zelená travička. A o komíně básnička. Až se kolem mlha ztratí. Naši čápi se pak vrátí.

Čápi sbalí kufříky, až poletí z Afriky. Už jim končí dovolená, Kafkův komín na ně čeká. A s ním všichni fanoušci, tak už leťte, drahoušci.

22. 2.

Miluško, dobré ranko a pohodový den, ač sluníčko nesvítí, stejně půjdeme ven.

Na komíně už to pěje. Ke konci už zima spěje. Jaro zmůže dlouhou zimu. B+B budeme vítat na komínu.

Čáp je velký pták, dělá: klap, klap, umí stát na jedné noze, umí létat po obloze, hnízdo staví na komíně, rozhlíží se po krajině.

Možná už mají čas chystat se na dalekou cestu. Při každé zastávce si něco dobrého dají k snědku a promastí si peří k dalšímu letu.

SUPER

Bohouš poslal telegram: Nepřibral jsem ani gram. Dobře se mi poletí, těšíme se na děti. Bohunka taky vzkazuje, že na sobě pracuje. A pak ze svého tělíčka snese plodná vajíčka. Budem rádi velice, až nám klapnou ve svém jazyce.

23.2

Beru hůlky, pohorky, rychle mizím za dvorky. Ze sluníčka radost mám, z kopečků vám zamávám.

Já to vezmu kolem řeky, uslyším tam kachní skřeky, možná taky zamávám létajícím volavkám.

24.2.

Neřešte furt korouše, čekáme na Bohouše.

A teď už taky všem čápomilům dobrou noc a čapí sny na pomoc. Ať zas máme dobré spaní a probudí nás zaklapání.

Ruce srdce, to se hodí, pěkný rým. Zítra napíšu Lukášovi na komín.

26.2.

Dobrý den přeju, také hezký den. Ať svítí sluníčko, prší jen maličko. Ať ten to den svítí a jsme vždy sytí.

27.2.

Zvědavý jako opička a vedle jsou dvě vajíčka. Vystrukuje zobáček, láká mámu za háček. Tomáš balí saky paky a já беру odpad, jdu ven taky.

28.2.

Kolem hnízda malý ptáček štěbetává. Že nás prázdné hnízdo baví. Až to tady z jara zase Bohouš zapne, tak těm malým posměváčkům velmi rychle sklapne.

Dobré ráno všem trpělivým kominíkům. Zima už se ztrácí, čápi se pomalu vrací.

Danutko, Vlasti, Irenko, Tome, krásnou dobrou noc a hnízdování. Načechrat peří a hurá do peří. Příjemné sničky za očními víčky

1.3.

A v tomto měsíci přiletí naši čápíci.

Nasadím si zobáček, hraju si na čápa. Chocholoušek na to, vy jste jen kus chlapa. Tak jsem před ním vzlínul, motory zapnul. Chocholoušek zírá a svůj zobák sklapnul.

2.3.

Čapírníček - Večerníček

Bohoušek i s Bohunkou, cestu mají dalekou. S evropskými kamarády vracejí se z velké dálky. Držíme vám všichni pěsti, ať na cestě máte štěstí, komíny zase obživnou, až všichni na ně dosednou.

Lukáš odved skvělou práci, zhodnotí to naši draci. S jejich povahou rozvernou, až na kameru dosednou. Lukáše teď bolí klouby, snad utáhnul všechny šrouby. A všechno dobře dopadne. Až B+B tady přistane. Do výšin si vystoupáme, jako čápi nadhled máme. Že nás z toho bolí oči? Hlava se nám z toho točí? Nám to vůbec nevádí, Tomáš všechno vyladí. Zaostrí obraz ještě více, a rozjasní naše líce.

Pepo, tak na tebe nemám, mám jednu krátkou:

Lukáš leze nahoru, našteluje kameru, pěkně směrem do hnízdečka, ať vidíme na vajíčka

3.3.

Marta ahoj až se to tu zase změní, to tu bude více čtení.

Bohouš potkal Gustava: "Co tu pořád děláš? Polet' se mnou na sever, jestli tu nic nemáš." Gustav. "Letět někam na sever, ouha. Není to moc daleko, není tam cesta dlouhá?" Bohouš. "Cesta možná dlouhá, ale touha mě pobídla. Poletíme spolu, roztáhneme křídla." Gustav. "Dobrá poletíme spolu, termika nás vznesse a pak klesnem dolů. Bohouš. "To jsou správná slova, cesta se tím zkrátí. Čekaj na nás čápice a to se vyplatí."

Nevšimnout si radaru, můžeš, když chceš. Ale jenom tehdy, když na Nově dávaj Mash. V opačném to případě, dobrá rada na snadě. Zpomal, uber, nohu z plynu. Nechceš-li mít ňáskou vinu...

Pouze v lepším případě. Dojde k malé úhradě. Vymlouvat se, zapírat snad v tom to není. Pamatuj, že nikdy neoklameš radar policejní. Ventilky se ucpal, popelnice stojí. Jestli to poletí, nikdo se nebojí.

Čas tu rychle kvapí, zas přiletí čápi. Dřív než vyletí popelnice, navrátí se po Africe. Vykonaj tu skvělou práci naši milí klapetáci

BH. Dobrou noc všem, krásné sničky pod očními víčky. Načechrat peří a hurá do peří.

4.3.

Přesně politika nám Bohunku a Bohouše nedonese. Jen když teplý proud je vznesse. Rozprostřou svá velká křídla, lehká jak bubliny z mýdla. Párkrát s nimi zamávají. Hups a už nám tu přistávají.

Už se nemůžu dočkat, až je tu přivítáme, do té doby si šlofíka dáme.

5.3.

Březen sněhem zapad záhy. Aspoň bude hodně vláhy. Až to všechno roztaje. Čapí klapot nám tu zahraje.

Už několik dní mi v hlavě zní: U len 22 dní... Prosím, nezapadni

Peřiny pořádně uhladit a zítra rádio naladit.

6.3.

Pěknou zimní sobotu, námraza i na plotu. V březnu mrzne, až to praští, Pepa snídani si baští. Než ji slupne taky celou, pozdravuje Helo Helo

Takže Pepo, dobré pochutnání a velké čapí povídání, inspiraci máš hned po ránu, zapsáno je v románu (v PC)

Dobrých zpráv není nikdy dost. Dnes v rádiu hrají pro radost. A pro W, W nejen hojná potrava. Ale taky hnízda oprava.

Danutka tady zimuje, písničku si notuje. Není to žádné jelito. A co řekne, platí to.

Alenko super já než objedu na kole světa kraj. Tak u vás na hnízdě dalšího čápa maj.

7.3.

Tak přeju tady všem, ať nezamrzem s úsměvem. Když sejde se čápi rodinka celá. Ať je tu jen nálada skvělá.

Bohunka klope na Bohouše. Už nám zase hrají, cože? No tak pospěš Bohunko. Chvátneme si malinko. Ať se rychle střídá den a noc. 22 dní už není moc. Možná dříve přiletíme. A tím všechny překvapíme.

Do Bohuslavic hrajeme na přání. Píseň co smutek zahání. Bohunce a Bohouškovi co klapají. A lidičkám, kteří tu na ně čekají. Od Miro Žbirky Už len 22 dní. Ať jim v návratu nic nebrání.

9.3.

Na vlastní oči čápa vidět lítat ve vzduchu. To potěší každého u srdce i na duchu. Mít křídla, tak se vzhledu (vznesu) taky. Ještě výš, až nad oblaky. Ale když se na sebe kouknu, zdá se mi. Je lidem souzeno, chodit po zemi.

Irenko když máš slabé baterky. Nekupuj si montérky. I když trochu práce nevádí. Spíš vlídné slovo naladí. Růženko neber zas tu motýčku. Kup si raději kytičku. Až tu čápi zaklapou. Pryč už s bledou náladou. Zase bude veselo a živo. Do srdcí se nám hnízdo vrylo.

Pepo jsi zlatej, díky. Motýčku mám právě ráda, nebolí mě při ní záda. A kytičku bych si mohla koupit, ta by jaro přiblížila.

Jedna na rychlo: Splíny hodme za hlavu, čápi nám zvednou náladu. Ještě pár dní vydržíme, chmury z hlavy vypudíme, Až přivítáme naše zlatíčka, hned pookřejou všem srdíčka

MeteoSvatonovice

Společně tu s Bohoušem zatočíme s koroušem

Máme tu super básnická střeva, v této době je jich třeba. Společně se pobavíme, a koronáč tím zaskočíme.

Hola hola, hnízdo volá, už se na vás těšíme, nežli však k nám přiletíte, video si pustíme.

Máme se tu krásně, vymýšlíme básně. Sami sobě pro radost, je tu skvělá společnost.

Kateřino, Jani. A všichni básníci. Jste milovníci čápů velicí. To vidět B, B před návratem. Tak jsou tady obratem.

Básničky si dáme, pak si zazpíváme

Dneska večer celičký všichni píšou básničky

Vidět čápi mají lidi tužbu. No tak rozepíšem službu. Vzájemně hnízdo pohlídáme. Je nás spoustu, my to dáme.

Pěkný večer všem. Tady se dnes pěkně básní, Bohoušek už někde běsní. Pospěš si už Bohunko, už se těším na slunko.

Zdeni ano, taky Vás všechny zdravím, tuha zatím drží cele, hlavně že se cítíme už skvěle.

Bohoušek a Bohunka už studují mapy a už brzy uslyšíme jejich klapky klapky

Jak jsou ti naši čápi krásní. Na jejich počest tolik básní.

Celé "hnízdo" básní, čápi - jak jste krásní. Lidem sílu dodáváte, lepší časy přinášíte.

Co to tady chce ten robot. Vždyť to nemá ani chobot. Ani neví co je zobák. My mu dáme všichni na frak.

Robota si rozeberem na malinké kousíčky, nebude nám přece mazat Pepíkovy básničky

ten noční chobot nemá rád básnění, ale Pepo vše zaznamenáno, na nás nemá

Koukám na robota jako tele na nová vrata, jsem tu už třetí rok a to jsem ho nezažila.

Štěstí bude nenadálé, až uvítáme návrat krále, a s ním jeho královnu až přistanou na trůnu

Robot kouká, hloupě čumí, básním vůbec nerozumí.

Roboti, roboti. Ti se nikdy nepotí. Když je někdo omeje. Stačí kapka oleje. Ničemu se nebrání. Pryč je drobné skřípání. Když robot spatří robota. Hlava se mu zamotá. Nechápavě co to vidí. Roboti přec nejsou lidi.

Super, tuha stále drží a náladu nám báseň vzpruží.

Robot udělal hop! Někdo ho asi kop.

Co nám to tu straší, brání nám tu v práci, omezuje naši tvorbu, maže naše básně k tomu. Nás to ale neodradí, ať si robot klidně řadí.

Máme dobrou náladu, to nám stačí. A ten kdo ji nemá, tak se jenom mračí.

10.3.

Stěračce trpí omrzlinou. Ale ne mou vinou. Jedu dál a je mi prima. Nevadí, mi že je zima.

Josef už tu zase básní, z robota si nic nedělá, jede dále pěkně s vesela.

Nelyžuji po svahu, a neuvolním lavinu bílých třásní. Spustil jsem jen na večer, vlnu krásných básní. Je dobře, že na to nejsem sám a veršů jenom po dně. Je tu spousta šikovných lidiček. A básní je tak hodně. Tak jednu před spaním než nám to tu usne. Třeba Blanka číhá za bukem.

Tyhle verše mě cvrnkly do nosu dnes po cestě.

Vyšel jsem si večer ven. Srazil jsem se s komínem. Na hlavu mi spadla cihla. Přišla paní, ta jí zdvihla. K úrazu stačí tak málo. Štěstí že se to jen zdálo. A ta cihla? Čert ji vem. To byl ale hloupý sen.

Pořád se tu něco děje, nuda tady nebývá, občas se tu něco stane u prázdného komína. Jednou na kolejích hoří vlak, nebo po smyku vyprošťují vrak. Příjemné to zrovna není, díky HD jsme ve středu dění.

12.3.

Poledne se blíží. Oči se mi klíží. Ne tím že jsem tady. To bude asi hladý. Tak si říkám, Pepíčku. Jdi navštívit ledničku.

Tak kdepak jste, čápi?

Čekají tu na vás děvčata i chlapi.

Zatím co budete někde pařit, my běžíme vařit.

Držíme pěsti, ať mají naši čápi štěstí. Ať v klidu letí přes moře, když je svatého Řehoře.

Na svatého Řehoře. Letí čápi přes moře. Je to hrozná námaha. Pro čápi, velká odvaha. Ví, že se to vyplatí. Pořádí si tu děti. Až chytnou správnou termiku. Máme je zpět na triku. Jejich síla s notnou snahou. Přeji jim, ať to zvládnou.

Varovala žába žábu. Nevystřkuj moc tu bradu. Potkala jsem hraboše. Co se schoval do koše. Bojí se i zmije, podívejme na hada. Čím to asi bude, to je ale záhada. Bojí se i slepý krtek. Radši do nory zpět útek. Co je mohlo všechny polykat? No jasně, čápa slyší zaklapat.

Bohouš až tu přistane, ze skryší je dostane!

Dnů už zbývá jenom troška, než se hnízda dotkne nožka, čápů našich milovaných, po dlouhé cestě unavených. Avšak šťastných, že jsou doma, zaklapou nám nahlas oba.

13.3.

Ranní ptáče dál doskáče, i když bolí nožičky. Zdravím všechny chlapce, zdravím všechny holčičky. Venku silný vítr fouká. Do hlavy nasadil my brouka. Z jaké strany vítr zavane. A odkud Bohouš přistane. Hlava bílá, na ní korunka. Přiletí i královna Bohunka.

Naše drahé Růženky, květiny všem milé, ať vám kvete jenom štěstí, žádné smutné chvíle.

Prší, prší, samá voda. Na komíně žádná shoda. Všichni jsme tu napjatí. Kdy že čápi přiletí. Do toho ten silný vítr. Napršelo víc jak litr. Z toho větru oči slzí. Snad už tady budou brzy.

B+B už z dálky letí, aby tady zase měli kupu čapích dětí.
Jé hurá na hnízdě už tma není, nebudeme se tu bát po setmění

Čápi už tu nejsou hodně dní. A my jsme z toho nervózní. Až tu budou, nezlepší se to taky. Budeme mít vyšší tlaky. Až zaslechneme: klap klap. Neseke to s námi snad.

Rychlovka: Kamera se houpá, Mirkovi tlak stoupá, až si čápík sedne, asi to s ním sekne.

14.3.

Chtěl bych být nedělním ránem, co se zvolna probouzí. Chtěl bych být nedělním ránem, kde nic zlého nehrozí. Chtěl bych skládat dlouhé písně. Co zaženou všechny tísně. Chtěl bych napsat dlouhé básně. Aby všem u srdce bylo krásně.

Závisláků je tu řada, léčit se to ale nedá. Jsou tu všichni postižení, proti čápům léku není. Kdo s láskou je tu sleduje, závislosti neujde.

Že by byl Chocholoušek bez práce, to se říci nedá. Tady v partě závisláků je to velká běda. Stejně by nás nevyléčil, i když má na to školy. Z toho dlouhého čekání u srdce nás bolí.

Blanka něco peče? Tak snad jí nic neuteče.☺

15.3.

Znám benzinovou studánku kde naftový je les, tam stačí škrknout zápalkou a letíš do nebes. Tak Josefe pozor na to, přeji ti bezpečnou jízdu.

Čápi letí, radujme se! Každý kousek jara nese. Až jich bude armáda, tak to bude paráda!

Máme nárok na radost, načekali jsme se dost na ty naše miláčky s červenými zobáčky. Velká sláva teprv přijde, až B+B tady bude!

Čápi jsou mou inspirací. Podívej se, už se vrací... Počkáme ještě chvíličku. A zatím jim sloužím básničku.☺

Z práce rychle domů spěchám a hned ke komínu sedám, snad jsem něco neprošvihla, projíždím hned všechna hnízda. Až budou všechna obydlená, čeká mě půlroční dovolená.

Nad Trutnovem lítaj čápi, povídaj si klapi klapi. Hele hnízda, co to má asi znamenat? Jů můžeme si vybírat. Rozpočítáme to, jeden dva tři. Tamto ne, to Bohunce a Bohouškovi patří.

Dáme hlavy dohromady. Prostě nás to tady baví. Když si jeden nevšimne. Tak si druhý vzpomene.

Kde vás asi B, B máme. Vždyť se bez vás uzoufáme. Všichni jsme tu napjatí. Na zážitky bohatí. Ale až se objevíte. Bude jich víc, vy to víte.

Nejvíc klapat zobákem, od toho jsou tu čápi naši. Ti by vysvětlili robotu, proč jim tady straší. Všichni se na ně těšíme, jak nám svou povahou. Nad hlavami a do uší píseň svou zaklapou.

Všem kominíkům popřeju dobrou noc a tiché klapání. Ať se nikdo z nás kvalitnímu spánku nebrání.

Všichni máme stejné sny, počítáme hodiny a dny, kdy k nám B, B přiletí je to velké napětí. Těšíme se na ně moc, i když bude brzy noc.

Blani, dnes už asi nepřiletí. I když ví, že tu maj spoustu dětí. Ještě chvíli nás budou napínat. Abychom si jako malé děti mohli hrát.

16.3.

Pěkné ráno pěkný den. Zase jsme pod komínem. Napětí stoupá stále víc. Zatím tady není nic. Brzo se to ale změní. B, B to jsou naše jmění.☺

Dobré ráno, moji milí, čápi jsou tu každou chvílí.

Hezké odpoledne, ano mraky se blíží a mně se oči klíží, je takové spavé počasí, jsem zvědavá, kdy se konečně vyčásí.

Stále zima běží. A občas taky sněží. Nevadí, že je zima. Tady je vždy prima. Až se čápi vrátí. Zimu rychle zkrátí.

Trocha poezie nikoho nezabije, spíše posílí a chmury rozptýlí☺

Na vajíčka jsou slepičky. Na chov zase jsou husičky. Čápi ti mají vyšší cíle. Mají hnízdo na komíně. Přiletí z tak velké dálky. 5 měsíců bez zahálky. Zas nás dají dohromady. Až nám z toho spadnou brady. Operátoři jsou nemožní. Chce to signál záložní. Až nám B+B hnízdo obsadí. Snad se všechno naladí. Potřebujem čistý obraz. A už vůbec žádný podraz. Baterky si nabijeme. A čápy si to užijeme.

Pepa chystá překvápko, zjistíme to za krátko. Snad do Bohuslavic přichvátá, a z pod komína nám zamává.☺

17.3.

Hou hou kuky kuky posílám pozdrav do dálky všude tam kde fanoušky čápů znám. Mějte se krásně, chystejte kádě plné rybiček, do čapích bříšek po přiletu bude velký hlad, na venku přetrvává, chlad nebude k mání žádný had ani zetorák

Bohoušek u výlohy kouká se na zprávy. "Cože, on je pod sněhem i náš kousek trávy. " Bohunko, pojd' se na to podívat. Vidíš, nemáme kam pospíchat. Bohunka: "To nemůžeme dopustit. Poletíme dál a sníh se musí rozpustit

Dobré ráno všem čápomilům i všem opeřeným vzduchoplavcům:

Čápi křídly mávají, na svá hnízda spěchají. Nebojte se, cestu znají, navigaci v sobě mají.

Dám si buchtu s tvarohem. Čápi už jsou za rohem. A když to chvilku potrvá. Tak tam přidám povidla.☺

Wilfrík je správný trampík. Na stanování Wilmu vytáh a k tomu si celtu přitáh.

Ráno ani nesnídám, za čápy hned pospíchám. Těším se jak malé dítě a teď snímky uvidíte.

18.3.

Ráno nás přivítal na hnízdě snížek, máme tam pažitkový tvarůžek. To nic, ono to roztaje, až sluníčko hnízdo zahřeje.

Měkoučká zelená poduška může přivítat naše, Bohunku a Bohouška. Až se z dále vrátí, sníh se z hnízda úplně ztratí.

Až se vrátí z cest, hnízdo začne kvést. Překrásná kytička je čapí hlavička.

Až se nám tu vyčásí. A zmizne zimní počasí. Pookřejou naše srdce. Zatleskají naše ruce.

JEDNA PĚKNĚ ZDOKUMENTOVANÁ CESTA...

12:38 PM MeteoSvatonovice Čekáme v Trutnově na odjezd 😊

12:38 PM MeteoSvatonovice Není nad vlakovou WiFi 📶

12:42 PM MeteoSvatonovice Nad nádražím začíná proletovat sníh... A vyjíždíme.

12:42 PM Lokeťák Mirek 🤖

12:43 PM Lokeťák Mirek u nás padaly sněhové Krupky

12:43 PM MeteoSvatonovice Tak to je v přeháňkách normální

12:44 PM MeteoSvatonovice Druhý vagón, páté okno zepředu 😊

12:45 PM Lokeťák Mirek vezmu si dalekohled

12:47 PM MeteoSvatonovice Trutnov střed - odjezd... Nakládá se tu dřevo.

12:48 PM Jana Niklová Už lezeme na komín, ať můžeme mávat 😊

12:49 PM MeteoSvatonovice Průjezd Trutnov Poříčí a pak hurá ke komínu 😊

12:50 PM MeteoSvatonovice Tady vlak letí s Bohoušem o závod, stovkou...

12:52 PM MeteoSvatonovice Už jsme u zastávky a dostáváme se do záběru...

12:52 PM Rikina Máváme !!!

12:52 PM Blanka H 😊😊😊

12:53 PM Jana Niklová 🙌 100

12:53 PM Jana Niklová Pěkně zdokumentovaná cesta 📷

12:54 PM Lokeťák Mirek viděl jsem tě mával jsem

12:54 PM MeteoSvatonovice Nezastavujeme, i když nemáme zpoždění 😊😊

12:54 PM Blanka H 🤔😊🤔

12:55 PM MeteoSvatonovice Průjezd zastávkou Suchovršice

12:56 PM MeteoSvatonovice Labutě tu dneska na poli nejsou

12:57 PM MeteoSvatonovice A už stojíme ve Velkých Svatoňovicích, pomalu se budu zvedat.

12:57 PM MeteoSvatonovice Odjezd, konec reportáže, za dvě minuty vystupuji 🙄🙄

12:58 PM Jana Niklová A hlavně nezapomeň vystoupit 😊

12:58 PM Lokeťák Mirek 🤖

12:59 PM MeteoSvatonovice Jedu kolem čápa na komíně. Betonového 😊😊

1:00 PM Blanka H Kde se tam vzal? Kdo ho tam dal? 🙄😊🙄

A ZASE VERŠOVÁNÍ

Tomáš jede soupravou, kamarádí s Wifinou, cestou hlásil každou zastávku, domů ať dojede v pořádku.
Kde domov čápi mají, kam každý rok se vrací, na své rodné komíny, kde zakládali rodiny.

Vida v Big Bear Bald Eagle začíná svítat, budou tam už nového orlíčka vítat?

19.3.

Pepa jede po silnici, nad ním letí čáp. Hele, brácho chvíli zastav, dnes prý svátek máš. Přijmi přání jménem celé velké čapí rodiny, ať máš nad hlavou jen slunce, mráček ani jediný. Přejeme příjemnou cestu od města k městu. Nenech se ničím rozházet, čápi tě budou provázet.

Krakonoš si rozvrh peřiny. Sníh přikryl všechny komíny. Sněhová nadílka všechny zaskočila. Neb zima ještě neskončila. Pošlem Krakonoše do lázní. Ať už nám tu neblázní.

A protože mám zimu rád. Budu dnes jen veršovat. Básně překonají každou vzdálenost. Delší než z betonu most.

Jaro se schovalo, sluníčko nehřeje, však verše od Pepy jsou plné naděje

Krásné ráno na komín, sněhu celá peřina, to nám to hezky začíná 😊 Pepo všechno nejlepší ke Tvému dnešnímu svátku, pohodu a klid, příjemné cestování i v tomto počasí, však ono se zase vyčáslí.

Být verše jako plamínky. Zahřejou všechny komínky. Rozpusť sněžné peřiny. Během chvilky, vteřiny.

posílám Ti k svátku básničku, sluníčko sníh zahřeje a vše pookřeje,

Josko, Pepo, Pepíčku posílám ti růžičku. 🌹 Užij si sváteční den. Hodně zdraví a radosti ze života ti přeje Růža z Trutnova.

Tolik přání to je síla. Jak by vás múza políbila. O mě vůbec nejde přece jen. Já nejsem hlavním aktérem. Ať se nám Bohunka a Bohouš vrátí. A naše čekání se rychle zkrátí. 😊

Libuško, ahojky pohodový celý den, dnes jsem vstávala pozdě přecijen, v noci u jezera Big Bear, neb se orlíček začal klubat.

Slunko, slunko, sluníčko zahřej toto hnízdečko. Ať je pěkně čisté Bohunka se na nás těší jistě.

Děkuju všem za přání. Parta smutek zahání. Tady je vždy veselo. I kdyby lilo, pršelo. Voda v tuhých skupenstvích. Proměnila se na sníh. Doufejme, že poslední. Než se tu s čápi rozední.

Irenko pěkné ráno a pěkný den, proházej se sněhem ven.

Pepa dnes svůj svátek slaví, popřeju mu hodně zdraví, hodně štěstí, pohodičky, a inspirace na básničky 🌸

Zima potrvá jen malou chvíli. Za pár dní jsou tady naši milí.

I když občas zamrazí. Nám náladu to nezkazí.

Pokud se do ní neopře sluníčko, tak vydrží nejmíň do pondělí.

my jsme čekali sluníčko

MeteoSvatonovice

My čekali čápy a zatím přišel mráz

B+B ti rozum mají, že do hnízda nespěchají.

Josef Ščípa

Čápi až zpět poletí. Tak jim poletíme naproti. Ne proto, že by netrefili. Ale abychom je přivítali.

20.3.

Únor bílí, březen taky. Venku jsou sněhové mraky. Až se mraky vytratí. Tak se čápi navrátí.

Bohunka se nemůže dočkat. Bohouš, "Teď musíme chvíli počkat." Bohunka, "Mě ta zima nevádí." Bohouš, "Mě to ale nebaví." Bohunka, "Od Wilfríka puč si celtu." Bohouš, "To raději přejdů deltu."

Snížek se na komíně krásně třpytí, sluníčko svítí zpoza hory.

Sype a sype, roztrhla se peřina, to nám to jaro krásně začíná. byly doby kdy tady znělo poručíme větru dešti a ono ejhle, ono to tak není.

Jaro mění parametry. Vytáhneme ještě svetry. Venku bílá peřina. Kouř se valí z komína. Nasadíme čepice. Protože mrzne velice. No rukavice, taky šály. Toho jsme se hodně bály. Jen chvíli tady nebyla... Zima se nám vrátila.

Dobré ráno všem. Jaro vstávej! Máš moc práce, tak nedělej drahoty! Zima už si zařádila, teď zas třímáš žezlo ty!

To už by mohlo být vajíčko. 🐣
No vida a už svítí sluníčko*
sluníčko svítí jako na jaře 🌞
snad už nebudou padat trakaře

Snížek bílý poletuje, v chaloupce je veselo. Vyběhnem na bílé stráně, i kdyby se nám nechtělo. Přivoláme jaro a slunce září. Ať není pouze v kalendáři. Vyběhneme třeba hned. Ať jsou naši čápi zpět.

* Až Bohouš křídla roztleská a objeví se od lesa. To teprv začne představení, nad které tu kolem není.

Bohunka a Bohoušek přiletí z velké dálky. Zaženou pryč od hnízda, ty šedivé mraky. Jako v pravé poledne se tu slunce rozzáří. A nám stečou slzy štěstí po tváři.

To bude štěstí nenadálé, až uvítáme návrat krále, s ním i jeho královničku, až přistanou na hnízdečku.

Jedna vyháněcí: *Zima, to je bílá paní, končí její kralování, Jaro už si nese klíč, tak utíkej, ať jsi pryč*

Maruška u dvanácti měsíců, trhá jarní kytičku. A tak se díví velice, co to má březem za palice. Z jedné chrlí kopy sněhu. A druhá mrzne, ledy z břehů. Maruško musíš mi to odpustit. Ale Duben se musel opozdit. Ještě párkrát se vyspíme. Ještě párkrát probudíme. A potom..., potom...už tu čápi uvidíme.

22.3.

Jarní vítr čechrá trávu. Přináší nám dobrou zprávu. Poslední sníh rozpustí. Fantazii uzdu popustí. A až zmizne tady zcela. Přiletí jak přesná střela. A až poslední zimní větry zavanou. Naši čápi tady opět přistanou.

A když budem spolu držet basů. Dočkáme se lepších časů. Až rozprostřou svá křídla a ozve se tu klapi, klapi. Náplní naše srdce po okraj, a radostí naši čápi.

pokusím se trochu konkurovat Pepovi. Snad se nebude zlobit? Až sluníčko mráz zažene a sníh na hnízdě sežere, až vítr rozežene mraky, vrátí se k nám naši čápi taky

čápi rýmování: Díváme se vzhůru k nebi, s nadějí, že už čápi letí. Blíží se čas k jejich návratu, zima je pryč, jaro je tu, až křídla před usednutím zašustí, radostí se všem srdce rozbuší.

Dobré odpoledne. B+B moc nespěchají, vědí, že nás tady mají. Do kamer se díváme a hnízdo jim hlídáme. Když přiletí cizí host, bude také pro radost. Ale řekneme mu mile, kde je hnízdo ještě bílé.

Dlouhý zobák, dlouhé nohy. K tancování správné vlohy. Až Bohunka se dvakrát zatočí. Bohoušek ji párkrát přeskočí. A odloží z cesty ranec. To zas bude správný tanec.

Nechte si o čápech zdát, bude se vám dobře spát.

Načechrat peří a hurá do peří...

Všem dobré snění až do rozednění.
Nejlepší válení, hnízdo válení.

Co to zase zimu popadlo, že nám hnízdo opět zapadlo?

Evi, snížek už pár dní tu je, zítra určitě roztaje Dobrou noc

23.3.

Vznosný vzlet a žádné třepetání. Žádné barevné peří, jen dvě barvy jsou tu k mání. Dlouhé nohy a přesto chůze ladná. Žádný zpěv, nevadí, toť pomoc snadná. Jen občas hlasité klapání. Co rozléhá se do údolí do strání. A i když tu z nich nikdo dlouho nezimuje. Přesto si je hned každý zamiluje. Vždyť čas s nimi tak rychle kvapí. Kdo za to vše může? No předci naši čapí.

24.3.

Na hnízdě pěkný prstýnek, chybí mu jenom kamínek. Ještě jsou někde za horami, ty nejkrásnější drahokamy.

Miluško, Jani, Karle, dobré ráno a pohodový celý den, snad se sluníčko usměje přeci jen, na to naše hnízdečko.

V Bohuslavicích ptáčekové vyzpěvují, A příchod jara všem oznamují. Pěnkava, střízlík, koňadra, modřinka, Do návratu čápů zbývá už jen chvilinka. A než se Bohoušek s Bohunkou vrátí, Ptáci nám zatím čekání zkrátí. Kohout tu kokrhá každé ráno, O zábavu máme postaráno. Kokrhá nám do ouška, Snad přivolá Bohouška.

Až sluníčko si učeše své neposedné vlásky, komíníckové, těšte se. Vráť se naše lásky.♥

Zájezdovým autobusem. Takovým tím velkým busem. Řidič jménem Vendelín. Zaveze nás pod komín. Zastavíme u Irenky na čapí loučku. Kde její pejsek honí kočku. Vystupují velcí, malí, on i ta. Tomáš všechny přivítá. A kdo měl tak velkou kuráž? Na komíně mává Lukáš. To byl ale krásný sen. Setkání pod komínem.

Už se těším, až tady křídly zamávají a s komínem a námi se přivítají

Čapí rýmy: ♡ "Co tu všichni děláme? Na čápíky čekáme. Až se z jihu navrátí, životy nám obrátí. S láskou budeme je sledovat, čapí život s nimi prožívat." ♡

25.3.

Čápi letí od východu. Máme nervy na pochodu. Až termika dovolí. No koho to tu neskolí. Až to klapne nad komínem. Snad to tady vše přežijem

Nějak to čekání je na mě dlouhý snad jde už jen o jeden dva dny pouhý.

Ještě pár dní vydržíme, pak jejich návrat oslavíme.

A Bohouš si ji naklepe, a pak nám tu zaklape.

26.3.

Severní vítr je krutý. Ale ten východní je příznivý. Čáp nosí další pruty. To nám Balkán vypoví. Až z východu větry zadujou. A další čápi tady přibudou. Skončí i naše trampota. A veselá bude celá Evropa. Co můžeme si přát víc. Jen návrat čápů do Bohuslavic.

Narazila jsem na něco pro maminky s malými dětmi: Na komíně sedí čáp, zobák dělá klapy, klap. Klapy klap, já jsem čáp, jedna nožka dopředu, druhá nožka dozadu ručky pěkně spojíme, dlouhý zobák tvoříme.

27.3.

Co by byl svět bez čapí parády? To je jako sad bez zahrady. Co by byl čáp bez zobáku? Jen směšná postava. Co by byl hraboš bez čápa? Bezceenná potrava. Co by byl čáp bez křídel? Bloudící postava. Co by bylo tělo bez duše? Jen hlava bolavá. Co by byl čáp bez nohou? Jen plovoucí vor. Co by byl vítr bez lesů? Jen chladný závan z hor. Co by byl komín bez hnízda? Jen kouřící mohyla.

Co by byla zima bez sněhu? Nic by nepřikryla. Co by sme byli bez čápů? Jen smutné osoby. Co by bylo srdce bez radosti? Kus prázdné nádoby.

A to jsem měl v noci sen, že píšu, píšu, jen.

Když měsíc rozlije své světlo po kraji. Tak i drobní ptáci se k spánku chystají. Dnešní noc je krátká. A otevře nám zítřků vrátka. Od nás pak strasti zavanou. Až tu čápi naši zaklapou. Už asi jiný nebudu. Rád tu s vámi pobudu.

Bohouš je zkušený čáp, ví co a jak. Tak jako je hajný lesa pán, tak i Bohouš je hnízda pán.

Pepo, dobrou noc čapí snění, inspiraci pro básnění.

Básník Pepa už jde spát, nechá si o čápech zdát. Dobrou noc
Děkuju všem za přání. I zítra bude básnění.

28.3.

Dobré ráno všem! Sluníčko právě vychází, kdepak se čápi nachází? Určitě už jsou na trati, nebojte, ti se neztratí! Ptáčci krásně zpívají, také budem zpívat, až ty naše miláčky budem doma vítat.

Ty Bulharské hory, ty nám ještě dají zabrat. Aby nám moc neprotáhli, ten náš dlouhý návrat. Neboj se Bohoušku, roztáhneme křídla. Letové oko jsem v Maďarsku zahlídla. Podletíme Balaton, to veliké jezero. Napneme na křídlech, každé dlouhé péro. Přes Dunaj a Moravu to musíme zvládnout. I kdybychom na komín, únavou měli padnout.

Zaspal bocian na komíne, veď teplá noc bola. Čakal kedy milá príde, aj on diaľku zdolal. Čakal, čakal bocianicu, z juhu by prísť mala, veď už neraz takú diaľku sama prekonala.

MeteoSvatonovice

Pod komínem na dvorku, našel Bohouš zetorku, zahodil ji do koše a odlít na hraboše.

Co to děláš pacholku, zahazovat zetorku? Můj lov ten má jistý háček, na komíně řve Plaváček, jeho chřtán je bezedný, hady hltá na bedny.

Byla jsem s košem na dvorku, nepotkala jsem žádnou zetorku, za to jsem si měla vzít pořádnou větrovku, páč teplo vypadá jinak!

nevím, kdo jsi, ale nech si trochu hlasu, až přiletí Bohoušek z Burgasu. Zapěj nám tu árie, protože jeho přilet kus slávy je.

Ne!! Slyšíc krásný hlas toho Toma, přidá, aby byl brzo doma. Chce slyšet krásný hlas Tomina doma u svého komína. Bohoušku nenech nás tu čekat, už chce tě slyšet klapat.

Brzy skončí neděle, tady se nic neděje. Budem doufat, milí, zlatí, že se čápi brzy vrátí.

Krásně vystlané hnízdečko, to bude poleženíčko, a až je zahřeje svými paprsky sluníčko, určitě tam bude nejedno čapí vajíčko.

29.3.

Dobré ráno milí, zlatí, tak kde jsou ti naši čápi? Bublínky se chladí. My vás máme rádi. Honem domů pospíchejte a radost nám udělejte.

Pěkné ráno, pěkný den. Nejlépe je začít s úsměvem. Čím víc se budem usmívat. Tím dříve se nám čápi vrátí. Protože kdo se mračí a kouká do louží. Ten to čekání sám sobě prodlouží.

Dobré ráno, všem dobrý den, snad se už dočkáme přeci jen. Naši milí čapíci, na tomto hnízdě hnízdící, dobrý vítr do křídel vám přejeme,
Napětí tu stoupá a sledovanost taky. To tu ještě nejsou naši milí ptáky. Až tu Bohouš přistane, to bude úlevy. A snad za ním i Bohunka, bez velké prodlevy.

Až přijde ta správná chvíle, bude zas hnízdo černobílé.

A krásné jarní pozadí nám dobrou pohodu naladí

Ptačí zpěv se krajinou nese, snad brzy přiletí, těšme se. Vlak kolem projel, za chvíli pojede zpět, dnes už byste mohli, čapíci, na hnízdo přiletět.

Až zaslechnem šum perutí. A čápi naší přiletí. Budem všichni v šoku. Nebojte, jenom trochu. A pokud to v pravý čas stihnou. Naše srdce zjihnou. Utřeme slzu z očí. Hlava se zatočí. Vždyť tohle všichni chtěli. Tak buďte jen veselí.

♣️Odpočet je vynulován, návrat čápů očekáván, už je nesou vzdušné proudy, čekají je rodné hroudy♣️

30.3.

Na vejce se těšíme. Každé hnízdo řešíme. Musíme však taky žít, Ze života něco mít. I když se nic neděje, Vždycky je tu naděje. Musíme však vyjít ven. Protáhnout se, užít den. Na hnízdě s večer sejdem. Všichni se sem nějak vejdem. Takže milí čápíci. Vždy s úsměvem na líci!!

Bohunko a Bohouši, u vody či na souši. Popožeňte křídla bílá, čeká vás tu parta milá. Na komíně zasednete, sledovanost pozvednete. Zaklapete klapy, klapy, potěšíte ženy, chlapy.

Hody hody doprovody, dejte Bohunku a Bohouška s hnízdem dohromady.

Tady je tak krásně. Až nám chuť skládat básně. Ať se nikdo nediví. Že jsem z toho šedivý. Čas se mi tím krátí. Doufám, že čápi se včas vrátí. Přeju jim skvělou termiku, nechci je mít na triku. I kdyby se trochu opozdili. Hlavně zdraví, tu s námi byli.

31.3.

Dám si ranní vitamíny, třeba jabko hrušku. 🍌 Vstávat ráno bez ovoce, to dá pěknou fušku. 🍏 Někdo si dá ranní kafe, k tomu možná buchta. 🍞 Já zůstanu u ovoce, nejsem žádný kuchta. 🍏

Kdybychom tak křídla měli, tak bychom se rozletěli našim čápům naproti. Ale že je nemáme, jen na monitor zíráme.

Tomáš jede do rozhlasu, pár zaklapání do amplionu vžene. Možná že Bohunku i Bohouše trochu popožene. Na termice se vznesou hodně vysoko. A z té výšky spatří, že nejsou tak daleko.

Tak se tady opatrujte, myšlenkou je přitahujte, až se vrátím, ať jsou už zde.

Růženko S., taky přeju pochutnání a Čápi naši milí, čekáme vás chvíli, co chvíli. Dnes teplo vaše křídla ponese, leťte a na komíny domů vraťte se.

Krásný den a dobrou chuť. Bohoušku už tady buď. Dobrou chuť a krásný den. Bohunko zaklapej nad komínem.

Březnový rým: Březen ke konci se chýlí, čápů návraty se blíží, každým dnem jsou k nám blíže, toužebně je vyhlížíme.

Březen k monitorům vlezem. Duben návrat slavit budem.

Tak jim pošleme telegram na dva řádky. Aby tady byli brzo zpátky. Telegram velmi spěšný. Ať tu jak blázni nejsme směšný. Nám už ani Chocholoušek nepomůže. Nás jen Bohunka a Bohouš vytáhnou z louže.

Čápe, pospěš, neváhej. Na své hnízdo přispěchej. My tě všichni čekáme, v noci z toho nespíme.

Chocholoušek neví, kde mu hlava stojí. Co ti lidé dneska s těmi čápy mají? Jeden mi tu poletuje, druhý přines potkana a ten třetí klapat bude určitě až do rána.

1.4.

Komíne, komíne. Komíne na Kaře. Kdypak se Bohunka s Bohouškem ukáže?

Pěkné ráno všem kominíkům 🐣🌞 Wilmička a Wilfrik už mají dvě vajíčka, A my zatím nemáme ani kousek peříčka. Snad se Bohouš dobře najed napil a přistane, i když už je apríl... 🌞👉

Bohoušku, Bohunko, ohledy k nám mějte. Přileťte už domů, pěkně zaklapejte! Nejíme a nespíme, jak se na vás těšíme.

V dubnu zima svoji sílu ztratila. A čapí rodinka se nadobro vrátila.

Nastává nám krásné ráno, hnízdo je už rozestláno, čekáme vás všichni tady, ať dnešní den nemá vady. Snad až vyjde slunko zlaté, zobáčky nám zaklapáte.

Po Bohouškově Přiletu

Protáhni si nožičky, zobáčkem zaklapej, Bohunku přivolej!

Bohouš už je na komíně. Opájíme se ve víně? Opojení není z vína. I když pěkná kocovina. Bublínky až do oušek. Ano je tu Bohoušek.

MeteoSvatonovice

V koutě už se krčí korouš, s vakcínou přiletěl Bohouš.

Čekali jsme na čápy - dlouhé se to zdálo. Ale všichni uznáme, že to za to stálo!

Návrat: ♣Kdopak to tu zaklapal? Bohoušek - náš hnízdovál. Do úklidu hned se dal, klacky pěkně narovnal. Bohunko, až přilétneš, do čistého usedneš♣

Já budu ještě ze spaní slyšet Bohouškovo klapání. To byla radost preveliká a ta větší nás ještě čeká. Až královna se vrátí zpět, na hnízdě bude další květ.

2.4.

Ještě že pár klacíků tam co je ta louka. Hodně skvělých lidiček na mě zrovna kouká. Bohunko přileť mi hned na pomoc. Těch lidiček tu kouká nějak moc.

Asi byl na snídani, klov, klov, klov dnes je dobrý lov.

Počasí se pohoršilo, ale nám to nevadí. Až přiletí Bohunka, sluníčko nám nahradí!

Čápi, leťte k nám, máme tu ještě prázdná hnízda, tak ať to hvízdá!

3.4.

Zima se nám vrátila. *Pár vloček z nebe ztratila. *Poletuje bílý sníh. *Bohunka letí na saních.* Bohoušek ji stále láká.* Postavil ji sněhuláka.*

Bohoušku napni svoje zraky. Odežeň ty černé mraky. Bohunka se brzo vrátí. Zas slunko vyjde nad tou tratí. Těšíme se, až ta chvíle nastane. A královna něžně přistane.

A než to tu všechno zasněží. 🐭 Bohoušek pro potravu poběží. 🐭 Nazobe si ze pár myší. 🐭 Než zalezou do svých skrýší.

Počasí nám nepřeje, ale zbývá naděje, uvidíme vločku bílou, Bohunečku naší milou. Sletí s nebe, zaklape, pak vyzkouší kanape

Sluníčko nad lesem vykoukne, příznivý vítr snad Bohunku přifoukne.

Dnes o tej bílé sobotě čáp se zobáčkem pilným, v loži hoví si jak ve vatě, budiž nám hostem milým. Hle, šat jeho je vždy bílý, s nímž oděn, chvěje se větrem. O tej velké noci Pán náš milý, vstane a chodit bude světlem.

Čáp lítá hladový nad loukou, zvony polední dnes neuslyší. Do Říma měly cestu dlouhou, my marně napínáme uši. Však zítra radostnou zvěst, radostně opět oslavíme. Nad střechami všech měst, opět zvony uhlídáme 😊

až Bohunka se doma usadí a Bohoušek ji hlávku pohladí, pak uvidíme lásky tok a Bohouškův na Bohunku elegantní skok

Až zítra stisku horu kláves a, lesklý tón píšťal vzlétne, mohutné aleluja z nebes, až čápu ke komínu dolehne.

třeba ano a budou mít postýlku z mechu a kapradí a vítr ne jen něžně pohladí

do tanku vtank 😊

sněhové bobky = kroupy

Bohunko, už polet' domů, já jsem tady uklidil, nanosil jsem novou travu a postýlku připravil. Tak si pospěš, vždyť to víš, že mi tady moc chybíš!

Bohoušku vydrž ještě nějakou tu hodinku, pak s Bohunkou založíte novou rodinku.

Slovník čapí zvláštní je. Kdo ho nezná, se podivuje. U srdíčka, hnízdoválet. Koukat na ten čapí balet. Hopi hopi, klapi klap. Učí se to žena, chlap. Zetorky, dračí chrochtání. Kdo rozumí, nudu zahání.

***Iva Dickfeld

***Na Bohunku čekání od práce nás odhání. Bohunko naše, spěchej k nám, podívej, jak špinavá okna mám! Děti doma brečí hlady, snědly by i vaše hady, radši rychle vrať se k nám, ať rozvod doma nečekám.

❖Krásný chce být Bohoušek, šlechtí si svůj zevnějšek, upravit se, to dá fušku, překvapit chce svoji družku. Až Bohunka klapot z rádia uslyší, určitě rychle domů si pospíší❖

Bohoušku, Bohuslave, nekloň smutně hlavičku, tvá krásná paní už vzduchem plave, máš ji doma za chvíličku. Zdržel ji jen déšť a vítr velký, ty to znáš, váš čapí život není lehký♥❖

Bohoušku jen si leť. Bohunka bude brzo zpět. Užij si ty chvílky volna. Bohunka tu přistane včas a zvolna. Už se brzo všichni dočkáme. A svou láskou vás umačkáme.

Bohoušek je připraven, k roli otce vyzbrojen, Bohunko rychle chvátej, všichni čekáme na tě ❖❖

Zmeškala Balt Orient Expres? Že není tu u dnes?

Vlasti, děvčata, krásný večer přeji, tady už je veseleji👉

Bohouši, Bohouši, copak tě pokouší, Bohunka se toulá někde, měl bys ji už najít hnedle, abys nám tu nezůstal jako v plotu kolík sám 😊

Má milá Bohunko, přeju ti dobrou noc, snad zítra budeš tu, těším se na tě moc. Zatím mi společnost dělá jen tráva, doufám, že někde jsi živa a zdráva.

Každý den toužebně vyhlížím tebe, až ke mě do hnízda přistaneš z nebe. Až spolu zaklapem na přivítání, já budu zas tvůj pán a ty má paní.

A bude hopi hop a né že ne. Sousedy Bukáčky doženeme...

4.4.

Bohunka na letišti tahá velký kufr. Tak letos jsem na to sama, to je ale fofr. Vyhlížím Bohouška, jestli přiletí mi naproti, už z dále. Že von se ten hnízdovál, už na komíně válí. Bohoušku polet' mi hned naproti, nedělej si šprýmy. To mám letos tahat sama sebou suvenýry.

Libuško č. 1 děkuju moc, přilet Bohouška mi náladu řádně pozvedl a teď už mi ke štěstí chybí jen ta Bohunka, ale něco mi říká, že už to nebude dlouho trvat a bude tu také a pak nová celičká rodinka.

Bohoušek začal pracovat, čas mu tak lépe ubíhá, však stejně každou chvíličku se na oblohu zadívá. Kdepak je ta moje milá, kde se asi zdržela? Já se z toho asi zblázním. Bohunko, to se nedělá!

Bohunko, napínáš nás velmi! Kdo na to tady má mít nervy? Tak pěkně křídly zamávej a radost nám udělej. Až tu budeš zase zpět, bude krásný celý svět!

Bohouš se dívá do slunka. Kde je ta moje Bohunka? Ta moje láska čapí, ať rychle domů kvapí!

Bohouš, to jsem ale popleta, jak ta Bohunka říkala? Že velká zavazadla anebo jen malá? Mám ji letět naproti, nebo počkat doma? Ta mi zase zaklape, to bude pohroma.☺

I Bohoušek už se zkulturnil a kouká, jak by ještě hnízdo vyzdobil. A to Bohunku určitě přiláká. Když má pracovitěho fešáka.

Zvony opět ranní dnes, tu zprávu oznamují světu Aleluja, Christos voskres! Pán vzkříšen živý je tu! I k čápu, jenž byl hněten do světla, jak stojí v Mojžíše knize, jásavá aleluja radostně dolétla, ta zpráva nemá světa meze. Nuže chystejme hostinu novou i čáp lační. Po velké noci k hodování hojnou, v ten čas velikonoční.

Bohoušek si hoví, v klidu odpočívá. Na okolí pod komínem jenom líně zívá. Až přiletí Bohunka, bude po odpočinku. A až budou děti, bude spát jen chvilku.

Bohouškova starost naše starost. 😊 Bohouškova radost naše radost.

Dočkat' sa ho nevie chůďa, aj krídla ju bolia, slnko na ňu cestou páli, i dážď už ju polial. Doletela Bohunka, na komín si sadla, unavená Bohouškovi do náručia padla

Kde si drahá, Bohuš hŕta, hádám skoro prídeš, začal stavať ďalej hniezdo, pre viac párov krídiel. Bohunka ťa preletela, ponad moria, lesy, aj jej chýba drahý Bohouš, kde môj milý, kde

Úplně tu uvítací řeč vidím > "Klap, klap hiiiiiiissssss vypadni, tohle je moje hnízdo... jezismarja to jseš ty? Už žehlím, jenom se nezlob. Dáš si ryby nebo žábu?"

Zdarec btw, long time no see :]

U Chocholouška v ordinaci. Dlouhá fronta, furt má práci. Samí čapí závisláci. Tohle je na dlouhou štaci. I plot už všichni přelezli. V kazajce ho odvezli. Kouše, škrábe, nahlas brečí. Toho už nic nevyлéčí.

čapí hnízdo a v něm nikdo, kde je velký pan čáp?? Hledá pro Bohunku něco k snědku. Odlítl, přiletí za chvilinku a ponese, v zobáku plno klacíků.

.Potom se dá do úklidu a po velké námaze klidně usne a bude se mu zdát, jak se budou Bohunka z Bohouškem objímat.

5.4.

Bohunka už posnídala, na cestu se přichystala. A když vyletí hned teď, bude tady na oběd.

Když pozoruji tenhle mumraj a tohle velké dění. Kdo se na to srdcem dívá, celý život mu to změní. Změna však to příjemná je, pohladí na duši. Jak se toho zvyku zbavit, nikdo z nás netuší, tak jako čapí na komíně se v srdci zabydlí. Potěší tím více lidí a všechna obydlí.

Více než stovka čápomilů upřeně hledí do nebe. Bohunko, polet', jsou tady davy, co čekají jen na Tebe.

Hody hody doprovody, já jsem krásný Bohoušek. Utíkal jsem podle vody, nesl klacíček. Potkala mě koroptvička, chtěla jeden ode mě, já jsem řekl ne, ne. Dnes přiletí Bohunka, budeme krásná rodinka.

Mnoho lidí klobouk smeká, jak tu Bohouš věrně čeká. Bohunka však někde v dáli své čestné prohlášení válí. Válí jej v koši, nepustí ji Hamáčkovi hoši. Krásné ráno všem čekajícím

Královničko Bohuslavo, spěchej za svým králem, váš trůn už tak krásný je, že závidím málem. Dolet', prosím, ještě dnes, než nebesa spustí děs a běs Krásné sváteční ráno všem.

Hody hody doprovody já jsem velký čáp, letí ke mně moje milá, já ji mám moc rád.

u počítadla čaj, zírám na bohuslavický kraj. Zatím žádná novinka z toho našeho komínka. Na tlak prášek slupnu, na komín si juknu. Bohouš to tam rovná, žádná nuda zrovna.

Bohoušek je nevrlý, letěl pro něco k snídani, už aby Bohunka přiletěla a nová čápata na cestě byla, všichni, co tu čekáme, pěkné jméno jim dáme

Bohoušek se o Bohunku bojí. Na stráž tu jako voják stojí. Stojí, čeká, vyhlíží, zda se milá neblíží.

Bohoušek, to je třída, od rána už klacky sbírá, seno, drny, rákosí, všechno s vervou nanosí. Dnes není žádný hnízdoval, i Tomášovi k vlaku zaklapal

Tolik lidí na čekané. Od severu vítr vane. Možná přijde trochu zimy. Zatím složím nějaké rýmy. Pro Bohouška větvičku. A pro lidi básničku.

Wilmička, hlídá 4 vajíčka. Wilfrík stojí na stráži. Útok čápů odráží.

na procházce lesem mobil s sebou nesem, na komín zíráme, slzu z oka stíráme, vítr se již zvedl, Bohouš žabku snědl, pospěš si ty toulavá neb naše parta je již zoufalá.

Bohunka možná zvažuje, zda letos k Bohoušovi doplue. Holka je to divoká a tak možná hledá nového kluka.

A tak nám nezbyvá nic jiného, než pozorovat Bohouška rozmilého, jak poslušně svou ženu vyhlíží, snad brzy už se k němu Bohunka teda přiblíží.

Jsou to nervy, jsou to stresy, až z toho má člověk noční běsy

Už mi hrabe taky, jdu rozhánět mraky

Možná máme obavy. Nejde nám to do hlavy. Obavy si nedělejme. Na to dobré pomýšlejme. Možná nám to dlouhé připadá. Však stále skvělá nálada. Bohunka to zvládne hravě. Nechejme to čapí hlavě. 😊👉

Četl jsem divné komentáře. Viděl samé smutné tváře. Někteří lidé jsou fakt divní. Ale já jsem pozitivní. Teď už to není Corona. Smutku pa a poklona. Nechci, aby se brečelo. Lepší když je veselo. 😊

Josefe, Josefe, tvé verše zní teď nadějně, Bohoušek se teď vrátil, úsměv na tváři nám vrátil, což až přiletí Bohunka, to bude sláva veliká 🤗

Bohunka vzkazuje, připravte si kalendáře. Nechci vidět bledé tváře. Vráť se vám za pár dní. Já vím, že jste nervózní. Bohouška mi pohlídejte. Klapí klap, zatím se mějte.

Pepo, ještě, že tě máme, tak si úsměv zachováme.

Aspoň se tu nenudíme, sem tam verše vyplodíme, je nám spolu veselo, už aby to klapalo, Bohunko už přileť jen, bouchne šampusová sklenka hned 😊

Velikonoce nám končí, den se s námi loučí. Bohoušek čeká a vyhlíží, kdy se jeho milá přiblíží. Den D se ale rychle blíží

Tady jsou moc hodný lidičky. Vráť se a budou zase básničky. To bude zase super jízda. Zkontroluju všechna hnízda.

Pěkný večer a dobrou noc. Je vás tady ještě moc. Dobrou noc a klidný spánek. Bohouškovi slabý vánek. Ať na komín pod touto tratí. Bohunka se zase vrátí.

6.4.

Bohoušku náš, však ty to dáš! Jsi přece velký čáp. Brzy přiletí Bohunka a zaklape ti klap – klap.

Tak se ten duben předvádí a dělá si z nás legraci, je to vtipálek neodbytný, asi nemá co na práci. My zvládneme to celkem hravě, nasadíme si čepici, zachumláme se do kožichů, co na to, ale čápíci? Zvládnou to, bát se nemusíme, zas na slunci je uvidíme!

Nesmí jim zmrznout voda na peří, sníh ze sebe seklopou a ještě si zaklapou, a i hopi hopi na zahřátí, Co mají společné počasí a čápi? Déšť dělá kapy, kap, a čápi klapí klap. Co mají společné komín a ptactvo? Na komíně učitelé a pod komínem jejich žactvo. Co mají společné koleje a louka? Po kolejích funí vlak a na louce občas fouká. Jo a ještě jedna myšlenka. Na louce mává Irenka.

Na mapě hnízd je hodně bílých míst Je spousta čápů na trati a BOHUNKA SE NEZRATÍ

Bohunko, přileť už!!! Bohoušek má dlouhou chvíli!!!

A za chvíli díky sněhu i celý bílý!!!

Bohunko, přileť k nám! Bohoušek je tady sám! Má tu dlouhou chvíli! Brzy bude celý bílý! Sníh mu padá na hlavičku! Na Bohunku nepřestává myslet ani chvíličku!

Bohunka si někde létá, obletěla půlku světa. Bohoušek tu na ni čeká, ničeho se neleká. O Bohunku se ale bojí, zachumlal se nám proto do chvojí.

Sněží, sněží, Bohoušek tu leží! Bohunko, kde se nám loudáš? Snad na jiné čápy nekoukáš! Bohoušek tě má moc rád a je víc než tvůj kamarád.

Irenko, pěkné video s Bohouškem: ❀Nestůj tady traktore, vyjed' honem na pole, už mi hlady kručí v bříšku, vyorej mi aspoň myšku, zetorky i žízaly, aby hlad můj zahnal

Parafráze na rčení, " Sedávej panenka v koutě, budeš-li hodná, najdou tě. A na Bohouška, " Vyčkávej Bohoušku doma, nad tou tratí, budeš-li trpělivý, Bohunka se ti vrátí.

7.4.

Chumelí se, chumelí. Bohoušek se tetelí. Až chumelit přestane. Konečně jaro nastane. A jen pouhá chvílka. Přistane tu Bohunka.

I když trochu sněží. Na tom nezáleží. Bohoušek doma na věži. Bohunku v klidu vyhlíží.

Bohoušku, krásné ráno, vše pečlivě zaznamenáno, Přejí všem krásný den, usmějme se přeci jen, už se nám to krátí, Bohunka se brzy vrátí. Snížek roztaje a jaro se na nás usměje

Bohouš leží na seně, nožky pod sebou. A dívá se zasněně. Čeká na milou.

Bohoušku, neboj se, sníh se brzy ztratí a přiletí ti sluníčko, Bohunka se vrátí. A zahřeje tě u srdíčka, ta tvoje drahá polovička.

Duben si z nás dělá legraci a Bohunka se stále nevrací. Asi si plete zimní čepici. Tak vydrž Bohoušku. Vydržte kominíci.

Bohunko polet' k nám, Bohoušek je tu tak sám. A má už smutná očička. Kde je ta moje holčička? Tak polet', nervy už mi tečou a hodiny se vlečou a vlečou.

Bohoušek je zvědavý, co se to děje hned po ránu. Asi tu někdo postaví pro Bohunku slavobránu).

Až Bohunka přiletí, tak jí dortík upeču. Nachytám pár myšek, žílal i rybičku přivleču. A na dortu třešnička bude žabička

Bohoušek kouká, no to je slotá. Nebudu nic dělat, dnes žádná robota. Až v sobotu se Bohunka navrátí. Záhy pustíme se do dětí.

Chocholoušek běsní. Baští pecky z třešní. Neví jak nás vyléčit. Musí činnost ukončit.

Ať je sníh, ať vítr duje, Pepa nám vždy zaveršuje.

Pepa básnit nepřestává. Každý den tu něco dává. O čápech a o komínů. Nepokazí žádnou psinu.

Bohoušek nás dneska vyzkoušel, jaký postřeh máme. Zaletěl si na pivovar a jestli ho uhlídáme. Obhlídnul si hnízdo, kouknul, jaká je kamera. A zase se vrátil zpět jako rychlá střela...

Nechce se mi ještě spát. Tak tu budu chvíli psát. Třeba krátké básničky. Pro ty skvělé lidičky.

Bohoušek dnes překvapil, do Trutnova dorazil, na hnízdě však bylo pusto, tak vrátil se na své hnízdo.

Bohoušek si peří načechral. Je to správný hnízdoval. Bude se mu dobře spát. I když možná přijde chlad. Proti zimě si on věří. Má na to kvalitní peří.

Moje milá, kde si létáš a mne tady napínáš? Já už z toho zešedivím a vůbec mne nepoznáš.

Bohoušek je čapí král, komínek už nachystal.

Bohunka už letí z dálky a těší se na líbáňky

Bohoušek nikdy sám není. Má tu přeci vzácné jmění. Spoustu věrných lidiček. Co maj dobře srdíček. Moc dobře to všichni víme. Nikdy ho neopustíme.

Chocholoušek k nám už letí, nese s sebou sprchu. Usadí se na komíně, bude koukat svrchu

Bohoušek bude klidně spát. Nemusí se zimy bát. I když možná drobně sněží. Ráno bude zase svěží. S kravatou a bez trička. Ukáže, jak se dělá rozcvička.

A teď dobrou noc všem komíníkům popřeju. A šup pod peřinu, ať se taky zahřeju.

8.4.

Pěkně nám tu sněží. Bohoušek klidně leží. Až přijde ranní tání. Poletí na snídani. Dej si pozor myško. Naplním si břicho. Trochu se tu proletí. Já vím, že jste napnutí. Až se Bohunka objeví. Naše nervy poleví. Na měření rychlosti jsem si zvyknul. Když je někde kolona, tak jsem se jí vyhnul. Ale kdybych čapí neviděl. Tak bych tiše záviděl.

MeteoSvatonovice

Bohoušek idol čapích žen, po ránu celý je zasněžen

✧To je teda pořádek, sněží mi na kabátek. Roztaj už pokrývko bílá, než přiletí moje milá✧

Až přiletíš, moje milá, tak ti dortík upeču. Nalovím pár myšek, žízal i rybičku přivleču. A na dortu třešnička bude žabička.

Čekáme, čekáme, nervy v kýblu máme. Nehty si koušeme, vlasy si trháme. Však my se Bohunky i slunce dočkáme.

Vitamín Z jako zmije, Ž jako žízaly, K jako kuřecí křídlo a P jako potkan

Bohoušek káně zahání. Je to čápek výstavní. Hnízdoválí, nelítá. Je to zkrátka elita.☺👉

🌀Fouká, fouká, Bohouš po obloze kouká. Vyhlíží svoji milou, princezničku sněhobílou.🌀

Bohoušek píše detektivku. A my máme na něj pifku. Čas návratu typujeme. A Bohoušem?, se nám směje. Přiletěl až po setmění. Teď jsme všichni uklidnění. Každý po vzduchu zalapal. Když nám tady zaklapal.

Já mám krátkou kamerovou: ✧Bohouš koukal, co by vyved, z kamery je dobrý rozhled, pořádně se odrazil, záhy s klacky dorazil.✧

Bohoušek je čáp zkušený, ví co očekávat od ženy. Jen my tu strachy ani nejíme, jak moc se oni bojíme

I Bohoušek už jde v klidu spát. A my můžem taky ulehat. Hnízdoválet bez starostí. Dnes už toho bylo dosti. Čapí sny si promítat. Do peřin se zavrtat.

9.4.

Bohoušek ještě v klidu spí. Opačně jsme na tom my. Hnízdoválí na komíně. A čas kolem zvolna plyne. Až dá povel, je rozcvička. My sedíme u káfička. Nemůžem se ani hnout. Chceme si ho prohlédnout.

Bohunka už křídly mává, snad si najde termiku. Ráno dobře posnídala a bude tu ve mžiku!

Někdo nám říká, že jsme blázni, jiný si dělá legraci, že jsme tu asi všichni líní a nemáme co na práci. Je mi jich líto, oni neví, v tom světě plném starostí, kde najít místo plné klidu a pohody a radosti.

Za všechno, moji čapí drazí, vám velmi pěkně děkuji. Že i když něco nevychází, tak neztrácím naději. Za kopcem se slunko dere a nás už to pěkně šťve. Bohouš křídly smutně mává a Bohunka si načas dává krásné ráno všem

Bohoušek je naše zlatíčko, krásně chystá bydlení, krásně chystá hnízdečko

Blbá větev, nevadí. Bohoušek si poradí. Když to padne dolů, třeste se. Neva Bohoušek si novou přinese. Bohoušek chvilku přemýšlí. Jak to hnízdo vylepší. Narovná si peříčka. Je to jenom chvilíčka. A kdyby větev přibila. Zas se pustí do díla. Jeminkote, můj ty pane. Hnízdo už je přichystané. Bohoušek dělá, co může a nikdo mu nepomůže. Radit mu to každý umí i když tomu nerozumí.

Bohouška máme na triku. A jsme horda básníků. Na Bohunku čekáme. Přitom básně skládáme. Veršů není nikdy dost. Všem ostatním pro radost.

Máme lepší náladu, počasí se lepší tu, Bohoušek se nachystal, aby Bohunku přivítal, čeká na ni pokorně a věrně, věrme, že dopadne to jako vloni stejně

Bohunka si na čas dává a vůbec jí nevadí, že to tady s námi mává, hlavně ať už přiletí!

✱Dnes je hezké počasí, Bohouš s klacky zápasí, Irenka mu chystá seno, natočí ho na video✱

Ještě že tu je ta řeka plná ryb a potěru, bude tam Bohouš pro Bohunku shánět potravu, leť Bohunko, co můžeš, ať nám i Bohoušovi radost přineseš

Pan čáp nosí suché seno. Hnízdo už je připraveno na bělostná vajíčka, Chybí jenom samička

Bohoušku to nevadí. Bohunka to doladí. Pomůže ti s klacíky. Začnete zase od piky. Větvičky tě trochu zlobí. To se nám to snadno poví. Odpočni si chvíličku. A pak srovnáš větvičku.

Bohoušek vše upravuje, očkem k jihu pokukuje.

Bohoušek si lehnul na trávu. A já sypu básně z rukávu.

Dnes jsou tu jen básníci u monitorů sedící?
Půjdu si zalít ranní kávu, dnes nemám na to hlavu

Bohunko, Bohunko! Kde jsi ty naše slunko? Díváme se do nebe a myslíme na tebe!

Bohunka někde flámuje, zatímco Bohoušek o domov pečuje.

Další větev přibila. Hned se pustím do díla. Postavím pevnou ohrádku. Vyčápím se pozpátku. Dobře jsem to postavil. A ještě krásně nabílil.

Bohunka už jistě letí, s Bohouškem přec chce mít děti. V září jarního sluníčka, snese mu do hnízda vajíčka. Bohouš vzorný tatínek, se pak dočká miminek. A my v němém úžasu budeme zírat na tu krásu.

Stačí se dívat na Bohouška. Hned mi Múza šeptá do ouška. Pár slov se z toho poskládá. A hned je lepší nálada.

MeteoSvatonovice

Spíš než Múza do ouška, když uvidí Bohouška, syčí mi tu mladá zmijs, co se bojí, kde se skryje.

to je remake, původní verze byla: Ptala se mě zmijs, kde se nejlíp skryje, syčela mi do ouška - moc se bojím Bohouška

Bohouš stojí na komíně a nekouká vůbec líně, ušil krásnou košilku, pro svou milou Bohunku.

Svítlí, svítlí sluníčko. Polet' moje holčičko. Polet', polet', čekám tady, dneska budu asi hlady. Ze strachu ať tě neminu, nedám si ani svačinu!

MeteoSvatonovice

Od severu vítr svěží, čechrá moje bílé peří, zdá se vám, že zahálím? Jen chvíličku poválím. Čerstvé seno přinesu, i větvičky od lesů

To je pěkné poležení. Pěkné seno to je jmění. V téhle zimě co se divíte. Sami to nezkusíte. Kvalitní seno dodala mi Irenka. To bude skvělá postýlka.

Táňo, Milado, hezky jste se k Pepovi přidaly, Bohoušek to všechno ví, seno si dobře připraví, až Bohunka se navrátí, tak si v něm pěkně pohoví a vajíčko pak vyklopí

Mladoši, sem nepatříte, krásné přírodě nerozumíte. Malá je vaše snaha, na Bohouška, našeho pána.

Vždyť my to všechny víme, a proto Pepu vybudíme, ať všem svými veršiky to dlouhé čekání zpřijemňuje a úsměv v tváři nastavuje

Šije, šije košilku, pro svou krásnou Bohunku. Až košilku došije, postýlku jí přestele. Nejlíp se to šije v Bohuslavicích na komíně.

Ať dnes nad vším, co nás trápí, zvítězí ti krásní čápi, Bukáčci i Bohoušek, bez starostí, bez roušek

Dnes, zítra, nejpozději v neděli, Bohunka nám radost nadělí, přiletí na hnízdo lásky, Bohoušek ji bude čechrat vlásky♥♣ Krásné dopoledne všem

Bohouška lochtá rákos na zobáku. On má na to svoji páku. Podél těla si ho srovná. Jeho práce je vždy vzorná.

Pozor je tu Robot. A vystrčil chobot. I když se to nehodí. Slušným lidem neškodí.

Bohoušku tahle kritika. Se tě vůbec netýká. Ty si hodný čáp. Jako správný chlap. Kdy se vrátí Bohunka, to nevíme. Jedno je však jisté, my všichni ti fandíme.

Kdybysme byli čápi. Dělali bychom klapi klapy.

Po přiletu Bohunky v 12:14

Bohunka se nám vrátila. A všech obav zbavila. Bohoušek už není sám. Vrátila se taky k nám. Opojení teď už dvakrát. Necháme jim něco zahrát? To bude celkem bez problému. Zaklapou nám do tandemu.

Skáču dobře, skáču rád. Bohunka přec není kamarád.

Kam upírají se naše zraky stále? Na komín! I pro pana krále. Cožpak jsme všichni hasiči, co mají vylézt nahoru provést požární kontrolu?

I kdepak, pravda je jiná! Tam na vrcholu komína je krásné hnízdo čapí, což nás však vůbec nepřekvapí to hnízdo známe, jak svůj dům. Je to mohutný čapí trůn.

O krále s královnou teď máme strach, jsou pořád ještě na cestách. Tak ať se jim nic nestane a slavný den už nastane!

Tak sláva! Král už se nám vrátil a žezlo třímá v zobáku. Moc neuklízí, královna tu není, no a tak to má na háku. Nehnutě stojí, na oblohu hledí, kdy královna už přiletí. A nám všem zatím adrenalin stoupá. No to je ale napětí!

Konečně! Jako vložka s nebe se snesla naše královna. Balvanu co ze srdce nám spadl, tak tomu se nic nerovná!

Vivat Regina! Bůh ochraňuj krále! Ať zazní Óda na radost!

Vaše Veličenstva, ujměte se trůnu! Věrných poddaných tady máte dost!

Po poledni znenadání, přiblížilo se klapání. Bohouš právě nezahálel, zrovna pracně hnízdo válel. Kolem hnízda na okruhu, zahlédli jsme mysli vzpruhu, už skončilo čekání, máme šťastné shledání...

Zas tu bude veselo. Zas tu bude rušno. Zas tu budou mláďata. Pro rodiče krušno. Zase je tu krásný pár.

Zas se budem radovat. To je dneska krásný dar. U monitorů budem nocovat. ☺

Dnes bude hodně oslavných básní. No nejsou ti dva krásní.

♥Bohoušek se dočkal, devět dní si počkal, na přilet své milované, hnízdo už má nachystané, ustlal měkkou podestýlku, pro Bohunku k odpočinku♥

Se není co divit Bohoušovi, po tak dlouhém půstu. Udělá si hopi, hopi, na to on má mustr.

Bohoušek už přestal hnízdoválet, na Bohunku opakuje nálet. Však se dlouho načekal, než jí pírká načechrál. Bohunka je šťastná žena, už usíná spokojena.

Je tu chvíli klid, tak mohu napsat odpovědi na otázky, z kterých se mi dělají už vrásky.

Bohunka má kroužek, Bohoušek ho nemá. Jak je starý Bohoušek to se zjistit nedá. To světlo jim nevadí, to je jenom pro lidi. Zetorky jsou potrava, co jim traktor podává.

Můžu připít fofolu, když jsou čápi pospolu? Šampus vůbec nekupuju. Aspoň se tu neopiju.

To bude pěkná sobota. Čápy čeká robota. Práce na 5 měsíců. To bude zas na palicu. Novou generaci vychovat. Ať se můžem radovat. Přejeme, ať to zvládnou hravě. Pak zas bude po zábavě. Nad Bohuslavice slunko vychází. Bohunka na louce se prochází. Bohoušek ten se tváří líně. Stále dřepí na komíně.

Od hnízda ke hnízdu je moje cesta ranní, nemám čas ani na snídani. Pohled na čápy krásný je a u srdce mne zahřeje. Tak dobré ráno přeji všem a mějte hezký celý den!
Už je tady zas, ten čekání čas. Budem čekat na vajíčka, potom na děti a budeme očekávat, kdo z nich první poletí.

však nemám talent na verše, jen tu zplodím rým., když vidím naše milence, odchází mi splín.

Tánička, to je naše básnička. S Josefem tu vždycky básní, oba mají básně krásný.

Bohoušku náš, kde Bohunku máš? Bohunka si někde létá, už obletěla za ten čas půlku světa? Bohoušku vždyť se dočkáš, ale nejprve si chvíli počkáš.

Oni ani netuší, jak nás hladí po duši!

Když se někdo zeptáte, babčo, copak děláte? Sedím, čučím do tabletu, pozoruji čápy v letu.

Siesta polední. Bohunko zalehni. Seno od Irenky máme. Pěkně si ho uhňácáme.

Čápi suší peříčka. Na snadě je básnička. Jsou jak mokré slepičky. Co zrovna spadli do říčky. A než přehrajou písničku. Vysuší se na větříčku. Fénují se byt' pomalu. Zas budou jak ze žurnálu.
No co koukáte. Mladým jména vybíráte. Srandu si ze mě lidi tropí. Když tu dělám hopi hopi. Zkuste si to taky tak. To nedokáže žádný chlap. Chcete čápiky pokoukat. Tak na to musím zadělat...
Chodí Bohouš okolo. Nedívej se na něho. Rychle složit větvičku. A vyskočit na samičku. Hned do správné polohy. Všechno podle zásluhy. Poučka je to skvělá. Takhle se to dělá.

Bohouškovo vyznání: Kolem tebe kroužím, moc po tobě toužím. Chci ti lásku vyznávat, každou chvíli, zas a zas. Na záda ti vyskočím, ty víš, že jsi pro mne vším.

Bohunka: Bohoušku to byla dneska práce. Ale vážně bez legrace. Natahat sem klacíky. A pak se koupat do řeky. Vysušit si mokré peří. Snad nám to tu lidí věří. Zapózovat Tomovi a Lukáši. Až jsme z toho na kaši.

V popředí Bohunka a vzadu Bohoušek už spí ale bez roušek.

Hadi za to nemohou. Když je čápi sezobnou.

Tak náš milý čápi párku nezůstávej bez kočárku.

Ač si hadi pospíšili, stejně žili jenom chvíli. Bohunka příslovím nevěří, dala si jednoho k večeři.

Tome to se bude pěkně zaslouženě hnízdoválet. Dobrou noc a pár veršů po polštář tobě, Lukášovi a všem kominíkům.

Bohunko všimla jsi si toho. Těch lidí je nák mnoho. Prý jsme pro ně celebrity. Bohunka, ale, di ty. Věř mi je to pravda na mou věru. Pouštěj nás do éteru. Prý je jim u nás hej. No tak si toho nevšímej

no spát by měla Bohunka, ale hnízdovál je hnízdovál a dáma stojí opodál.

11.4.

Ani devět kanárů. Nejde předci do páru. Co pak tady jeden čáp. To samé jak jeden chlap. 10 dá se dělit dvěma. Dva čápi je lepší scéna. Pozorovat čápí pár. To je předci krásný dar.
Čápí pár a láska k tomu. Šťastní jsme, že už jsou spolu.

Pepa už si tužku brousí, čápi zas na hnízdo nosí. My se jenom usmíváme, krásné dny tu s nimi máme.

Čáp si lože upratuje, zobáček má pilný, družka píseň pobrukuje, vaječné mu plány kuje.

Nálada je tady skvělá. Vždyť čapí rodinka je celá. I malí čapí přibudou, žádná obava. To teprv bude pravá zábava. Hladové krky nakrmit. Mezi tím hnízdo opravit. Popsal jsem už celý sešit. Máme se tu na co těšit.

Milý Pepo Ščípó kdes, tys veselý chlapík, s čapí je nám mile des, z psaní už mi trne malík.

Všem nadšeným pozorovatelům pohodovou neděli a uvidíme, co nám Bohoušek s Bohunkou nadělí. Snad to nebude jen čapí štěkání a s klacky létání a běhání, Bude i hopi hop a na vajíčka čekání.

Až se zvony rozezvučí vlně, i ke komínu písni dolehnou. Alelujá budu hrát pilně, opouštím chvilku čapí podívanou.

Kolik na nebi svítí sluníček? No asi tolik, jako hvězdiček. Vrátili se nám domů čapíci a vykouzlili úsměv na líci.

Za tím naším kopcem slunéčko vychází. Hodní lidé, u komína se schází. Opojeni láskou čapí. Občas bulí taky chlapy. Tohle čapí pojetí. Je před silné dojetí.

MeteoSvatonovice

Zavolejte Bivoje, na hnízdě tu řádí kanec, Bohouš nedá pokoje, mistr skoku a nadsamec

V Makově na hnízdě je chvilka milá, pod černým čapem zrají dvě vejce bílá!!!

To se nám to vstává, když čáp křídly mává. To není obyčejná rozcvička, z toho budou vajíčka
Naše lásky převeliké je nejlépe popsat básní. Čapí ti nás neomrzí, vždyť jsou přece tolik krásní
Čapí ve slunečním svitu září a lidé mají úsměv na tváři. Krásná neděle zas dneska bude, vždyť čapí jsou už skoro všude. Jen pár hnízd je prázdných - nevadí Oni je brzy obsadí

Až půjdeš krajinou, tam kolem Trutnova, oči se zatočí na vrchol komína. Kdo to tam v páru na tebe čučí, přece Bohunky a Bohouše oči.

v Bohuslavicích, tam to teď žije, Bohunka s Bohoušem, na komíně pracuje.

Sedí Bohouš v pelechu, Bohunka je ve spěchu. Klacík sem, klacík tam, jak to dneska udělám.

Čápomilská závislost, ta je jenom pro radost

MŮJ DEN

Kouknu na čapí rodinku, ale jenom na chvilinku, a potom, až posnídám, do práce se ihned dám.

Svačina moc dobrá byla, s čápy jsem se pobavila, ale vážně, teď už hned, jdu postavit na oběd. Po obědě budu zažívat a s čápy si užívat.

Že budu dnes pracovat, už mi nikdo nevěří, Ale opravdu už budu, jen co si sním večeři. Po večeři musím zjistit co nového u čápů, že ten čas tak rychle běží, vůbec nechápu.

Je tady čas jít spát a všem čápům zamávat.

Že jsem dnes nic nedělala, jen přibývala na váze?

Tak ať! Jsem v obraze a je mi blaze

Šikovná byla Lenička. Zase byla písnička. Při poslechu tu vždycky zjihnu. Zahráli nám čapí hymnu.

Kohoute, uť se od čápů, kdy se vlastně vstává. Brzo ráno je ta hodina pravá. Než se kohout probere, otevře oči, na komíně to lítá, tady už se točí, Bohouš stihnul Bohunku už 100x prohnat. Kohoute to nemůžeš nikdy dohnat.

Na komíně hnízdová, Bohunka letěla někam v dál.

Chtěla bych napsat básničku zvlášť každému hnízdečku. Pořád po nich cestuji a všechny je miluji.

Tadery, buď vítána, dříve se klidně až do rána i v noci je tu osvětlení, na spaní mnoho času není.

Dva zobáky v hnízdě dlouhé, čtyři nohy trčí tenoučce, kdo uhodne v chvilce pouhé hádanku čapí lehounce? Aleluja mi ještě v hlavě zní, radostné bylo Boha-slavení. Čapí komín vysoko k nebi ční, v Bohu-slavicích všem k udivení.

Hopi hopi hopičky ať už máme dětičky

Bohouš se na hnízdě válí. Ale pozor někdo letí v dáli. Když se čáповá přiblížila. Ejhle Bohunka to však nebila. Bohouš ukázal se jak správný chlap. Musel Betyнку odehnat. Když Bohunka to zjistila. Přilítla domů její posila.

12.4.

Bohoušek větve na hnízdo dává a Bohunka poštěkává. Dělej to přeci pořádně, ne jen tak jak tě napadne!

Irenko hlavu vzhůru! Básniček máš tu už řů. Snad tě trochu potěší a pohladí po duši
Irenko, už máš lepší náladu? Děláme, co můžeme, všichni verše píšeme.

Jedu dál to bude jízda. Zkontroluju další hnízda. Dobrou náladu si udržujte. Čápi mi tu pohlídejte.

Lidi vy jste krásní. Zase je tu vlna básní.

Ten, kdo nemá čápy rád, ten není náš kamarád. Pod komín ho shodíme a banán ho nemine

Irenka je kamarád. Každý ji má tady rád. Pořád se má čile k dílu. Furt má palce na mobilu. Neustále je tu s náma. Je to zkrátka čapí máma.

Čápi sedí na komíně v dešti. Musíme jim držet pěsti. Ať vysvitne sluníčko, zahřeje je maličko
Když je zima na biskupa, od Najmanů sena kupa, suchý gauč na hnízdě jistí, lepší nežli z lesa listí

Hopi hopi hopičky brzo budou dětičky

Irenko, už máš lepší náladu? Děláme, co můžeme, všichni verše píšeme.

Naše pojízdná čapí hlídka vzorně podává hlášení. Neunikne mu žádné hnízdo, na Pepu zkrátka nikdo není.

Jsi moc hezká čápice, krásná očka máš, ty tu sama nezůstaneš, partnera si vyhledáš. Vlastně, co to povídám? Ten správný najde si tě sám.

Bohouš půl dne proleží. Na tom mu nejvíc záleží. Z Bohunky si žerty tropí. A pak chce po ní hopi hopi. Neboj, přijde brzo změna. I Bohunka je unavená. I Na Bohouše přijde zátěž. Až tu bude krmit mládež.
Bílé vločky poletují. Další je hned následují. Bohunce to však nevádí. A Bohouška to trochu schladí. Jejich láska je hned zahřeje. Rychlejc než sníh roztaje. I kdyby bylo sněhu metr. Peří lepší je řáký svetr.
I čápi už jdou hnedle spát. Pojdme je následovat. Ať jsme ráno taky svěží. Přímý přenos stále běží. Kdo pyžamo si navleče. Tomu zítra nic neuteče. Řeknu vám to stručně jen. I zítra bude nový den.

Dobrou noc už doopravdy. Ať nemáme otlačené brady. Dříve než se nadějeme. U monitorů zalehnem. Lepší hnízdoválet bude. Ať z nás ještě něco zbude.

Betynko, neboj, ty jsi pták. Nebude z tebe sněhulák.

Inzerát: Hledám svobodného čápa, pořádného chlapa. Zn: Vlastní hnízdo mám

Betynko, můj miláčku, napiši ti básničku: Jsi moc hezká čápice, krásná očka máš. Ty tu sama nezůstaneš, partnera si vyhledáš. Vlastně co to povídám? Ten pravý najde si tě sám.

Pojď sem, další básničko, zahřej čapí vajíčko, když na ně teď v dubnu sněží, narodí se čápě stěží, I Bohouška přešly choutky, schoval zobák pod peroutky, hopi hopi nechá si až na lepší počasí.

Bohunko dí Bohoušek, pospěšme si holka jen, proč jsme tady, co myslíš, na čápata pomysli, Bohunka k Bohouškovi, počkáme až na pátek, to budeme mít svátek, bude už ten správný den, vajíčko vyleze ven.

Noc dobrá moc nebude, když je tady sníh všude o čápy se budem bát a v duchu je zahřívát.

13.4.

Na hnízdě je opět bílo, zase jim tam nasněžilo. Vůbec to však nevádí, jsou dva, tak se poradí. Moje milá ženo, dáme nové seno. Dobře, milý mužičku a přines novou větvičku!

Bohoušovy ranní myšlenky: Krakonoš nám poslal zimu, to nám ale nevádí, přitisknem se pěkně spolu, láska nám to nahradí.

Mrknu z hnízda po okolí, kraj se zase v sněhu halí, počasí nám nepřeje, stejně tady krásně je. Bohunko vstávej, hezky se tvař, na kávu, dávej, se mnou se snaž.

Až vyjde sluníčko, vylétnem spolu, za les až za kopec, neb k řece dolů. Já jsem čapák velmi ladný, přátel tady hodně mám, po ránu jsem tuze pilný, zas vám křídly zamávám.

Až poletíme k seníku, mrknu na paní Irenku, jestli po zápraží běží, fotit naše křídla svěží. Natočí hned video, by se všechno vědělo. Jak se nám tu pěkně daří, když milá se mnou hospodaří.

Letí se mnou Bohunka, velkou radost má paní Irenka a pak dole na loučce, našlapuji lehoučce, aby mně nic neuteklo, to bych měl zas doma peklo. Musím hlídat špižírnu, pro budoucí rodinu.

Bohunko má milovaná, přinesl jsem větvičku, je dost křivá, není rovná, pojd' mně pomoc chvíličku. Slunko už se brzy vrátí a všechny nás zahřeje, uvidíte všichni draží, že tu s námi dobře je

Bohoušek a Bohunka, to jsou čápi z komínka, Komín je v obci Bohuslavice a sledují je snad tisíce

Že je tu těch veršotepců hodně, netrap se a pusť se do toho Kubo svorně, Bohoušek to zařídí, Bohunka vejce vyklopí a Kuba verš rázem vyplodí

Duben bílý, zpět je zima. Na komíně Bohouš dřímá. Tolik sněhu, z toho mrazí. Ale Bohunku to nerozhází.

Jede, jede mašinka, Tomáš mává z okýnka, Bohuš pěkně sleduje, Kde ta jeho žena je.

Pepa sype z rukávu ne sníh, ale veršíky, je to básník veliký.

Ptáš se, jak mi klapou čápíci? Směle přijď si poslechnout. Na velkém komínu zakládají novou rodinu.

Bude zima, bude mráz, kampak se Bohoušku schováš? Schovám se já k Bohunce, bude nám spolu teplounce.

Jede, jede mašinka, koukám na ni z komínka.

Bohunka a Bohoušek jsou hodní, jak cukroušek mají se rádi a mláďata chrání. Starají se o přírodu a užívají si pohodu

BOHUSLAVICKÁ ČAPÍ HYMNA

Jede, jede mašinka, Tomáš mává z okýnka. Jede, jede mašinka, čápi zdraví z komínka. Jede, jede do dále, čápi na ni klapali. Neusínej, nechod' spát, neutíkej, nechod' spát, až do rána bílýho my budem koukat na čápi, až do rána bílýho, my budem koukat na čápi. Lásko má jediná, jsi tak nevinná, vyhrnu si rukávy, a na loučce sebou praštím do trávy, a vyhrnu si rukávy a sebou praštím na loučce do trávy, jede, jede.a tak dál

Vlasti, mě to hlavně napadlo jako sranda, když Tomáš jede do práce, ani jsem nemyslel na hymnu, ale jako dobrý nápad to беру

Lidi co to nevidím, Lukáš leze na komín, nese sebou kameru, dá ji pěkně po smě

Táníčko super, doufám, že to někdo stíhá ty nápady sepisovat, já tady ne

A Lukáš by se tam měl také zmínit, správně

Kubo, to by bylo bezva, přepsat: Jede, jede mašinka" na čapí hymnu, to by nemělo chybu. Nevím však, jestli čápíci už nějakou hymnu nemají

Příteľkyně radí další nápad na sloku: Jede, jede mašinka, vejce snáší Bohunka.

Mohu? Bohoušek je čapí král, hnízdo vzorně přichystal. Jen Bohunka přiletěla, jeho práci hodnotila. Tuhle větev tam, či sem? Ať tu děti vyvedem.

Klapání, klapání, je tu důvod k jásání. Klapání do dálky vítr nes. Klapání, klapání, to je čapí nadání. Klapání, včera, zítra, dnes. Bohoušek náš milovaný, má igelit na zobáku namotaný. Nemůže ho sundat dolů, možná s Bohunkou spolu, sundají ho co by dup a udělají hopi hup

Až Bohoušek zaklapá, Tak současně i zamává. První máj je za krátko. Bohouš už má mávátko. Vzpomněl si na svátek práce. To bude zase legrace. Teďkon se to možná hodí. Po prvním máji to zahodí.

Malá je velikost domu, nepůjde to bez kondomu. Děti bude jako smetí, kdo uživí tolik dětí. Vyřešil to postaru, nandal si hned ochranu

Náš milý Bohoušek igelitu se zbavit nemůže. Na zobáčku červeným, má ho už dvě hodiny. Drží tam jak přilepený, jsme už z toho unavený. Snad se ho už brzy zbaví, přejeme mu všichni zdraví.

Čápi letí do Prahy cesta plná námahy a pak když se vrátí zpět, poznají zas nový svět čáp je celý bílý přiletí za chvíli, už přiletěl zpět z potravou pro mláďata pět.

Tam náš milý Bohoušek igelitu se zbavit nemůže, je tu od jara do podzimu pryč odlétá jen na zimu, vylíhnou se mláďata nová v Bohuslavicích u Trutnova.

Do teplých krajín přiletěli čápi, byli tam společně z pávy, zima dávno skončila, jejich život v Česku začíná, Bohoušek a Bohunka si postavili hnízda nová v Bohuslavicích u Trutnova. Posílám další část.

Bohoušek chtěl Tomášovi mávat, s mávátkem to ale nebyl dobrý nápad. Mělo to totiž jeden háček, přilepilo se mu na zobáček. Brzy to však pochopil a někde ho zahodil.

Bohoušek do průvodu nepůjde. Mávátko se zbavuje. Vida jak je šikovný. Smáli jsme se jenom my. Možná mávátko se líbilo. Ale i bez něj bude veselo. Když mávátko se odstraní. Lépe mu jde klapání.

14.4.

Dnes konečně bez sněhu. Těšíme se na něhu. Mezi Bohouškem a Bohunkou. Na komíně nad řekou. Upoutat pozornost každého človíčka. Kdy už budou vajíčka. Bohoušek dělá hupí hup. Budou tady co by dup.

Jen se ráno probudíme, k monitorům zamíříme, kávičkou se posílíme, hned básničku vymyslíme. Honem seno, větvičky, ať už máme dětičky.

Bohoušek je čapí král, šikovný to hnízdovál! Na komíně skladu KARY, rozdává nám, lidem, dary. Ukazuje, jak se létá., nad komínem káně - teta! Tuhle tetku tedy ne! Klapáním ji vyžene.

Až tu budou dětičky, nechce tyhle tetičky, žádnou ve své blízkosti. To by bylo ke zlosti! Na komíně lásky dost, ve dne, i v tu dlouhou noc. Návštěvy se hrnou z dále, Bohoušek se stále válí.

Jednou Tomáš, potom Lukáš, tenhle kraj je přece náš! Irenka zas něco sází, na hromadu klacky hází. Také seno připravuje, čápům život usnadňuje. A až budou čápátka, budou krmit volátka.

Myši, žáby, ryby, zmije, Bůh je chraň! Vždyť tam to žije!

Když nemáme baterky, použijem veverky

V pátek bude vajíčko. A v neděli sluníčko. Konečně nám přijde jaro. Jedno vejce bude málo. Bohunka pak snese další. To je pár, ti dva se našli. Teď to dobře vím Je to skvělý tým.

Bohunka je krasavice, máme ji rádi velice. Chystá si už hnízdečko na své první vajíčko. Bohoušek jí pomáhá, těší se už oba dva.

Ležíme tu vedle sebe, zahříváme se vzájemně. Počasí je šílený, snad potrvá jen pár dní. Pak vykukne sluníčko a budeme mít vajíčko.

Bohunka a Bohoušek jedinečný páreček, milovaný ode všech, jak už sdělil Pepíček, jsou to borci zkušení, my jsme však zkroušení, zda to v pátek zdatně zvládnou a vajíčko nám ukážou

Čáp je bílý jako cukr v hnízdečku si dělá bugar, v hnízdě samec se samicí mají výhled na silnici, čáp je bílý jako mrak támhle vzadu jede vlak, tam v zahradě štěká pes a v pozadí mají les.

Vajíčko, vajíčko, odkoulej se maličko, tam co stojí Bohunka, tvoje krásná maminka. Tatínek tě hrát se snaží, snad tě přitom neuvaří

Bohunka vejce vytlačila. Pozici si vyměnila. Bohoušek může hnízdoválet. Na Bohunku zůstal balet. Bohunka si ho teď měří. Zda na vejci správně leží. Na Bohouška je spolehnoutí. On ji nikam neuletí.

Jé to je štěstíčko, je tu první vajíčko, tolik jsme se báli, už jsme se dočkali, ještě není pátek a už máme svátek, Bohoušku vejce zahřívá, klídek Bohunce dopřává, ať dalších vajíček se nadějem.

Dobrou noc Bohunko a Bohoušku a vajíčko. Nemáš jméno? Máš jedničko. Všichni jste tu na jedničku. Nechte si zdát o vajíčku.

MeteoSvatonovice

Chopila se toho mamka, pro vajíčko bude jamka

Dobrou noc a v pátek ahoj u druhého vajíčka. Bude pokračovat poezie, zase bude básnička.☺

Hopi hopi hopi vajec budou kopy

15.4.

Severní vítr je krutý, počítej lásko má s tím. Do plůtku ti nanosím zlaté pruty, neboj, ochráním vás.

Není snadné čápem býti. To není jako v domku žít. Tady žádná střecha není. Počasí se pořád mění. Jednou prší, jindy fouká. V létě na nás slunko kouká. Nejde vám to do hlavy. Nemějte o nás obavy. S čapí povahou to zase dáme. Novou generaci vychováme.

Lidi co nám to tu děláte. Sníh tu na nás sypete. Tohle má být o jaru? To je horší jak na Kilimandžáru. Tam v savaně si běháme. Pěkně se vyhříváme. To jsou řeči, poručíme větru dešti.

A chudák čáp na to očí třeští. Koukejte s tím něco udělat. Vajíčka nemají rády chlad.

Bohoušek má záda bílá, zima mu je zasněžila, Nic si z toho nedělá, rád vajíčko zahřívá, My, co na ně koukáme, virtuálně dýcháme, monitory žhavíme, jak je zahřát nevíme.

Bohoušek se zahřát umí, Bohunka mu porozumí, a když už je po jízdě, vystřídá ho na hnízdě.

16.4.

Jedno vejce to je maličko. Večer sem přidáme další vajíčko. Pro vás to je snad napětí. Pro nás zase více dětí. Protože láska panuje nad komínem. Ani u dvou nezůstanem. My chceme velkou rodinu. Vy tipněte si hodinu. Pro čápy je to kus věna. Vyberte jim pěkná jména.

Dobré ráno všem, přeji krásný den. Když počkáme maličko, možná vyjde sluníčko a bude další vajíčko.

Irenko: Kdyby čapí kalendář měli, určitě by ti popřát přiletěli. Tak ti popřeji místo nich, ať jsi vždy stále samý smích. Ať se ti splní všechna přání, i ta co o nich nemá nikdo zdání

Už je pátek, bílý den, co pro nás Bohoušku připravíš teď, první vejce mělo být dnes, pohoň pěkně Bohunku, těšíme se na snůšku.

Kdo má srdce v těle, ví, že je tu skvěle.

Jistě budou v sobotu dvě vajíčka. A bude taky písnička? Tenhle čáp a jeho paní. Jsou mediálně hodně známí. Všichni je tu rádi mají. Písničku jim zazpívají. Byť ji možná neslyší. Ostatní to potěší.

Bohunka bude vajíčko tlačit a všichni jí tu budou radit: víc do leva, ne doprava, sem se to vůbec nedává.

Bohunko ty moje holčičko. Kdy bude to druhé vajíčko? Bohouši udělej mi trochu místo. Nevím přesně, dozajisto. Bohunko dočkám se druhého vajíčka. Výdrž, ještě chvílička. Bohunko snad to nepropásnu. Neboj, já na tebe klapnu.

Bohunko nevadí, básnička to vyladí.

Hurá druhé vejce. Věřit se mi nechce. Jen Bohoušku tomu věř. Nepovím ti žádnou lež. Tis Bohunko skvělá. A obě jsou celá. Bohoušku vidíš i lidi už je našli. Neboj, za dva dny bude další.

Byl to večer napínavý k prasknutí, Bohouš zaspal vyplození vejce druhé v pořadí, lid se raduje, čapí rodina se zvětšuje, k naší radosti veliké, kolik vajíček asi přibude.

17.4.

Skoulela se vajíčka do vystlané jamky. Byla takhle veliká asi jak dvě slánky. Rodiče o ně pečují, neb jsou pro ně vzácní. Až se z nich čapí vyklubou, budou velcí, krásní. Bohunka a nejvíc Bohoušek...

Ať je zima, vítr, mráz, Pepa složí báseň zas. I když není sluníčko, zahřeje nás básničkou.

Verše skládám v každé době. Přestanu, až budu v hrobě. Až ta chvíle nastane. Něco po mě zůstane

Bohoušek skáče dobře, skáče rád s kamerou je kamarád, je to naše čapí hvězda ikdyž se to třeba někomu nezdá.

A Bohunka naše čapí mamička mají už dvě vajíčka. Při zahřívání se střídají, uvidíme, kolik jich ještě přidají.

Alenko, krásné ráno a děkuji, mám z nich radost a radost dávají dále a kéž by tomu bylo tak stále, kéž by měli lepší počasí, je naděje, že se už vyčasí

Bohoušek už má zobák nahoru, maličko, ani nepozdravil vajíčko. Nechce dál býti v éteru, zkusil nám rozbít kameru.

I když mokré hřbety. Pořád někam letí. Pak na komín si sednou. Náladu nám zvednou. Peří mokré jim moc nesluší. Na slunci se usuší. Na komínového polštáři. V celé kráse zazáří.

Máme radost stále, první vejce přišlo nenadále, včera druhé, zítra třetí a v úterý snad i čtvrté, rodina tu hnedle bude, měsíc celý počkáme, výuka hned nastane

Bohoušek vajíčkům vypráví pohádku o statečném dráčátku. Za měsíc se začnou klubat, pohádka bude pokračovat.

Bohouš to je hnízdovál. Vajíčka jsou pro něj dar. Musí si to užívat. Než ho začnou ožírat. Čtyři krky hladové. To zas budou galeje.

Kdo na čápy se dívá, náladu dobrou mívá. A nic mu ji nezkazí, ani nepřízeň počasí.

Jak se ráno probudíme, všechny čápy pozdravíme. Vajíčka jim spočítáme, ještě, že je tady máme. Bez čápů by bylo smutno a to přece není nutno.

Jednu pro Vendelína.

Vendelín se dlouho nezdrží. Má málo nafty v nádrži. Na nohu spadne těžká kláda. Namoknou mu jeho záda. Půjde se rychle usušit. A my budem mít zase klid.

Ne každý komín kde nehoří. Padne a pak se zboří. Některé se zachovají. A větve se naň poskládají. Kdo si tam hnízdo postavil? Kdo ten komín zachránil? Čápi se tu zabydleli. Lidi by to nedovedli.

18.4.

Čápi letí z Afriky. Oči jak perleťové knoflíky. Z velké výšky na svět hledí. Kam se vrací, dobře vědí. S křídly velkých rozpětí. V srdci trochu napětí. Denně peří pročistí. A v klidu se uhnízdí a do měkkého steliva vajíček nám přibývá. Můžeme jen nad tím žasnout, jak radostí umí klapnout.

Čápi nosí větvičky, než tu budou maličký. Ohrádka bude největší a prckové v bezpečí. Kotle však nemaje, Bohoušek je zahřeje. A když je déšť namočí, tak je slunko osuší.

Až budou vajíčka, zkouknem zda jsou celičká. Než se dráčci vyklubou, tak mužům fousy narostou. Všichni zajdou k holiči a ženy se nalíčí, nalakují si i nehty. I čápi se vzorně šlechtí.

Bohouš to je hnízdovál. Kdo by se tu o něj bál. Trollové mu nevadí a s dravci on si poradí.

Tomášek je hodný kluk, na babičku dělá kuk. Babi honem vstávej, čápům seno dávej, podívej se zas k nám letí. Na komíně budou děti. Potřebují vystlat pelíšek, čápi nemaj kožíšek. Snad jim seno bude stačit až bude Bohunka tlačit.

Třetí vajíčko se blíží, oči se nám klíží. Kafe už jsou dopité a vajíčko stále ne. Asi nám to zlomí vaz. Když nebude tady včas. Necháme to na Bohunce, připravme si volné ruce, 3 vajíčka přivítáme...

Čápomilové se slétají. Někteří to mají daleko, celičkový svět se dívá, jak Bohouš vejce zahřívá. Budeme se dívat spolu i ze severního pólu.

Rezervujte si už místa! Dnes večer to bude jízda. Bohunka nám předvede, jak snášet vejce doveče. S Bohouškem ho přivítají, vesele mu zaklapají. A náš velký čapí král, zase bude hnízdovál.

Gratuluji k vajíčku. Budete mít holčičku. Jozífkou, pěkně se snaž, ať tu hodně čápat máš! Ještě alespoň tři kluky, budou zdraví, jako buky.

Bohunka se dívá: kdopak na nás mává: Přece Tomáš ten to je co nám seno shrabuje.

Na vajíčko čekáme, aby bylo na komíně veselo. Přeci 2 už tady máme, ale ještě klidně dvě uvítáme.

Co budeme dnes večer dělat? To je přeci jasné, Budem koukat na Bohunku, to je přeci krásné. Snese další vajíčko a to bude brzičko. Bude to už jejich třetí, to budou mít, ale děti.

Bohunečko netlač ještě, na vajíčko času dost, pár minutek po desáté, Irenčin pak budu host. Bábovku si dáme spolu, oslavíme vajíčko, přání pošlem na komínek pro to vaše štěstíčko♥️🍀 Dobrou noc všem.

19.4.

Irena Najmanová

Tohle mi přišlo poštou. Tome, Tome, Tomíčku, ty máš prima babičku. Peče buchty, suší seno. Aby se to nepopletlo. Buchty baští Tomášek, seno sbírá Bohoušek!

Napadla mě básnička, jak přivítat vajíčka. Je krásné pondělní ráno, tři vajíčka na hnízdě, nevidáno. Veselé úsměvy na lících, cože až 1000 sledujících. Milý strejdo milá této, těšíte se na kvarteto?

Duha pne se po poli, je nadějí pro čápy v okolí. Za srdce nás příběh chytá jak křídla čapí hbitá, tak velké pohlazení po duši. To čápi ani netuší. Jak čápi my vás rádi máme, zpět vám duhu posíláme...

Dneska je to nostalgie, která ve mně stále žije. Zítra bude báseň celá, komplet veselá...

20.4.

Pepa krásné verše tepe, na srdce i čápům klepe.♥️♥️

Tady je vše v pořádku, klape to jak na drátku.

Co to leží v dolíčku? To jsou přeci vajíčka! Jeden, dva, tři, my jsme bratři. Ze čtvrtého vajíčka vyklube se holčička. Tak nám ho Bohunko snes, prosíme, ještě dnes!

Tři mušketýři v dolíčku, přibude dnes čtvrtý? Hned je život veselejší, pro koho? Pro čumily od monitorů, pro ty☺️ Krásné ranko všem.

Jen co zapadne sluníčko, Bohunka přidá vajíčko, nadechne se, zatlačí, všechny nás tu roztančí.

Bohoušku, drahoušku, miláčku náš, užívej kanape, dokud ho máš. Až přijdou dráčata, gauč ti zaberou, až trochu vyrostou, bude tu veselo. Tvoje čapí srdéčko je hodně veliký, ty jim budeš hady lovit i cestou do Afriky.

Všichni se moc těšíme, budem tu sedět jak v kině. Na večerní vajíčko až zapadne sluníčko. Je nás hodně tipujících ještě více sledujících. Bude to tu napínavý, všichni jsme tu moc zvědavý.

Krásná duha na obloze, směje se Krakonoš na Bohouše, kolik zbývá, a bude zas tatíkem, a čtvrté vejce uvidíme a radost společnou procítíme

Obloha se zabarvila bohatou paletou, Bohoušek s Bohunkou nám zase hlavu popletou.♥️♥️

Bohunka vajíčka zahřívá, ani se okolo nedívá! A Bohoušek? Toho беру, byť dá si šláfrung na sekeru.

Bohoušku a Bohunečko, vajíček dnes bude halda, nakrmit pak všechny dráčky vůbec není sranda. Vy dva jste rodiče skvělí, přesně tak, jak příroda velí. A když budou dráčci kvičet, nanosíte žížalek třicet

Na hnízdě teď fouká, hodně sledujících kouká. Bohunce to nevadí, čtvrté vajíčko je v pořadí. Do toho se rozpršelo, to nám tu ještě chybělo. Bohunka to, ale dá, je to naše královna.

Herdek, kde ten čudlík je? Zdali, vůbec funguje? Hej, Bohouši, vstávej radši, čtvrté vajíčko mě tlačí. Herdek tak se zvedej táto, to je jako kutat zlato, za necelou hodinu, rozšířím nám rodinu

21.4.

Vychutnejme si pohodu a klid, dlouho už ho nebudem mít. Za měsíc ta vřava začne, vyklube se dráče krásné. Zase se o ně budem bát, jestli některé nemá hlad. Budem jim radit, napovídat a každý jejich krůček hlídat. Těm, co je stále sledují, přinesou radost. Děkuji.

Dočkala se, je to krása, Betyнка si ho už laská, založí snad rodinu, možná každou hodinu, uvidíme ☺, jaký příběh sledujeme

při pohledu na čápi velezrada netrápí, srdíčko nám zjihne, když Kuba peří zdvihne. Betyнка se přitočí, až hlava se nám zatočí. Ouha však zvítězí ta touha.

Naše milá Betyнка, našla si svého Kubíka. Je sice trochu ušmudlaný, ale to jí vůbec nevadí. Byla to láska na první pohled, tak ně berme trochu ohled. Betynce se moc líbí, čeká, až jí políbí.

Jsou oba trochu nesmělí, ale to se za chvíli spraví. Až se zdaří hopi, hopi, tak budou mít kopu dětí

Dnes tu není žádná nuda, jako když tu Vašek koulel suda. On netušil, že za pár let tu bude čapí slet. Kdyby to jen tušil, rád by tu s námi byl.

Co Čech to poeta ☺, veršovánky jdou lehce jako vánky z jihu při čapím doletu a lidi se baví a dojímají při vzniku jejich životů

Já jsem Bety, jsem tu nově, mé bydliště je v Trutnově. Do dneška jsem byla sama, dneska jsme tu už dva s váma. Našla jsem ho u rybníka, černého jak kominíka.

Občas na mě něco zkusí, trpělivost míti musí. Když nás vidí, tolik lidí, tak se i čáp trochu stydí. Tak nám držte všechny palce, ať se ťuň'a změní v kance a zvládnem pro začátek, alespoň pár dračátek

Betyнка je naše zlato, ví, že až to přijde tak to bude stát za to, z lásky ke Kubovi a celý nový, dneska si ho okoukala a zítra na to půjdou znova 🍀

Trutnov zdraví svoje čápy! Zatím jim jde klapy klapy, hopi hopi slavné není, k Bohouškovi na školení měli by se objednat, podle něj si zahopsat

22.4.

Vzal jsem si dva do ruky. Co? No přece nanuky. Když vám to nebude vadit. Já se musím chladit. I tak budu kamarád. Ale slunko nemám rád.

Bohoušku, bude páté vajíčko? Počkáme si maličko, večer se uvidí, zdali Bohunka další do jamky se přikulí. Včera tu ještě byla sama a určitě se i trochu bála dalšího drama. A my s ní. On je princ pohledný ikdyž trochu zahnědlý. Červenice koupelí zmizí, hlavně, že si nejsou cizí.

Co jsme si tu v zimě přáli, se nám vyplnilo. I to pivovarské hnízdo se už zaplnilo. Začíná tam napínavý nový příběh čapí a diváci z Bohuslavic do Trutnova kvapí. Bohoušek a Bohunka jsou tu celkem v klídku. U Betyňky s Kubíkem, budem držet hlídku!

Než sluníčko zapadne, třeba už to dopadne a my se budeme těšit na vajíčka, na čápátka maličká klapyklap, to svede Kubík a Betyнка Kubík je zdatný a udatný čáp klapyklap je to pořádný čáp.

Je to prostě kanec, čápat bude ranec

23.4.

Betyňko a Kubíčku, Dagmar vám napsala po ránu básničku. Máme vás tu všichni rádi, budem vaši kamarádi!

Řekni mi Bohoušku, ty náš milej táto, tolik hopi hopi, stálo ti to za to? Ta letošní saň hlav bude mít pět, tak takto to bude, ví to celý svět. Já vám, ale věří, jste šikovný pár a v pohodě zvládne i ten velký dar. Jen už prosím nedokazuj, že jsi super čáp! Šest by bylo vážně mnoho. Zobák na to klapyklap. Betyňko, Kubíčku, čápě má být v dolíčku. Kanárek to přeci není a žádnou klec neocení.

Čápice na vajíčkách sedí, čáp jí láskou do očí hledí. Počkej čápe, maličko, ať se nečervená vajíčko!

Kouká jí pod sukýnky, že by bylo hopinky*

Leť pro větve, leť pro mech, jinak mají děti pech. 🍀

Třeba je tu na tajňačku, tak prudí a myslí si jak si zdraví tvrdí.

Ale Kubík svůj kraj zná, on se tu narodil přímo na tomto komíně. Bohouškovici oči má to není žádná neznámá. A rád by tu založil rodinu. To není žádná neznámá.

Kubo, už těch blbin nech, přines seno nebo mech.

Každé vajíčko jeden dráček, má to však jeden háček. Bude ještě jedno? Šestihlavá saň? Bohoušku, Bohunko, počkejte maličko, než bude další vajíčko.

Ještě 25 dní, prosím nezapadni. Krásně vajíčka chraň, ať máme tu mnohahlavou saň. Kdo ji nakrmí? Bohouš s Bohunkou. O tom žádná. Zmiji je dosti.

Dobrou noc Betyňko a Kubíčku. Z těch posměváčků si nedělejte vrásky, to oni z lásky. Všichni vás tu rádi mají, i když se vám trochu smějí.

A připíjím maličko na to další vajíčko. A jestli opravdu bude, tak už z hnízda nic nezbude.☺

Táňo, stačila jsem si pro radost opsat dvou říkanek * Pět maličkých dráčátek. * Moc milé. A taky ti přeji dobrou noc.

Blani, už zmizela. Pokračuji ve verši, se už na svět těší, potom budeš Bohoušku hnízdoválet stěží.

Irenko, jedna taková noční: Je tu ticho jako v kostele, Bohoušek si peří čistí a už si vajíčka jistí, už je zahřívá. Střídání stráží? A Bohunka? Uvidíme, jak si kdo ustele...

24.4.

Moje milá ženo, budu nosit seno. Vystelem si dolíček, sneseš tam pár vajíček. Nemusíš však na mne tlačit, dvě, tři děti budou stačit! Krakonoš za kmotra půjde a dobře nám spolu bude.

Řekni mi, Bohoušku, ty náš milý táto, tolik hopi hopi, stálo ti to za to? Ta letošní saň hlav bude mít pět. Tak takto to bude, nelze to vzít zpět. Já ti, ale věřím, jste šikovný pár a s Bohunkou zvládnete i ten velký dar. Jen už, prosím, nedokazuj, že jsi super čáp. Šest by bylo vážně mnoho. Zobák na to Klapy klap! Se už na svět těší, potom budeš Bohoušku hnízdoválet stěží.

Trautenberka na ně, Bety, Kubo vstávat, hnízdo dodělavat!

Kuba, Kuba to je král, jako Bohouš hnízdovál.

Prý, Bohunko, vstávej a pusť mně na hnízdečko, potřebuji váleníčko.

Nad komínem v Trutnově, vítr zase fouká. Kolik párů očí zas dneska na ně kouká? Kubík nosí větve velké, pak z komína mu padají. Kouká a pak letí znovu, oni se nevzdávají.

Chtělo by to více sena a vystlat si postýlku, ať hnízdečko připraví si na tu čapí nadílku. Na čápátka těšíme se, Pepa, Jitka, Irenka a stovky dalších, co sem chodí, čekají na čapí miminka.

Na svatého Jiří Bohoušek na hady míří. Bohunka letos slupla slepýše, co dřív vylezl ze skrýše. Bohoušek si žerty tropil, zmije budou úzký profil. Nebudu s nimi hrát na schovku, sezobnu klidně i užovku!

Jeden zobák větvičky, druhý zobák seníčka, ach můj milý Kubíčku, ráda bych ti dala vajíčka, do našeho hnízdečka.

I když jsi prý nadsamec, hoď na to už čápanec, než dostaneš flákanec

Koukám, že Bohoušek je z toho hnízdování skoro bez síly. Jak se zved, vítr ho skoro smet
Blanička-básnička Ty jsi věrná čápomilka a vždy, když ti zbyde chvilka, naše básně zapisuješ-tak se teď trefně jmenuješ!

Honzík dělá hopi, hopi, zatím se mu nedaří, jednou přijde pravá chvíle a snad se mu to podaří. Johanka je ještě mladá, starost mu tím nadělá, Honzík bude stejně zkoušet, pořád dokola.

Je sobota, velké koupání, žádné brouzdání, v řece voda teče a nám nic neuteče.

Zůstaň stejný Kubíčku. Ať brzo sedíš na vajíčku. Nemusíš se čistit ani prát. Hlavně že máš Bětku rád. Z lásky k tobě dá ti vejce. Uvidíš, půjde to hladce.

Tady nejsou žádné hloupé kecy. Učíme se nové věci.

noc už padá na víčka, čápům padá hlavička, klidný spánek dobrou noc andělé vám na pomoc✿

Bledý měsíc nad hlavou. A Bohunka má toulavou. Za tmy se nám vrátila. Aby nás tu napnula. Vzpomněla si na návrat. A my můžeme klidně spát. Bohunka nás trochu zlobí. Příště nás má na svědomí. Spinkat, budu za vteřinku. Si na návrat. A my můžeme klidně spát. Bohunka nás trochu zlobí. Příště nás má na svědomí.

Čučím na čapí rodinku, usnu až tak za hodinku.

Taky se k Vám přidám, ráda Vás tu vídám, bylo toho dneska moc, takže všem už dobrou noc.

Pepa veršuje o sto šest, jeho novému jménu všechna čest.

A hele dítko nevinná. Veršů je zase lavina.

Místo šestého vajíčka je to tu samá básnička

Co je psáno, to je dáno. Pepu zkontrolujeme zas ráno.

Radši básně složit, než šest krků živiti.

Vajíček stačí jenom pět, veršů může být nespočet.

Nevídáno, snad vyhráno, pět vajíček stačí nám, dobrou noc já dávám vám.

Bohunka řekla pět vajec a dost, ať máme z toho radost. Šest by bylo moc a přejí nám oba dobrou noc

Básníkům se nechce spát. Chtěj tu další verše psát. Originální, a různý námět. Snad má Blanka velkou paměť.

Pepo, tolik básníků, nevidáno a vše je řádně zaznamenáno.

Na zdraví a do peřin, ať vstaneme za kuropění i když v mojí moci to není, já jsem sova a ne skřivan, snad to Pepa zachrání, vstává brzy k snídani.

A teď nám to tu zaklapali. Jan nás pěkně načapali. Spokojte se s pěti vajíčky. Vy zvědaví lidičky.

Bohoušku 5 vajíček stačí. I lidi už se mračí. Bohunko pravda furt nahoru a dolů. Jak přepínaj kamery na monitoru.

Mají po celém Trutnově nádherný rozhled, rozhled do krajiny, z té obrovské výšiny. Dívají se spolu, nahoru i dolů, město mají krásně nasvícené. Betyňko, Kubo, dobrou noc a krásné snění až do rozednění.

25.4.

Krásné ráno do Trutnova, jdeme se dívat, zas a znova. Přejeme si krásný den, ať vyplní se ten náš sen. Ať Kubíček a Betyňka, brzo už mají miminka. Krásné ráno z Náchoda, ať je dnes jenom pohoda.

Když spojí se dvě dlaně, každá má prstů pět. Podívej se na ně, můžeš klidně hned. Když spojí se dva čapi, mají vajíček pět. Z tak veliké dálky, museli přiletět. Když spatříš květy hortenzie, každá má lístků pět. Její pestrou krásu, můžeš ji závidět. Když čapi mají mladé, může jich být pět. Je to Boží zázrak a ví to celý svět. Pěkné ráno v Krakonošově. A Bety a Kuba jsou na toulavé.

Čápe, čápe, čápe! Tak, jak ti to klope? Dobře, hodnou ženu mám a tak na nic nejsem sám. Klapeme si dvouhlasně, píší o nás i básně.

Lítáme v tom spolu, nahoru a dolů. Pro čápy máme srdce, velké jak stodolu. Hodně se tam vejde, neprší tam zášť. Když hloupý vkročí, petlicí ho prašť.

Tomáš viděl jsem tě, jak kolem frčíš ve vláčku já už poctivě sloužil nad důlkem a zahříval nemohl jsem ti ve stoje zamávat, to víš služba je služba aspoň jsem na tebe kukal tak čau měj se fajn Bohouš

Jinak něco z cestovní tvorby:

Milí zlatí sedm neděl, z Afriky jsem domů letěl, po větru i proti větru, přes pět tisíc kilometrů, bez mapy i bez kompasu, zvládnul jsem celou tu trasu, my čápi jsme chytří ptáci, bez GPS navigací najdeme vždy cestu domů, od žiraf nebo i slonů.

Dobrou chuť k obědu. Mám celou pusku od medu. Včelička křídly mávají. Když do úlu ho střádají. Dávám si ho do čaje, taky mažu na chleba. Zdraví si ta uchovám, doktorů mi netřeba.

Tomáš, Pepa válí 🐣🐣, básničky sem na chat hází, jakoby se nechumelilo, to proto, aby bylo veselo, a něco jsme se dozvěděli, nezůstali hloupí přeci, čapí život nás moc baví, učíme se o něm rádi.

HYMNA

MeteoSvatonovice

Kde domov můj, kde domov můj? Řeka Úpa z hor tam plyne, vláček před tunelem houkat uslyšíme, v dáli září Sněžky štít, krajem vládne mír a klid. A tam je to slavné hnízdo, Kafkův komín, domov můj, zámek čapí, domov můj.

Než přilétla Betyňka, zdržela se maličko a Bukáček zatím s jinou už měl vajíčko. Naštěstí se ukázal jeden mladý čáp. Jen uviděl Betyňku dělal klap, klap. Tenhle čáp je veliký, modré oči má, a že trochu budete se divit, brzy tady uvidíte naše dráčky řídit!

krk hnědý má, Bety nezajímá.

Bohunka si zrovna říká. To je jak u kadeřníka. Vítr s peříčky si hraje. Jak s mávátky na 1. máje. Vítr ze všech stran se blíží. Však tyhle dva to nerozklíží. Ať si vítr co chce, dělá. Nálada je pořád skvělá.

Počkáme si jen tři týdny, vyklubou se nám za chvíli, máma s tátou dají základ, pro krmení do Úpy skákat, a k lence pro seno, aby se hnízdo vystlalo 🌸

Ona asi Betyňka, bude městská slečinka. A Kubík bude lázeňský švihák.😊

Den už končí a noc se vrací. To nad hlavou mi připomínají všichni ptáci. Tak končí má projížďka na kole. A za chvíli šup do postele. Lidi kolem jen problémy řeší. Já mám zvyk, vyjádřit to verši.

Příroda je moje blaho a duševní zázemí. A na tom už nikdo nic nezmění.

Kuba se občas umaže. Ale vajíčko dokáže. I když možná mládí. To nám však nevadí. Ve svitu měsíce teď září. Přejeme jim, ať se daří. 🐣😊😊

To je ale překvapení! Co to leží v dolíčku? Já vám oboum blahopřeji k prvnímu vajíčku!

Kubíček je tatínek, Betyňka je maminka! Nikdo tomu nevěřil, že budou mít miminka. 🌸💕💕💕

26.4.

Na obloze svítí slunce, na hnízdečku vajíčka. Už aby tu brzy byla ta čápata maličká. Bude s nimi veselo, smutno by být nemělo.

Covid s Váma pěkně mává, chtělo by to trošičku, psychologa Růžičku.

Když zapadlo sluníčko, přišlo na svět vajíčko, oba se radovali, šťastně zaklapali, nezaháleli a hned na dalším pracovali.

mámo je čas zahálet, pusť mě taky poválet.

Jen si hezky hajni, milý Kubo, Kubíčku, jen si hezky hajni, taky jsi byl kdysi ve vajíčku. Dědeček nebo babička ti nevysedí vajíčka.

Potkal jsem ptáčka, jmenuje se Kos. To je ten, co chodí pořád bos. I když všichni ptáci chodí bosí. Nejenom ti černí kosi. Jede traktor po poli. Čápy nohy nebolí. Na boso, žádné pohorky. Sbírají tam zetorky. Se svoji chůzi ladnou. Tak zobe se jim snadno.

Krásnou dobrou noc čápíci. A všem pokojné spaní až do svítání, za svitu měsíce.
za svitu měsíce polibků tisíce

27.4.

Není ta čeština nádherná?

Kubík je statný mladý čáp. Betyнка zase krásná mladá čápice. U sudu nebo mašiny zase bývá čep. A ještě zde je lyžařská čepice.

To čápí klapání všechny smutky zahání. Jen je slyším zaklapat, hned se musím usmívat. Ať si je mráz, ať si leje, s čápy vždycky dobře mi je. Oni ani netuší, jak mne hladí po duši.

Kuba, Kubíček má rád jednu slečinku jmenovanou Betyнку. 🏰Hory, řeky musel zdolat, aby zboursal hradby a dostal se kraje svého domova, kde ráno Betyнка ze sluníčkem stává a z měsíčkem usíná .♥

Bohunka suší peříčka, Bohoušek obrací vajíčka, prostě idylka.

Pro ten zvláštní pocit, co mi hladí duši. Pro ten zvláštní pocit, když mi srdce buší. Pro ten zvláštní pocit, co mi radost dává. Pro ten zvláštní pocit, nerozumíš? Marná sláva. Pro ten zvláštní pocit, když se nový život rodí. Pro ten zvláštní pocit, mít čápí blahorodí. Pro ten zvláštní pocit, chci tu znova být. Pro ten zvláštní pocit, stojí za to žít.

Měsíc je velký, úplný a snůška vajec taky. Luna nám tu svítí a vůbec žádné mraky. Ještě pár chladných nocí tady čápí zkusí. Jinak to nepůjde, kvůli mladým musí.

Tak básníku, Pepíčku, předhod' nákou básničku ke druhému vajíčku!

Betyнка a Kubíček jsou šikovní čápi. Kuba se už naučil dělat hopi hopi. Stačilo mu k tomu potrénovat maličko, ejhle a je tady druhé vajíčko

Zaklepal mu. Dále od hradu dále ať tě nepotká neštěstí nenadálé.

na komíne pivovaru hodně, štěstí hodně zdaru, den už konci moji milí v teto pro nás šťastné chvíli, poprat chci jen dobrou noc, krásné sny vám na pomoc.

V pivovaře na komíně je to jak v porodním sále, druhé vejce na světě, je to velká událost, všichni sdílíme radost, musí přidat vejce dvě, rodinka poroste hned

Betyнка a Kuba se vůbec nezdají. Oni už tu dvě vajíčka mají. Možná mladý rozum, však od lásky klíče. Oba dva jsou skvělí, budou z nich rodiče.

Hlavně moc všechny prosím, neradme jim, jak a co mají dělat. Těšme se z toho, že je můžeme sledovat, ať to dopadne jakkoliv. Respektujeme jejich mladost, snaživost a učení.

oba naši milenci nejsou žádní učenci, Betyнка nám vejce snáší,

28.4.

Ze snů a lásky Betyňko pletu ti košíček, tak moc chci být tvůj šmudlíček a i když ještě musíme chvíli posečkat, pak budem se navždy milovat. Kubíček 🍀🌸 Dobré ráno Betyňko a Kubíčku 🌻🌻🌻🌻

Jména?

Větrník, Slunečník, Měsíčník, Večernice a Velen 😊

Anebo, Hrom, Blesk, Vichr, Mrak a Duha.

Brunclík, Horymír, Šemík (jen aby nejezdil Šemík na Horymírovi jak loni Ctírad 😊) a Ječmínek 😊

Tak Svát'a jako Svatoňovice

29.4.

Irenka má sena dost. Bohunka je častý host. I Bohoušek rád přiletí. S plným zobákem větví. Irenka z toho radost má. Potkává se s oběma. Tak vzácné hosty nemá každý. A zůstane to jistě navždy.

Bohoušek se šlechtí, myším se stejně líbit nebude, už je fuč.

Jen co zajde sluníčko, dá nám Bety 3. vajíčko, koukat na to Kuba bude rád, touha dostavět hnízdo ho snad bude hnát. Aby čápata měli ohrádku a nespadli dolů lidem na zahrádku.

La Paloma, bude mi ctít a čapím svátkem

Jsme napnuti jako kšandy, vyklube se vejce záhy, kdy to bude, nevíme, tipli jsme si společně, kdo vyhraje, uvidíme, společně to oslavíme.

Kubo nikam nechod' ani nelítej. Betyanky vajíčko hezky uhlídej. Koukej mu pěkně zaklapat. A třetí vajíčko přivítat.

Kuba je lev salonu, má barevnou hřívu.

Kubík hlídá, je to chlapík, vždyť už je to dvojnásobný tatík, zakrátko mu Betyнка snese třetí vajíčko a Kubík je spočítá a zahřeje maličko, a nám všem tady zaplesá srdíčko.

Kuba zlobí, místo aby snesla Bety vejce třetí, Kuba zkouší hopi hopi, třeba to snad Bety pochopí a vejce konečně vyklopí

Hezký večer. Já je oba miluju. Vyhlížela jsem Betynce nápadníka a teď se raduju z pokroků všeho druhu.

Kuba se větru nebují. A ve zkoušce táty obstojí. Betyнка už není sama. A bude z ní skvělá máma.

Kuba snad Ti není zima, vítr s tebou cloumá, hlídáš, aby Bety nenastydla, zahřívá dvě vajíčka, přibude k nim další, budou to tři bratři

Kuba stojí na stráží. Svoje křídla upaží. Snad ho vítr neodnese. Než Betyнка vejce snese. Fouká jim tam ze všech stran. A hnízdo je bez zábran. Snad uklidní se ještě v máji. A vajíčka jim neodvalí.

Za divoké bouře, vajíčko do důlku klouže.

Trojnásobná maminka, bude nejspíš Betyнка.

tak jsme marně doufali, z větru jsou jistě zoufalí, ale klidně ještě počkáme maličko, třeba bude to 3 vajíčko.

Tak je tu ten čas, kdy na svět přišlo vejce zas, do konce dubna stihnou 4 s přehledem a pochlubí se, řeknou: "co my všechno dovedem "přes počáteční nezdary budou naše jedničky se svými 4 vajíčky.

V důlku už 3 vajíčka. Byla to jenom chvílička. Betyňko ty šikulo. K dvěma jedno přibilo. I Kubovi jde hopi k duhu. Má na tom svoji zásluhu. Do žita flintu neházíme. Novou rodinku podpoříme.

Betyнка konečně vstala, vajíčko nám ukázala! Tahle čapí samička, ta je zkrátka jednička!

Tak už nastal čas jít spát, dnešek se povedl zdárně nám, rodinku zase povzbudíme, v plném počtu se v sobotu sejdeme, čtvrté vajíčko na svět doprovodíme, hezké čapí sny přeji vám.

30.4.

Třetí vajíčko máme, co s tím uděláme. Tak se něm vystřídáme, a čápa vychováme.

Krásné ráno všem, Betyňko, Kubíku! Však vy to zvládnete, zraky nám všem ještě vytřete! Však to tak má být, rádi se necháme překvapit. Jen ať se daří!!

BB počkaj chvíličku, když KB pošlu básničku. Jsou to skvělí sousedi. U Krakonoše lebedí.

Dobré ráno u komína, Bohoušek tu klidně dřímá. Krásně hřeje vajíčka, nás vzbudí jen kávička. Budeme se na ně dívat, vajíčka pomůžem hlídat. Hezký den všem.

Dnes budou mít čápíci dlouhý letecký poplach, když tady ty čarodějky budou mít potlach.

Čistá voda ta to jistí. Bohoušek si brka čistí. Sluníčko to vysuší. Být špinavý se nesluší. To je správné, pakliže. Neumazat Bohunce negliže. Hopi to on dělá rád. Nechce jí záda ušmudlat.

Průvodce ukazuje návštěvníkům exponáty, zastaví se u kostry mamuta a praví, „Tahle kostra je stará jeden milión 15 let, 4 měsíce, a 7 dní.“ Z davu se ozve. „Úžasné a jak víte tak přesně?“ „Jednoduše když jsem do muzea nastoupil. Před 15 lety, 4 měsíci, a 7 dní. Tak byla stará jeden milión let.“

B+B hnízdo a vajíčka brání. Káně jedeš, tyhle nejsou k mání. I ty jeden loupežníku. Zaklapu ti a to v mžiku. A jestli ocitneš se ještě blíž. Dostaneš ránu zobákem, však uvidíš.

1.5.

Nebaví nás tančit balet. Budem raděj hnízdoválet. My nahóře, vy dolu. Pohromadě, pěkně spolu.

Dobrý ráno Bohoušku a Bohunko. Přeji krásný 1.máj, Bohoušek a Bohunka je excelentní a máme Vás moc a moc rádi. Posílám obrovské pohlazení.

Čapí pranostika:

"Na louce samá kytička. Na komíně zase vajíčka. Nebude to dlouho trvat. A budou se čápi klubat."

Máj, pro někoho měsíc lásky. Jiný zas po dlouhé zimě počítají vrásky. Máj, všechno kvete a vůkol voní. Co zameškal si v zimě, už nikdo nedohoní. Máj, nový život se rodí a co víc dodat I malí čápi se začnou brzo klubat. Dlouho trvalo než se zima odvalí. Ale čapí fandové si rádi počkali.

Naši čápi zlatí, už se vám to krátí. Nebude to dlouho trvat, dráčata se začnou klubat. V květnu všude bude capat spousta krásných malých čápat. A do světa dají znát: Mámo, táto, máme hlad! Vy se pěkně nalítáte, ale silná křídla máte a zvládnete v poklidu i velikou rodinu.

Čápi mají kopu vajec a jsou krásní. A tady to na sobotu s kopou básní. Táňa píše básně. Zase bude krásně.

Čáp je pták veliký, co umí plést košíky. Ohrádku vyplete snadno. Ať čápata nevypadnou! Žabička maličká, vylezla z rybníčka. Pořádně se vyděsila, čapí zobák uviděla. Zacouvala rychle zpět, nechtěla být na oběd!

Bohunka křídla osuší. Být šmudla, to se nesluší. Bohoušek je zase v klidu. Na válení má první třídu. Než přibudou čápata maličká. Tak už bude více sluníčka.

Bohoušek nechal hned po ránu zahrát Bohunce serenádu. Zpívali ji rehci, kosi. Bohouš z lásky větve nosí.

Kubíček a Betyňka budou mít brzy miminka. Ti se pane budou divit, až je budou muset živit, kolik toho sezobe, každé čápě hladové. Celý den budou jen lítat, brouky, myšky, žáby chytat.

Bohunka to pojistí. Schovala Bohouše do listí. Maskují tak vajíčka. Protože jsou maličká. Až se to tu začne klubat. Půjdou se pod křídla schovat. Vyrostou a to je jistý. Už neschová je žádné listí.

Tak jo, než se to Wilmičce vyklube. 😊🐣

Proč lidi na jaro se těší? Proč jen ptačí hnízda řeší? Proč jim to nedá v noci spát? Proč se chtějí s čápi radovat? Proč čekali tak dlouhou zimu? Proč upínaj zrak ke komínu? Proč je mají tolik rádi? Protože jim to srdce radí.

Kdo neskáče, není čáp. A je to, klapi klap.

Betynko, odkrej peříčka, ať uvidíme vajíčka, pochlub se, kolik jich máš, stejně je před námi neschováš.

Když čápi ukládaj se k spánku. Foukej mírně horský vánku. Silného větru bylo dost. Už promrzlou mám každou kost. Noci bývaj dosti chladné. To není jako za dne. Jenom ve dne hřeje slunko. Vid' Bohunko.

Kuba číhá, jak Betynka dřímá, to je však jen zdání, černé myšlenky zahání, pospěš si Bety, ať máme děti jak smetí, víš, že Bohouš s Bohunkou jsou před námi vepředu, ale my je doženeme, a vzadu nebudeme

Napjatí jsme víc jak Bety. Nejdeme spát, čas nám letí. Oči visí na 4 vajíčku. Počkáme ještě chvíličku. Bety ho nechce ukázat. A nám se pořád nechce spát. Betynko to je ale kruté. Ukaž nám prosím to čtvrté.

Jsou to naše Zlatíčka, mají už 4 vajíčka.

Májové čápátko bude tu zakrátko. Snad všechny vysedí a pak vychovají, zatím se k rodince pěkně mají.

Ač je Betynka mladičká, statečně snáší vajíčka, Kubo, přestaň už skotačit, čtyři ti musí postačit!

Preme se teď drobátko, jestli to bude Robátko, pokud holka Majolenka nebo snad oba, počkáme je na to ještě krátká doba. ♥

Než půjdeme spát, musíme úctu čápům vzdát, vždyť už mají čtvrté vajíčko, teď budeme jim přát, aby si o nich nechali zdát a těšili se, až ráno vyjde sluníčko, aby se zahřáli maličko.

Ani mávátko co s ním ruka kymácí. Ani víchr co stromy vyvrací. Nic víc nemůže s námi zamávat. Když chceme 4 vajíčko přivítat. Kuba a Betynka to dokázali. Když všechny mile překvapili Betynka si na čas dávala. Až s náma pořádně zamávala.

2.5.

Kap, kap, kap, čápům prší na zobák. Správný čáp do nepohody, nebojí se žádné vody. Namastil si peříčka a dočká se sluníčka.

V neděli čáp nezahálí, zaletí si na žížaly. Ty vylezou po dešti, což je jejich neštěstí

Táni, dobré ráno a pohodový den, hezky v suchu, v teplíčku, u monitorů posed'me jen.

Májovou pohádku píšou nám čápi. Při jejím čtení nic nebolí, nic netrápí. Májovou pohádku čápi nám hrají. Jak v tom našem kraji, dobře se mají. Májovou pohádku klapají do světa. A nahlas tak děkují, jaká jsme osvěta. Májovou pohádku rádi si čteme. Všechny hodné lidi k poslechu zveme.

První čáp májový klope si německy. I tak přináší radost nám, pro všechny. Wilmička vzornou matkou mu je. První čáp májový už vykukuje. Skvělé má rodiče, tátu i mámu. Malá radost, je od Lindheimu.

jsme lidi a komunikace patří k sobě, u toho koukáme na B+K, konverzace nevadí-komu ano, může obrátit list a nemusí tady číst, jsou jiní čápi, kde nikdo nepíše, tak jděte koukat do bezkomunikační říše.

vítr fouká, vítr fučí, každý z nás tu stále čučí, oběd žádný práce stojí, každý doma už se bojí, máma ještě můj ty pane, sama se snad čápem stane.

* Naši čápi zlatí, už se vám to krátí. Nebude to dlouho trvat, dráčata se začnou klubat. V květnu všude bude čápat, spousta malých krásných čápat. A do světa dají znát: Mámo, táto, máme hlad. */Táňa

co čápy známe, dobře víme proč. Tyhle malé kuličky z prachového peří, klidně skoro kilo žížal slupnou na večeři.

Táni a tento deštivý čas je na žížalky jak dělaný, mnoho jsem jich dnes viděla a na čápata si vzpomněla, jakou budou mít hostinu.

Ano, chce to ohrádku pro tu naši čapí čeládku, až se dráčci vyklubou, mnoho žížalek sezobou.

Pět bílých vajíček leží v dolíčku. Brzy budou rodiče mít pořádnou honičku. Pět maličkých klubiček z prachového peří klidně skoro kilo žížal slupnou na večeri

Bohunčina patálie s Bohouškem: Tlačítko se porouchalo? Kdepak je ten čudlík? Čím by se ho zvednout dalo? Pomohl by rudlík, že se zvedá, no tak sláva, jenže má zas chuť. Ne, Bohouši, bolí hlava, však už hodný buď. Až tu budeš kmitat, "tati", než aby ses flákal, ještě budeš litovati, že jsi tolik skákal.

Užívat si příliš, to je krutá daň. Kdo tu bude žít, pěti hlavou saň.

Pepo, kdo jiný, než táta s mámou, vykrmí tu smečku dravou.

Pepo, dobrou noc, krásné čapí snění a těšíme se na další básnění.

3.5.

To je tak, když se Bohoušek v pozdní hodině chtěl vrátit potichu ke své rodině

Takovou rušnou neděli, jsme tady ještě neměli. Bohoušek se vracel z flámu, věděl, že žena vynadá mu. Proto ani nezaklapal a byl z toho pěkný kravál. Bohunka chránila vajíčka a zbila svého mužíčka.

MeteoSvatonovice

Jak mi loni přišel Bohouš takovej unavenej, tak letos má energie až moc

Jestli on se v Africe necpal místo zetorek redbullkama

Bohouš jde na tlačítko a Bohunka štěká

Dobré ráno, prodloužená verze Bohouškova zpytování:

Tak jsem dostal nakládačku, cítím se jak blbeček, zapomněl jsem na "klapačku", přivítal mě "váleček". Rozzuřená moje milá, hned se na mě vrhla, pořádně mi naložila, pak mě z hnízda svrhla.

Asi zuří ještě dnes, další scény tropí, štěká na mě jako pes, žádné hopi hopi. Teď už budu chodit včas, bolí křídlo kloflé, moje žena, to je ras, já jsem pod pantoflem.

Poledne se kvapně blíží, pár škodíků se sem plíží.

Nekrmte je, sami zhynou, najdou si zábavu jinou.

Dva čapí sedí na lampě, tam nad dálnicí. Pozorují auta jen spěchající. Na autech se nedá hnízdo postavit. Musí někde jinde komín obsadit.

Máme tu krásnou čapí komunitu, ta pomáhá nám zvýšit imunitu. Zde smutek, nemoc nemá šanci, zde nejsme žádní covid štvanci. Čapí nás mnohému naučí, dobrou náladu zaručí.

Eva? To je literát. Se slovy si umí hrát, (a pak mě napadají další verše, ale ty už nejsou slušné a robot by je jistě odstranil.

Hádka čapí trvá chvíli. Už se oba usmířili. A teď půjdou klidně spát. Co víc si už můžem přát.

4.5.

Bohoušku, přinesl jsi větvičku, zasloužíš si hubičku, Bohunka ti odpustila nedělní řádění, postav řádné oplocení, ať máte pevné bydlení pro narození dračí omladiny, pro naše velké potěšení 🖐

Bohoušek hlídá vajíčka, vítr mu zvedá peříčka.

Na klubání se těšíme, ještě dva týdny si počkáme a 17. května úzříme, až jedno vejce praskne a dráče vyklube se na svět, jedna hlavička, druhá až pátá, celá rodinka svatá, nám před očima se odkryje.

S Kubíčkem to háže, ale doufám, že dokáže ubránit sebe i Betyнку, mají rodičovství ve vínku, i když jsou tak mladí, spolu jsou tak rádi!

Kubík načechrá si peří, Bety můžeš na večeri, já tu budu zatím rád, naše děti zahřívat.

Dva pěkní čápi vedle sebe sedí. Spolu do krajiny zasněně hledí. V nepřízni počasí, láska je hřeje. To vám oběma každý z nás přeje. Jste mládí a silní, spolu to dáte. Vždyť velký zástup přátel tu máte.

Kuba s Bety potřebují povzbudit, jsou mladí, znají se krátce. Svá první čtyři vajíčka mají ve své ohrádce.

Všechny veršičky jsou pěkné předce. Protože jsou napsané od srdce.

To počasí je ale děs, venku neběhá ani pes! Jenom čápi to ustojí a klidně si i létají!

Vítr čechrá peří, každý čápům věří, že s nečasem si poradí. Přitulí se, zaklapají, srdce druhá nezahlaví. Nasytí svá volátka, věrně střeží holátka. Bez střechy a bez deštníku, dívají se na nebe. Ve dvou se to lépe táhne, vždyť láska přeci nezebe.

Ahojte čapí přátelé, krásný večer u netu, sledujme hnízda vesele a sdílejme se na "četu".

5.5,
Bohouš jako na vojně, ustavičně cvičí. Musí něco vydržet, i když to tu fičí. Bohunka dá povel, už stojí v pozoru. Jó Bohouši jednou jdeš dolů, jednou nahoru. Zalehnout do zákopu, můžeš v tento čas. Až budou draci, zlomí ti to vaz. Nakrmit je musíš a tvrdě pracovat. Dal si se na vojnu, musíš bojovat.

Betyнка neseď na vajíčkách, co se stalo? To nikdo neví, asi se jí nelíbily. Ale co čápata, budou je mít? To nikdo neví, ale všichni doufají, že se to podaří. Snad všichni přežijí. To doufáme.

Bylo jedno krásné hnízdo, samá větvička. A v tom hnízdě krčila se čtyři vajíčka. Dnes na hnízdě rozčuchaném jen klacky se válí. A čápi nám zanedlouho opět zmizí v dáli.

Krásná krajinka, na ní bílá peřinka, my se budeme dívat a své hnízdo hlídat. Kde kdo z nás se dívá, čapí rodinku si hlídá, pohled z kamery je jasný, vždy je krásný.

V Lindheimu jsou dvě mláďata, vyrostou z nich dráčata. Teď jedí žížalky, za chvíli budou mít ještěrky. Za pár dní jim budu přát dobrý let a hlavně super návrat zpět. Pro nás je to chvíle, než doletí na jih, pro čápy je to cíl. Každý rok mají práci, musí založit novou generaci.

1 Máj je lásky čas, kdy se milují i čápi. A mě přesto trápí, že dnes je Máj a zítra ráj, pro čápi co na zimu letí do Afriky. A přeci je to jenom chvíle než se čápi zase vrátí.

Kubo dávej pozor, máme tady dar. S vajíčkama předci nejde hrát biliár. Mají křehké skořápky. Vrať je hezky do jamky. Musíme je chránit a pěkně zahřívát. Pak nám tady budou čápata pobíhat.

Betyňko má milá, to je jasná věc. Jsem jen trochu šmudla, ale ne pitomec.

Vítr fouká a stále duje, Kuba někde poletuje. Betyňka to vzala zkrátka, letos budou jen dvě čápátka.

Dnes voda z nebe nekape, rád využil bych kanape, důlek je ale obsazen tou nejkrásnější z čapích žen, jsem silný čáp, tak nepláču a nad hnízdem si zaskáču.

V noci na hodinku na vajíčka pustí Bohunku, aby se mohl protáhnout a na vajíčka opět usednout.

Když čáp v hnízdě leží, tak mě napadá spousty verši. Já mám tak ráda čápy, co každého překvapí. Ať čápaty nebo záchvaty s ostatními čápy, vždy to překvapí. Na poli loví hraboše, co mají kámoše hned na louce. Ať loví ryby nebo hady, vždy slíbí čápatům, že jim tu večeři jen tak někdo neuvěří.

Kdo kdy viděl, aby měl čáp hnědá péra pod krkem? Kubo, Kubo, ty náš šmudlo neber bláto útokem! Já se blátu snažím vyhnout, ale je to práce veliká, když musím svojí Bety nosit rybky, žabky i hadíka.

Kuba se nám nějak toulá, je to prostě mladý moula, Betyňka si podřimuje, nemá ani potuchy, zdali Kuba loví ryby, nebo tropí neplechy.

Kuba ztratil hodinky. A už nemá na primky. Pozdě se pak domů vrátil. Ještě aby se tak ztratil. Naše srdce takto souží. To si Bety nezaslouží. Kubo v pořádku se domů vrať. Vzdušnou cestou si to zkrať.

Než se Kuba vyklape, nebude mít kanape. Na kraji hnízda bude stát, Bety si bude sladce spát.

Čápi v noci trajdaj a básníci verše skládaj.

Tady čučí hlavně sovy, čekají na Kubu, třeba jim poví, kde byl a co ulovil.

Ale potom to v hlavě všechno šrotí a spánek to pěkně hatí.

Až nám Kuba poví, kde se dobře loví, tak tam půjdeme taky chytat ryby, raky.

Kubo měj už slitování. Tolik lidí tě nahání. Oči se nám klíží. Půlnoc už se blíží. Pomysli už na návrat. My chceme už taky spát.

Jiřko, nic si z toho nedělej, umíš třeba i rýmovat, jen to chce slovíčka srovnat, třeba i slovosled obrátit a hned se dají dohromady veršičky, nejsme žádné nešiky.

Je to hodná máma, pozor na vajíčka dává, Kubo už ať jsi tu, pomůžeš hlídat tu hromádku, dáme jim šanci, vždyť jsou to naši budoucí draci. Je tady hošík, je to náš Kubík, Betyňka s ním nemluví, Kubík se musí omluvit, copak ho tedy čeká, uvidíme, jestli Betyňka jeho výlet odpustí a vajíčka mu přepustí. A můžeme jít všichni spát a o žonglování nechat si zdát.

6.5. Speciál

Když čáp na vejcích sedí, tak do dále hledí. Jako správná máma o čápátka se stará. Nosí jim žížaly, ryby i hady, ať čápátka neumřou hladu. Když je nakrmí, ulehne na ně a přerovná si větve na straně.

Mláďata se klubou, rodiče jim zobákem pomohou. Za chvíli tu budou čtyři čápata, co piští a o jídlo žebrají. Až vyrostou, tak začne představení, nad které jinde není. Když nemám náladu, podívám se na čápátka a hned se zase usmívám.

Už se těším velice, až naše dračí čtveřice začne hladu kvičet, to je budeme dobře slyšet. Jak řádná selátka, budou křičet naše Krakonošská čápátka.

Bohouši, to bylo něco, ten vítr tě překvapil. Byl to náraz nečekaný a málem ses překulil. Ty máš ale zkušenosti za ty roky na komíně. Poradíš si. Není pravda, že se válíš jen tak líně, horší věci jsi ustál. Jsi přece náš čapí král.

Sedím v práci u compu, jedním okem k Trutnovu, jak Betyňka rovná pírka, nic promeškat nemohu, hlídat vejce pomáhat chci, jest úkol veliký, všichni jsme tu napnutí.

Když prší, tak máme mokrá pírka, stačí už jen malá chvilka a budem je mít suchá. Ať padají kroupy nebo sněží, vždy ležíme a hnízdo hlídáme. Při západu slunce do dále hledí a přemýšlí, kdy poleť do Afriky.

Kubo Kubo Kubíčku...posuň se jen trošičku... ať Ti jajka s větrem neuletí, měl by si pak málo dětí.

Helena Zimová

Televize je na nás krátká, to se radši díváme na čápátka.

Ruža z Moravy

Za komínem překvapení, čáp Kuba se tam s Bety žení. Obsadili větší hnízdo, aby bylo místo nejen na bydlení, ale na snesení vajíček, vychování dětiček.

Tam vysoko na komíně, naše sledovaná líhně, chrání čtyři vajíčka a o tom je ta básnička, a jaké bude překvapení, až čapí hnízdo v domov změní. Snad jsou tam všechna slova, jinak píšu báseň znova.

Na komíně hnízdo velké a v něm stojí čáp. Na druhého čápa dělá klap, klap, klap. Podívej se muži můj, překvapení pro tebe mám, v dolíčku je vajíčko, můžeš si na ně sednout sám.

Na komíně hnízdo, v důlku čtyři vajíčka. Nad nimi čáp stojí, opečovává je ze všech stran. To je ale překvapení, čápi už nám odlétají.

Komín už zas prázdný je, my se jich však dočkáme. Za rok nám tu budou zase, už se na ně těšíme.

V pivovaru na komíně, prázdné hnízdo leží líně. Bylo velké překvapení, že se dočkal obsazení. Přiletěla Betyňka, přivedla si Kubíčka, že se k sobě hezky měli, teď tam mají vajíčka.

Pivovarský komín, to je ale překvapení, neslouží již dlouho svému účelu, nýbrž jako hnízdo pro čapí rodinu, o snesení vajíček postarali se Bety a Kubíček, za pár dní už dočkají se čapích miminek.

Betynko, Betynko, co ty v tom větru, raději bych viděla tě, v ponožkách a svetru. Ve svetru však čapí slečna, byla pánům nebezpečná. A ponožky nepůjčí, teplo Kuboj (krkonošský slang) zaručí.

Překvapení na komíně: hnízdo, čáp a vajíčka. K tomu netřeba nic dodat, hned je z toho básnička.

Obě hnízda jsou jen čapí, vítají nás klapy klapy. Na hnízdě už vajíčka, pod komínem větvička. To je ale překvapení! Kuba stavitelem není!! A tak v hnízdě zakrátko, bude první čápátko!!!!

Dnes nás čeká překvapení, na komíně čáp se žení. Na hnízdě si s Betynkou dělá hezkou chvilinku. Hopi hopi, postůj maličko, já už bych chtěl vajíčko.

Trutnováci, ti se mají, na komíně si čapí hrají. Na maminku na tatínka, hnízdo zdobí maličko. Větrík dělá překvapení, odnáší jim seno, ale snad neodnese žádné jejich vajíčko.

Betynka a Kuba na Větrné hůrce, nosí seno, klestí, jsou teprve v půlce. Staví dráčkům ložnici, celou velkou světnici. Ať se jim tu u nás líbí! V rybníčku už čekaj ryby. Naším dětem ke snědení, to zas bude nadělení! Žáby, myši ryby hadi, to vše čapí rádi. U rybníčku na sluníčku číhají pak na žabičku, za traktorem Zetor sláva, najdou myši, občas hada. A tak se jim břítka plní, máma s tátou vzorně krmí.

Vysoký komín a já čáp na něm stojím, je to hnízdo moje překvapení, bude, až z vajíčka čápátko se klube.

Klapy klap, tak dělá čáp. Komín nejdřív na válení, pak hnízdo plné překvapení. Bělostná vajíčka zahřejí peříčka. Peříčka tatíčka, peříčka matičky.

Jaké téma bylo dáno. Co tu bylo předepsáno? Dejte mi jen chvilíčku. Hned vám složím básničku. Složím verše, mám v tom praxi. Rychlejší než nějaké taxi.

Hnízda, hnízda, hnízdečka, na komíně čepička. V čepičkách jsou páry čápů, klapají na sebe lavjů. Aby byla vajíčka a jich plná čepička. To je ale pozdvižení, sleduje je republika, jistě bude překvapení i bez toho publika.

Kubíček a Betynka budou skvělá rodinka, čápátka se vyklubají, oni jim svou lásku dají, bude velké klapy klap, to umí jen chytrý čáp.

Na pivovarském komíně, schyluje se k překvapení. Naši čapí rodině, pomáháme ve hnízdění. Tlačili jsme všechny vejce, hrozili jsme na vetřelce. Všichni máme čápy rádi, jsme tu velcí kamarádi.

Na hnízdě je překvapení. Zima konečně není. Nezmrzne tak vajíčko. Moje čapí holčičko. Na komíně je těžké žít. Lidi zkuste si tu chvíli být. Co se vás tu načumí, ale člověk hnízdo neumí.

To je velké překvapení, poezie není žádná nuda, na hnízdě i pod komínem je tady živo, vajíčka zahřívá čáp a dělá klapy klap.

Máj je lásky čas, poezie probouzí se v každém z nás, jsou tu skvělé lidičky, proto píší básničky a náš krásný páreček vyleží nám dáreček, na komíně bude živo, na oslavu dáme pivo.

Na jaře z Afriky přiletěl k nám čáp. Přeletěl moře, řeky hory, Evropu a už je tu. Hnízdo vystavěl, vajíčka vyseděl. Mláďata vychoval a připravil k odletu, podzim už volá, tak čapí ahoj, na jaře budeme čekat na vás.

Čapí jsou tažní ptáci. Na jaře se do Evropy vrací. Na podzim, než se začne sníh sypat, odlétají do Afriky sarančata chytat.

Lidi, nedivte se velice, že čapí žijí v Africe. Do Evropy se z jara vrací. A nic za to neztrácí. Než na podzim se navrátí. Tak v tom s náma lítají. Mezitím čápata vysedí. Na oběti nehledí.

Čáp se brodí u rybníka od božího rána, jakživi jste nevěděli takového pána! Pěkně prý vás pozdravuje, za návštěvu prosí -Jak to žabky uslyšely, hupky! Do rákosí.

Čapí se k nám na jaře vrací, vajíčka snesou, čápata vysedí a potom zase na podzim letí. Letí z Evropy až do Afriky. Tak jim všichni přejeme na podzim krásný let a hezký návrat zpět.

Dobré odpoledne do Trutnova, na čápíky tu koukám znova. Klacíky tu ukládají, větru deště nic nedbají. Každé jejich vajíčko je třeba zahřát maličko, když je dobře ohlídají, draci se jim vyklubají.

Na komíně hnízdo a v důlku čtyři vajíčka. Nad nimi čáp stojí, opečovává je ze všech stran. To je, ale překvapení čápi už nám odlétají. Komín už zas prázdný je, my se jich však dočkáme. Za rok nám tu budou, zase už se na ně těšíme. Když prší, tak máme mokrá pírká, stačí už jen chvilka a budem je mít suchá. Ať padají kroupy nebo sněží, vždy ležíme a hnízdo hlídáme. Při západu slunce do dále hledí a přemýšlí, kdy poletí do Afriky.

Je tu zase jaro, s Afrikou se loučíme, do Evropy letíme, rodinku si založíme a až na podzim zase odletíme

Kdybych byl trempem, toulám se krajinou. Kdybych byl Donchuan, chodil bych za jinou. Kdybych byl malířem, kraj by sem maloval. Kdybych byl sochařem, pomník bych vytesal. Když tím vším nejsem, přec něco mám rád. Když mám po ruce tužku, chce se mi psát. Když nápad se zrodí a slova se hrnou. Píšu jen vášně, jednu za druhou.

Čápi si po poli chodí, hraboše si tam loví. Čápi vidí každou ještěrku i myšku, hned si ji odnesou do pelíšku. Čápátka myšku vidí ráda, naplní si tím prázdná bříška. Najedí se a vyspí, aspoň mají rodiče klid chvíli.

Přiletěli čápi bílí, na komín si pospíšili, hnízdo si hned upravili, seno, klacky nanosili. Betyнка má ráda Kubíčka, proto mu snesla 4 vajíčka. A až přijde jejich čas, překvapení čeká nás.

My se všichni vycvičíme, dobře jim tu zazpíváme, rýmy krásně poskládáme, s veršíky se pochlubíme, radost snad i uděláme, hodně lidí se přidalo, rodinu to doufejme, stmelilo.

Dvakrát dvě jsou čtyři. Vítr prach tu víří. Sebral nám i seno. Od Irenky věno. Vajíčka jsou v jamce. Schovaná jak v bance. Radit čápům není třeba. Zdolat nečas, je náš chleba.

Na Trutnově na komíně sedávají tam 2 čápi. Už 4 vejce mají v klíně, ale vítr je tam trápí. Ve dne v noci proudy deště peříčka jim smáčí, je to velká lapálie, snad nepovede k pláči. Hnízdo mají skoro holé, chybí jim i ohrádka, až vylíhnou se - nespádnu-li malá čápí holátka? Tak jim všichni držíme pěsti, ať Kuba nanosí si klestí. A tak za čas ze skořápek vyklubou se čápátka, malá, křehká, ochmýřená - zkrátka čápí kuřátka. Bude to chtít hodně píle, než uletí dlouhé míle, než nám křídly zamávají a odletí do teplých krajin. Konec

Čápi naši zlatí, radost nám jen děláte, máme vás moc rádi, copak asi říkáte, tomu lidskému hemžení, které to ocení, není to jen tak, stát jako voják, hrdě na stráž, když slunce praží, ten čáp to umí a jak, je to velká kráska, Betyнка je láska, Není to jen tak, je tu velký čáp. Má tu svoji milou družku, co uloví každou mušku, bydlení na komíně je velká dřina, když udeří pravá čína, je to hodně poučné, koukat na zručné a zvukné čápy.

I když neumím skládat básně, tak při čtení těch Vašich, je mi krásně. Jste zde všichni bezva lidičky a ty Vaše básničky jsou milé a krásné! Škoda, že ten čáp, co na komíně dělá klapý klap, je neslyší.

Něžná bílá slečinka, taková je Betyнка, Kuba chlapák plný síly, nemusí být celý bílý.

Je to těžké splétat proutí, když se větve divně kroutí, ruce chybí, čáp se diví, jak to dělají u těch lidí.

Betyнка dlouho čekala, ale vůbec to nevzdala, viděl to měsíc bledý, přiletěl Kuba hnědý, čápata budou čistá, to je věc už jistá.

Kampak zmizel Kuba? Bez něj je tu nuda. Čápi nejsou zvířata, jsou to krásní ptáci, a ta jejich čápata jsou jak malí draci.

Renatko, čápi jsou tu teď, podíváme se na hnízdo hned, je to tam v pořádku, mají tu ohrádku, tak už jen termín narození, bude to sladké pohlázení na duši i pro oko

Kam se vracím zas a znova? Za čápíky do Trutnova. Až budou mladí létat, pojedou osobně vítat,

Betyнка a vajíčka to je známá písnička, vykulí je a zas vrátí - ne že jí to Kuba zhatí!

@Lasko Albert Hloupá otázka to rozhodně není, také nad tím přemýšlím celý den. To asi fakt nikdo neví, jestli jsou vážně vadná nebo je chtěli jen ve vývinu trochu zbrzdit???? Musíme vydržet.

ať je vítr neshodí do nižšího poschodí.

Nebojte se lidičky, co bude s bílými vajíčky, Bety a Kuba se o ně starají a překvapení pro nás mají

Bez stavebního povolení stavět hnízdo radno není. Kuba létá pro razítka, na úřadech jsou teď zřídka, proto stavba vlastně stojí, Kuba se teď stavět bojí.

Betyнка je super máma, je to taky velká dáma, kubík staví, je to muž, povedlo se přinést už velké klacky na ohrádku, za chvíli jde na pohádku,

Betyнка počítá:4 - 1jsou asi 3, tohle vajíčko sem nepatří! Kuba ten výpočet vetuje, na 5. vajíčku pracuje. "Co mi v tom děláš guláš" Betyнка Kubu odbude: Uplatni jinak svou kuráž, žádné vejce už nebude.

Kuba bydlí na komíně, proto se tak ušpinil. Viděl někdo komíníka, aby čistý byl?

Blani ty jsi tuze milá, veršíky jsi zachránila!

Na hnízdě kde vítr vál, ležel už jen hnízdovál. Čápata už odlítla, samotného ho nechala.

Čáp si v hnízdě v klidu leží, kdo ví, co mu hlavou běží, zadívá se k obzoru a odletí nahoru

Na hnízdě kde vítr vál, ležel už jen hnízdovál. Čápata už odlítla, samotného ho nechala. Čáp si v hnízdě v klidu leží, kdo ví, co mu hlavou běží, zadívá se k obzoru a odletí nahoru.

Ahojte Hruštičky, kde máte jabka, zdraví Vás na komín jedna fajn babka.

Když je babka jako šídlo, určitě má dobré bi(y)dlo

Pozdravně klapu na manžela, tak jak to čapí žena dělá, a on si tluče na čelo, dnes je u nás veselo.

Bety už zas počítá, tentokrát neodčítá, zalehla je všechna čtyři, snad se s tím i Kuba smíří

Je to těžká robota, nenaštvat si robota, Járův absolutní rým, stal se tady potřebným

Až z komína z výšky, koukaly na mne zmoklé myšky. Radši budou kvičet hlady, než by krovky provětrali. A kdo lítat nebude, nic na něj už nezbude.

V Trutnově je pivovar, a u něho komín, na komíně čapí hnízdo, a tam někdo stojí. Je to naše Betyнка, chce být čapí maminka. Nemá ale tátu čápa, a tak lítá, shání, pátrá.

Byla svatba na komíně, a teď Kuba leží líně, nechce pustit Betyнку na vajíčka chvíli. Budou děti, čápata, v rodném listě Trutnov bude, otec Kuba, matka Bety, a to už je konec věty!!! posílá Hanka

Jako malé čápátko co už umí lítat, ale nemohla by za mě máma ještě chvíli chytat? Bouřky se nebojím, jen němě stojím na okraji hnízda. Ale máma už na mě hvízdá, proč stojím na okraji hnízda. Za to, co jsem provedl, nedostanu večeři.

Betyнка má prstýnek chybí mu však kamínek, je to jenom kroužek, nad kolínkem z kovu proužek. A tak se už neztratí a vždy se k nám navrátí.

Renata Skybová Betynce kamínek vybrousíme a řádně jí ho do prstenu zasadíme.

Lidi, co se tady děje? Všude samá poezie. Básníci se dneska rojí, nic před nimi neobstojí, ke každému slovíčku, hned napíše básničku.

7.5.

Bivoj

Život je moc křehký, vážit si ho máme. Občas ale skončí, když to nečekáme. Život je i krásný, když volnost s křídly stoupá. Stálo to vůbec za to? to otázka je hloupá. Z dálky touha volá, vzlétni nad lesem
Velmi dobře vím, ve vašem srdci jsem. Někdy zvolna plyne ten náš život čapí. Jindy zase rychle ke svému konci kvapí. Život je moc křehký a složitý má vývoj. Vzpomínejte v dobrém, jmenuji se Bivoj. Možná teď na chvíli rozpláchnou se davy. Musíme však doufat, že přijdou dobré zprávy.

Bivoji, náš milý čapínku, uchovám si vzpomínku, vždyť už jinak malovaná křídla, ve kterých jsem se zhlídla, černobílá kresba, pírká jednotlivá, u Hořovic tě loni díky nim poznali a zprávu o tobě podali.
Loni jsi letěl napřed, aby ses zase brzy vrátil, elektrický proud ti ale život zkrátil...

Když básníkovi dojdou slova, je to smutné. I to se občas stává, špatná zpráva to utne. Ale život běží dál. I když Bivoj už to vzdal.

Omlouvám se, ale musel jsem s emocema ven jinak bych se toho nezbavil. Všem přeju pěkný den. Počkám si až na článek.

*Dnes přišla špatná novina,
odešel velký hrdina,
za duhový most,
škoda je ho dost.
Nepřešlapoval váhavě,
do života šel po hlavě,
a jistě by si zasloužil,
aby tu ještě dlouho žil...
Však přišla rána osudu...
Ne, už víc plakat nebudu...
Ač vyhasl tvůj plamínek,
máme pár hezkých vzpomínek,
a v těch budeš žít s námi dál,
náš udata, ne hnízdová.
Byl's úžasný čáp, Bivoji,
tak odpočívej v pokoji...
(Dagmar Drahokoupilová)*

Koho jste potkali, co vám to nalhali, Kuba tu čtyři vejce má a stále je přebírá.

Kubo, volaj fanyanky, dneska se drž Betyanky, ať se o tě nebojíme a dnes v noci klidně spíme.

Bivojovi do nebička svítí moje dnešní svíčka.

Potkal jsem dvě kapky, ta jedna říkala. Letím střemhlav dolů, jak ta kvičala. Ta druhá povídá, letím nahoru. Mám totiž pod sebou větrnou podporu. Ať si to je jak chce, mě to nevadí. I když trochu zmoknu, tak mě to naladí.

Jak roste drak

Nejdřív je to jenom ptáče, roztomilé holátko, trochu pípá, trochu kvičí, jako malé selátko. Pak postupně přijdou další sestřičky a bratři. Náhle je tu ke spatření dráček, jak se patří.

Hlavičky se přetahují o myšičku tučnou, když už žádná nikde není, stěžovat si začnou. To je řevu, to je křiku, prý velký hlad mají. Táta kmitá, máma taky, ať se děti nají.

A čím větší jsou a větší, nadělají více řečí. Chrochtají, jak prasátka, ta nezbedná čeládka. Perou se a zápasí, útěk tátu nespasí. Div mu zobák neutrhne, když se na něj všichni vrhnou.

Už to není pohádka, žít tahle dráčátka.

Táta s mámou se moc těší, až ten vepřín vyletí. Tak to chodí, tak to bývá, už po celá staletí.

8.5.

Na peříčkách námraza. To počasí je podraza. Zase než nám rozmrznou. Lepší když je nad nulou. Tomu vy říkáte Máj. V Africe tam to jinak maj. Asi zavoláme Vendelína, ten zatopí a přidá polínka.

Dnes jsme tady bez dozoru! Buďme hodné dětičky. Na sebe se usmívejme a pišme si básničky!

Námraza až povolí. Ani klouby nebolí. Krásně se pak lítá. A křídly dobře kmitá. Na horách je prima. Ale nesmí být moc zima. Už nevím, co vás přesvědčí. Že mláďatům to nesvědčí.

Bohunce se nechce vstát ikdyž Bohoušek chce podestlat.

A až se kluci T a L vrátí z výletu tak zazpívají. Sláva nazdar výletu, nezmokli jsme už jsme tu. Čáповé nás pochválí. I když jsme je tu nechali. Hnízdo není žádná skrýš. Neunikne ani myš.

Zítra bude hodně sluníčka, vyschnou hnízda i peříčka.

Jsou statečníčci ve věku mladém, tak ať jim čas neukradem, zvládnou to, jsou šikulky, naše čapí papulky. S radosti hlavně hledím na hnízda, kde se v blízkém čase cos chystá, dráčata se vyklubou, zobáčkovou budou mlít hubou, rozkošníci, čapulkovi, rodiče pak potravu uloví.

9.5.

Dnes bude krásný den, tak hurá všichni ven! Prošlapem si cestu k nejbližšímu hnízdu. A když hlavu zakloníme, možná čápa uvidíme. Pokud ne, tak nevádí, sluníčko nás pohladí.

10.5.

Bohoušku můžeš na večeri, Bohunka zapne stopky - čas ti běží. Rychle si chyt' rybičku a ať si zpět za chvíličku!

Bohoušek - nejdřív se musím nastrojít a pak teprv mohu na lov jít.

Spojit verše v báseň i to dá někdy vědu. Avšak namalovat zázrak, to já nedovedu. Leč jeden malý zázrak spoustu lidí spojí. Jakých? Těch co o to stojí. Spíše velký zázrak, co všechny mýty boří. A před naším zrakem, kráskou čapí rodinku tvoří.

11.5.

Povídala žába žábě: Co jsi zase kvákala?

Že prý Bohouš žáby nerad, abych se jen nebála.

Tak si klidně poskakují, povídám si se tchyní.

Čáp ji zbaštil. Žádná škoda, pletla se mi v kuchyni.

Ale já teď strachy nespím, nezamhouřím oči, jen uvidím čapí nohu, nevím kam dřív skočit.

Raději se odstěhuju, říká druhá žába.

To byl Kuba, je tu nový, nepáře se s náma.

Loví žabí svačinku, pro svou milou Betyнку!

Zář sluneční vyšla, a Bohouše hřeje. A to je velmi dobře, každý mu to přeje. Kuba dělá totéž, nahřívá si peří. Okoukal to od Bohouše, každý mu ho věří.

Bohouš vejce obrací. Ke vzpomínkám se navrácí. Takhle jsem to dělal vloni. A to seno pěkně voní. Jémínačku jak pak né. Je od Irenko schystané.

Dnes otevřeli obchoďáky. Bohunka nakupuje, a Bety asi taky. Ve zverimexu žabičky. A v obuvi lodičky. U řezníka maso na večeri. A trochu masti na své peří.

U Krakonoše fouká. To se nám to kouká. My jsme pěkně v závětrí. Ale vítr Kubu nešetří. Kuba to však nevzdává. Je to silná povaha. Je to silný zdravý čáp. A je zdatný jako chlap.

Ano v pořádku vajíčka jsou v řádku, teda v dolíčku a já mám úsměv na líčku, teda na zobáčku,

Ahoj Jani, klidné spaní a hezké snění až do rozednění.

Vystřídáme, poklidíme, hygienu dodržíme, pak se trochu poválíme, větvičky si doplníme, taky sebe posilníme.☺💎

Když se k sobě navracíme, tak se pěkně pozdravíme, klapy klap!
Už zas nastal čas jít spát, Bohoušku můj, včas se vrať. Dobrou.

12.5.

Tím, jak tu vítr duje, byla by lepší dračí sluje, v očích statečnost se zračí, nad tou říší ptačí a klobouk dolů značí, že přírodě nestačím, je to kouzlo v okamžení, nad tou přírodní krásou není!

To větroplášení je příliš dlouhé, na klid z nebe skoupé, jak mají hnízdo tvořit, když jim vítr chce jen bořit, a tak se B+K snaží, po rodince blaží, držíme palečky, ať mají zdravé tvorečky.

Netřeba se plašit, je třeba věřit, že se jim bude dařit a rodinku čápi vytvoří, k tomu jim lidská vůle nepomůže, ani pláč či lkaní, jen víra snad malým čapím výrostkům na svět pomůže.

Ochmýření z čapích perutí, i z kapek deště vše se probudí, z mrakobijců jen slunce svít, a čapím králům blahobyť.

13.5.

Kubo, kde jsi? Bety čeká, o tvůj život už se leká. Chce vystřídat, už má hlad, pojď vajíčka zahřívát.

Kubíčku, ty větroplachu, naháníš nám věru strachu, už se ukaž Betynce, nervy má tak na nitce, to se dělá mamince?

Kubík má boty z toulavého telete. Nejradši by poletoval pořád někde po světě. Na každého jednou dojde, dojde tak i na Kubu. Až dráčata bude krmit, bude padat na hubu (zobák),
V Žichlínu je třetí čápě, třetí dračí hlavička. Převelikou radost mají tatíček i mamička.
V Žichlínu je třetí dráček a už otvírá zobáček. Mami přines žízaly, my už jsme se vyspali a teď máme hlad, leť nám něco nachytat!

Jedna malá kapička. Nenamočí peříčka. Když je kapek ale více. Mokry jsme jako slepice. Pepíku to už tady ale bylo. Když minulé hodně lilo. Použij jiného veršíku. I ty Pepo básníků.

My jsme parta čápomilů, něco už jsme zažili. K našim krásným, milým čápům do školy jsme chodili.
Co nás všechno čápi učí? Tak předně se nevzdávat! Nenadávat na počasí i v dešti se usmívat.
Také mítí trpělivost! Při opravě hnízda nevádí, že jedna větev dolů na zem hvízdla.
Někdy dojde i u čápů na manželskou šarvátku. Chvilíčku si zatrucují a zas je vše v pořádku.
Děti mají vždycky mnoho, žádné jedináčky. S láskou pilně zásobují, ty malé zobáčky.
Díváme se na ně denně, povídáme spolu. Všichni rádi navštěvujem, tuhle čapí školu. Máme je v čem dohánět, jak s nadhledem vidí svět.

14.5.

Betyнка je tu zas sama, manžela má za horama. Sovočáp má noční jízdu, pak netrefí k svému hnízdu.

Bukáček mu garde dělá, budou oba jako děla.

Bety zítra bude sobota. Dnes skončila mi robota. Já vím je to se mnou někdy kříž. Budu hodnej uvidíš. Táhne z tebe, teda fuj. Raději nic neslibuj. Nezvykej si nocí flákat. Zítra budeš pěkně makat.

15.5.

Je to hezké, je to bílé. Nesnesla to slepička. Kdo tam bydlí? To poznáme, až vykoukne hlavička. Jakýpak to bude ptáček? No přece zobatý dráček.

Tohle je určitě had! A já mám už velký hlad! Přemohu tu příšeru a celou ji sežeru. Žízalka, že prý to byla. Hlavně, že mne zasytila.

Klacík, seno, vše přinesu Kubíčku, hezky hačej, pilně hlídej, dostaneš i hubičku. Proto načechrám ti vlásy, máme hnízdo plné lásky.

16.5.

Nebude to dlouho trvat. Budeme si dírký vrtat. Tyhle tvrdé skořápky. Nejsou jako z pohádky. Před dubem za dubem. Za nedlouho se vyklubem. Dá to ještě trochu práce. Ale není to bez šance. Na Šumavě zataženo +6 st. neprší. A já přesto slyším klapot do uší. Jak je to možné když tu čápi nemáme. Pepíku vždyť na tebe z obrazovky klapáme. No jó já úplně zapomněl. Že počítač jsem puštěný měl.

Pepa umí, to my známe, společně mu zatleskáme.

Přidám se Tak co? Je čas vylézt ven? Je dneska ten správný den? Budu venku coby dup, já mám totiž na to zub!

Milí básníci, zde básníci, vše je uloženo.

Děšť básníkům nevadí. Do pohody je naladí. Vesele si veršují. Všem náladu zlepšují. O čápech a přírodě. Každý den jsou v pohodě. V košili anebo triku. Co by byl svět bez básníků.

Už by to chtělo opravdu trochu sluníčka, aby proschla všechna čapí hnízdečka.

Robot se nám vyklubal, ač to není čáp. Postraší tu každého, kdo na chobot mu šláp. Dodržujte pravidla a pište správné znaky. Robot si vás nevšimne a dá vám pokoj taky.

MeteoSvatonovice

Klidně vám je napíšu: Brunclík, Horymír, Šemík a Ječmínek - akorát jsem nepočítal, že jich může být 5 a nemám ženské jméno. Ale koukal jsem i na staročeská a tam je spousta jiných, co se dnes nepoužívají, ale jsou zajímavá.

Bohunka hlavičku naklání, asi poslouchá ťukání. Snad už slyší dráčátko, její milé děťátko.

Pepík jede načerpat inspiraci. A kdo ví, s novými veršíky se potom vrací. Vydržte ještě chvíličku. Přivezu vám básničku.

B+B se těší na draky, už si chystají zobáky, na zmije, ještěrky, žabáčky, kterými nakrmí své dráčky.

Jak se říká, ševče drž se svého kopyta. Tak přidám pár veršíků před spaním Bohouškovi a Bohunce. Pro letošek zatím pár. Být rodiči, je krásný dar. U zvířátek i u lidí. To se jen tak nevidí. I hvězdy závidí to nám. Však já se brzo vyklubám. Kámen možná drolí se. Tady nový život rodí se.

Už nemůžu se dočkat, Pepa to hezky popsal, klubou se pomalu malí dráčci na čapím hradě Bohuslavic, bude to velká událost a nám narodí se čápata pro radost.

Co by byl strom bez větveny. Jen holý kmen s kořeny. Co by byla obloha bez mraků. Jen holá plocha v modrém obleku. Co by byla úrodná půda bez života. Jen holá poušť a lopota. Co by bylo mládě bez matky. To samé co zárodek bez skořápky. Co bez barev byla by duha. Jen široká a bledá stuha.

17.5.

Vy už jste vzhůru, lidičky? A hned pilní jak včeličky. Já pospíchat nebudu, ve skořápce ještě pobudu. Až možná někdy k večeru na svět se vyderu!

Že se brzo vyklube, to je už věc jistá. Však Irenka Najmanová silný vývar chystá.? Tom to pro nás všechny zvěční, za což jsme mu všichni vděční.

Líhnutí – Pepík Básník

Dívám se na svět dírkou, kam nepatří klíč.

V tom domečku malém, kulatém jak míč.

Tatka se mnou koulí tam a zase sem.

Nedivte se lidí, že se mi chce ven.

V tom domečku malém nejsou žádné rohy,

skrčený jsem celý, už mě bolí nohy.

V tom se bydlet nedá, to je o hubu.

Raději se na svět celý vyklubu.

Ranní ptáče dál doskáče! Ale dráče, co se líhne, raději si ještě zdřímne.

Musím se dát do práce. Pro vás je to legrace. Popíjíte káfičko, sledujete vajíčko. Já jsem na to, ale sám, k večeru se vyklubám.

Já jsem dráče a mám sílu. Udělám do vejce díru. Pak odklopím pokličku a vystrčím hlavičku. To vám, ale povídám, nechci dlouho zůstat sám! Chci mít čapí bratříčky a klidně i sestřičky.

☹️Z dolíku je slyšet pískot, už se rodí nový život. Zanedlouho z vajíčka, vykoukne ven hlavička, skořápka až odpadne, bude dráček na světě.☺️

Klepu, klepu, milý brachu, za chvíli bude skořápka v prachu.

Čápi letí, to je smetí, malé čápě na hnízdě, nemá žádné peníze, zato lásky, té má dost, miluje ji hejno vos.

Všichni co se koukáte, už se brzy dočkáte. Už má ve vajíčku díru a my v jeho příchod víru.

Bohoušek šikula seno od Irenky nosí, ví, že na příchod prcka připravit se musí.

V Ústí/O má už třetí čápě venku celou hlavičku - tak nám vítej, čápíčku.

Ten, kdo mi to naplánoval, tuhle třetí hodinu, ve skořápce asi nebyl, já však mu to prominu.

Dva bráškové se klubají. Ještě to tu neznají. Až uvidí ten velký svět. Nebudou si závidět. Buď vítán malý host. Pro všechny je místa dost.

Malý čáp se vylíhnul. Svého cíle neminul. Zatím ještě bez fraku. Ale silný v zobáku. Nejdřív hlavu vystrčil. Záhy tady celý byl.

Maličký čápíček opustí skořápku. Vydá se zjišťovat, zda je svět v pořádku. Neboj se, maličký, v tom světě ptačím, budeš mít všechno, co k životu stačí. Maminka s tatínkem najíst ti dají a malí bráškové s tebou si hrají. Až křídla zesílí a vítr zavane, svobodně poletíš, kam se ti zamane!

Blíží se třetí hodina, půlnoc už v Japonsku odbila a čápata asi zaspala, mají odpolední klid? Vždyť světa si jistě užijí víc, jak jim v životě bude dopřáno a my se budeme o to těšit líp, když z dálky jim budeme hledět vstříc.

První dráček, třeba Mráček, už se klube z vajíčka, zanedlouho už mu bude koukat hlavička! I vláček kouká, hů hů houká, polez ven ty mrňousku, potěšíš tím mnoho očí, Bohouše a Bohunku!

První dráček třeba Mráček, druhý třeba Bucífal, třetí saň by mohla býti Amina z Bohuslavického komína! ☺️
4 a 5 ještě nevím, budu muset vyhledat, co tvůrci českých pohádek měli ještě za nápad!

Je to fuška, je to děs, snad to zvládnou ještě dnes...Rubu jako horník uhlí, už jsem tady celý ztuhlý. Skořápka je na mě těsná, ať je za mnou dřina děsná. Je to strašně pomalý, proč nám krumpáč nedali. Vedle brácha taky mlátí, snad to bílý tvrdý sklátí. Rubeme, rubeme, snad už venku budeme.

Počkejte jen lidé milí, už tu budu každou chvíli, potěší se mamička, když vykouknu z vajíčka, bude ze mne krásny ptáček, malý bílý čapí dráček.

V Bohuslavicích už se slaví. A všechny nás to s čápi baví. Vítat nové čápátko. To druhé bude zakrátko. Bohunka je pyšná máma. A není na to vůbec sama. Bohouš pyšný tatínek. Též se dočkal miminek.

Král na hnízdě klidně leží, malého prince pilně střeží.

Tak jsem tady! Co koukáte? Copak čápě nepoznáte? Že mám trochu dlouhý krček a velikou hlavičku? Nemudrujte! Hned mi dejte aspoň malou myšičku! Já jsem totiž celej táta. Slupnu hada nato tata.

Alena Rongeová

Hopi hopi hopičky a už mají dětičky.

Dagmar Drahokoupilová

**Bohunečko, mé zlatíčko,
nechceš zkusit kanapíčko?**

Dnes tě na něj pustím rád

**a sám budu vedle stát.
Bohoušku, můj miláčku,
lože nejde na dračku?
Já mám ještě práce fůru,
ted' si dělám manikúru.
Bohunečko, to nic není,
já musím jít na čápení.
Pojď sem jenom na chvilku,
načechral jsem postýlku. J
enže to má malý háček,
v peřinkách už šimrá dráček.**

18.5.

Už jsme dva a v tom je síla, s chutí se dáme do díla! Musíme se vykrmit, žížalkama nasytit.

Zatím jsme tu dva. Brácha a pak já. Chceme taky sestřičku. Milou čapí holčičku. A když nás bude 5 kluků. Budem v střílet do puku. Jedna silná formace. Bude s náma legrace.

Koukej táto, já se nedám, hlavičku už k tobě zvedám, nejsem už tak maličký. Honem přines červíčky.

Tak druhý prcek je už venku, zadeček měl ještě ve skořápce a už hlítal žížalku.

Budují si hnízdo vlastní, plní lásky, jsou tu šťastní. I když vítr tady fouká, nic jiného nemáme. Každému kdo na nás kouká, čápátko sem přidáme.

Žížala si zoufá, zase prší. Kdy nepřestane povodeň, vůbec netuší. Co mám dělat, co já vím. Ještě se utopím. Vylezu já nahoru, už to vím. Život si tak zachráním. Jen vystrčila hlavičku, ozvalo se klap. Co myslíte, že se stalo, sezobnul ji čáp.

To je hezký důlek, koukneme se ven? Zůstaň pěkně sedět, ještě tam zmoknem. Já chci vidět z výšky ten veliký svět. Až za 3 měsíce, poletí nás pět. Už mi taky celkem vyhládlo. To jsem rád, že ti nehráblo.

Brácha viděl si tu díрку? Ty myslíš tu sirku? To nebyla sirka. Ale ve vajíčku dírka. Ty myslíš na dalšího brášku? To by chtělo aspoň flašku. A co když to bude sestřička? Tak si dáme rumíčka.

🦋Tatínku a maminko, vyhládlo nám malinko, žížalky nám doneste, volátka si naccpeme. Až únava nás přepadne, pod křídla nás schováte🦋

do rána zobáček, do večera dráček, třetí princátko bude tu za krátko.

19.5.

Tak jsem skoro venku, jen mám ještě plenku. Až si trochu odpočinu, půjdu s vámi na svačinu. Kdo mě to chtěl zbaštit? Zasloužil by praštit.

Já jsem se v té skořápce asi nějak zasekl! Dostat se ven, to je fuška, což by jeden neřekl 🌀

Znám já jedno krásné hnízdo, nedaleko Trutnova. Tady si pár krásných čápů, své potomstvo odchová. My je všichni pozorujem, jejich práci obdivujem.

Bohunčina ukolébavka: Vydržte to, milé děti, táta pro krmení letí, až se vrátí z obláčků, dá vám mls do zobáčků.

Mámo, máme hlad, kde je nějaký had?

Ráno moudřejší večera. Jednou Bohouš a pak i Bohunka klečela. Ne za trest, za odměnu to je. Už tříhlavá saň jim vykukuje. Někdo náhle zvolá, počkej si teto. Za pár hodin tu bude kvarteto.

Ty dny v týdnu se mi moc nelíbí. Když budu někde vyprávět, že pondělí je moc divoký, úterý se pere se středou, čtvrtek má pořád hlad a pátek nechce spát, tak na mne zavolají Chocholouška.

21.5.

Tento týden plodný byl. Počet obyvatel znásobil. Čtyři malý v jamce. Vylíhli se mamce. Bohouš hrdý táta je. Pěkně je přikrmuje. Budeme pět ódy. Rostou jako z vody.

Táto, mámo, ťuky ťuk budu tady cobydup, lidi už se těšíte? Já se těším velice, a až nás bude pět, to budete čubrnět.

Z vajíčka už čouhá hlavička, možná to bude sestřička, čtvrtý dráček na svět hledí, práškové chvíli neposedí.

trůním si ještě ve skořápce, je to jako sedět v loďce, není tady voda, ale kopa sena a máma s tátou nás na svačinu za chvíli pozvou.

Nebojte se, já se nedám, hlavičku už hrdě zvedám. Až se dobře mapám tak se s vámi porovnáám.

Nebojte se o mne, já jsem mládě dračí. Nevadí mi bráškové, co se na mne tlačí. Aspoň mi přidrží skořápku, vyklouznu ven v pořádku. Potom si dám hadí menu a všechny je předeženu!

MeteoSvatonovice
dneska bude totiž hadí počasí...

Už vidím nejmenší hlavičku, hodně štěstí zobáčku.

Dračci mají živý stan, tak jdu také do hajan. Dobrou noc vám všem.
Kubíček je sovočáp, noční výlety má rád.

22.5.
Večerníček nás pohladí, do dobré pohody naladí.

23.5.
Pomocnou ruku Podat kde síly dochází. Je důležité ve chvíli, když jeden narazí. Jeden život skončil ale 4 zůstávají. Ať se malý čápí dále dobře maj. V Mladých Bukách to dnes nekončí. Ať pravou nohou dále vykročí. Každý se i ně bál. Ale život půjde dál.

24.5.
Je to síla, když stéblo beton láme. Je to síla, když k životu úctu máme. Je to síla, když ptáci překonávají dálky. Je to touha, chtít pokoj a ne války. Je to síla, když nás cosi zklame. Je to síla, když emoce srdce láme. Síla co odhazuje žal. Síla, která nás popohání dál.

Nebezpečí číhá všude, na čápata i lidi, když se ruka s křídly spojí, tak se teprv uvidí. Snad to všichni spolu dáme, čápátkům všem zamáváme.

Pozor pozor čapí cirkus jede. Balancovat na komíně každý nedovede. Dostat se ven ze sádrové kazajky, inu. To dá tomu mrněti ještě velkou dřinu. I když obloha je plná mraků a všude zalito. Je to jejich nebeské šapitó.

25.5.
My jsme velcí draci a máme velké hlavy. Zbaštíme i hada, ať nezůstanem hlady. Slupneme ho za krátko. Naplníme volátko. Žížaly nám už nehoví. Necháme je prckovi.

Mrňous všem vzkazuje: Já nejsem páté kolo u vozu. V tomto velkém kolchozu. Zatím mi mrňous říkají. Ale až mě poznají. Uvidí jak porostu. Budu dělat starostu. Já se taky prosadím. Na zadek vás posadím. Smutku bylo dost. Teď něco pro radost.

Zdravím všechny a přeji pěkný podvečer u Bohunky, Bohouška a jejich pěti drahokamů.
Tomu dnešnímu přeji aby vše zvládnul a zářil taky tak krásně jako jeho starší sourozenci. Bobečku nedej se a per se o život co to dá hodně štěstí do tvého dalšího čapího života.

Bohoušek je superman. Plní na 100% plán. Bohunka je hrdinka. A taky skvělá maminka. Pět vajíček dali. A my jsme se báli. Pátý čápě už je venku. Máme sedmi člennou rodinku.

26.5.

Duben? Ještě tam budem. Květen ? - topím jak kreten !

Studený máj - v stodole ráj. Chladno a večerní mlhy v máji hojnost ovoce a sena dají. V máji vlhko, chladno - bude vína na dno. Suchý březen, chladný máj - bude humno jako ráj.

To to vypadá na čapí olympiádu. Včera vrh malým potkanem a myšma. Dnes hod velkým potkanem. Občas orientační let v noci a mlze. Donáška sena a klacků na čas. Lepší než hokej a fotbal.

Dobrou noc všem kafařům. A samozřejmě pivařům. Nepíte však toho moc. Ať neběháte celou noc. Mě pár veršů postačí. A když se lidi nemračí. Skládejte všichni básně. A na světě bude krásně.

27.5.

Dráčata si spí, kdo je probudí? Když nastane hlad, utiší ho had.

Anebo - Když nastane hlad, musím zachrochtat, pak z tátova volátka padne možná had.

My jsme kluci z Trutnova. Tohle jaro to je pohroma. Jak dlouho tu pobudem. A kdy už se ohřejem. Bohunka; až budete veliký. Poletíte do Afriky. Tam je teplo pořád. Tam se poletíte ohřát.

Kubík nemá ponožky, je mu zima na nožky. Na lampě je teplíčko, zahřeje se maličko 😊

Táňa kouká na čápi. A potom se pochlapí. Jak se mají krásně. Skládá o nich básně. 🖊

Pokojnou dobrou noc všem milým tvorečkům. Obzvláště těm našim malým drobečkům. Nové síly naberte. A ranním klapotem nás proberte. Přejeme vám slunce hřejivé. Ať už ten déšť pomine.

Dobrou noc na komíně. Tady ten čas krásně plyne. To je tak příjemný chat. Zase jdeme pozdě spát.

Dobrou noc, ať vám čápi klapou celou noc.

28.5.

A je to, tady je to na deštníky, a mě tu padají veršíky

Tý vody je na celý bazén. Ne já ale to počasí je blázen. Snad nebudou deště pořád, a kdyby. Tak z čápů bubou ryby,? Ať je si zahrádka zalitá. Ale my jsme radši, když to tu lítá. Každý tomu věří, že jim oschne peří.

Kohout zaspal asi. Pustili ho z basy? Zobání mu nedali. A slepice ho vyhnali. Podívej se vzhůru, jak jsou čápi svěží. A vůbec nevadí, že tam jenom leží. Ty si zaspal do oběda. Přijde farmář, tobě běda.

Když vidím kolem smutek. Nejraděj bych utek. Však po každé to nejde. Tak co na tom sejde. Proč by jsem se toho bál. Já budu psát verše dál.

Nebreč synu, zde na komínu, koukej na ptáky, jaké maj zobáky.

Mám malý stan. Je to křídlo, já se mám. Neprší tu na mě. Schovám já se k mámě.

Je mu zima na nožky, protože Kuba nemá ponožky.

Pro Pind'u

Dnes malý čapík Pind'a z hnízda vyletěl, ač křídélčka drobná, přece se alespoň jednou proletěl. Jeho táta Buky věděl, co dělá a příroda to tak zkrátka chtěla... Však neplačte nad ním, Pind'ou malinkým!

Vždyť on přistál rovnou u své maminky! Tam u Čapích nebeských bran Barunka čekala ho - svá krásná křídla dokořán! "Vítám tě Pind'o maličký, pojď a schovej se u své mamičky" Stulil se v jejích perutích

A už nemůže na něj déšť, vítr ani sníh. Všude je teplo a slunce svít, a ten nejhezčí rybníček, co každý čáp na zemi chtěl by mít. Barunka pak vzala ho k čapímu hodování- žížalky, ještěrky, rybky-

vše je tu k mání. Vždy po hostině štědré lehnou do obláčků a budou se dívat dolů, jak daří se těm ostatním u Bukáčků... A z komína, co je v tom Čapím nebičku, pošlou nám na zem krásnou písničku:

"Klapity klapity klap..." Vzpomínky na vás, Pind'o a Barunko, zůstanou v každém lidském čápymilujícím srdíčku. Až čas se s časem sejde jednou, Barunka, Pind'a ,Buky a spol. zase spolu do 1 hnízda slétnou.

Noc rozprostřela černý plášť. Pryč je den a slunce zář. Hvězdy nazdobily nebe. Tahle báseň je pro tebe. Čáp uložil se k spánku. A snům pootevřel branku. Přes den pilně pracoval. Aby u nás nocoval. Dnes už toho bylo moc. Čápe dobrou noc. Bohouškovi záblo na nožky. Proto si vzal ponožky. Studená je voda. Tohle je poslední móda.

29.5.

Čápi jsou naše sluníčka. Vždy nám pohladí srdíčka. Když tak pěkně klapají, naději nám dávají, že překážky překonáme. Díky, čápi, že vás známe ♥

Loučí se s námi Máj. Ať čápi prospívají. Ať rostou, jako z vody. Jako čerstvé plody. Vody bylo spousta, a vylévá se z břehů. Slzou živili jsme řeku, u čapího příběhu. Ne všude šťastný konec byl. Když některý to nepřežil. Ať už jenom slza štěstí z oka stéká. Život plyne dál, jako řeka.

Bohouš s čerstvou podestýlkou. Naklání se nad postýlkou. Kde jeho děti spí. Co potřebují, dobře ví. Poskytne jim vzornou péči. A beze slov a dlouhých řečí. Bohunka zatím uklidí. Všechno staré vyhodí.

Bohunka se má co ohánět. Jak by ne, když má dětí pět. A jako dobrá mamina, pečuje o svá mimina. Když chce mít doma uklizeno, tak Bohouš donese jí seno. Teď ještě děti učesat a chvíli by snad mohly spát.

Teda Táno, ty se nezdáš, s Pepou si to tady rozdáš, ať ty vaše básničky, těší všechny lidičky.

Bohouš celé lůžko si rozházel. Jak malej dováděl. Běž si srovnat ty klacky. Než dostaneš křídlem facky. Dáme hlavy dohromady. Když nevíme si sami rady. My jsme ještě malý čápi. Však vyrostou z nás taky chlapi. Klapat už však umíme. S očičkama koulíme. Dá to ještě velkou dřinu. Teď schováme se pod peřinu.

Ale to nemá chybu, je to jako veršovaná pohádka, kde je zahrádka, u ní hromádka žížalek a brouků, hozených do oblouku.

Bohouši leť na louku a přines zobák plný brouků, mladí chtějí pořád přidat a já už nemám co jim vydat.

Bohunka si klouby natáhla, po červíka se táhla. Když už tak, dala malým ta hlad. Sluníčko zasvítilo, tatínka nám rozsvítilo. Bohunka, krásná lady, závidí jí ty šmejdy. Ukazuje nožky, pozabíjí vosky.

čáp tu dělá klapy klap, udělám to taky tak, vylovím tu žabičku z malého rybníčku, najdu malé broučky, budou jich hloučky, čápi se pak nají, ti se ale mají.

Větre, větre větríčku, odpočiň si chvíličku, pak otoč své zraky na dešťové mraky, foukni pěkně zezdola a rozfoukej je docela.

čáp je pták, máme ho rádi, jsme s ním kamarádi, koukáme na něj každý den, někdy je to jako sen, pozorovat jejich život.

Pepa šlape na pedály a volantem točí a hned pěkná básnička, do hlavy mu skočí.☺👉

Lucie zkoušky dělá. Protože je skvělá. Velmi dobře ji chápu. Raději by byla u čápů. Angličtinu zmákla. Taškou doma flákla. Rychle zapla monitor. Je to náš čapí editor. Lucinko však ty dobře víš. Nás básníků se nezbavíš.

Ač Lucie pilně studuje a angličtinu piluje, nemůže si pomoci a čápy s námi pozoruje vždy do noci!

Já se vás nechci zbavit, chci se s vámi dobře bavit. O čápech i počasí, to náladu nám nezhasí

Koho to Bohunka zobáčkem štipká? Čí je to běloučká řítka? Jeden čapík, druhý třetí... pět jich tu je - to je čapích dětí.

Lucie ty se nezdáš, jedna ty. Bereme tě do party. Skládej verše pro radost. Básníků není nikdy dost.

já nejsem žádný poeta, spíše velký popleta.

Lucie to nevádí. Brzo se to doladí.

Bohoušek je přísný táta, omladinu srovná nato tata.

Mámo, táto, dobré ráno, co k snídani nachystáno? Máma byla pro čudličku, táto, to chce štiky, nebo tady za chvíli bude spousta kříku.

Mámo, táto, už se šerí co, si dáme na večeři? Máma vrhla malou myšku, táto, dones potkana, už nám zase kručí v bříšku, ať nekručí do rána.

Bohoušek si hezky hová, svým čapíkům pohádku poví. A pak už pěkně spinkají, zobáčky jim klinkají, až přiletí maminka, bude malá svačinka

✱Bohunka je čapí bohyně, s Bohouškem věnuje se rodině. Krmí, čistí zadečky, už jsou vidět kraječky. Zanedlouho táto, mámo, budem hrát i na piáno✱

Bohouš je specialista na hady. Chodí je sbírat za zahrady. Bohunka sbírá žížaly a brouky. Chodí na ně na velké louky. Posbírají, co se namane. Na každého se dostane.

Tady hlava nebolí. Tady se ti uleví. Tu básnička se namane. A hlava bolet přestane.

Když se louka celá modrá, jsou to asi pomněnky, a když se to modrá tady, jsou to chytré děvenky. Hodně úspěchů a pevné nervy.☺👉

30.5.

Hodně nás už tady je a jedno nás spojuje: Kdo po ránu k hnízdu kvapí, ten má srdce čapí ♥

Kluci pojďme ven. Kouknout se za sluncem. Vylezeme z důlku. Vystrčíme zadečky půlku. Když ucítíme kapky. Vrátime se zpátky.

posílám trochu sluníčka ✱ a k tomu jedná básnička.

Sluníčko už leze. Ohřeje všechny meze. Ze svých tajných skrýší. Vylezou i myši. Bohouš je s hady posbírání. Není to kluk marnivý. Nedá mu to velkou dřinu. Nakrmí s tím omladinu.

Taky jim to moc přeju to sluníčko. Aby se ohřáli víc, ne jen maličko.

Na loučku jezdí návštěvy vyfotit si čápa. I proti větru slyší, jak jim to tam klapá.

Když se podívám z HD kamery, tak je krásně vidět 2+kk: dětský pokojíček s čápaty a klacíky oddělené další bydlení.

Blani áno máš pravdu - aj ja som si všimla, že tam je aj druhá izbička

MeteoSvatonovice

to odděleně je Bohoušova noclehárna

MeteoSvatonovice

tam pobývá, když není volný gauč

alebo trucovňa

My jsme čapí frajeři. Nasazujeme peří. Kupujeme krajky. Sleva za dvě marky. Mamka nám brka obrací. Budem velcí fešáci. Až výrostek ještě trošku. Poznáte nás jen po kroužku.

Benjamin, polykám svého hada. A zmizel, to je mi záhada. Sebral mi ho brácha. Dám si na něj bacha. Počkej jeden holomku. Seberu ti ještětku. Však já vám ještě ukážu. Co spolykat dokážu.

Dobrý den, já jsem drak. Místo tlamy mám zobák. A bezedné volátko, i když jsem jen holátko. To neznáte draky. Rostu rychle každý den a v noci taky 🐉

My se máme všichni rádi. Rozdělí nás leda hadi. O ty se svorně poperem, ale stejně se milujem ☺

Liška bude pronajímat noru, Budou tam bydlet ještětky, hadi a myši spolu. Tam venku se musí bát, kdy zas přiletí ten čáp.

to jsou krajkové plyšáci, stojí jako vojáci,

Benjamínek je malý chytrolínek, i když je tak malinký, nebojí se nic, ví, že hodně napapá se od svojí hodné maminky.

Dámy, co nohy, ale ruce, někdy bych byla ráda jako chobotnice

Benjamínek to má prima, přestože je drobeček, jeho větší sourozenci dělají mu domeček, stočí se do větrníku, Benjamínka schovají, vzájemně se zahřívají a spokojeně spinkají☘

Pak přiletí jejich máma, Bohunka se jmenuje a malému Benjamínku největší porci věnuje😊

Bohoušek je pilný táta, s větvičkami k hnízdu chvátá. Cestou ještě ke svačině, sbírá hady, krysy pilně. Hned jak hnízdo oplotí, prckům všechno vyklopí. Svačina to vydatná, však čapíci se nelekají, i velikánská sousta do sebe pomalu nasoukají.

Tatko tatko přihod' něco, neměl bys tam hadí lečo?

To rýmování je tu fakt nakažlivé: jdu mýt nádobí a říkám si, vezmu si houbičku, umyju skleničku, pak si dám vaničku, napustím vodičku...

Šel jsem po tmě od rána. Potkal jsem já potkana. Čeho se bojíš potkane. Neboj, nic se nestane. Dej si pozor z výšky. Řekli mi dvě myšky. Čápi tady lítají. Svačinu z nás dělají.

@šídlo62 a dostanu jedničku, za tuhle básničku!

Tánu s každou básničkou. Odměníme hvězdičkou. A před každou hvězdičku. Napíšeme jedničku. 😊

Kam se pro básničky chodí? Ven do lesíčka, mezi čápy do přírody. Větrík něco pošušká, tu na dlaň sedne mi беруška, potom své oči pozvednu a k nebi pohlédnu. Tam, kde se hnízda sluncem zlatí, tam mávají na mne bílí čápi.

Ejhle vyvalilo se jedno péro z gauče, dělá, že spí a o dobrém žrádle sní... Letěla pro něj Bohunka až do Trauče? Kdo odpověď zná, to se uvidí a pozná...

Benjamínek je malé kuřátko, naše milé holátko, však až přiletí máma zakrátko, řádně si nacpe svoje volátko.

Maličký se pořád učí a to nemá chyby, jak se baští žáby, hadi a teď přijdou ryby.

Pepík Básník to má tak že na verše je kabrňák, děvčata mu sekundují, zahanbit se nenechají, dohromady krásné básně dají.

Co to tak krásně na komíně září? To čapí zobáčky rudnou ve sluneční záři!

Když se píší básně, tak je vždycky krásně ☘

Čápi píšou scénář, a my jenom zíráme. Televizní seriály, ani my na ně nemáme. Kam se hrabe Dallas, Přátelé a Ulice. Tady je to skvělé a je toho nejvíce. natož ještě Ordinace.

To je zas taková krása, až básníková duše jásá při pohledu na zelené stromky a mezi nimi barevné domky. A na hnízdě v popředí hnízdovál, Bohoušek čápů král.

Pepa básník, ten to umí. Občas člověk jenom čumí.

Když se něco nezdaří, když jsem v něčem pozadu, podívám se na čápy, hned mám dobrou náladu 😊

Pepa vidí potkana, hned je báseň napsána.

Lidé mějme slitování s naší milou Blaničkou, vždyť celý Chat jsme zahltili samou čapí básničkou!

Blanku bolí zápěstí. Než se básničkama proklestí. O čápech se skvěle píše. Jenom pravda, žádné klišé.

Táňa, Pepík, Blanička... Je to tu samá básnička.

Reni, Pepo super, zatím všechno stíhám, do chatu se ráda dívám.

Helčo nikam nelítej. S námi tady pobývej. Trvá to jenom chvíličku. Než i Blanka složí básničku.

Lepší je básničky skládat, nežli čápům rady dávat!

Když sluníčko hnízdo zaleje, svojí září, jde i to psát z voleje. Podívejte se na hnízdečko, na to dračí klubíčko, co nám dělá radost ikdyž máme o nejmladšího starost. Ale on to zvládne.

Vy holátka maličká. Konečně trochu sluníčka. Než za obzor zapadne. Další verš nás napadne.

Blani super, Pepa taky, verše rozeženou mraky.

Krásný pohled na ten svět, máme tu čapí kabaret. Bohoušek křídla provětrá, Bohunka předvede holubičku, Benjáminek zobáčkem zaklapá a pak slupne od mámy rybičku.

Dobry večer ☺ Nemam po ruce básničku ALE! Velké díky sluníčku.

Na procházce kolem pole, čáp se vznesl, volám: Olé. Než však foťák vytáhnu, čáp je v čudu, upláchnul. Syn mi říká, no tak mámo, slzu osuš, zase ráno, vydáme se na špacír, čápi najdem, vždyť jsme tým ☺

Mami, co máš v tom zobáčku? Žížalku, hada, myšičku? Tak to dej rychle sem a my to sezobem 🐸

Z Třeště je to taky dálka, možná svezla by mě lokálka, ale chtěly by jet vnoučata a to by bylo na draka.

MeteoSvatonovice Tome moc díky za Večerníček, je moc prima, snad čápatům v noci nebude už zima. Snad se nějak pod křídly srovnají a navzájem se hezky zahřejí.

Bohunka je skvělý rozhodčí, když buly vhadzuje. Je to dobrá taktika, jak se ukazuje.

Semkněte se více! Více píce republice!

31.5.

I když se to čápů týká. Zítra bude nová pranostika.

Vzal jsem si dva do ruky. Co? No přece nanuky. Když vám to nebude vadit. Já se musím chladit. I tak budu kamarád. Ale slunko nemám rád.

Krásné a pohodové odpoledne, plné hřejivého sluníčka všem na komín a pod komín ☺☺☺ Ať našim čapíkům prohřeje krásně peříčka.

Trutnov

Co to slyším, co to vidím, ťuky ťuky na vrátka, venku pěkná zahrádka, pusťte mě už za vámi, chci ochutnat žížaly, chci být první, bráškové si počkají.

Je tu velká novina z pivovarského komína! Klubání už začíná a bude tam rodina.

Všichni natahují krky až do nebe. Jen já mám postýlku pro sebe.

Kubo koukej, dírečka. Budeme mít chlapečka. To jak jsme se milovali, vyklube se dráček malý. Skončí tvoje toulání, budem shánět papání. Ty to asi netušíš, nebude sám, uvidíš.

1.6.

Zdravím Pepo, Blani, budou dvojčátka, krásná dráčátka? 🐉🐉

Kde se zas ten Kubík toulá, bude koukat jako moulá, Že je v hnízdě malý drak, z toho padne na zobák. ☺☺☺

Pranostika na červen: Na polích a v sadech už první plody se objevují. Na komíně v hnízdě malý čápi rostou a krajky nabírají.

Kubo tvoje Betyňka má doma dvě miminka, kde si lítáš v širém světě, polet' domů, voláme tě.

Jeden, dva, tři, čtyři, pět. Hadi byli na oběd?

Ze skořápek vyloupla se na Den dětí čápátka, Bety s Kubou radují se, jsou to totiž dvojčátka. Všichni hnízdo sledovali, na miminka čekali a dnes přišla gratulace, konečně jsme se dočkali!

Travičku jsem kosila, sekačka se mi dusila.

Co se nám to stalo s krásnými vajíčky? Ony jim narostly péřové hlavičky. Kuba zírá, jako puk. Kdo je holka a kdo kluk? A Betyňka odletěla. No tak mámo to se dělá? Je to pravda svatá. Už je ze mne táta.

Zalétl jsem si na pivínko, než se vylíhne miminko. Měl jsem jedno malé, můžete se zeptat. Tak mi někdo vysvětlíte, proč teď vidím dvakrát?

Já jsem malej Pětka a nikdo se mě neptal, zda vylíhnout se chci až poslední. Bráškové a sestřičky jsou tu již mnoho dní. O jídlo se musím rvát a nesmím se nechat ušlapat. Dobrý večer všem u BaB

Oni tu trávu brzy zválají, jen ji tam nechte, svůj pořádek si sami udělají, jen jim do toho nekecejte.

Kubíček a Bety Jsou naši čápi milý. Dvěma malými potomky nás dnes potěšily. Kubíčku a Bety ty dvě čápátka vaše. Budeme mít stejně rádi, jako by bili naše. Sousedí z Bohuslavic, děti počítají do pěti.

Kubíčku a Bety vy je zase máte na den dětí. Budou z vás skvělý rodičové, to dáte. Protože v naší komunitě, velkou podporu máte.

Kuba kouká, kde se to tu vzalo, párkrát hopi hopi a něco se událo. Máme krásnou partu, nebudu lítat na lampu.

Přírodo, přírodo. Jak se to dělá, aby má milená vajíčka měla? To musíš Kubíčku, dělat hopi hopi. Když to hned nepůjde, Bety to pochopí.

Nevěděl jsem jak na to, říkali mi Šmudlíňku kolem a kolem vzato, už máme rodinku.

Máme velkou novinu, B+K mají rodinu, dvě nová mláďata, budou jim nosit háďata, ať se mají jenom dobře, to jim přeje teta zuzu.

@Iva Knizkova v jednom hnízdě v Polsku také mají pět kousků a už se všichni srovnali.

Bety jejda cos' mi to tu nechala, skořápky se válí všude, co z tohoto jen bude, večery na lampách jsem trávil a teď abych žížalky malošům dával...

Kubo Kubo chtěls' jen samé hopi hopi, vidíš aspoň, co jsi ztropil. Teď už žádné lampování, v noci pěkně dětí bude zahřívání.

Ta sladounká holátka uřvaná je čeládka.

Co se to od rána děje, je to velká naděje, že Kuba taky zjistí, proto nosí hodně listí, že ta nová čápata, jsou nová etapa

Ach jejda Bety co se děje, mám nepohodlné sezení, vždy když sednu na drobečky, cítím divné hemžení, pořád to tam lozí, pípá a do podvozku mě to štípá.

To jsou starosti veselé a nechce se mi z postele. Já velice rád, svoje děti budu hrát.

Kuba důvěru nezklamal, krásné děti světu dal.

Kuba se učí novou roli. Teď skořápky ho tlačí a trochu bolí. Teď musíš sbírat žížaly. Aby malý dobře papaly. Pod tebou to občas pípne. Do nohy tě taky štípne. Mají-li se dobře tvoji potomky. Předvedou vodní pistolky.

Kubíček je dobrý táta, rozhlíží se vůkol, za lampami již nechvátá, teď má nový úkol. Dítka chránit, krmit, hrát a před vetřelci uhlídat.

Nedělí, o té svaté Trojici, pěti hlaviček hnízdo uhlídá. Radujme se ve dne v noci, zdravý prospěch ať jim Pánbů dá.

Žáby, myši, hadi, červi, toť dobrota k chuti ukrutná. Táta, máma pilní, starostlivě ví, že tento recept je věc potřebná.

Nuže, chmýřím kuřátka milá, tužte se pilně k životu, abyste silná do krásy byla, pro naši radost přec, jste tu!

Koukej, Kubo, máme dítě! Tenhle malý prcek sní tě. Začnem pěkně pomalu, dones tlustou žížalu. Pak přidáme po troše, nakládané hraboše, neuděláš chybu, když vrhneš i rybu.

Když bude mít ještě hlad, tak to spraví pěkný had. Zkus se zeptat Bohouše, -jenom klape, nekouše- kampak chodí na zmiže, ať nám prcek přežije. A pak dones stelivo, né abys šel na pivo!

To koukáte lidičky. My už máme dětičky. Možná že hned vše nedovedu. Odkoukám to od sousedů. Tam mají už dětí pět. Snad budu všemu rozumět. Bude ze mě hrdý táta. Doženu to na to ta ta.

Pepo opět paráda všech 5 P Pepa poeta píše perfektní poezii

Kubo prosím půjč mi křídla, ve třech hnízdech jsem se zhlídla, nevím kam dřív skočit, nedá se to stačit. Všude je to zajímavé, teď každé hnízdo je lákavé. Až ta hnízda obletím, křidélka ti navrátím.

@Maruška Hruška Betyнка se zvedla a Maruška zpět k monitoru sedla.

A před tím hrůzou zbledla.

Koukej, Kubo, máme dítě!

Tenhle malý prcek sní tě.

Začnem pěkně pomalu,

dones tlustou žížalu.

Pak přidáme po troše

nakládané hraboše,

neuděláš chybu,

když vrhneš i rybu.

Když bude mít ještě hlad,

tak to spraví pěkný had.

Zkus se zeptat Bohouše,

jenom klape, nekouše,

kampak chodí na zmiže,

ať nám prcek přežije.

A pak dones stelivo,

né abys šel na pivo!

(Dagmar Drahokoupilová)

Pepík Básník

A Kuba stojí na lampě a zpívá. „ Zhasněte lampiony lampiony, já chci vidět tmu. Domů jsem přišel. A co jsem neviděl. Zhasněte lampiony, lampiony já chci vidět tmu. Jinak neusnu.

2.6.

Ejhle, neposedné čápě po hnízdě si směle cape, po okraji se prochází, zbylé rybky nachází. Volátko však brzy tíží, očka se mu rychle klíží, co s tím?

Mech pod hlavu a křídlo na brášku si dát, tak se bude nejlíp spát:-)a hned sny o létání se mu zdají, připadá si jako v ráji. Však co to bylo?!

ťuk ťuk, má něčí zobák na zádech! Malému až zatají se dech, vzhůru, však dál nehnutě leží, jen srdíčko mu rychle běží, škvírkou očka jukne znovu...jen klid, to se taťka vrátil z lovu:-)

šup šup, tak rychle vstát, zobáčkem mu zaklapat! A už se vrací také hlad, copak přines? Myška, had??toho by si dal moc rád...Hurá je tam! Klof a může zase klidně spát:-)

1. Čápy slušně pozdravím. 2. Obavy si nechávám. 3. O radost se podělím. 4. Hloupé rady nedávám.

Kuba v rudé záři, peříčka mu září.

Aby omladina nebyla po něm, a budou obsazeny v srpnu všechny lampy pod komínem. 😊

Táto přileť s večerí! Už jsme tady na ní tři 🐦 🐦 🐦

3.6.

Lenošit a spát. Do zobáčku si dát. To my máme rádi. My jsme kamarádi. Máme se čile k světu. Už nám rostou brka k letu. Nožičky si složíme. Hlavičku položíme. Lenošit a spát. To my máme rádi.

To je teda dračinec jak by řekl našinec

Kde by lítal v tuhle pozdní hodinu? Vždyť se musí starat o svou rodinu. Ještě uvidíme jaký to je vzorný otec, proč by lítal někam na pokec.

4.6.

Pěkné ráno. Robota se nebojím. Básničkou ho vyzkouším.

Pro někoho všední den, Pro nás je vždy nevšední. Stačí si ráno přivstat, počkat až se rozední. Jiní si dobrovolně spánek zkracují. Když u komína dlouho ponocují. Pozorovat dokonalou čapí rodinku. Vydržíme dlouho ne jen hodinku.

Pětníčku náš, ty to nevzdáš. Máma tě podpoří. To tak už bývá. Máma ví co a jak. Tak přeji ti, ať se na křídlech vzneseš jak dravý pták...

Kuba se svou péčí. Mindráky si léčí. Nejdřív noční tulák. Teď je z něj taťulák. Ještě uvidíte, kdo jsem. Dělam to zkrátka po svém.

Mami ty jsi hodná, když nám nosíš vodu. Nemusíme čekat, až otevřou hospodu. Že máme velkou žízeň, dobře uhlídáš. A z blízké řeky Úpy vodu nabíráš. Na tomto teplém slunci být je nevhodný. Mami každý doušek vody, je moc lahodný.

Co se děje na těch hnízdech, to je osud sám. Ty můj malý Pětníčku ty snad budeš zachován. Máma ti dá přiděl na víc, tak tu sílu nabereš, abys mohl vzlétnout do oblak a do Afriky odletět...

Casino, když nevíš si rady, běž si jinam do poradny, tady fandíme jen křídům ptačím, srdcem, duší, nám to stačí!

I kdyby nás postihl v srdci žal a tíseň. Určitě to napraví zvučná ptačí píseň. Všichni ptáci vůkol nahlas zpívají. A na komíně čapí k tomu klapají. Nádherný zpěv ptákům sluší. Nám vyléčí srdce, ba i duši.

5.6.

Pěknou sobotu všem u komína, na komíně, vedle komína, okolo komína, no všude a všem.

I život čápa bývá těžký. Zkuste učit lítat ježky. Zkuste koně klásti vejce. Zkuste slona cpát do klece. Zkuste učit ryby běhat. Kdo nechápe, nemá tu co dělat.

My jsme kluci od džezu. Hrajeme na větve od bezu. Z plna hrdla zpíváme. I když noty neznáme. A po dobrém papání. Nejlíp nám jde klapání. Počkejte, až vyrostem. Budeme hrát s orchestrem.

Ty čápata jsou tůze krásní. Musel jsem to říci básní.

A kdo neumí vlídnou větu. Asi skončí v parlamentu.

Máme tu starou novinu, stále skvělou rodinu, Bohunka je korunka, ta tomu všemu velí i den celý, Bohouš je dobrý král, člověk by se bál, že se někde ztratí, lidé zlatí.

6.6,

Pětníčku, náš Benjamínku, sílu ti rodiče dali do vínku, nedej se, boj v chumlu statečně, ať řeči utiší se konečně, jsi náš prcek, kulíšek, malíček a nám v úsměvu vytvoř dolíček!

Taky tiše sleduji zázrak stvoření. A budu čápům fandit dál, to se nemění. Věřte, život není vůbec krutý. Roste dál, jak vrby pruty. Rozlévejme lásku vřkol. To člověka je jediný úkol.

7.6.

Kubíčku, Kubíčku, měj s námi soucit trošičku, bojíme se o tebe, polet' domu, svítí ranní nebe, čekají tě děti, Betyňka, nemůže na vše být sama maminka!

**Pluj si krásně na obláčku, čápátko,
šancí k žití dal ti osud malinko.
Však tvá touha s životem se prát
učí i lidi boj nikdy nevzdávat.
Bivojek, tvůj bratr veliký, je ti ochranou,
spolu létat budete nad nebeskou branou.**

Protože těch mrňousků letos hodně odchází na druhý břeh, tak jsem to pojmenovala:

Pro Pětníčka aneb Čapí školka

Byl to malý čápíček, droboučký jak malíček, proto mu lidé říkali benjamínek Pětníček. Dnes za úsvitu život vzdal, protože už nedokázal jít dál. Jeho drobné tělíčko rostlo jenom maličko, navzdory péči mámy a táty dotlouklo jeho slabé srdíčko. Čapí jeho dušička přistála u Čapího nebíčka, tak jako před časem Pind'a malý i dnes radostně jej tam uvítali. "Vítej Pětníčku statečný, jak rytíř bojoval jsi mnoho dní! Ničeho se neboj, malíčký, své slzy schovej pod víčky, tady se nemáš čeho bát, zde bude tě mít každý rád. Teď se půjdem napapat a pak si můžeš s ostatními hrát. A jsem Bivoj, jsem tvůj strýc a Pind'a klapání, zpíváme krásné písničky pro všechny smutné lidičky. Oni tě dnes oplakali, mnozí si tě zamilovali a to naše klapání jejich smutek zahání." Teď je Pětníček u nebeských strejdů a tetiček, v čapí Rajské školce milé, kde není žádná smutná chvíle, a kouká dolů na hnízdo rodné na zdary svých brášek a sestříček. "Tatínku, maminko, já na vás počkám, vím, že se vás všech jednou dočkám. A abych potěšil vaše srdíčka, letí k vám moje písnička: Klapý klap, klap klap klap, klapity klapity klap..." Konééc

Kdybych nebyl básníkem, život byl by všední. Tak si často říkám jdi a slova z prachu zvedni. Slova jsou pořád stejná, jen spojení se mění. Ne však ta co zůstávají v prachu zapomnění. Stačí tak málo, to zvládne skoro každý. A verše v básních, zůstanou tu navždy.

Pročpak čápe kroutíš hlavou - nebude to špatnou stravou? Proč si celý zelený - nesněds mýdla s jeleny? Bylo to jak v pohádkách, přecpal jsem se na sádkách. Kapři, líni, karasi, v žaludku mém zápasí.

Řekni, řekni čápice - cos viděla v Africe? Viděla jsem chobotnici, která leze po silnici. Vedle ní šlo chobotniče - od auta mi vzalo klíče. Za nimi lez chobotničák - v mládí prý byl pěkný syčák.

Vyvrať čápe tyto fámy, žes byl včera u mlékárny. Čekal jsem já na mníka, loženého do mlíka. Šel jsem taky dolů k řece, nalovit si kapry přece. Bylo jich tam houšť a houšť, ulovil jsem radši tloušť.

Řekni čápe, o čem sníš, když na jedné noze spíš? Často snívám o myšici - jak jí lovím v kukuřici. Také sním já o slepyši - překvapí ho v jeho skrýši. O čem snívám nejvíce? Jsem chlap - jsou to čápice!

8.6.

Vyrost malý hříbek. Měl moc nízký třmínek. Všem okolo záviděl. Že tak krátkou nohu měl.

Bohoušek střeží klid. Svých dětiček co vylíhli se z vajíček. Dneska už jsou velké děti ten čas tak strašně letí.

9.6.

Mami my už chceme spát. A ty se chystáš gruntovat. Nechej si to na ráno. Ukážem ti piáno. A bude to tvoje vina. Když propadnem se do komína. Máma řadí takhle v noci. To nedělají ani v nemocnici.

Bohunka si cvakla vakcínu. Teď jim čechrá peřinu.

10.6.

Na dobrou noc pohádku. Jak čápi chodí pozpátku. Pohádku o mávání křídly. Že v dospělých se vzhlídlý. Vždyť už od rána se vypráví. Jak svoje hnízdo opraví. A za týden, jeminánku. Dostanou už občanku.

11.6.

Skus namalovat vlnku, než pod hladinou zmizí. Jednou jsme si blíž, jindy zase cizí. Skus vrátit list do koruny stromu. Jednou ti někdo pomůže, a jindy, ty zas tomu. Skus čápa naučit létat do Afriky...

Renata má výhodu. Poznává hnízda na Netu. Píše o nich básně. A jde jí to krásně. Albrechtice začala. Sérii tak načala. Verše s dlouhou mašlí. Za chvíli budou další. Renato co máš, dělat víš. Jen piš.

A kdopak je třetí? To z Brandýsa k nám čápi letí. Kolik asi mají dětí, když k nim nejde vidět. Hlavičky jsou dvě v tom hlubokém hnízdě.

Než řekneme "švec", máme tu Bzenec. Tam čapíci byli čtyři krásní, to se to pak o nich básní. 😊

Ted' zmíním se o dvou čapích uličnících, co vylíhli se v Dětmovicích, hlídají dopravu ze svého vysokého hnízda a diví se, jaká je to jízda.

Potom je tu Dlouhá Loučka, krásný výhled pro čapí očka, dobře se jim spolu daří, zobáčky malé mají čtyři.

Ted' podkročíme k Jaroměři, nevím jak ta vejce změřit. Kolik bude mláďátek, hádám a neustále nad tím bádám.

V Jedovnici to je krása, nad drobotinou srdce jásá - jsou tu děti čtyři jako čapí mušketýři.

A též v Libštátě v té velké výši jsou tři čápátka jako ve skrýši.

A ted' někdo další.

Toho bych se nenadál. Renata píše dál. Je stálá taky neměnná. Na konci bude odměna. 🖤

Renatko, copak slova došli. Štafetu dále pošli.

Mám ještě bělásky Makov, ale mezitím by měla být Lípa. Tak nahodte někdy nějaký verš, bude to týmová práce

Ani čápi z Makova. Nikdo je tam neschová. Běhají si po zemi. Maj tam skvělé zázemí.

V Makově v záchrané stanici také bydlí čapíci. Na dvou hnízdech s klidem oddali se lidem. Ti bílí mají letos dovolenou, bez dětí si hrají na hnízděnou.

Tomáši to bylo strachu. Když vyčápnul na bráchu. Skvělá fotka dne. Kdy čáp se nemine. Až to voda rozpustí. Možná mu to odpustí.

Raději, než veršovat, chtěla bych umět malovat. Namalovat čápátko, jak polyká háďátko. Jak mu ze zobáčku visí ocásek krysí. Černá a bílá pro čápata by barva byla. A až nám vyrostou, přidáme červenou.

Čápanec to není žádný cákanec, a chceš-li ho vyfotit, musíš velké štítko mít.

a já posílám vám smajlík je to tady samí básník.

Hnízdo Lípa dva velcí čápi, pořád zkoušeli hopi hopi, ale nakonec bez dětí poletí do Afriky, tam naučí se nové triky.

co je to tady za chlívěk, to nám přinesl tatínek.

Renatka je skvělá. Její báseň je vždy celá. Táňa se tomu vyhýbá. Její báseň je líbivá. Pod komínem Kafka. Básní tu i Slávka. A když pršet přestane. I Tomáše verš napadne.

A mě došel rým, raději odcházím, snad zas brzy něco dám, pak se ozvu i vám. 😊 🍷

Pepa tomu šéfuje, všem nám tady dobře je

Slávce nevěřím. Že ji došel rým. Za chvíli se vrátí. Další verš tu ztratí.

Panečku koukni na tu krásu. Táňa drží basu.

Pepo na tě nemám, ale tvé verše pobaví a protože jsem původem šumavák, snažím se, je to tak.

U Bukáčků Barunka kouká se z nebička jak jejím dětem je přinášena nejedna rybička.
Jsou tam tři pořádná čápata, Buky je zasloužilý roku pantáta.

Mladí čápi umytí, teď se suší. Vyčistí si peří, jak na čápi se slučí. Večeři si dají. Po koupeli spáti. Komín to je výška. Máme plná bříska. Rodičové hodně jídla noste. Pak se dobře roste.

V Žichlítku jsou čtyři velcí draci, rodiče se mezi nimi ztrácí. Přestáli sněhovou peřinu a mají velkou rodinu

Olbramkostel, Milín, Vlachovo Březí, Volyně, Hluboká nad Vltavou, Věž Skála, Střelské Hoštice, Ty všechny znám a mám i nafocené. 🐣

Ach, prý emoce nevlastním, tak proč o tobě občas sním? Proč občas letím dál a výš, toužíc překonat zemskou tíž? Proč občas hledím do dále, kam křídla tvá tě odváli.

Kde básníci berou inspiraci, Proč se k veršům stále vrací. Jako nebe s obláčky. Slova z velké skládačky. Kde hledat verše, tuší. Básníci mají čistou duši.

Zda mám čistou dušičku to rozhodně nemohu říci, Pepíčku, vždyť já jsem, jen anděl padlý, ale čápi mi do oka i do srdce padli

Jů to už je tolik hodin. Do peřin se taky hodím. Jak ten čas rychle kvapí. Půjdu spát zase s čápi. Dnes už bylo veršů moc. Přeju vám všem dobrou noc.

Pepo přeju ti dobrou noc a nelítej ve snech s čápy moc!

Ať se nikdo nemračí. Na nás Chocholoušek nestačí. Raděj s čápi zůstanem. My se léčit nebudem. S čápi je nám skvěle. Máme básně v těle.

Již je dávno po večeři, a ač nemám čapí peří, půlnoc se blíží a s ní nový den, na nás již čeká krásný čapí sen. Vejde tiše po špičkách a ladnými křídly zamává, potěší všechna srdéčka bolavá.

Zdravím Táníčku, Blaničku, Pepíčka, bo zavírají se mi očička, dobrou noc pro Dadulku, Mirka i Datlíčka, už letí k nám z čapí Nebeské školky písnička od Pindi a Pětníčka: klapý klap, už můžete jít spát, ani Tomáš se nemusí o naše brášky a sestřičky bát, my víme, že čapíky má rád.

12.6.

Krásné sobotní ráno. Mlha nevidáno. Ptáci zazpívejte maličko. Probudte ze sna sluníčko. Podřimuje jen tak málo. Za mlhu se nám schovalo. Asi se mu vstávat nechce. Čápi zaklapejte, a ne lehce.

Ráno ráno raníčko. Povzbuď lidi básničko. Dobrou náladu rozdejte. S veršíky obejměte. Hned po ránu, to nevadí. Na duši to pohladí. Dobře že tu báseň je. U srdíčka zahřeje.

No tak honem, naval hady. Hady ty já moc rád mám, celého si slupnu sám. Hele, brácho, ten je můj! Neber mi ho! No tak stůj!

Jen počkejte, holomci, ono na vás dojde. Dostanete občanky, nic vám už neprojde! Podle kroužku zjistíme hned, kdo se v hnízdě vyčápl. A také, kdo při krmení, bráchu málem přišlápl.

Do muzea Lidi chodí. Do kasičky vstupné hodí. Prohlíží si exponáty. Pozor na nic nesahati. Jeden však pohladit smíte. Blaničku, teď už to víte. Ta pěkný den vám popřeje. A ještě se na vás usměje.

Bohunka je zvláštní tvor. Všechny uklízeček velký vzor. Bláto lítá na kameru. Trefuje se do záběru. Dejte si pozor čapí děti. Špína bordel, všechno letí. Bohunka má na to nárok. Asi ji vzal pracný amok.

Teda, Bohunko! Ty zase řádíš, je sobota, tak ať ti jde od zobáku dobře robota. Úklidová četa nastoupila a hnízdo krásně uklidila.

Čapí děti křídly zamávají, všechno smetí zase letí. Kam, do hnízda přece, tak Bohunce hezky pomáhají, zase je zpátky to smetí a můžeme začít nanovo.

Jani, Míro, Jitu, pohodový den všem, hodně sluníčka a už po ránu je to tu samá básnička.

to se spinká, to se leží, když je venku větřík svěží, počkáme si chvilíčku na hada či žabičku, po ránu je velký hlad, přinese je táta snad, bodla by i rybička co donese mamička.

Mě k té fotce zase napadnul text. Od Bohunky, Bohouši už je pozdě, zase s křížkem po funuse.

Renatka trochu zmokla. Při tom trochu kvokla. Zmokla asi velice. Zkrátka, jako slepice. Až se zase usuší. Řeknem, moc ti to tady sluší.

Když na mne voda z nebe padala, pořádně jsem se tomu zasmála, kapky byly veliké a křičely na mě: utíkej, ale já šla klidným krokem dál, kdopak by se deště bál

Přidala jsem pár rýmů na ta hnízda ze včerejška: Černým čápům v Makově nádherně duhuje peří a že všechna tři čápata odchovají každý čápomil věří.

V Milíně je komín zvláštní, čápi jej obsadili z vášní, která se projevila hned, jakmile čtyři mladoušci vykoukli na svět.

Teď tu vidím hnízdo, kde sídlí dva čápi, však děti mít nebudou a to mne trápí. To Mlýnický Dvůr je a copak lze, aby čápi atrapa měla s živým čápem čápata?

V Mnichově Hradišti tam je to nádhera, jsou zde tři čápata, co snímá je kamera, již jsou pěkně velcí ti čapí uličníci.

Bukáčci, Občanky už máme, jména taky. Lidi nemračte se na sebe, jak ty černé mraky. Letíme v létě do Afriky, na to pusů pac. Pozdravy vám pošleme, Pankrác Servác, Bonifác.

A teď projdeme Olbramkostel - i zde jsou moc šikovní, o tři malé dráčkočápy starají se už mnoho dní. Na hnízdě jsou čápi zdatní, chovají se výtečně, všechny bouřky, deště, kroupy berou vždycky statečně.

Přivlekl to na obranu, aby jim tam nikdo po žebříku nelezl, malým čápíkům na ochranu, tak tam postavil zábranu, neb kontrola musí být, když tam někdo chce třeba vlízt.

V Závadě asi chyba se stala, s životy čápíků příroda si zle hrála, ale přece jen radujme se, že aspoň jeden mladý čáp se k nebi vznese.

Uherský Brod, tam to žije. Čtyřlístek už pikle kuje. Jak se dostat do zobáku mámě nebo tátovi. Má tam hada? Kdo to ví?

V Oseku jsou dráčci čtyři, jsou to čapí mušketýři. Rostou jako ze žížal. A porostou ještě dál.

Já ještě mohu Sázavu: V Sázavě se podařila dvě čápata, co přežila, když jednomu z nich vývratky volátko ucpaly, pomohla záchranka v Zeleném Vendolí

Nejlepší čápi jsou od Vlachova Březí. Tam chytají hady v mezi. VIP hnízdo mají. Na zámku přebývají. Nad Šumavou si lítají. A moc dobře se mají.

Ve Volyni na komíně čáp sedí, na blízké Strakonice smutně hledí. Jo na Rumpálu, to by se hnízdilo, bohužel, město pobyt nedovolilo.

Do Hluboké nad Vltavou hodně turistů jezdí. Někteří si ani nevšimli, že tam čápi hnízdí. U golfového hřiště svoje hnízdo mají. Že je tam Pěkný zámek na to moc nedají.

V Trutnově je milovaný Kubíček a Betyňka. Prvně letos spolu mají dvě kouzelná miminka. Držíme jim všichni pěsti. Do života přejem štěstí

je to velká věc, byl tu lijavec, čápi se nebáli, jen se tomu smáli, jsou to velcí páni, moje velké přání, ať se dobře mají, že to všechno dají

V Uničově zvládnou hravě rodiče své dětičky. Kolik jich je? Koukněte se, já vidím tři hlavičky!

U Havlíčkova Brodu je vesnička, Věž Skála. Přesto tam čápi přebývají, byť je to víska malá. Na vysokém komíně, o ostré zatáčky hnízdo mají. Ti se ale nahoru nadřou, když přistávají.

V Dlouhé Loučce jsem nebyla. Krakonošova sojka pravila, že tam mají děti tři, dráčky, jak se patří

Že básníci dělají chybiček pár, kvůli tomu nerozsfoukám žár, někdo holky, jiný vdolky, ale ten kdo veršíky skládá, toho máme za kamaráda, a ty drobné chybičky odplavou jak rybičky 🐟🐟🐟

Znám pěkné údolí a pohádkový kraj. I v Bavorově své hnízdo čápi maj. Na Helfenburk hledí z Komína školy. Lítají si pohádkou, mezi lesy, louky, poli.

Však kritiku já snesu. Další verše rád přinesu. Básníci na gramatiku nehledí. Však slovem srdce pohladí. A kdyby se snad někdo bál. Nebojte se, veršovat budu dál.

Děkuju všem za podporu. Jsem z básnického oboru. V srdci verše nosím. Trpělivost prosím. Když počkáte ještě chvíli. Možná ještě nějaké verše zbyly.

A vůbec - gdo se jen na chibi soustředí, ten ať na čápi nechledý

Milí přátelé nač kvůli pravopisu na duši mráčky? Vždyť jen pohlédněte na čapíky, jaké mají krásné černobílé fráčky

Toho jsem se bál. Ten kritik už se neozval. Na chyby jen čumí. Ale básnit, to neumí.

Tak už to bývá, že se pak neozývá, nechce si dělat ostudu, propad by se ze studu.

Sedím si takhle u stolu. Popíjím svoji fofolu. Na monitor hledím. Kdo je v Krakonošově nevím. Vždyť jsem plně střízlivý. Kdopak mi tu napoví. Ten obraz je nějak jetý. Je to Kuba nebo Bety?

Takže to nejsou špinavé mé brejle, oddechla jsem si tak hnedle, ale hlavně, že slyším čapí ruch, stále srdíčkový vzruch 💖

Malí čápíci už šli spát, Bohunka s Bohouškem u nich budou celou noc stát, pohlídají jejich spánek zdravý a ráno budou zase hraví.

13.6.

Dobré ráno lidičky, dámy, páni, dětičky. My vás všechny zdravíme, už se na vás těšíme. Chceme vám dnes ukázat, jak umíme pěkně stát. I pár krůčků uděláme a křídly vám zamáváme.

Dobré ráno, ranní přílet tuláka a zasloužilého lampionového zašíváka 4:37 s donáškou vysoce považené snídaně, to měl asi schované ještě z večera.

☞ Příletěla básnička. Byla takhle maličká. ☞

Pepo, i když maličká, zahřeje nám srdíčka.

Co to kvičí na komíně? Vepřín se už probudil. Tak se, táto, rychle pochlub. Copak jsi nám nalovil? Ale nechcem žádnou žoužel, jsme už velká čápata. Přines aspoň jednu zmiji, ať je pěkně macatá 🐸

Kde se skrývá báseň v kraji? Tam kde ptáci přebývají? Kde hledat zase nové verše? Pod zemí a nebo na střeše? Odpověď je snadná zdá se. Záleží na vnitřní kráse. Stačí jen dvě hbité ruce. Zapiší, co poví srdce A kdo se právě probouzí. Ať ho radost provází. Bohunka ve své noblese. Bohouš co zas přinese. Vepřín jak z plna zakvičí. Ať bránice nám procvíčí. I když půjdete ven. Mějte radost celý den.

V hnízdě čapí osádka, nejsou žádná holátka. Kvičí, jako selátka. Je to prostě čeládka.

V klidu posnídám, na čápátka se podívám. I chat ráda sleduji, tato rána miluji.

Vítr republikou fouká, do všech čapích hnízdo se kouká. Tady se krmí, jinde se staví, támhle se čápíci na nohy staví. Potěší nás pokrok každý, chováme je v srdcích navždy.

Kluci já se omlouvám. Ale příbor u sebe nemám. Spolk jsem celou rybu. Udělal jsem chybu. Jak se mám ale podělit. Když to nejde rozdělit. Snad to příště táta považí. A ostatní obdaří.

Pepa básně krásné umí, každý jim hned porozumí.

@eva Geithner dík, ty taky, skládáš veršů mraky.

Bohoušek zas překvapil, velkou rybu vyklopil. Nevěřili jsme svému zraku, když jeden z nejrychlejších draků, celou rybu do volátka nasoukal i Bohoušek na něj nevěřícně koukal.

Stabilitu ještě nemám, na zobáček stále padám. Křídélka mi pomáhají, obě dvě mě podpírají. Zobáčkem se odrazím, na nožky se postavím. Čtyři krůčky vzad popojdu a z hnízda se pak vyčápnu.

Dnešní menu:

Otesánek a pstruh.

Otesánek pstruha do sebe nasoukal a ještě si spokojeně zaklapal. Mělo to však pokračování: Zajímavé je to čapí stravování. Odvedl za Bohouška pstruha zpracování. Za čtyři hodiny pstruha vydávil a tak se ještě s ostatními rozdělil.

Kubíčku, no anoo, jsou to Tvé děti, užij si je, brzo ti odletí, staráš se, už jsi tata bez lampy, máš tu malé caparty!☺

Obdivuji dívky v modrém, pouští k nám jen věty dobré. Špatná slova když vidí, nepustí je mezi lidi. Dívají se na monitor, zajímá je každý tvor. Hlavně hnízda ptačí, rychle sledovat vše stačí.

14.6.

Zničen, shozen a sešrotován, už tu není ten dotěrný chuligán.

Tomáši, ten teda jel, mě už předjel

Zaslech Bohouš Zetora, jak vyjíždí ze dvora, mazej sekat na louku, myši tahám z klobouku, draci zase kvičí hlady, místo myší chtějí hady, neberou už pohádky, hryzají mi pařátky.

Nemáme rádi roboty. Hlavně ty co nezouávají si boty. Všechno dobré pošlapají. Plechové srdce přec mají. Nás je ale přesila. Hodíme ho do sila. Plechovky z něj naděláme. Psí konzervy uděláme.

Bohunka má dnes pohotovost, nad hnízdem lítá vetřelec, zaklání hlavu, zobákem klape, není žádný zbabělec. Zasyčí a křídly zamává, cizí čápe - marná námaha!

Robot nám tu zabral místo, už je tady bez něj místo. Bez překážek můžem psát, s láskou hnízdo sledovat.

Pořád je tu o čem psát. Nemusíme se tu bát. Tomáš večerníčky píše. Pěkné, skromně, tiše. Lukáš spraví techniku. Pak nás mají na triku. Můžem si tu povídat. Je to zkrátka prima chat. Jak do regálu se zbožím Blanka, Já to uložím.

Reni, u mě taky, obzvlášť když tady bylo to herní strašidlo a moc díky chlapci, že se do propadliště chatu konečně propadlo, jak Pepa psal: na plechovky bude dobré

Něco lítá ve vzduchu. Toto není ejchuchu. Pohotovost všichni mají. Velmi nahlas klapotají. Tady bych se přistát bál. Zobákem bych to schytl. Tak přemýšlím teda páni. Jak dopadne kroužkování?

Mladí dráčci v hnízdě praví: nechte nás už, hernajs, spát, zítra nás čeká den slavný, tak přestaňte klapotat. Dnes jsme se moc nenacpali, k večeři hadi scházeli, chceme to dohnat sladkým spánkem, jinak nebudeme veselí

Já jsem malý drak. Taky mám zobák. Kdo se k hnízdu přiblíží. Tomu zobák ublíží. Na nás úplatky neplatí. Načápí si do gatí. Naše patrola ho dostihne. A na WC to nestihne.

Tak nedá se, už musím jít spát, nechám Bohunku s Bohouškem na hnízdě stát a vás všechny, přátelé, dál vesele chatovat. Ale nebudu lát a zítra se zase můžeme spolu všichni přivítat.

Chudák Kafka netuší, kdo tu na něj zabuší. Čtyřhlavá jsme saň. Hurá, kluci, naň!. Na nohu nám něco dal, ani se nás nezeptal. Prý kroužky nám sluší velice. Copak jsme nějaké slepice?

Ten kdo chodí s čápy spát. Bude dlouho chatovat. Monitory vypneme. Jinak už neusneme. Video rychle vypínám. Čapí brka počítám. A než dojdou na konec. Už je ze mě Japonec.

15.6.

Naši milí mládežníci: Do plnoletosti vám ještě sice pár roků chybí, to dohoníte, když budete řádně polykat potkany, hady a ryby. Už nejste žádná čapí miminka, budete mít kroužek jako maminka.

Naše poklady dostanou doklady, z čápátek už bude mládež, dostanou svá jména taktéž.

Dnes nás čeká velký den, splní se nám velký sen. Dráčci kroužky dostanou a už jména mít budou. Budem vědět kdo, co snědl a co komu kdo provedl.

Alena Drozdova super, už se tu básní jak nám mládež krásní

Zdalipak se čápi někdy dozví, že chat u čapích hnízd je vlastně trénink proti Alzheimerovi? Vždyť je tam tolik čtení, které je jako náš tisk denní. Když pak své mozkové závity smažím a nějaký veršík se vyplodit snažím, svou mysl tak posiluji a Alzheimeru oddaluji. Také pravopis procvičím a o čápech něco nové od Toma zvím. Na závěr celou tuto proceduru zakončím pořádným dechovým cvičením, kdy třese se mi bránice nad vtipnými řádky velice a těší se moje dušička, že tak skvělá jsme tu partička!

Dneska je náš velký den, povíme to lidem všem, sic budeme mít občanky, ale stejně radši zůstaneme ještě chvíli u mamky

Kvičím hodně, kvičím rád, s potkanem jsem kamarád, po seči to v louce žije, honem táto dones zmije

Pane Kafka, pozor na tom žebříku! Bohouš od rána piluje obrannou taktiku. Jmenuje se čápace, střílí z hnízda nebezpečné flákance!

Byli jsme nejdřív celí bílí, po hnízdě jsme se batolili. Teď už nás nožky unesou, stojíme s celou noblesou. Už rýsuje se černý fráček, z každého je už pěkný dráček.

Čísilka nám stoupají, jak všichni na kroužkování čekají. Jen Bohouš to má "na tričku" a raději zacvičí svou ladnou "holubičku"

A dneska přišel slavný den. Už nezůstanem beze jmen. Budem mít krásný prstýnek. Vy na nás mnoho vzpomínek

My jsme už velcí čápi a nějaké kroužky nás vůbec netrápí. Vždyť jeden má i naše maminka, nasadili jí ho zlehýnka. Své nožky pěkně vystrčíme, chvíličkou přitom poležíme a až pan Kavka opustí náš komínek, bude nás krásnit každého prstýnek.

Už se nám to blíží, pan Kafka se plíží. Kroužky ELSA dostanem, budem ozdobeni prstenem. Na jména jsme zvědaví, jaké jste nám vybrali?

karabina jímá kruh, kdo tam leze, musí být dobrodruh!
a Bohunka už výstražně štěká, ta už ví, co je čeká.

Ano, je to tak, první se kroužkoval 3-Šemík, pak 1-Brunclík, 4-Vesna, nakonec 2Horymír, a teď už si to pamatuju

Mami mami, co to bylo, moc se nám to nelíbilo, byl tu u nás nákej chlap, cosi na nožku nám cvak. Teď jsme z toho zničení a k jídlu tu NIC není

Jestli táta nepřiletí, tak se dočká vzpoury dětí. Máme hlad a máme žízeň, už nám projev svoji přízeň. Ukážem ti prstýnky a nejsou od maminky
A máme tady Pepíka, už se s verši potýká. Už za něj nemusím suplovat, na zahrádku můžu spurtovat

Bohunka na kraji hnízda čeká, ten cizí člověk, co tu byl, ji stále leká, Bohouš je někde na toulané a děti mají hlad, jak toho tátu jen zavoláme zpět na náš čapí hrad? Bohoušku vrať se, už budeme slavit jmény slavnými budem se zdravít.

Teď na ty naše nožky. Dostaly jsme kroužky. Jsme z toho na rozpacích, tak ani nevíme. Jestli si ty občanky zasloužíme. Určitě zasloužíte. Vždyť i hnízdo bráníte. Klapete si zobáčky. Z nohou máte stojáčky Už nejste zdaleka tak malý. Proto občanky jste dostaly. A každý správně tuší. Že vám to moc sluší.

@Maruška Hruška Ahoj Hruško Maruško, děláme jim tady zmatek, to je fakt, i jablíčko hodí se sem do ošatek. Hruška sem a Hruška tam, ze všech tady radost mám

Bohunka truceje. Když se tu kroužkuje. Bohouš na to čumí. To on zase umí. Mláďata jsou v klidu. Mají novou třídu. Od distanční výchovy. Teď budou nové 'koly. Od myšiček chytání. Až po krásné létání.

To jste si moc dovolili, že kroužky jste si nasadili, když jsem doma nebyl. Jak socha budu tu stát, než mě odprosíte snad a večeri jsem pozbyl. Sněd jsem ji sám, nic vám nedám, jsem tu jediný, kdo kroužek nemá.

Čápek jménem Horymír. Přinese pokoj a mír. Brunclík druhý v pořadí. Se tu pěkně vyřadí. Třetí bude Šemík. Šikovný, jak tatík. Vesna bude panenka. Krásná jako Bohunka.

Kdybych byla kavkou, lítala bych nebem, kdybych byla Kafka, kroužkovat a počítat čápy by bylo mým denním chlebem, ale že jsem jen Renata běžná, zkouším o čápech veršovat a psát slovíčka něžná.

Hnízdo Přikryté do ticha. Skoro nikdo nedýchá. Tma rozprostřela svůj plášť. Žádný hádky ani zášť. Čápi odpočívají v pokoji. Teď už se nikdo nebojí. Až ráno slunko vyjde ven. Započne nový šťastný den.

Krásnou pokojnou noc lidem všem, co jdete spát, nechte si něco hezkého zdát, zítra ráno s radostí vstátí, vždyť tu bude nový den tak se usmějte jen.

16.6.

Dnes slunce není zubaté. Je spíš celé kulaté. Příčka nám vysuší. A pak že nám to nesluší. V noci dali jsme se na kutě. Teď protáhneme perutě. I ty jeden holenku. Zkontroluj mi občanku ☺☺☺☺

Konopásek na mě kouká. Prý, to je moje louka. Klíd však já ti ji neberu. No to se z toho po...ru.

Danutka se vrátila. Hodně nám všem chyběla. Asi byla dlouho v práci. Teď jsme komplet závisláci.

Já jsem pořád na cestě. Dlouhý jazyk na cestě. Nemějte o mě obavu. Vracím se na Šumavu. Praha stačila mi velice. Hezká je jen z pohlednice.

Mami to byl dneska děs, na hnízdo nám pan Číp vlez. Tatínek nás nechtěl dát, musel se s ním požádat. Pán byl hodný, všecko prolezl, Provázek i křapku odnesl.

Draci kontrolují perutě. A po večeri na kutě. Přeměřují sobě pírka. Zdali pak tam není dírka. Všechno zdá se v pořádku. Rostou pěkně do řádku. Perutě jsou důležitá. to se potom dobře lítá.

17.6.

naše krásná Betyňka to je skvělá maminka, obětavě každý dník dělá dětem slunečnick,
každá čapí maminka chrání svoje miminka, před deštěm i sluníčkem svoje děti každý den, svoje malé ochrání a vetřelce zahání, na pomoc i táta pádí, proto máme čápy rádi

Safra to je dneska vedro i čápata to z hnízda zvedlo! Vždyť to se ví, že žádného čapíka neláká zapařená prdýlka. I když na hnízdě nejsou větráky, nám čápům stačí otevřít zobáky! Krásné odpoledne všem

Dnes večer zas budem veršovat, Batňovice oslavovat, neboť kroužky tam dostali, překvápko přichystali, místo tří hned čtyři čápata. Svítilo jim k tomu slunce ze zlata!

Tome když nebude o čem psát, tak můžeme veršovat!

Tome to by byla pocta takový pravý nefalšovaný čápanec. To na mně jednou dávno přistál vrabčinec přímo na obličej ale trochu štístka přinesl. Takový čápanec to bys to štěstí ani neunesl.

Jmenuje se O čápech a lidech☺:

Je těžké zklidnit lidské nervy, když na hnízdech je dramát tolik! Někdo by hned zachraňoval, jiný jenom pozoroval. Nejdříve přšelo mnoho dní a čapíci, co se vylíhli jako poslední, bojovali o život holý a i když se to nezdálo, mnoho z nich to nezvládlo. Proto chceme chránit čápy, od vlasců a provázků a míst, kde jsou elektrické dráty. A také se nám nelíbí, když místo lásky čapí rodič krutě zobákem mláďátkům poškube vlásy. Takoví jsme, lidičkové, stále nám čápi ukazují něco nové. A tak je s láskou pozorujeme, jakmile bude nutné, svou péči jim darujeme. Radujme se z jejich života, který teď na všech hnízdech klokotá!☺☺☺

Bohoušek je náš baleták, před kamerou rád předvádí se a "holubičky" dělá jen tak, pak dokola se otočí a pohlédne nám do očí. On tuší, že ho hltáme a vše, co dělá, že snímáme. Tu světskou slávu si užívá, není to žádný nádiva!

Čápi v černobílém triku procvičují gymnastiku, propnou křídlo, potom druhé, také nožky, aby nebyly ztuhlé. Potom provádějí cviky rehabilitační se svou páteří krční. Jakmile mají docvičeno, hnízdování je povoleno. Teď mě třeba napadlo: Bohoušek vystrčí na nás svou d'upku a málem pak očápně od kamery trubku. Jednoho dne se netrefí a kameru pak potrefí.

Bohoušek si rád mění ponožky, aby mu nebyla zima na nožky. Když přšelo mnoho dní, nosil podkolenky bahenní. Potom když sluníčko odehnalo stín, dal se na model "Harlekýn"
Když se Bohoušek před kameru postaví, hned se mé básnické střevo nažhaví. Pak se nemohu udržet a svými veršíky zahltím chat.

Na komíně za šera, sedí dračí příšera. Je ale velice milá, čtyři hlavy si pořídila. Ty mají zobáčky čapí a dělají klapky klapky.

Konkurence mí nevadí, vždy mne příjemně naladí. Pokračování: čapí klapot je hudba nebeská, každý s obdivem čápům zatleská.

U čapího národa, na hnízdě je pohoda. Bohouš letí pro večeři, Bohunka si čechrá peří. Vesna dělá zobopády, Šemík s křídly skoro ví si rady. A Horymír s Bruncvíkem? Těm se zdá teď pěkný sen.

Tomášovy večerníčky má tu každý rád, vždycky ví jak na hnízdě shrnout dění a pak o tom napsat. Tome my ti věříme a na tvé večerníčky se každý večer těšíme! Tak jenom je piš dál, ne abys to někdy vzdal!
Vlčice a Batňovice, je těch čápů stále více. Radujem se nad nimi nad čapíky krásnými. Tak ať rostou pěkně jen každý další nový den!

To je divný kraj. I slunko tady maj. Bylo teplo velice. Pálí to jak v Africe. Ještě větší byla žízeň. Až mám z toho nohy křížem. Tome pošli mraky, to by pomohlo. Aby nás to nezmohlo. Ještě že tátu, mámu máme. Dík jim, vodičku si dáme.

18.6.

Tak jsem zkontrolovala hnízda. Všechno je v pořádku, mohu letět do chládku.😊

ale aby z toho nedostali chrapot, to už by nebyl takový kvikot, řev přímo dračí, 😊

žížalková zmrzlina, tím pohodový večer začíná a hadí smetanový krém, tím nejlépe zahájíme den!

A mražená sarančata, čapí slupnou nato tata

Ahoj Renatko, já už tu jednou byla, ale jen na chvilku a teď si pomalu opět připravuji postýlku

Táničko, ještě nechod' spát, raději tu zůstaň s námi veršovat!

Křídla už protahují a zkouší, na co je vlastně mají

Tak Kubo žádné lumpačení natož ještě večer nějaké lampačení, omladinu doma máš, určitě se o ni dobře postaráš.

Vedro pominulo, začalo večerní svičení, cvičení a kvičení 😊

Já vám pěkně mávám, dobrou noc všem dávám. Není to legrace, ráno musím do práce. Neboť v tomto počasí, odmítla jsem přesčasy. Tak to jistí sobota. Šéf je totiž despota ★

To je ale nepořádek. Dneska veršů ani řádek? Tomáš dává odkazy, to jsou ale podrazy. Učíme se, vzděláváme. Skvělé odkazy tu máme. O čápech to sice není. Na tom ale nic zlé není. Většinou je to o přírodě.

A my jsme všichni v pohodě.

Pepova večerní chvilka poezie 🖋

Ta nikoho nezabije, spíše rozptýlí a nás všechny posílí

Dnes mi to moc nebásní, snad zítra se mi rozjasní. Stačí, že obloha je krásná, bez mráček zcela jasná. Tak žasnu jen, jak příroda čaruje a nádherně nám všem maluje.

Na komíně krásné hnízdo mají. Čapí a jejich rodinka tam přebývají. Rostou nám tu jako z vody. Nás uvádí do pohody. Král a jeho královna to zvládají od piky. Než nám všichni odletí do Afriky.

A chce ještě někdo? Veršíky? A na kolenou neproste, jen 4 slova položte. A za malou chvilku. Složím další básničku.

Dnes bylo vedro, pálilo moc slunce. Navštívím vzrostlý les, podívám se k tůňce. Lesní cesta není dlouhá. Padla tma, špatně vidím, ouha. Mě ale večer nevadí, baterkou si posvítím. A správný směr zachytím

Brunclík zabral ložnici, a není na to sám. Šemík se k němu připojil, na to hlavu dám. Horymíra můra zlobí, nemůže, nemůže zase spát. Ostatní i Vesna, spí jako zaťatí. K spánku ukládá se Chat. A Pepík půjde taky spát.

Vláčku neruš tady noční klid. Celé hnízdo si musel probudit. Teď čápi budou v neklidu. A pustí se do úklidu. Rozhází celou ložnici. No to je na palici.

Mladým se už nechce spát. Budou si pírka probírat. Očistí se navzájem. Dospělý mají nezám. Líтали ve dne pro vodu, mladým to velmi bodlo. Teď už budou taky spát, celkem je to zmohlo.

20.6.

Jede vláček, kolejíček kolem komína. Z hnízdečka dopravu hlídá čapí rodina

Tak už se tu slétáme, na hnízdečko koukáme. Popijíme kávičku, v podvečerním sluníčku. Čápata jsou čím dál větší, asi jim to teplo svědčí. Já však říkám už ne více, radši zalezu do lednice.

To dřív napíšu básničku, než projdu tuhle level cestičku

Hadi už se děsem kroutí, jsou nad nimi čtyři čapí žrouti. Kroucení jim nepomůže, nezbyde z nich ani kůže! Když na poli melouny zrají. I v obchodech je mají. A jak chutnají panečku. I s kofolou zaplní ledničku. A kdyby bylo nejhůře. Tak zmrzlina pomůže. Kdyby z břicha se valil nezvaný host. Nevadí, toaletního papíru máme dost.

Betyňko a Kubíčku, mám slzy ve víčku, pochybností tolik bylo, a co z toho zbylo? Jen obdiv, klanění a učení, nad přírodu prostě není! ♥♥♥♥

Na vysokém komíně malý čapí nocují. Napodobí rodiče, v tom si dobře notují. Hnízdoválet dobře umí. Každý na ně tady čumí. Šli už spát i mraky. A my tu usínáme taky. Už toho bylo moc. Popřeju dobrou noc

23.6.

Od lesa vítr fouká. Ať se každý kouká. Jak se dobře leží. Byť čechrá nám to peří. V rodičích jsme se vzhlídlý. Máváme taky křídly. Nebude dlouho scházet. Budem je doprovázet. Při lovu myší. Vyženem je z kryší.

24.6.

Po bouře je každý generál.

Kdo by se tu blesků bál?

Nožky máme jako hromosvody.

Spadlo trochu více vody.

A umyté kabátky.

Jsme krásní jako z pohádky.

V srdci velkou odvahu.

Zkrátka čapí povahu.

25.6.

Lidé staví mosty, dálnice. A ač se snaží velice. Dá jim to velkou práci. To bude tím, že nejsou ptáci. Vzdušné mosty ptáci umí. V oblacích, kde vítr šumí. Na obloze to vidět není. Křídla, to je Jejich jmění.

My čapí jsme z divoké přírody. Co chodí lovit do vody. Lovíme i na loukách, připraveni k boji. Pochytáme havěť, co se jich lidi bojí. A z vaší pěkné zahrady. Odstraníme též hady.

26.6.

Našim mladým čápům, někde v Africe, určitě se už stýská velice. Vzpomenou na Bohuslavice, za pár let tu bude čapí vesnice.

Na co máme křídla? Dá se s nimi mávat. A možná už zítra, zkusíme i skákat. A za pár dní, já to vím, obletíme i komín.

Nastavili jste si budíka? Zítra zas bude sláva veliká! Z dalších čápátek, už jsou mladí čapí. Proč jenom ten čas tolik kvapí?

Ztichnul vítr, ztichli ptáci. Dnes už nemaj nic na práci. Na komíně božský klid. A tak to má asi být. Odpočinout, nabrat síly. Tma tu bude každou chvíli. Trénovali celkem moc. Popřejem jim dobrou noc.

Bohouš taky nezahálel. Občas skočil, hned se válel. Děcka na to zírali. Hned to taky zkoušeli. Jak pak to ten táta dělá. Že kamera je pořád celá. Ale něco tušíme. Pak to možná zkusíme.

Budme jako děti, co neumí napočítat do pěti. Vše co jim ukážeme, přijímají s úžasem a na čápy řeknou: "To to je?" Ničeho nového se neuleknou a čápy sledují se svým dětským pokojem...

Protože děti se nehádají o ptákoviny a všechno berou jako nové - i čápviny.

Kdopak nám tu vříská. Že by v noze tříška. To bude z toho klacku. Pusť to, nebo schytáš facku. Ne ne, shod' ji raděj dolu. Mám bolavou nohu. Ty toho zase naděláš. Hele spadla, tak to máš.

Pepu múza políbila, pak přinesla fofolu, ještě mefloun přikulila, čímž mu zvedla náladu. A hned milý Pepíček, napsal spoustu básniček!

Dáme si jedno šampíčko na Horymírovo zdravíčko, pak ze dva loky na Šemíkovy skoky, taky další hlteček pomaloučku ať Vesna našlapuje polehoučku a poslední šampaňa hltec, ať z Brunclíka je super letec.

Už spinkaj čápi naši. A my jedli vtipnou kaši. S čápama se válíme. A při tom se bavíme. Jsou tu k naší radosti. Dobrou náladou nás pohostí. Úsměv na rtech vyspraví. Novinkami překvapí.

Jak jsou ta čápata krásná, když tak spolu v řadě spí. Nad nimi obloha jasná, zдалipak ví, kdy poletí. Začnou jistě brzy létat a před očima nám budou stále vzkvétat!

Naši čápi už jdou spát. Copak se jim bude zdát? Jak jim vítr čechrá peří, či co bylo na večeři? Spěte klidně do jitra. Těšíme se na zítřka. Pak nám zase předvedete, co už všechno dovedete.

Jasně každý může veršovat. Pepík bude jenom rád.

potkanů je večer dosti, nezbydou z nich ani kosti.

Bohoušek s večeří počkal, až se zešeří, děti by se popraly, že jednu krysu dostaly, potmě neřeší, čím je tatka potěší. Bohunka však tuší, jak to bylo s myší.

Bohouš přiletěl s večeří a předhodil ji mládeži, mladoši nadšeně kvičí a krysa do zobáků jen zafičí! Tak děcka a už musíte zticha být, od desíti platí noční klid!

Pozdní večeři si dejte a hezky se vyspinkejte, ať nám zítřka po svítání ukážete výskok ranní.

Kdo má chuť na veršování ať mu v tom nikdo nebrání, ať odhodí stud i chmury a veršů tu budou celé šňůry.

27.6.

Bohoušek si chodí po stráni. Loví si tam potkany. Potkan z díry čumí. Vždyť on lítat neumí. Tak se strachy třese. Bohouš už je v lese. Schovávat se, to je otrava. No pořád lepší než být čapí potrava.

V zdravém těle zdravý duch. Na komíně čerstvý vzduch. Tréninky ve fitku máme. Rádi vám zamáváme. Činky sice nemáme. S větrem si to rozdáme. Tak a zase za chvíli. Spánek ten nás posílí.

28.6.

Až půjdeš krajinou a budeš hledat stín. Najdeš ho pod korunami stromů, v tom ti napovím. Až budeš hledat svobodu, kterou mají ptáci. Počkej si na jaro, kdy se všichni vrací. Až budeš mít žízeň, budeš hledat čistý pramen. Některé už vyschly a je s nima ámen. Až budeš hledat víru spolu s nadějí. Nehledej u lidí, co své srdce otevřít nechtějí.

K sobě patří, jako správní bratři.😊😊

Krásnou dobrou noc všem, co jdou spát, nechte si čapí sny zdát. Načechrat peří a vzhůru do peří.

29.6.

I černá hlína voní, i když ne jako růže. Kdo to může změnit, s tím nikdo nic nezmůže. I polní lilie je oděná nádhernými šaty. A vůbec nevadí, že okraj není zlatý. I zvrásněná tvář může krásu zrcadlit. Stačí na správném místě srdce mít.

Pokus o báseň. Pepa sedí u stolu a popíjí kofolu. Píše verše krásný, nám je vše hned jasný.

Tma zahalila kraj šatem z černých mraků. Pomalu se plíží k hnízdu našich draků. Však naší čápi jsou udatní a silní. Přemůžou tmu s jejím šatem, v tom jsou neomylní.

Bouřka krajem kráčí. Na všechny se mračí. Hází blesky hromy. Občas láme stromy. Zatím je ještě daleko. A hnízdo je dost vysoko. Ať se jak chce, stále mračí. Na čápy její síly, však nestačí.

@Rikina držíme všem pěsti, ať mají všude štěstí, živel až se přežene, klid na hnízdech nastane

30.6.

Čápi zmokli, nevadí, slunce je zas pohladí. My jsme měli o ně strach, když šla bouřka po horách. Oni jsou však nezmaří, všechno se jim podaří.

1.7.

Pohozená kniha povídek, vedle ní plyšový medvídek, na stole káva v hrníčku a kousek perníčků. Ráno, až vstaneš, slož hezkou básničku, ať všem dobrým lidem utkví slzy štěstí na víčku. Máš talent, to já vím, najdeš vždy správný rým. Že v brzkou hodinu ranní nenapadá tě veršování? Zkus to třeba odpoledne nebo než půjdeš spát, umíš si se slovíčky hezky hrát. Veršem umíš vyjádřit. Smutek, radost a jiný cit. Tvoje básně jsou proto tak krásné. Vzácný dar je nadání, ať stále daří se ti veršování.

Proč pak si potichu, náš milý čápe. Že ti to vůbec neklape. Počkáme si, až papírák bude syčet. To potom uslyšíte, jak umíme kvičet. A po dobré večeři umíme poděkovat. A hodným rodičům sborově zaklapat. Čápi rostou jako z vody. Jako z metra rychlé schody. To je z té vydatné potravy. Co rodičové chodí hledat do trávy. Zetorky jsou nejlepší. Tam si čápi polepší. Naplní si břicha. A je z nich bílá jízka. Čápi jdete spát. Fitko se bude zavírat. Teď ještě malá večeře. Zítra se zase otevře. Tak už hajdy na kutě. Ráno protáhnete perutě. Víme, že máte odvahu. Překonáte každou nástrahu.

3.7.

Krásné ráno všem na hnízdě i okolo, se sluníčkem bude více veselo. To by se tátovi dobře chytaly hadice a naše břicha by byla plná velice. Máma by nám přinesla žabičky a my budem trénovat den celičky.

4.7.

To nám to ubíhá, to to pádí, za pár dní odletí další mladí, leštíme kameru, držíme pěsti, přejeme na cestu hodně moc štěstí!

11.7.

Pepíku děkuji. Vláček pěkně houká, Vendy z okna kouká. Chci vidět Bohunku, ukáže mi rodinku.

Samotný a u lesa. Každé srdce zaplesá. Pod rodičovskou péčí. Výchova jim svědčí. Na komíně spatřit čápi. Jedna slečna a 3 chlapy. Vidět čápi z blízka z dále. Tolik lásky se tu na nás valí.

Šla čápice z hospody - plácla sebou na schody. Čáp jí říká: Čápice!!!! Opilá jsi velice. Padej radši dolů k řece - nachytat tam rybek přece. Než se večer zešeří - chci mít chutnou večeři.

Řekni, řekni čápice - cos viděla v Africe??? Viděla jsem chobotnici - kterak leze po silnici. Za ní lezlo chobotniče - od auta jí vzalo klíče. Za nimi lez chobotničák - musel to být pěkný syčák.

Řekněte mi čápata - že je Země placatá??? Kulatá je - nečeš knížky - my čápi jí známe z výšky. Pod Sluncem se ona koulí - skládá se z dvou polokoulí. Vesmírem se tiše vleče - nám čápům však neuteče.

Šel čáp o žních do hospody - vedly tam jen čtyři schody. Seděla tam čápice - dáma sličná velice. Když už byla opitá - čáp ji zlákal do žita. Řekla: Já si nehajnu - obávám se kombajnu.

Jel čáp večer na kole - zalovit si na pole. Řekni čápe cos chytil - zdalipak ses nasytil??? Byli tam dva slepší - schovaní však ve skryši. Jel jsem radši dolů k řece - nachytat si rybky přece.

Třešně se nám vybarvují a jsou dobré, k jídlu. Mladí čápi protahují brka, na levém, pravém křídle.

12.7.

Každá sezóna je jiná, i ta letošní je zvláštní. Přinesla nám plno emocí i básní. Nejdřív zima natáhla svou ruku. A nám se tajil dech už v krku. Ne každá zpráva byla kladná. A noci i dny byly chladná. Však u srdce nás hřeje. Že další život je, zralosti spěje.

dvě, tři, čtyři, pět Pepa vtipnou kašičku pojed a teď má pohodičku a napíše nám básničku.

Pepa skládá básničku, má rozvázanou tkaničku.

Pepo, Pepo Pepíčku honem poběž k pultíčku, ať napíšeš básničku, pro tu naši modrou holčičku.

Pepík básník si vždy poradí, přihodí pár slov a bude s tím hned hotov, když tu budem moc řídit, modré klíče tu budou hned zářit.

Máme novou vílu. Tomášovi k dílu. Bude hlídat čápy. A taky všechny chlapy. I na děvčata dohlídne. Až všechny hnízda prolítne. Dostala velký modrý klíč. A zlý duchové letí pryč. Práce je to lehounká. Jako když uklízí Bohunka. A už jen poslední řádek. A bude tu pořádek.

Třes se milý robote. Ty plechový chobote. Je tu modrá armáda. Sluší jim to, paráda. Čapí hnízdo pod dohledem. Mirek kouká drobnohledem. Osmička klíč po ruce. Pomůže tak Danutce.

Dík, a my zase pomůžeme modré armádě. Všichni táhnou za jeden provaz, to je na snadě. Zřejmě modrá Tomášovi zbyla. Na dva se vyčila.♥♥

A volba to je určitě dobrá, že se to tu tak krásně modrá.

Tma už hnízdo halí, mladí se do blbnutí dali. Rodiče by spát chtěli, to ale naletěli, trénovat se bude, nepodléhejte tu nudě.

Mladí z fitka rovnou do baru. Nezkazí žádnou zábavu. Po hnízdě směle běhají. Formu si tak hledají. Občas sobě hopsnou na záda. Koho pláclí křídlem? Záhada. Cítí větru závan. A dělají křídly průvan.

Tak nezbyvá mi, vše jen v dobrém popřát Danutce a Mirkovi v modrém, aby se stejnou láskou provedli nás čapí stezkou a také jejich životem, jak to dělal Tomáš, náš krotitel.

13.7.

Parta Hic. Čistí víc. Brka budou bílá. Jako čapí víla. To je ale péče. Jde jim to i v kleče. Do fitka se parádí. A pak tam spolu vyvádí. Co bychom chtěli víc. Je to parta Hic.

Pěkný večer všem. I čáp je unaven. Tak nám čapí život běží. Jeden stojí, jiný leží. Svěží vítr do peří. Nejsme žádné pápěří. I odpočinek dáme. Klacky porovnáme. Jenom žádnou obavu. S námi máte zábavu.

Vzpomínám na tebe, Kubíčku a posílám ti tuhle básničku. Kuba přinesl zelenou žabičku k nevyhláhlému vajíčku. Pak nemělo chybu, když nevycházel z údivu. Co to má Betyňka? Přece čapí miminka.

Mrňata se vrtí jééé, ahoj tati. Kubo na chvíli si odletím, postarej se zatím o děti. Tati, kde máme maminku? Nebojte se, vrátí se za chvíli. Už ji vidím zpovzdálí a nese žížaly. Jenže jaký je

život ptačí? Někdy pěkný, jindy se mračí. Nevrátil se Kubík zpět, že by ho zlákal svět? Nebo se mu něco stálo? Víme toho tak málo. Pátrali lidé v okolí, u řeky. Na louce, na poli. Hledala ho taky

Betyňka, nalétala se, chudinka. Teď má starostí nad hlavu, hlídat mláďata, shánět potravu. Kubo, jestli ses vydal jen na výlet, vrať se k Betynce zpět.

Horymírku, ty jsi ale zvědavý kluk. Do kamery děláš kuk. Protahuješ často křídla. To příroda tě tak pobídla? I ty jeden divochu. Takhle děláš ejchuchu? To je pěkný taneček. Srandy kopec, raneček.

Pepík na dobrou noc verše píše. Ať nezbudí čápi, tiše. Unaveni z velké dřiny. Ne však vůbec bez příčiny. Touha létat všechny láká. Každý čáp poctivě maká. Občas sice ponocují. A zítra létat, pokračují

15.7.

Padl žal polední, když slunce poslední paprsek dalo ti. Pohladí po zobáčku, už nelétavý ptáčku zůstaneš v paměti. I když se srdce spojí, přeci jen neobstojí před paní bez soucitu.

Ta paní milý ptáčku nese tě na obláčku do jiných úkrytů. Poznána námi všemi necháš nám tu na zemi kus svého dědictví. Neboj se o ně více, vezmem je do náruče, vezmeme pod ochranu děti tvý.

Veeelká křídla mám, co s nimi asi udělám? Zatím asi jen tuším, kde nahrabu potkany ale až mi přijdou do rány, naberu si proteiny a pak budu větší než veliký abych zvládnul letět až do Afriky.

Byl pozdní večer, první čáp. Zaklání hlavu, dělá klapy klap. Druhý po hnízdě si běhá. Třetí, ten je samá něha. Čtvrtý hopsá nahoru a dolů. Tak nás baví takhle spolu. Rodiče na ně dohlíží. Kameru si prohlíží.

16.7.

Pěkné ranní vstávání. A k tomu čapí mávání. Černobílých perutí. Ať se šťastně rozletí. Ať vám radost donesou. Až na křídlech se ponesou. Ať vesele klapají. Do srdcí pokoj předají.

Mámo my jsme hladý. Leť nám do zahrady. Nasbírej hady v pátek. Neva že maj svátek. Do volátka si dáme. Hady roztrháme. Může být i zmije. Velmi dobrá prý je. A když uteče do skryše. Aspoň že dva slepýše.

Odpočívá Bohunka, maminka je to sladká chvílka ještě chvílku bude snít, vydržte a budete se dobře mít.

Šemík dělá dozor. Dejte všichni pozor. Hlídá prostor vzdušný. Hlídač on je slušný. Když tu nejsou rodiče. Dostal od bytu klíče. Ať si tu jen vetřelec lítá. Zobákem to schytá.

Tak ja se zase vzdálím, přeji vám července tu lepší půl a čápům prostřený stůl.

Řekni čápe jen pár slov-jaký si měl dneska lov? Chtěl jsem sežrat ropuchu, spadla na mě ze vzduchu. Měla s sebou ropušáka, hned řval, že mě jedem zcáká. Udělal to? To bych řek, doted' slintám, jako šnek. Jel čáp večer na motorce- na návštěvu ke své holce. Cestou nabral stopačku, sličnou, štíhlou volavku. Vysadil jí u rybníka, ona mu tam dala... (mníka)! S čápicí ho potom snědl, kde ho vzal, to neuvedl.

jsou to pěkně nohatá, kraválu odolná čápata, v bříšku had a myšička, a navíc je tu s nima mamička.

Co by byl stín bez světla. Jak noční obloha, kde schází kometa. Co by byl potok bez vody. Jak planý slib bez dohody. Co by byla láska bez něhy. Jak oceán bezbřehý. Co by byla lidská snaha bez úsilí. Jak kdyby čápi jen jednou lítat zkusili.

To je pěkné koukání. Jak jde čápům mávání. Každým dnem jsou o chlup výše. Záleží, co mají v břiše. Občas malé dohady. Jde jim to od podlahy. Zobáčky si zaklapají. Co se na místě nalítají.

20:34:17 Já jsem Ťapi Ťapi a já Tupi Ťupi zobáčky máme krásný oba dva zobi zob ale já jsem starší, to nevadí já zase šikovnější.

Jana Niklová

Riki, hezká čápština.

Jsem čáp bílý, Klapy, klap, svou rodinu ukážu vám rád. Zimu trávím v Africe, ale tady líbí se mi velice. Hnízdo pěkné, krásná krajina, hodně lidí zajímá má rodina. Ukážu já vám rád, jak dráčky vychovat.

K létu patří silné bouřky. K čápům zase černé kroužky. K mládí zase odvaha. Starším klidná povaha. Spolu čas tu trávíme. S čápy se skvěle bavíme. Závisláci, tak tak inu. Každý den jsme u komínu.

Mladý čáp už usíná. Přikryje ho vlastní peřina. S tmavými mraky nad hlavou. S klidnou čapí povahou. V leže nebo ve stoje. Popřejme mu chvíli pokoje. Pak nás ráno zostudí. Až se první probudí.

17.7.

Řekni čápe, řekni krátce, kohos potkal na procházce? Nepotkal jsem dneska ptáka, potkal jsem já ropušáka. Z čápů on si tropil srandy, vytahoval se jak kšandy. Kuňkal, kvákal, skřehotal, zadek jsem mu nakopal.

Napínavé to však bylo, zřejmě mu to nestačilo. Kroutil se a nafukoval, pěkně na mě vyrukoval. Vyhrožoval, moulal jeden, že mě zase zcáká jedem. Ještě chvíli ropušil a pak jsem ho zahlušil.

Potom přišla ropucha - hubu z ucha do ucha. Začala se nadouvat - a nás čápy pomlouvat. Bez ohledu na dámu - plácnul jsem jí přes tlamu. Oba se pak probrali - rychle k vodě zdrhali.

Dáme Redbul z Úpice. Budem lítat velice. Dopředu i dozadu. Přeletíme ohradu. Dobrý pozor dávejte. Z monitorů mávejte. Dnes je to na pohodu. S větrem máme dohodu. Ponese nás vzhůru. A dáme horskou túru.

Chceš poznat duši svou? Toulej se krajinou. V městě není poznání. Jen trochu zvláštní chování. Stín vysokého modřínu. Ten výšlap stoj za dřinu. Vůni z kůry borovic. Chceš poznat ještě víc?

Sedni si a naslouchej, jak bříza ševlí. Pevnost mohutného dubu, tam vítr nevelí. Jdi potichu tou krajinou. A možná, poznáš duši svou.

My jsme čapulky, že se nám něco vleče, vám prec létání neuteče, ještě chceme užít maminku, dejte nám rodinnou idylku, třeba pak v polích taťku střetneme, a tak se všichni sejdeme.

Já doufám, že náš trumpet, chtěl už bez děti do světa, snažil se, a tudíž mu přáno, třeba v těch dětí v polích, v lánu. Jsem puboš, popleta, chtěl jsem nejdřív do světa, Betyňka mě v kouzlu sňala, vytvořit čapulky tak mi dala, snažil jsem se, seno dával, klacky vzorně k hnízdu skládal, žížaly, brouky, krmil jsem, a to, že tady už nejsem, nebojte se, příští rok tu křídly mávám a radostí Vám tak stále dávám.

Je to zvláštní, jak každý čáp je jiný. Jeden pracovitý, jiný trochu líný. To se snad ani takto říci nedá. Kubo každý tě tu hledá. Ač máš nožky toulavé, a umazané žíži. Budem všichni doufat, že tvůj návrat se s jarem blíží. Ať si jaký si to nám nevadí. Věř Kubíku, všichni tě tu mají rádi.

Jen si upravíme peříčka, do slunce svitu ráníčka, mamce pomůžeme i v trsu trávy, ještě se o nás dozvíte zprávy, Čapek už vidí z oblázku, krásnou čapí pomlázku v té pohádce do příštích dní, u čapulek ať se krásně sní. Zase nám fouká o sto šest, ale o to víc nám bude čest, až Vám ukážeme křídly mávat a nejen mamce radost dávat, zatím nemáme potřebu, a ani do našeho podřepu.

Radek vtípnou kaši jedl. Takto básnit nedovedu. O čápech tu veršuje. Na jejich účet žertuje. Pěkný večer čapí milí. Budu s vámi ještě chvíli. Nemusím se o vás bát. A tak můžu v klidu spát. Už teď se těším na zítřka. Až probudím se do jitra. A po dobrém vyspání. Probudí mě klapání.

Řekni, čápe o čem sníš, když na hnízdě v noci spíš? Zdává se mi o myšici, jak ji lovím v kukuřici. Snívám také o slepýši- překvapíc ho v jeho skryši. O čem sním já nejvíce? Jsem chlap - jsou to čápice.

Prý jsme všichni závisláci. Za to mohou naši draci. Proti větru křídla rozpaží. Nohama se odráží. Jednou ta chvíle nastane. Až jeden z nich tu přistane. Po velmi dlouhém zdárném letu. Co si hraje na kometu.

Opustím město a vnořím se do stínu lesních velikánů. Vdechuji lesní ticho, brodím se kapradím, mechové polštářky pohladím, povídám si s ještěrkami a tiše obejdu pelíšek kolouška. Večer rozprostřu spacák do hebké trávy, zahoukám sýčkovi na pozdrav, zamávám padající hvězdě a spokojeně usnu pod zeleným baldachýnem. Za svítání mně vzbudí ptačí orchestr a šumění lesa, který tiše šeptá "zase přijď "

Lítám, plachtím, levituji. Předci tu nepřezimují. Hoši musíme to zvládnout. Ať můžem na Afriku táhnout. Za měsíc přijde správný čas. Kdy odletí mnozí z nás. Lidi vůbec nesmutněte. Ještě si s námi užijete.

Na hnízdě je dneska klid. Čapí nonstop pozorují Český lid. Komín se nám někdy kývá. Ležet tiše nám tu zbývá. Když vítr trochu ustane. Učit létat se hned můžeme. A Pepík Básník nám tu pořád básní. To koukáte, jací jsme my čapí krásní.

A Lubomír se přidá, vždyť je taky třída. Každý tu rád básní, vždyť básníci a čapí jsou krásní. Možná zítřka, možná hnedka, překvapí nás čapí letka.

19.7.

Nafoukaná žába, raději by praskla. Tak snadno se urazí, než aby splaskla. Ty zelená žábo, copak tě to trápí. Že si tě vůbec nevšimli dlouhonozí čapí. I ty jedna žábo, to buď velmi ráda, že si místo tebe, čáp odnesl hada.

Přesto že vhodný vítr vál, na komíně pobýval hnízdovál.

Třikrát potvrzeno. Vesnička má, Bohuslavická

Čapí zašli do kina. Pošlapali kus lina. Do křesla si čapli. Dělej rámus klapi klapi. Co to dneska promítají. Volání divočiny, dávají. To je příběh výborný. Pro mládež však nevhodný. Jedno čápě by to spatřilo. A lítat by se jim nechtělo.

Pěkná velká rodina, je z tohoto komína, jména jako legendy, jejich předci byli tu už onehdy, hrdinové ptačí říše, přečkali i lidské říše, a budou tu dál, i kdyby čas kameru vzal.

Pepík dává veselou notu, my všichni čekáme, snad neudělají botu a vyletí k lesu, hele táto já se nesu. Letím, letíš, letíme, krásu kolem vidíme.

Silný vítr do plachet. Poletíme 3 2 1 , teď. Odvahu si dáme. Z výšky zamáváme. Hele Tomáš, támhle fotí. Na louce se celý potí. Kouká, jak tu lítáme. Na zobák občas padáme. Však nám se to jednou povede. Kdo z lidí to dovede.

Máchnout křídly do vzduchu, poletíme ejchuchu, kdo nás ještě podpoří, do hříček se ponoří, kdo to zkusí jako my, místo s křídly s veršemi?

V Trutnově až bude disko, zaletíme, dáme frisko, Bety pozvem na fofolu, to nám bude dobře spolu. Třeba vezmem Bukáčka, ten zaslouží panáčka.

I kdyby se nelítalo. Dnes tu bude veselo. Vítr peří načechrá. Každý se rád zařehtá. Teď musíme se pochlapit. A ne jen občas vyčápit. Lidi žádný spěch. Jen popadneme druhý dech. Jé to je zase hodin. Též do peřin se hodím. Dnes už toho bylo moc. Popřeju všem dobrou noc.

20.7.

Tak jsem se vám potatil. Abych se první odlepil. Horymír mi říkájí. Už z dálky na mě mávají. Pod komínem lidi. Z výšky jsou dost pidi. Jsem silný jako lev. Mám Bivojskou krev.

Jeden let není žádná míra, pro zdejšího Horymíra, ještě párkrát si to zkusí, kam se hrabou tažné husy, je to letec rozený, není výškou zhrozený.

Vprostřed čápů hromádka, kvičí jako selátka, vyhod' táto hada ven, budem lítat celej den. A ještě večer potkana a nebudeme spáti do rána.

Daybreak, ještě že mě to netrápí, dám si fofolu. Vezmu si tužku a zasednu ke stolu. Venku i na komíně je tak krásně. Je snadné o tom napsat básně.

Horymír, co jsem to jen způsobil. Že jsem se první odlepil. Lidi, lítat, to je krása. První třídou, zkrátka, klasa. Motory jsem natočil. A z hnízda ladně vyskočil. Doufám, že i moji braši. Připojí se, budou další.

21.7.

řvou hlady, chtějí hady.

Nechce se jim lítat. Ale rodiče musí kmitat. Jsou komíny, z kterých se valí kouř. Ale jsou komíny, z kterých se valí řev.

No na pořádné hadice, je už pozdě velice, skládka však ta je jistá, potkana si Bohouš chystá a pak bude pranice, větší než o hadice.

kde jsi byla pampeliško, od čeho máš oči? Od slunce, od zlata! Jak jsem se tam zahleděla, hned jsem byla zlatá celá jako housata. Pampelišky, povězte mi, podruhé se ptám: Čím otvírá slunko zemi, kudy pouští jaro k nám? Žežulky si povídají, že jsou vrátka v jednom háji, ke vrátkům je zlatý klíč, petr-petr-petrklíč.

Komárolapka

Horymír si zdárně lítá. Ostatní? Brunclík komáry chytá. Vesna často hnízdoválí. Šemík hop, a hned to balí. Bohouš jim furt nosí hady. Chodí je krást do zahrady. Jen ať se mládež snaží. A Bohunka má v paži.

Pepíku moc hezké. 😊 Ráno raničko, vyleze sluníčko, a já místo na zahrádku, posvištím po pořádku, br br do procesu hbitě, tudíž mažu do své spací sítě. Klidnou a krásnou dobrou noc všem.

K třetímu letci gratuluji, a hodně štěstí Brunclíkovi přeji, ať lva na lovu nepotká, a když ať z pověsti poučení vykuká.

23.7.

Ať to sviští, ať to lítá. Zamávejte křídla hbitá. Ať čáp se letem opojí. I Vesna se hned připojí. Komín prázdný, čápi fuč. Chceš lítat, tak si křídla puč.

Tiché snění o křídlech, v hnízdečku kde není spěch, noční oblohu s hvězdami zlatavými, a ráno letět se srdci nadšenými, na louku zelenou plnou žab a pro prvního bude i pěkný had.

Jedna vyplašená myš. Hledá sobě skrýš. Už z dálky volá. Hola, hola, hola. Volejte o pomoc. Těch čápů teď moc. Na mou duši, na mou čest. Teď čápů lítá šest. I slyšeli to hadi, panečku. Hodili tam zpátečku.

24.7.

Je to pěkná rodinka. I když jen malinká. Ti dva mladí se neztratí. A snad se za rok Kuba vrátí.

Je tu krásné ráno, bude sluníčkový den. Létat zase budeme pro radost vám všem. Vesna se už taky chystá, křídly zamává. To bude teprv ta správná nálada.

@Slavka Š. Pěkné s básničkama tu bude veselo i kdyby se mračilo.

Je nám tu hezky, mluví všichni česky, máme tu čápata, čtyři malá dráčata, začínají létat, budou jen vzkvétat, zatím jsou to radosti, ale i přibudou i starosti.

Tady se krásně básní, jak jsou naše země a čápi krásní, vše je uloženo řádně, nuž tedy skládejme básně, Vesna dnes už asi poletí, všichni se vynesou v objetí, poletí spolu za hory a doly, poletí v okolí,

My své tělo do pohybu dáme. Postupně si zalítáme. Však na komín se vrátíme. Tam se trochu najíme. Máme denní hesla. Dnes poletí i Vesna. Vždyť je jedna z nás. Lidi zlomte vaz.

Když jdou mladí čápi spát. Necítí už noční chlad. Peří jako dospělí. Leží v čápí posteli. Pak odpočatí, plní síly. Svým klapotem nás probudili. Započnou tak nový den. A my je přivítáme s úsměvem.

25.7.

Velké skoky poskoky, mazejte letět na brouky. Ať se rodičům uleví, také si něco naloví. Silná křídla máte, dobře si zalítáte.

Tady už se jde spát. Jen Bohouš chvíli zůstal stát. Pak záhy ulehnu. Únavě tak podlehnul. Celý den se nalítá a nachodí. Nasbírat co mladým lahodí. Říká, ještě že na to nejsem sám. Bohunku hodnou družku mám.

Bude už tma Vesničko, tak drž hubu maličko, Horymíre, Šemíku, stejně jako Brunclík, sklapněte a lehněte, vody bude kyblík. Až přitáhne buřina, z vody bude peřina.

26.7.

Měsíc mi svítí na cestu. A má tam ještě vedle nevěstu. Má tam jednu malou planetu. Aspoň není jediný na tu samotu. Někteří básníci mu říkají, Luna. Mě připadá to jako nula. Vždyť měsíc je tak krásné jméno. Náš nejbližší soused, naše věno.

Už z dálky se Mrakomor mračí. Ale čápům to nevadí, v klidu si kráčí. Člověk zmokne a hned lamentuje. Čáp se oklepe a veselý poletuje.

Nevadí, že schytám nějakou tu kapičku. Jsem v pohodě a píšu si básničku.

Bouřka sem, bouřka tam. Já si jen tak postávám. Dneska nikam neletíme. Na komíně dohlížíme. Počkáme, až oschne peří. To bude až po večeři. Po snídani taky. Až rozprchnou se mraky. Poletíme zítra. Až budou suchá jitra.

27.7.

Slunce svými paprsky. Maluje si obrázky. Maluje je do mraků. Je to kniha zázraků. Honem listy obracej. Zpátky už se nevracej. Obraz jiný rychle mine. Zítra už to bude jiné.

A co čápí robátka si něco nazobat do volátka?

Jani, Maruško, Tome, krásné dobré ráno a pohodový den po ránu kafičko, jen ať zase svítí sluníčko na čápí hnízdečko,

Kamera se neošidí. Tam se hnedle všechno vidí. Vstávejte rychle lenoši. Na poli běžej hraboši. Ale oni né, raděj načechrává fiží. V kameře se vzhlíží. Hodil na nás čápanec. Neb není žádný lakomec. Chvástají se, že prý chtějí pstruha. Tááákhle velikého, barevný jak duha.

Čápí parta tiše leží. Ať si hraboš v klidu běží. Na plnou hubu směje se. Ať si ho líný čáp odnese. Na něco však zapomněl. Až z toho celý zkoprněl. Takto hrabošův konec začíná. A teď je z něho svačina. Bohouš dal mu šach a mat. Nemá se čápům posmívat.

29.7.

Vy pláčete pro mě, ale mě už nic nebolí. Chcete li něco říci, můžete cokoli. Ve svém srdci uchovejte vzpomínku. Na stejném místě, jak pro mou maminku. Nešťastná náhoda tomu tak chtěla. Teď leží vedle sebe, ty naše těla. Jste hodní lidičky, nezvoňte umíráček. Váš Bonifác, mladý bukáček.

30.7.

Polní kvítí končí pod ostřím kosy. Aby člověk mohl chodit bosý. Polní kvítí barvami jen hýří. Do dálky se větrem nese pampelišek chmýří. Jim to však nevadí, vyrostou zase. A celé se nám ukáží ve své kráse.

Vyletěl Lotrando na střechy, bráško, já tam chci taky. Jenže se trochu bojím, vysoko je tenhle komín. Moje milá sestřičko, musíš povyskočit maličko, zamávat křidélky a vyletět do dálky. Nech se unášet větrem za svým čapím bratrem. Pak budeme sbírat na poli brouky a žížaly. Do zdejší krásné říčky vydáme se na rybičky. Ulevíme naší mamince, hodné čapici Betynce.

@Jiřka K. ne jen pro tebe, V korunách stromů listí ševelí. Tady nikdo nikomu nevelí. Nikdo nezávidí zelenou krásu. Ani pár kapek navíc, či trochu jasu.

1.8.

Z nebe padala vodička, namokla nám peřička. Vykoukni z mraků sluníčko, osuš nás maličko. Až přestane vítr foukat, Lotrando poletí, to budeme koukat. Zubejda se začne mračit, létání by ti mělo stačit. Vyletět bráško ještě nemohu, budu tě v hnízdě držet aspoň za nohu.

krásnou dobrou noc loupežníčci, krásnou dobrou noc Betynečko, krásnou dobrou noc čápomilové, zítra těšeníčko na shledáníčko.

2.8.

Kdybys viděl Kubíčku, zvládla to Betyнка na jedničku. Vaše první mláďata, skvělá čápata, už oba Lotrando a Zubejda lítají a potravu si pomalu hledají. Hodně štěstí, milé děti a dobrý vítr do křídel.

Ve větru se vlní, jako velké moře. Zbývá mu pár dnů, než jej oráč zoře. Vánek čechrá jeho husté vlasy. Přechází až zrak, ze zlaté krásy. Někde velké lány, jinde malá pole. Jeho zásluhou je chléb na stole. Tak pamatuj si pro příště. Je to díky obilí, a teď je z něho strniště.

Zalehnout a nekvičet, je pozdní hodina a noc nám teprve začíná.

Jak tak koukám, hnízdo už jde taky spát, nechte si kulíšci něco hezkého zdát.

Dagmarko, dobrou noc pokojné spaní, čapí snění až do rozednění.

3.8.

""V korunách stromů listí ševelí. Tady nikdo nikomu nevelí. Nikdo si nezávidí zelenou krásu. Ani pár kapek navíc, či trochu jasu. ""

Kapička vody po píрку stéká. Neboj se čápe, je čistá a měkká. Umeje peří, umeje nožku. Budeš mokrý jen chvíli a trošku. Až z oblohy slétla, aby našla svůj cíl. Tys na ni čápe, jediný zbyl. Nesmáčela tě schválně, není to její vina. Nebyla by to ona, byla by to jiná.

V jednom šiku stojíme, deště se my nebojíme. Jsme ptáci brodiví, ti se vody nebojí. Bouřka nás trochu leká, není to nic proti tomu, co nás ještě čeká. My se ale nedáme, každému to nandáme.

4.8.

Tedy tady je šedo a leje jak z konve, a na komíně koukám to samé, v bříšku už jim kručí, obloha se mračí, radar je celý zelený a čapí dneska hubení. Slunko, slunko sluníčko, už se prosad' maličko.

5.8.

Podzim krátké léto střídá. Kdo to v kalendáři hlídá? Když objeví se pestré listí. Podzim nezastavíš, to je jistý. Seber houby, lesní plody. Obleč se do nepohody. (vyraž do hospody) Letní dny se rychle krátí. Teplé oblečení se zas vrátí. Raduj se z každé roční doby. Podzim svoji krásou, kraj nazdobí.

Já bojím se s vámi toho dne, kdy hnízdo prázdné zůstane, kdy nevrátí se žádné z čápat a Bohoušek s Bohunkou už nebudou klapat. Tak pojdte si užít čápy s námi, důvěrně známí, přec svobodní a nespoutáni.

Nostalgie všude přítomná. Není vůbec neskromná. Sezóna čápů končí. A teď se s námi loučí. Zaklapali, zamávali. A teď mizí na jih v dál. Na loučce se můžem potkávat. A spolu na ně vzpomínat.

Pozvedneme hlavy k oblakům, až se ztratí našim zrakům a zase se objeví a třeba si sednou k nám do trávy☺zaklapají, křídly zamávají, pohladí nám srdíčka a utrou naše slzičky z líčka, jsou to miláčky.

Nesmutněte lidičky, i když je čas kratičký, vyrostli nám v krásný květ, čeká na ně celý svět, křídla nám zamávají, zas se z jiné strany vrátí. Nový příběh tímto začne, nové vajíčko opět praskne.

Bohoušek nese krmení. To se nikdy nezmění. Ukořisti, co se dá. I žába bude lahoda. Potkan, hraboš, užovka. To je lepší než seriál růžovka. Nacpeme si břicha. Závídí i liška.

Znám jedno údolí, kde čápi hnízdo mají. Přilétají z jara a lásku a radost rozdávají. Letošní neduhy jim těžké chvíle připravili. Museli prokázat velkou odvahu, aby tu s námi byli. Trvá to pár měsíců, než vyroste nová generace. Ve vzpomínkách se sem budem stále vracet. Do Afriky poletí, jen dál a vzhůru. V našem srdci zůstanou, až výdaj se na túru.

8.8.

Děcka to se pletete, no nebyl k obědu klapání. To jen rodičové poutníka zahání. To že máte trochu hlad. Neznamená, že tu budete řvát. Rodičům nervy vytečou. A raději z hnízda utečou.

Chodí Bohouš okolo. Draci koukaj na něho. Uživit je nesnadné. Řvou, co z něho vypadne. Zřejmě toho bylo málo. Zda to vůbec za řev stálo. Naplnili sobě břicho? Asi málo, už je ticho.

9.8.

Pokud obdivuješ život a tvoje srdce je stvoření tíhne. Dokážeš se zastavit nad tím, co se kolem mihne? Nad malou rybkou, co mrskla ploutví. Nad nepatrnou vážkou, co nad hladinou kotví? Nad cválajícím koněm, co se kolem prohnal. Chceš prožít pocit štěstí? Zastav se a zpomal. Pozorovat čápy, kteří vzhůru stoupají? Ti co v životě chvátají, nakonec nic nemají.

Mírek přespál na louce. Máčí nohy v potoce. Od Irenky buchy dostal. Na komín nám pozdrav poslal. Je to přece hrdina. Nocovat u komína. Čápi mu budiček zaklapali. Proč bychom se o něj báli.

Poutníček se na další cestu vydal, když i včera večer ho Bohoušek vyhnal. Šťastný let, milý Poutníčku, potkana či myšku si přibal do uzlíčku nebo od Irenky buchtíčku. Dobrý vítr do křídel ti přejeme.

Čápi loví, stáří, mladí. Vše se hodí, myš i hadi. Horymír chytil hraboše. Hurá za 3 body do koše. Šemík ten mu asistuje. Schovaná zmije něco čuje. I ještěrka utíká. Když spatřila Brunclíka. Vesna není pozadu.

Ani jeden pavouček, ani jeden Lojzíček 😊 natož nějaký mravenec, aspoň nebudou mít pupenec.

Kouska klidu nemají, pořád na někoho klapají 😞

10.8.

Být s nimi na louce, to by byla legrace, jak se učí lovit, potravu najít, ulovit. Už to nemají na "háku", jak vyrvat tátovi hada, potkana ze zobáku. Už ráno viděli čápi hopy hopy.

Horymírku nezlob. Cos špatného sezob. To se přece nedělá. Šťouchat tátu do těla. Všichni se tě bojí. V pozoru tam stojí. Kousek žvance závidíš? Že se ale nestydíš. Nedělej ze sebe pipi. Ze všeho se vyspi. Horymírku, cos to ráno sezob, ten had byl jedovatý? Že sis dovolit dotknout se večer táty?

Si to zaslouží holomek. Vždyť Bohouše je potomek. Bohouš je měkký dát mu po tlamě. Horymír je tvrdák po mámě.

11.8.

oni se vrátí, až jaro pozlatí českou zem... času kyvadlo dá nám zas divadlo ve výškách, žádný strach, vrátí se sem, tak žádný slzičky, u nás jsou nejlepší žabičky...

Sezóna s čápy byla příliš krátká. Mladí čápi našli ke svobodě vrátka. Náročné to bylo od začátku, to my víme. V našem srdci na cestu je vyprovodíme. Ať bezpečně doletí do cíle naši draci. A my si u prázdného hnízda počkáme na další generaci. Velmi dobře věděli, kolik zážitků nám tu měli zanechat. Tak máme aspoň dlouze na co vzpomínat. Zavazadlo smutku se zdrží jenom chvíli.

Bohoušku a Bohunko vyrostly vaše děti. Kampak, asi poletí. Poletí na jih do Afriky, kde vy to dobře znáte. Vždyť i vy se vydáte na cestu, takhle vy to čápi máte. Vychovali jste čtyři a mohlo jich být pět. Vraťte se nám v pořádku za rok zase zpět.

Bohoušku a Bohunko. Posečkejte na nás ráno malinko. Chceme se s vámi ještě rozloučit. Víme, pořád tady nemůžete být.

12.8.

Bohoušku a Bohunko děkuji vám převelice za krásné čtyři měsíce, už teď se těším na příští rok, až budete dělat hopi hop. Přeji šťastný let a v březnu ať jste zpět.

13.8.

Vzpomínky v srdci tu propast přemostí. Na jaře je přivítáme s velikou radostí.

Dagmarko R., ahojky příjemné je to vstávání, když se tu ještě Bohunka s klacky ohání

☞ Čas rychle utíká, babí léto tu je. Na hladině rybníka houf labutí pluje. Na břehu utichl smích, vítr ševlí ve větvích, pod nohama šustí spadlé barevné listí. Poletuje pampeliškové chmýří a podzim barvami hýří. Ty divný umělče, jak miluješ bez barev a štětce? Barev máš celou paletu- a my máme po létu.

15.8.

v dále někde svítá, na hnízdě je čápů pár, slunce vítá, nové ráno vstává, poštou netu báječná letí zpráva, je to tutové, s námi stále jsou♥♥

Proč se ptáci stěhují? Nejsou na jednom místě? Vždyť tady mají zázemí, bohaté a jisté. Jak na obloze oblaka, co jsou větry hnány. A opouští hromadně ty nebeské brány. Tak i naši čápi musí na cestu se dát, A my se o ně budem zase bát. Krabici plnou vzpomínek jsme si stěžovali. A teď abychom čápům na cestu mávali.

Lenka Kurzweilová ještě by tam mělo spíš být "a poslední klapot už ztich" nebo kvikot?

Bohunko a Bohoušku, čekáme vás ještě dnes, než poletíte nebeským výtahem až do nebes.

16.8.

Bohunka si tancuje. A Bohouš trochu truceje. Bohunka si uklízí. Bohouš, polet', furt ji pobízí. Bohunka, co tak brzo v Africe. Nepodléhej panice. Bohouš, poletíme chytat hady. Budeme tím krmit mladý.

Čápi srandu si z nás tropí. Že prý na co tropy. Teplo přijde za náma. Neloučíme se s váma. Pěkně si nás hlídejte, třeba celou noc. My dobře víme, že je vás tam moc. Je nám tu dobře s vámi. Poletíme, až budem chtít sami.

Pepík Básník, to je borec, v Čechách sjede každý kopec, cestou fotí čapáčky a vybírá zatáčky. Večer u klávesnice ladí, svými verši naše srdce hladí.

17.8.

Pepíčku, Pepíčku, co pak máš v tom uzlíčku. To není tvá svačinka, ale na papírku psaná básnička o čápátkách, které odletí. Dej to hned na plac, ať nemusíme čekat. Slzy se nám kanou a na jaro na shledanou.

ABECEDA ČAPÍ

A Afrika je naším druhým domovem.

Kam létáme za sluncem.

B Březen je měsíc návratů.

Myslíme na to při letu.

C Ciconia je naše druhé jméno.

Máme ptačí svobodu, to je naše věno.

D Duté kosti taky máme.

Díky tomu dlouhé lety dáme.

F Fíži občas umazané.

Potom čisté vykupané.

H Hopi hopi, to nás baví.

Dokud se neobjeví se zobáčky hlavy.

Ch Chrochtat svedou naši mladí.

Prý mají hlad, to jim vadí.

J Jeden pár a jeden komín.

To nám stačí, to vám povím.

K Klapem na radost i výstrahu.
Ničeho se nebojíme, máme v srdci odvahu.
M Myšolov, tak nás taky znají.
Lovíme je , dobré maso mají.
P Potkan to je sousto větší.
Q - Qvičí tu draci do dále, by do chřtánu potkana dostali
Pstruh, ten ho možná předčí.
R Ranní mlhy čápům nevadí.
Roztáhnou křídla, formu vyladí.
S Seno nejlepší je od Irenky, čerstvé, voňavé.
Spolu na něm hnízdoválí, než jim to vítr odvane.
T Termika, vzdušné teplé proudy co nás vozí vzhůru.
U Učíme se užít křídla,
v lukách čeká hora jídla,
ještěrky a hadice chutnají nám velice.
Takových ptáčků, co to užívají, těch je fůru.
V Vysoký komín je tady naším domovem.
I když Afrika je pro nás jen za rohem.
Z Zimoviště máme na jih v Africe.
Zpátky přiletíme, neb se nám tu líbí velice.

Bohoušku já mám kufry sbalené. A ty pořád ne a ne. Bohunko a schovala si váleček. Pojď, dáme ještě taneček. Bohoušku neblázni na noc porát tancovat. Pak nebudeš zase spát. To stejně nejde, když dole hučí řeka. A sousedovic pes furt štěká. Tak si lehni vedle mě. Třeba spolu usneme.

19.8.

Bohoušek hnízdo staví, v neděli svátek slaví, Bohunka seno přinese, zas mu ho pěkně natřese. Znovu se ještě poválí, než vynesou se nad naše hlavy. Perutěmi zamávají a vydají se do té nejisté dálavy.

21. 8.

Léto končí a čapí příběh taky. Odletěli mladí čápi, odletěly mraky. Předběhli své rodiče, je to dravé mládí. Letí v hejnu, dlouhou cestu, kam jižní vítr pádí. Rodičové zůstávají, na tom se nic nemění. Mají ještě čas, jsou to čápi zkušení.

Bohouš sází granáty. Veliké jak lopaty. Je to jeho značka. Výstraha pro nezvaného ptáčka. Chrání svoje území. Na jaře ho vymění. Kdopak by měl odvahu. Šlápnout na jeho nástrahu.

čas hnízdní sezónu svál, odlít i král hnízdovál.

Toulavou krev čápi mají. Na jih zase odlétají. Hnízdo možná prázdné. Jen naše mysl vážne. Rozloučit se nejde. Vůbec, však co na tom sejde. Máme spoustu vzpomínek. Dospělých čápů, ba i miminek.

21.8.

Dnes propásla jsem zase Pepy básničku, slyšela jen písničku. Tuhle když Pepa Básník krásné verše psal, seděla jsem u monitoru o moc km dál. Hlavou myšlenky se honily, že bude brzy čapí loučení.

Naposled nám zaklapaly, zamávaly. A už mizí kdesi v dále. Vychovali generaci mladých miminek. A zanechaly spoustu krásných vzpomínek. Tenhle čapí příběh nekončí. A nikdo z nás se neloučí. I když den D nastal, tak co inu. Budeme se vracet ke komínu. I bez nich se tu skvěle máme. A na jaře je přivítáme. Však víme, že s čápy je to vždycky lepší. Prázdné dny utečou a nálada se zlepší.

jako my všichni a bude nás aspoň víc a nebudem se bát vlka nic, krásně si tu užijeme a vesele celou zimu přežijeme.

Nebud'te smutní, lidičky, a otřete si slzičky.
Vždyť čapí hnízdo na KAŘE zase ožije na jaře.
Tak jako po noci přichází svítání,

**tak jako po vzletu nastane přistání,
tak se i loučení nahradí vítáním.
Chce to jen čas!
Stejně slzičky budou kapat,
až uslyšíme čápy klapat.
Hnízdo nám opět rozkvete.
Tak už to chodí na světě!**

Tatjana Popovová

22.8.

Tam kde je čapí kraj. Je pro básníky ráj. Jejich příběh neskutečně inspiruje. Dobré vztahy utužuje. Z blízka, ba i dále. Jsme se s nimi radovali. Teď dopřejte jim jižní slunce. Nám pokojné a klidné srdce.

Čápi za obzorem mizí. Jak přežít tuhle krizi? Odpočet nám nestačí. Tak ať se žádný nemračí. Zalovíme ve vzpomínkové krabici. To nám namaluje úsměv na líci. Může přijít i nový host. Vzpomínek je dost.

Bohunka si poskočila, až se hlava zatočila ☼ hopityhop. Děti jsou z hnízda, tak ať to tady hvízdá ☼ hopityhop. Zobákem s každým klackem zatočí a ještě si u toho poskočí ☼ hopityhop.

Než přiletí mladoši, co jsou pěkní divoši, tak zatím čapí matička, upraví si peříčka. Trošku si je načechrá, dokud klídek má. Až se děti vrátí z lovu, budou chtít potravu znovu. Zubejda má pořád hlad, do zobáku se jí bude dobývat, Nebudeme se divit, když ve spěchu, uletí jim na střechu.

Jak hřmění bubnu přišla náhle bouře. Vyčistí vzduch a to je dobře. patné léto je to tam. Na zimu se přichystám. Krátké dny a dlouhé noci. Změnit to není v mé moci. Počasí je každý den. Zůstat doma, nebo jít ven?

Na rozloučenou s Lotrandem a Zubejdou

Na obzoru ptačí siluety, to Betynčiny děti letí. Čeká je cesta daleká, cílem je horká Afrika. My jim můžeme jen zamávat a těšit se na návrat. Že odletěli, nás mrzí, utíráme si slzy. Budeme vzpomínat s nostalgií, kde a jak žijí. Vrcholky stromů se v mlze ztrácí, nejsou tu už tažní ptáci, kolem čapího hnízda, teď podzimní vítr hvízdá a krouží hejno černých vran. Vylétly se ze všech stran. Měsíc udiveně svítí, kde je Bety a její děti? Dřív, než se nadějem, do hnízda lehnou závěje, bude sníh, mráz, ouha a zima bude se zdát dlouhá. Jaro však přijde, jako vždy, i když se někdy opozdí. Zaraduje se každý z nás, až nastane ten krásný čas. Budeme vyhlížet Betynku, milou čapí maminku. Jestlipak se vrátí i Kubíček, toulavý čapí tatíček? Až na jaře čápi přiletí, nebráníme se dojetí. Na pozdrav zaklapou zobáky, lidičky už jsme zpátky.

23.8.

Betynko ty krásná čapí dámo. Právem ti tvé ratolesti mohou říkat, skvělá mámo. Nebylo to lehké vychovat pár dětiček. Tvořili jste dokonalou dvojici, ty a Kubíček. Teď za zaslouženou odměnou si leť. Tam kde v Africe je čapí svět.

Naše životy jsou, jak spojené nádoby. To v tomhle kraji nemá obdoby. Jak štíhlé větve, podepřené kmenem. Jako svazek manželský pod jedním jménem. Tak i čapí život vryl se nám hluboko pod kůži. Jak dokonalý obraz měsíce v mělké kaluži. Tak jak tvoří čápi, dokonalý pár. Sledovat jejich příběh, je pro nás dar. I když na čas se vzdálí a z hnízda odletí. I když jenom střípek, zůstanou v naší paměti.

Hnízdo prázdné... co na to říct... čápata i rodiče jsou pryč... krásné chvíle na hnízdech skončily a dlouhé chvíle čekání začaly... Slzičky nám tečou všem, snad nastane i den, kdy nás všechny překvapí. A na jaro se všichni dostaví.

Leť černobílý skvoste, leť. Tady za pár měsíců zem pokreje led. V zimě se tu špatně loví. To ti každý vrabec poví. Leť do jižních krajů, leť. Ať netrápí nás loučení, můžeš třeba hned. Svobodu máš a dlouhá křídla taky. Nenechej nás dlouho čekat, a z jara přileť zpátky.

Pepík básník ví co říct, je na slovo básník a co víc. Já jen slovy čápíků, chci říct: Pepo básníku, vždy jsi stál za nás všechny, co neumíme slovy říci že čápíci i lidi jsou možná i přátel spol.

Lojziku, Lojziku. Ty máš velkou kliku. Svobodu máš, jak ti čápi. Není slyšet klapi klapi. Zamotal si kameru. A roztáhnul ses v záběru. Vidíme, jak ti blahem roste břicho. Ještě že jsi celkem ticho.

24.8.

Prázdné hnízdo a podzim klepe na dveře. Tady je pořád rušno, jak ve státní opeře. Bavíme se o počasí, vaření i zpěvu. Přesvědčte se, na mou věru. Letní měsíce jak expres utekly. A čápi z té zimy raději odlétli. Severní vítr, čas léta zkrátil. Z rádia hlas, "Valda se nám vrátil." A tak komín není nikdy bez života. Stále se tu bavíme, stále to tu klokotá.

26.8.

Po dlouhém dni strádání. Po černé noci, přichází svítání. Byť jen krátký okamžik trvá. Slůvko naděje, byla myšlenka prvá. Tak jak východ slunce každým dnem nás provází. V našem nitru očekávání, hluboko se nachází. Máme se zítřků těšit, máme se bát? Přijde nějaká změna, teplo či chlad? I když nová sezóna čapí bude zas jiná. Těšíme se na jaro, až skončí zima. Tak svítání každý den naději maluje. Jsme veselý na duchu a čas čekání, rychle se zkracuje.

27.8.

Depeše od B+B

Ahoj milý kominíci. Koukám, že jste tady všichni. Tady se dobře daří. I nám se dobře daří. Bohoušek si loví potkany. A mě Bohunce, jdou hraboši do rány. Kdyby se o nás někdo bál. Letíme na jih stále dál. Jen co se ohřejeme trošičku. Hodíme tam zpátečku.

Dobrou noc i spánek. Kolébá vás vánek. Do voňavého jitra. Budem tu i zítra. Dnes se loučím čápomily. Byli jste fajn a hodně milí. Potkáme se zase ráno? Jasná odpověď, že ano.

29.8.

Kam si letěl čápe, kam. Proč už tě na hnízdě nevidám. Kam zmizelo klapání, ten přenádherný zvuk. Odlétlo s tebou, na svahy jižních luk. Kam poděla se chůze, tvých nohou tanec. Kdepak je ti čápe, konec. Kam odlétáš, letí i naše srdce. Máme prázdnou v duši, stejně prázdné ruce. Kam až naše přání se nese, to my též nevíme. Snad se nám zase vrátíš a my to pochopíme.

Stíny se prodlužují, to další známka podzimu. Ne každý se však těší na zimu. I na komíně Oskar své tělo natahuje. On jediný tu s námi, určitě přezimuje. Až z jeho stínu zbude míň než málo. To je známka toho, že se blíží jaro.

Uprostřed lesa s náručí bezednou. Vracívám se rád a to nejednou. Na místa kde hluboký je hvozd. Kde nezpívá moc ptáčků, ba ani ten drozd. Tam pod zeleným kapradím se hříbek schovává. A to božské ticho, které tam zůstává. Ten nekonečný pokoj, můžu si volně brát. Tam uprostřed lesa, kam vracívám se rád.

31.8.

Štíhlá břízko, oděná do bílého šatu. Kořeny máš na kraj lesa, co je to za odplatu? Vždyť ve své kráse předčíš mnohé velikány. Kteří tě obklíčili z jedné i druhé strany. Poklonu zvládneš pod bílou peřinou. Z jara zas kveteš, se svou tváří nevinnou. Jak ve vzdáleném úle zašumí tvé listoví. Nádherná bílá modelko, nikdo jinak ti nepoví.

1.9.

Dobrou noc na hnízdo v tiché noci. Teď je plně v Lojzиковě moci. Sprádá nitě, chytá mouchy na kameru. Občas mihne se nám do záběru. Jen co se mlsně olízne. Schová se, ale úplně nezdisne.

Dobrou noc všem, už je čas, už musíme jít.☺ Hujereskum mezkum, metereskum bleskum

Sezóna je pryč a Lukáš letí taky. Podívat se na Island, jestli maj lepší mraky. Je to lovec bouří. V dáli už se kouří. Málem ho klepla pepka. Když zjistil, že je to sopka. Až na to že je tam zima. Vykazuje, že má se prima.

2.9.

PRANOSTIKA

V září měsíc dny už krátí velice. Nám se stýská, a čápi? Letí, směrem k Africe.

3.9.

Sedí Šemík na pyramidě a ke skoku se chystá. Horymír, neskákej, potrava je zde jistá. Jak to myslíš, ptá se Vesna. Až to probudilo Brunclíka ze sna. Táta s mámou se svačinou letí. Vždyť jsme jejich děti.

4.9.

Pěkný večer ještě jednou všem kominíkům. Tak sláva nazdar výletu, nezmoknul jsem, už jsem tu. Na rozhledně bylo krásně. Zase mám chuť skládat básně.

7.9.

Mít lásku bez citu a pochopení. Jako kámen co ostré hrany nemění. Jak dřevěné vory, unášeny říčním proudem. Jak vystřelená slova, ukvapeným soudem. Však tam, kde láska pochopení vlastní. Inspiruje ke skládání básní. Lásku tak upřímnou jak nejhlubší cit. Takovou chtěl by každý mít. Láska, která, jak ranní rosa osvěží. Láska, na které nejvíc záleží.

Tady jsou rodiče roku, v Bukách tatka roku, a v Trutnově mamka roku. To je pěkná sestava.

Dneska jsem jel do Prahy, teď mám z toho návaly. Příště radši lokálkou, cesta bude pohádkou. Kouknu z okna na Sázavu, budu mít čistou hlavu. Večer potom po hlavě, vrhnu se na zvířátka v Makově.

Mirce radost uděláme, u jezírka pokoukáme. Bude holka bez myšáku, usedne si do ušáku. K tomu si dá čajík s rumem, a my tu s ní taky budem.

8.9.

To je ten čas, kdy se mlha válí. To je ten čas, kdy to pocítí má záda. Mlha co obepíná kde jaký kopec. A po létu ani vzdechu, kde že je mu konec. I mlha se však rozestoupí, tím si budem jistí. A ukáže přenádhernou škálu, barevného listí.

Léto se ke konci chýlí, u hnízda máme dlouhou chvíli, na louce čápi nekráčí a obloha se na nás mračí. Poletuje vzduchem z pampelišek chmýří, čápi na jih míří, ježek na zimu si chystá ze spadaneho listí peřinu, podzim barvami hýří, už se k nám pomalu blíží.

podzim už nám začíná a B+B moc chybí u komína, rychle přejde, zima bude to jen krátký čas, noci se zkrátí a čápíci se vrátí zas.

10.9.

I vlaštovky už ví, že je čas podzimu. Nebudou dlouho čekat a odletí na zimu. Vyrazí houfně, jak vojáci do války. Seřazený na drátě, jako velké korálky. Štěbetaj si o teple a jižním sluníčku. Odletí brzy, za malou chvíličku.

Korálky z vody, navlečené na niti. Perličky lesklé, chycené do sítí. Pavučinky jemné zadrželi rosu. Snad budou tu dlouho a nepoznají kosu. Odrážet umí paprsky slunce. Dříve než odejdou a odečou k tůňce. Korálky z vody, krásu podzimu dovrší. Nechte je spát, ať nikdo je neruší.

12.9.

Na orlích křídlech se vznést, abych z výšky zemi viděl. Ne však z toho důvodu, aby každý mi záviděl. Skrze mraky spatřit, tu nádhernou zem. To je mé přání a věřím, že ne moje, jen. Obdivovat stvoření jako kytku na dlani. Pátrat po vůni, odkud ji vítr zahání. Spočítat všechny barvy, zelených odstínů. Ochutnat lahodné chutě, pestrého závinu. Chytat kapky deště co stékají po šiji. Které smáčí půdu, úrodu zalijí. I kdybych orlí křídla, doopravdy měl. Za celý dlouhý život, bych zem neobletěl.

Muška Okolo Mostu voděnka teče, když si k ní přičuchneš, chytaj tě křeče. Ona neteče, ona jen smrdí, proto jsou mostečtí na ní tak hrdí. ♪♪

Taky se loučím. A v Ostravě točím. Pak hodím tam zpátečku. To bude jízda, panečku. ➔

13.9.

Vzpomínka na Marušku Sárköziovou, milou čápomilku. Co u hnízda s námi trávila každou volnou chvíli. Na každého z nás přijde ta chvíle, kdy naposled se proletí. Avšak zůstane v naší i Boží paměti. Za obzorem vzdáleném, kde nebolí už nic. Jsem rád, že nevzpomínám sám, že je má tady víc. Nechceme

zapomenout na její lásku, humor a smělé tykání. Upřímnost, koření života, co smutek zahání. Určitě by nechtěla, abychom dlouze slzy ronili. Maruško milá i pro tuhle chvíli, jsme tady byli.

17.9.

Zpráva od Bohunky

Bohoušek přes moře zmizel na to ta ta. Prý na jihu mají sarančata. Aby po dlouhé cestě neumřel hladu. Se mu divím, když tady lovil hady. Já si ještě pohovím, dám si vody hrneček. Na Bohouška se už nezlobím, schovala jsem váleček. A kdo na jaře první z nás přiletí, neprozradím. Stejně tu pořád koukáte do kamery, já vím.

Fero že nepovíš slovo Lokomotiva... Jaj také lahké slovo. Okolokomína.

18.9.

Šumavo krásná, oděná plátnem od malíře. Šumavo krásná, hostíš krále i rytíře. Šumavo krásná, i tebe čas změnil. Šumavo krásná, jen já bych neměnil. Šumavo krásná, plná ztracených zákoutích. Šumavo krásná, rád toulám se v nich. Šumavo krásná, tam v hlubokých lesích. Šumavo krásná, proč stejná už nejsi.

přeju hezký podvečer všem 😊❤️. Ráno tu byl deštiček, moc se zlobil čertíček, že nemůže na louky, zahrabávat pavouky. Odpoledne v sluníčku, honí štěně paničku. ☺️ a mám dost, pes taky.❤️tak jen koukám.

19.9.

Na hnízdě travička už pěkně raší, kdepak dnes asi jsou miláčci naši? Někde na zimním pobytě, mají se dobře, určitě. Pomalounku se jim to krátí. Na jaře se k nám zase vrátí!

Podzim je tady i podle kalendáře. Přijel si zhurta na větrné káře. Naložil sebou mlhu a těžké mraky. Podzimní deště a oblaka se sněhem taky. Zbarví vše listí a strhává je na zem. Léto už zmizlo, jak papír do ohně hozen. Prodloužil noc a zkracuje den. Vzpomínat na léto, můžeme jen.

20.9.

Čápomilci mojí milí. Našel jsem si krátkou chvíli. Z Afriky vám poslat pozdravy. Tím směrem na jih od Sahary. Ještě, že nemusím zvířat rákosí. Tady z toho horká se i zobák orosí. Však ví to každý čápomil. Že na blízku je řeka Nil. Měsíc odloučení už je pryč. Vrátime se z jara, až rozkvetě petrklič.

Když kolona stojí někde mezi poli, Pepa píše depeši, tím nás vždycky potěší.☺️ Pepo, zdravím a přeji šťastnou cestu.

Myslel jsem si, jak to sviští. A teď stojím na letišti. Poskakují na ranveji. Přesto pěkný den vám přeji. Vyškov, Brno, Humpolec. Zastavil jsem na pokec. Na benzínce 9 Křížů. Zmrzlinu si v klidu lížu. Cesta celkem utíká. Kilometry polykám. Malou pauzu jsem si dal. Silnic, dálnic, král...

Prima parta u komína, není ani trochu líná. Vaří se tu, smaží, peče, přitom nám nic neuteče. Sledujeme všechny ptáčky, co ukáží své zobáčky.

V merku máme Lojzika, jen Oskar občas uniká. Když nám zima někdy je, tak nás sopka zahřeje. DEo vesmíru zaletíme a pak Island navštívíme. Jsou to všechno velké divy, ale čápi nám moc chybí.

Táňa básní o komíně. My jsme ale v tom nevinně. Žertujeme navzájem. Pod sebou máme rodnou zem. Lítáme na všechny patra. Jsme tu zkrátka bezva parta.

22.9.

Tak to Vám všem dobrou chuť a hrdlíčkářům dobré zobání, co hladu zahání.

Tak já jdu ťukat o tom, co jsem ráno viděl... Kytíčka. Pěkně hlavou dolů, za nožky se pověším. Jaký motýl že mě bude, zatím nepovím. Ukážu vám velký zázrak stvoření. Jak housenečka, se na motýla promění.

26.9.

Na komíně přistál Paganíny. Nebyl to čáp, ale ptáček jiný. A měl hodně kuráže. Zazpívat umí, to nám ukáže. Vesele si tady cvrliká. Nevadí, že je málo publika. Ač nezvaný host. Zaujal sobě post.

Pařízku dubový, uprostřed paseky. Ještě máš v sobě bolavé záseky. Nedávno býval nádherným stromem. Nebeského ptactva úkrytem, domovem. Ještě však máš hluboké kořeny. Se zemí jste, navzájem spojeni. Budeš tu ponechán s ostatními bratry. Nebudeš vhozen do ohnivé vatry. Měkoučký mech ti navlékne košilku. Počkej pár let, pro tebe je to za chvíli.

Pepa stojí na dálnici, už je z toho na palici. Kolona se nehýbe, vypadá to neslibně.

Pepa jezdí v noci, buřtíky má v moci

Psi se za ním sbíhají, uzeníny žebrají.

Buřtíky jsou z čuňátek, jezdí s nimi od jatek.

Houky, houky, buřtíky jsou z mouky.

Psi to cítí zdaleka, Pepa se však neleká, zrychlí svoji štaci, psi nemají šanci.

Někdy se tam přidává, pak zákazník nadává.

Jak málo stačí k radosti, pár buřtíků bez kosti.

Pepa vozí buřty po D jedničce. Do Ostravského marketu, jedné Aničky. Prodavačka milá buřty zbožňuje. A milého Pepu rychle pakuje. Má ještě cestu dlouhou, zpět na Šumavu. Domů treť po tmě, nemějte obavu. Za týden se vrátí s plnou bedničkou. Za kým? No přeci, za jednou Aničkou.

A já půjdu raděj spát, o buřtech si nechám zdát.

Pepi, hezká 🐾, šťastná Anička, dočká se Pepíčka

Blani, jak jde o žvanec, rýmů je tu ranec 😊, všem přeji klidnou dobrou noc, zítra ahoj.

27:9.

Kam všichni lítají. V noci tu bylo víc nočních ptáčků než teď. Sovy asi spí, nebo pracují.

Žába sedí na lekníně. Čápi nejsou na komíně. Veselé si vříská. Do hladiny tříská. Roztahuje blány. Lítaj tu jen vrány. Vrány žáby nežerou. O ořech se poperou. No to bude prima. Než přijde tuhá zima. Pak zamrzne ji huba. Výraz jako Kuba.

Kamioňák dělá baf. Pozor já mám auto Daf. A teď se vskutku ukáže. Kdo má více kuráže. Netlač se tak blízko. Lítám hodně nízko. Ty máš sice auto Daf. Uletím ti tak buď zdrav.

Třeboň prší 🌧

Pepa vtipem srší.

Pod Boubínem na Šumavě. Rostou v mechu, rostou v trávě. Podívám se do lesa, co kdyby. Vyrostly tam zase nové hříby.

Dobrou noc kočkočapimolokominíci.

Hehe, kontrolor to dal na rozbor.

Už se mi zavíraj očička.

Až Blaničko zavřeš víčka, vyskočíš si na koníčka. Na louce je plno květin, pojedíš s ním do kopretin, kopretiny spí. 🎵.

28.9.

Mlha se na hnízdo valí, někdo se ještě v posteli válí. Tady je nás maličko. Přivítáme sluníčko

To jen první skřivani už mají dobrou snídani.

30.9.

Na co mají čápi dlouhé nohy? Dávají je různě do polohy. Chodí s nima na ryby. O tom žádné pochyby. Srandu si z nás občas tropí. Když na kameru dělá hopí. Na dlouhých nohou se vzpřímí. Vodičkou napojí mladé, zásah přímý. A když Bohunka schová váleček. Ukáže na dlouhých nohou taneček. Po poli si pochoduje. Myšky, hady sezobuje. Bohoušek za odměnu, to už každý hádá. Na dlouhých nohou Bohunce vyskočí na záda. A když dlouhé nožky zvyngluje. Na piano s nimi zahraje. I ve větru se na nich udrží. Ať koukne ten, kdo nevěří. I za letu čápa poznáte. Když má nožky napnuté. Občas se i pochlapí. Když si nožky počápí. K básnění mám možná vlohy. Čáp má zase dlouhé nohy.

1.10.

Pranostika na Říjen: Réva už je sklizena, spadaly ořechy, a zima klepe na vrata. A čápi v Africe běhají, lítají za potravou a zobou sarančata.

Pranostik bude ještě pět. A čápi budou zase zpět.

2.10.

Pěkné ráno, pěkný den. Začínáme s úsměvem. Ať nikoho nic nebolí. Čápi nám to zahojí. Pokud máte chvíli. Věnujte jim vzpomínku. Je zbytečné se tvářit, jako černé mraky. Oni na nás myslí taky.

Na Šumavě jasně. Mám chuť skládat básně. Stupňů máme tři. Verše to opatří. Vůbec vítr nefouká. Než se nám to rozkouká. Pro dědka i babku. Napíšu pár řádků. Ať je všechno v pohodě. Napíšu i pro mladé.

Dnes i kohout časně vstává. Kokrhání dává. Hořké jako káva. Zpěv? No žádná sláva. Pro čápi žádná konkurence. Umí klapat nahlas, přece. Kohout ze země jen čumí. Zaklapat však neumí.

Básně jdou líp než tipovačka. Pro Pepíka je to hračka. O čápech i přírodě. Protože je v pohodě. A když se občas zadaří. Vykouzlí úsměv na tváři.

Dobré ráno u komína. Hezký den nám dnes začíná. Pepu múza políbila, básnička se narodila. A bude jich ještě více, čápomilům zjasní líce.

Velká čapí tipovačka. Polapí každého ptáčka. Kolik sněhu napadne? Kdo to správně odhadne? V listopadu nebo v prosinci. To je, jako v blázinci. Na to jsme už celkem zvyklí. Myškou jsme teď párkrát klikli. Kdy zas čápi přiletí? Kdy se pustí do dětí? Kdy bude první vajíčko? Počkej si víc než maličko. Až to bude hotový. Tabulka nám napoví. U počítače každý myšku honí. Bude nás víc, jako vloni? I to poznáme za krátko. Vydrž malé čápátko. Ten kdo se trefí do času. Obdrží medaili a klobásu.

Pepa to je nezbeda. Většině, i když jede pro chleba. Asi ho hlad přepadnou. Když ho chleba napadnul. Je to čas velmi krátký. Za chvíli je zpátky.

Na hnízdě tráva zelenými listy mává. Napodobit čapí křídla však vůbec nezvládla. Sedí svými kořeny pevně v zemi. Poštolka tu má skryš, ukryje si do ní myš. Až se trochu zešeří, bude ji mít k večeři. A co zítra ukáže sluníčko? Přece prázdné hnízdečko.

3.10.

Kohouti jsou vzhůru. Vydaj se na túru. Od hnoje ke kurníku. To mají ale kliku. Nemusí běhat za potravou. Mají to s domácí stravou. Mají čerstvé obilí. Proč by někam chodili.

Travička zelená na komíně roste. Kdo ji říkal, nahoru ji noste. Ze semínek vzklíčila. Aby zimu přežila. Ojíněná prvním mrazem. Kdo ji chrání před úrazem? Jak přežije tuhou zimu? Kdo ji schová pod peřinu. Bílá deka, samá vločka. Závídí ji každá kočka. Posazená na komíně firmy Kara. Vydrží tu s náma do příchodu jara. Až se čápi navrátí. Pozvolna se vytratí.

Při básničce o travičce usmějem se vesele - bude krásná neděle.

Pěkná straka průzkumnice. Proč jich, ale není více? Hromosvod málem zvohla. Kouká, co by šloha. Pařátky ji klouzají. Nic tu pro mě nemají. Bejt tu zlato, nadělej tu rotyku. Neb straky to mají ve zvyku.

Kamera kouká, zaostřuje. Čapí hnízdo pozoruje. Žije si na vysoké noze. Sleduje dění na obloze. Na stráž od jara do jara. Uhlídá i komára. Díky ní jsme napnutí. Kdy že čápi přiletí. Čápi se s ní kamarádí. Zobákem ji hned poladí. Pak odlétají k Africe. Oddychne si velice. Jen Lojzík sedí na kameře. Výhled jako na opeře.

Loňský rok

Karamelko naše milá, přejeme ti všichni tu, hodně síly, hodně štěstí k dalekému odletu.
Vyleť z hnízda, leť do dále, nevšímej si okolí, špatné lidi opusť lehce, ať tě srdce nebolí.
(Vím je to Wamel...)

4.10.

Lukáš na komíně byl. Je to taky čápomil. Vyčistil nám kameru. Ukázal se v záběru. Vyčistil tak obojí. Výšky on se nebojí. Dolů leze pozpátku. A je celkem v pořádku.

5.10.

Na hnízdo se bouřka blíží, čapíkům teď neublíží. Ať si lije a hrom bije, v Africe se v teple žije a na hnízdě osení, zvládne tvrdší rosení.

Dagmar básní o dešti. Pár veršů pro štěstí. Bouřky ráda sleduje. U toho si veršuje. Nezůstanu pozadu. Všem to zvedne náladu. Básníci se bouřky nebojí. Zvládnou klidně obojí.

Pepa, ten se bouřky nebojí, pár veršů také připojí.

I Blanka s verši neotálí. Spolu s námi to tu válí.

a pak doma zakrátko, zapneme si chraplátko, a na staříčkém chraplátku, poslechne si pohádku.

Kdo vydrží ještě chvíličku. Tak si tu přečte básničku. Po cestě se mi něco stalo. A to mě taky inspirovalo.

Jezerní víla v kabátku šedivém. Může se setkat jedině s obdivem. U hladiny sedí, nehnutě jak socha. Bystrým okem zdánlivě se kochá. Její ladné křivky odráží se v zrcadle. Že může být dravcem, koho kdy napadne. Nad poli se vznáší, jak šátek hedvábný. Její pozvolný let, je velmi nápadný. Uhodli jste, kdo může to být? Sláva. Ano, podobná čápů, Volavka popelavá.

Utichlé hnízdo, do tmy se halí. Čapíci dávno nocují v dále. Podzim se krátí, barví se listí, za chvíli první vločky to jistí. Pod stromek oblečem teplé svetry, pak začnem stříhat krejčovské metry...

6.10.

Říkají jim větrolamy. V dlouhé řadě, nikdy samy. Nad ostatní vyčnívá. Ptákům náruč otvírá. Zvládne všechno, ba i bouři. Ve víru si boky krouží. S kořeny, jak pilíře. Hraje si na rytíře. Dlouhé štíhlé stromořadí. Mraky proti němu pádí. Však statný Topol tohle zvládá. Ukáže jim pevná záda. Ostatní stromy závidí. Že sklízí obdiv u lidí.

9.10.

Krásné hnízdo v překrásné krajině, rádi na něj hledíme. Jen čápy tu nemáme, ale hnízdo jim dobře hlídáme. Na jaře určitě přiletí, dobře se tu vychovávají jejich děti. Irenka seno dodá, v řece, na louce potrava dobře se hledá. Lidé tu čápy milují, oni jim za to radost až domů předají. I nějaké to miminko přinesou, od toho přece na světě jsou.

10.10.

Zamrzlá je na hnízdě tráva i Bohouškův granát zatím odolává, dobré ráno všem

Šla veverka do obchodu, koupit si pár oříšků. Nechtěli tam ale vidět, zákazníci v kožíšku. Prý mám blechy, no považte, to je ale pomluva. Půjdu radši do Makova, tam je lepší domluva. Ochranku tam mají čapí, veverka je nepřekvapí.

Silnější než hrom. Se zvukem jako zvon. Jede na divokých koních. Po lesích i polích. Před sebou velkou hradbu valí. Je vidět z velké dále. Ji nezastaví nic. Dejte si lidi říct. S měchy plné deště krup. Přihítí se na to šup. Láme stromy jako nic. Vytlačí letní hic. S šípy rozpálených blesků. Co zabodává na tu zemskou desku. Žádný nezkrátí divokého oře. To dokáže jen sama bouře. Každý ji obdivuje i raduje se, jak by ne. Hlavně když, zase rychle pomine.

Pepa jede po silnici, stopli si ho dva zajíci. To je klika, jeden říká, že jsme potkali básníka. Odveze nás tam, kam chceme i autogram dostaneme. Pepa je náš kamarád, všechna zvířátka má rád.

Silnější než hrom. Se zvukem jako zvon. Jede na divokých koních. Po lesích i polích. Před sebou velkou hradbu valí. Je vidět z velké dále. Ji nezastaví nic. Dejte si lidi říct. S měchy plné deště krup. Přijít se na to šup. Láme stromy jako nic. Vytlačí letní hic. S šípy rozpálených blesků. Co zabodává na tu zemskou desku. Žádný nezkrátí divokého oře. To dokáže jen sama bouře. Každý ji obdivuje i raduje se, jak by ne. Hlavně když, zase rychle pomine.

12.10.

Pepo, hurá, sem s ní, už se na ni těšíme a tužky Ti brousíme, aby se Ti dobře psalo 😊 a naše srdíčka to potěšilo.

Hladový Pepa zaveršuje, a pak si břicho napěchuje.

Dal jsem přednost řízkám. A do klávesy třískám.

Báseň je delší, to jsem tomu dal. Nu co, na Disko jsem to naťukal.

Srnečko hnědá, příbuzná lani. Kopýtko tvé schovám ve své dlani. Jak černý uhlík, máš čumáček malý. Nebezpečí cítíš, už z velké dále. Upřeným pohledem, získáš si srdce lidí. Tak roztomilé stvoření, to každý přec vidí. Pohladit tě smět po hebkém kožíšku. Bezpečnější je, než sahat na lišku. I ta tvá plachost je, krásná i něžná. Chodíš si po špičkách, jak lesní kněžna. I když nad sebou máš, myslivců dozor. Dávej na sebe i koloušky pozor. Děti tvé chodí s flíčkama na zády. Kdo by tě nechtěl mít, ozdobou zahrady. Obdivovat tvou spanilou krásu, třeba i z daleka. Zůstaň si lesní kněžnou, plachá i divoká.

Je to jenom mašina co si s námi něco začíná,

Ten náš milý robot, zakroutil si chobot. A teď neví co mu je a tak tady zmatkuje.

Robot nezná srandu. Má tu velkou bandu. Nemůže to uhlídat. Neumí se pousmát. Snese i tu blechu. Protože je z plechu.

a nemá nikde zastání, vadí mu i zívání.

Na nás nemá, panečku. Složíme mu básničku.

a nikde si stěžovat nemůže, ani na nádraží v lampárně, neb mu nikdo nepomůže, nerozumí naší lumpárně 😊 nerozumí vtipu českému

Robote, robote, my si tě chytíme. Zavřem tě do skříně a klíč zahodíme!

Robotovi vadí zívání. Proto nás tu prohání. Když skládaly ho mašiny. Zívaly na něj od šíny. Smály se mu hloupý plechu. Neucítíš ani blechu. Nedaly mu všechny šrouby. Proto je tak hloupý.

Robota z nás trefil šlak

až o zem sebou flák.

Vypadl z něj nejeden šroubeček neb není žádný drobeček, než ho dohromady dají, než se o něj postarají. Nějaký čas uteče a kdoví kolik vody Úpou proteče, kdoví.

Pěkné básničky. Tak ještě malou: Robot, to je tvoreček, má plechový mozeček. Když mazání mu dochází, smajlíky nám vyháží.

Z robota zbude jen rezavé smetí. A ani nemůže mít děti. Hopi dělat neumí. Tomu on nerozumí.

No, dva roboti a hopi, to by byl rachot.

Robot nás hodně zaměstnal. A každý z nás by raději spal.

Když už tu robota máme, tak ho nějak předěláme. Může třeba vytírat, úklidu si užívat.

14.10.

A bude to milé překvapení, až uslyšíme na komíně zaklapání.
Sice Úpou nějaká voda proteče, však ono to uteče.

Majestátný koráb, na vlnách se houpe. Psát o ní báseň, není vůbec hloupé. Zahnutá šije do písmene S. Vidím ji moc rád, viděl jsem i dnes. Uhlazená pírká, jak polštář sametu... Napsali pro ni i partituru z baletu. Zobák však ostrý, jako dva meče. Před těmi nepřítel, těžko uteče. Zasyčet umí více než had. Máš-li dobré srdce, nemusíš se bát.... Ostrým okem hlídá své ošklivé káčátko. Které se promění, za pár dní, za krátko. Co že je to za stvoření, seš zvědavostí napnut? Co by to mohlo jen být, než nádherná labuť.

Usíná město a usíná ves, korálky světél okolo hnízda,
v zahrádce u domu štěká si pes a vítr vesele hvízdá.

Poslední báseň dopíšu v noci. Čapí příběhy jsou mi ku pomoci. Nechám si o nich jen dobré zdát. To proto, že je mám rád. Ostatním popřeji, jen čapí snění. Až do rána, až do rozednění.

15.10.

Hnízdečko čapí, jak ten čas kvapí. Zanedlouho tu budou Vánoce a pak se jaro ohlásí. Přivítáme Bohouškovíc rodinku a neodtrhneme se od mobilů ani na chvilinku.

Hroch a slon si povídají. Podívejte zase je tu spousta čápů. Mají křídla, to já chápu. Co chvíli my na záda skočí čapí kus. Copak já jsem nějaký autobus. Mě zas do chobotu klovají. Že prý hady hledají. Povím vám, a to jejich věčné klapání. Už i ve snu mi hrůzu nahání. Kéž by bylo zase jaro a oni poletí. Na sever, starat se zase o děti. Už ani ty hyeny se nesmějí. Když čapí na ně civějí. Jo, jo už aby přišel máj. A nastane Africký ráj.

Jen černo černá tma se na hnízdo vznáší. Světýlka kolem jsou jak světlušky, které nabádají: pojd' jen pojd', pozri sa a čekej na svítání, bude zase o den více, co čekáme na své oblíbence.

Oblíbené hnízdo v Bohuslavicích. Básní se tu ve dne i po nocích.

16.10.

Pěkné vstávání. V sobotním svítání. Libuško a Zuzi. Slunce přijde brzy.

Mlha se tu hznízdoválí, ale není čáp. Je studená a neumí dělat klapy – klap.

17.10.

A jedna kávička ranní☕ co vynese všem spaní a něco k tomu na zub, aby jeden z toho nezhub☺

Mstiboj☘JaLi☘krásné ráno, raničko a pohodový celý den, počkáme až vyleze sluníčko a půjdeme ven..

Ani teplo ani zima. Jen 0 si na teploměru dřímá. Prý proč někam plout. Nechce se ani hnout. Plusy stojí v řadě. Drbou se na bradě. Jen počkej 0 maličko. Za krátko vyjde sluníčko. Možná budeš v šoku. Až budeš stát v doku. Na lodi co má jasný směr. Míří totiž na sever. Jen ať si tam něco zkusí. Tam jsou samé mínusy.

Kominík leze na střechu. Po taškách i po plechu. Do komínu kouká. Štětkou do něj šťouchá. Po roce přijde zas. I když je venku mráz. Na jeden komín nestačí. Ten trochu jinačí. Je na něm hnízdo čapí. Co dělaj klapi, klapi. Tady už jiní kominíci bílý. Říkají si čápomily

Lukáš tahá dráty. Z komínů do své chaty. Aby lepší signál byl. Je to skvělý čápomil. Pájka, kleště, šroubovák. Je to skvělý kabrňák.

Pepo, to je fakt, zima jim nevadí, když najdou ráj potkaní.

Sice mají bosý nožičky. Ale občas nosí lodičky. Když počápí si nohy. Mají na to vlohky.

Mají na to vlohky, si kálet na své nohy.
Mají tenký nožičky, Nemohou nosit botičky.
Ušijem jim teplé gatě, budou je mít na špagátě.
K tomu jedny spodňáry. Se značkou jižní Sahary.

Na hlavičku beranici, závidět jim budou všici.
A šálu kolem krku. Místo klapí, budou dělat vrků.
Místo vody čajíček. Pochutná si každý čajíček.

Budem tu rýmovat ještě chvíličku. A Blanka z toho složí básničku.

KARA kožíšek jim dopřeje, v zimě je pořádně zahřeje.

Básničku a rýmičku, bude frkat do kapesníčku.

Kožíšek z Kary je bude hřát, na zimu si ho budou brát.
K tomu futrál na zobáčky, budou strašit jiný ptáčky.

Na Disco se báseň uloží. Snad se z toho robot nesloží...
Jsme napřed a nikdy pozadu. Zvedne nám to náladu.

Čápi přeju dobrou noc. A nezlobte tady moc.
Hlídá tu robot nebo Danutka. Ať je jen dobrá pohnutka.

Když natáhnou ponožky od Dedoles, bude jim závidět celý les.

Růženko i Tobě v této pozdní době, krásný zbytek neděle a hurá do postele.

Na komíně, tu je radost a je tu hodně veselo, i když čápici jsou hodně hodně daleko. Ale my si zatím
vystačíme, lidičky tu na to máme, dušičky a Vánoce nějak spolu přečkáme a pak jen budeme
si přát aby naši čápici našli cestu zpátky k nám.

Bylo mi tu s vámi skvěle, ale skočím do postele. Mějte krásnou noc, vyspěte se moc, přeji dobrou noc.

18.10.

Tady pěkná sestava. Stále dobrá nálada. Někdo dává kytičku. Já vám píšu básničku.

Komín se chystá na zimu. I na sněhovou peřinu.
Do výšky se pyšně zvedá. Cihly pojí malta hnědá.
Sám jak ten kůl bez plotu. Vypráví o čapím životu.
S hlavou mezi oblaky. Vidí pěkně do dálky.
Stupně ty jsou na lezení. Počasí se stále mění.
Podstavec z pevných základů. Já si jen tak nespádnou.
Čápi mohou, kdy chtěj přiletět. Já tu budu mnoho let.

Korálky světél okolo hnízda, hlídá dnes luna, bledá a jistá,
světýlka teplá jak perly září, úsměv pošlou nám do tváří,
volají luno, přidej se k nám, pro tvoji krásu budeme rám,
společně hravě střežíme hnízdo, pro radost svítíme, to je najisto,
za každým světlem je lidské srdce, co tepe pro lásku k životu křepce,
přidej se luno k nám, bude nás víc, nebudem se bát milovat víc.

A kdo chce zákon v ruce mít, musí povinně fofolu pít.
Jinak nemá žádný nárok neb ho čeká těžký zákrok.

Robote - Padouch nebo hrdina, my jsme jedna rodina.

Robot má srdce z plechu. Když rozebrali střechu.
Ještě k tomu dřaví. Hlídnání ho nebaví.
Až skončí tuhle robotu. Stejně půjde do šrotu.
Nemám pravdu, přeci. Rozpustí ho v peci.
Slévač ho pak odleje. Budou z něho koleje.

Cherryanka běhá po zahradě. Jazýček má až na bradě.
Ivetka za ní lítá. Křídélkama kmitá.

Od ostružiní k jabloni. Stejně ji nedohoní.
I kdyby se víc snažila. A tryskem za ní pádila.
Švestky z vlastní zahrádky. Vyklouzne zpět do pohádky.
Těší se domů na návrat. A o čápech si nechá zdát.

20.10.

Hlasuji pro čapí loučku, čapi budou chodit po paloučku. Bude jim tam krásně, já se snad naučím skládat básně.

Štěně Čertíček, bude asi pěkný lumpíček, když srazil pavučinku z kytiček. Pavouček se pod list schoval, zbytečně pavučinu snoval.

Ježibaba s černým chlupem, šťastně běží se svým lupem, panička jen vztekle zírá, triko je zas samá díra.

Pavouci spřádají koberec. Svedou to, než řekneš švec. Jejich plná louka. Pavučin jako mouka. Chytaj do nich perle vod. Každý kousek přijde vhod. Motaly a motaly. Klidně zvládnou hektary.

Čápomily dělají kliky. Nebojte, to nejsou triky. U počítače myš. Však to dobře víš. Hlasují pro čapi. Děvčata i chlapy.

Pepa, to je poeta, verše na nit navléká, veršičky jak perličky, jsou z nich krásné básničky. Přeji všem krásný večer.

21.10.

Čápomilci chvátejte, čápům s chutí hlas dejte.

Zaslouží si oázu, nezůstanem pozadu.

K vítězství se proklikáme, porazit se nenecháme.

Netopýry pošlu do jeskyně, čápy chci vidět na lučině!

Lehká křídla, plná síly. Mají ptáci, aby se od země odlepili. I semínka borovic lítat smějí. Jen křídla umožňují, kam ptáci chtějí. Vznášet se termikou, pouštět se střemhlav. To ptáci dovedou, buďte bez obav. Na místě se vznášet, přistávat v lese. Kdo to obdivuje, je na správné adrese. S křídly nablízku, a vznášet se v oblacích. Učí nás, povznést se nad věci.

22.10.

Ráno vstanu, dělám kliky. Nejsou v tom však žádné triky.

Stačí sáhnout po myši. Hlasy nám to navýší.

Budem stále hlasovat. Třeba celý listopad.

Pro čápy skvělé zázemí. Klapáním se odmění.

Gramatiku neřešíme.

My dědečkové a babičky si tu užíváme Pepovy básničky.

Nejsou tu žádné školní lavice, neseděli jsme v nich měsíce, ba ani roky.

Trocha poezie nikoho nezabije, ba spíše posílí, chmury rozptýlí...

Ač nejsem ještě babička, potěší mě básnička, od všech zdejších básníků spousta pěkných veršů 😊

@Iveta Čermáková nic naznačovat nebudem, spolu tu do jara pobudem. Čapi spolu přivítáme. Na pozdrav jim zatleskáme. 🤗👉

24.10.

Barevné list, chladivá noc. Kdo to tu kouzlil, kdo převzal moc? Kdo s hvězdami vládne a měsícem taky? Kdo od sebe odhání mraky? I s větrem se přátelí, když studený fouká... Do všech maličkých zákoutí, vtíravě kouká. Kdo by si pomyslel, že už je tu zas. Se zimou přichází kralovat mráz. Zručný to stavitel, je tady a teď. Když na vodě vytváří most, jménem led... Ten kdo ho nemá rád, ať do tepla uteče. Pakliže půjde ven, ať teple se obleče. Však časem zmizí, jak nad hrncem pára. Musíš si počkat, nejmíň do jara.

Dobrý den, dobrou chuť. Přijde taky poezie, za chvíli tu bude.

Tání se zimou jsem kamarád. Proto o ní básním rád.

@Pepík Básník Já se v zimě pořád třesu, ale básně o ní snesu

Zima nás tak testuje. Dobře se o ní veršuje.

Tak si Pepo dávej pozor! Víš, že nad tebou má dozor!

Táni robota se nebojím. Rychle ho hned odpojím.
I robot je náš kamarád. Umí to tu pohlídat.

Pepo! Jistota je jistota. Nenaštví toho robota! Kdyby ti zaracha dal, kdo by nám tu verše psal?

Pepo ty jsi mi, ale hlavička. Nebude chybět žádná básnička

Toho bych se nenadál. Abych veršovat nepřestal.

Už je venku měsíček. Nespí jen pár lidiček. Kochají se jasnou nocí. Nebojte, to nejsou cvoci. Vychází teď krásná luna. Zbudila se ba i kuna. Noc jasná a nevinná. Ale celkem mrazivá.

Danutko děláme jen šprýmy. A skládáme si rýmy.

25.10.

Co dělá Bohunka na jihu? Chytla hada velkého jak koblihu. Na Bohouška pomyslí. I ten by si dal koblihy. Pak namastí si perutě. A taky hajdy na kutě.

To naše hnízdo je každý den jiné, barvy se mění s roční dobou.
Všem nám tu čas jen pomalu plyne a čápi v Africe si vesele zobou.
Až hnízdo bílé se v zelené zas změní, čápi se vrátí! Jistějšího nic není!

26.10.

Světlušky z roztrhaných korálů. Nehledej v lese temných močálů. Třpytky z černého závoje. Velký vůz přivezl do kraje. Nocí co nocí můžeš je spatřit. Když denní hvězda přestává zářit. Jen ten kdo je stvořil, umí je spočítat. A krásná jména jim může dát. Však některé spatřit jednou za století. Můžeš, když kolem soustavy proletí. Mnohé z nich mají tajný kód. Když v souhvězdí vlastní pevný bod. Je to nekonečná a hvězdná farma. Obdivovat můžeš, věčně a zdarma.

27.10.

Pozdravují čápi a taky vás. Myslím na ně denně, přihodil jsem hlas.
Stálo mě to chvilíčku. A ještě píšu básničku.

Co si povídají Bohunka a Bety v Africe? Slyšelas to Betyňko, co se u nás děje? Prý dva se tam perou a třetí se směje. Co klapeš Bohunko. Vysvětlí mi to malinko. Tam v horách plány malují. A lidi pro to hlasují. Prý tam bude čapí ráj. A lidi na to přispívají. Bohunko to je skvělá zpráva. A bude tam i voda a hojná strava? Velmi rychle se to šíří. Prý nemají šanci netopýři. Čápům nejvíc hlasů náleží. Nemá šanci ani mořské pobřeží. No to je skvělé, až se z toho picnu a odvezou mě na ARO. Bohunko, už teď se těším na jaro.

28.10.

Všem, zuzu mill a Pepo, přeji krásné ráno a hlásím, že mám odhlasováno. Jde to dvakrát denně, máme hezky nastartováno.

A ještě zbývá mobil, každý den dvakrát, ráno a večer, klik a klik, jinak nebude snídaně ani večeře, ať se každý probere. Už si o tom povídají všichni v Africe. Vstávat a klikat.

Blani, myslíš Bohunka a Bety že to rozklapali?

Ano Pepo, určitě si to pro sebe nenechali.

Bohunko, přece to jim nenecháme, Bohunka s Bety a určitě i Maky od Bukáčka to řádně rozklapala, Klapityklap...

A taky Johanka s Honzíkem v Makově pomáhají, sice do Afriky nelétají, tak vyhlásili brigádu,

Dobré ráno všem, sice kombajn už neprošel technickou, holt co se dá dělat, ale motyka technickou nepotřebuje, tak ráno a večer po dvou bramborách hezky růčo, přece to netopýrům nenecháme
Odhlasováno

Za mlhou, že by se dala krájet, leží krásný kout naší země.
Na komín věrní čápi přilétají, od jara nám radost dělají.
My tu na ně čekáme, hezky si povídáme a hnízdo jim hlídáme.
Už aby tu byli.

**Bohoušku, Bohunko, jak jste se vyspali?
Zdalipak v Africe jsou také žížaly?
A jaké rybičky tam v Nilu lovíte?
Však nám to na jaře určitě povíte!**

29.10.

Noc je temná nad hnízdečkem, kdepak jsou ti naši milí, noci tráví v teplém jihu a vzpomínají každou chvíli na Bohuslavický komín, že se vrátí na jaro a založí opět dračí rodinu.

31.10.

Zahrabat se umí, jak nikdo jiný. Nejlíp se mu daří do černé hlíny.
Jak podzemní bagr, se kupředu valí. Jeho nadzemní dílo je vidět už z dále.
Je o něm i poutavá pohádka. Však méně radostná, když zrytá je zahrádka.
Roztomilý škůdce, či skrytý tvoreček. To všechno zvládne, jen černý krteček.
Nezvaný zahradník, buduje metro. Všechny nástrahy jsou už jen retro.
Zničená zahrada už není legrace.
Zase my lidé byli bychom bez práce.
To aby si Irenka pořídila psa a říkala mu Česnek.

Krteček u Irenky

U Ireny řadí krteček,
zahrada je samý kopeček.

Prý česnekem ho vymoří,
krtek polévku navaří.
Dobře se cítí krteček,
vykope další kopeček.
Chtělo by to další česneček.

Zima bude tuhá,
česnečka je vzpruha.

Krtku, krtku, krtčku,
dostaneš po zadečku.

Dopadl do chodby kočky trus, krtek se otrásl: to je hnus! Nebudu už štěstí pokoušet, mohl bych potkat Bohouše.

Krtek česnek zavětřil. Zjistí, že sem nepatřil.
Krtek dělá jiné kupy, než ty co jsou od sena.
Na poplach budí kolonii, spustila se siréna.
Už je někde za humny, nikdo ho nedohoní.
A ten česnek od Irenky, ten mu vůbec nevoní.
Krtek už se podhrabává, zas do jiné ulice.
Tam vykope si nové metro, třeba trasu cé.

Bohouš by se s krtkem nepáral, pořádně by s ním zamával.
Radši sbalí si svůj raneček, jinde vyhrabe si kopeček

Už je tma a noc se blíží, mě už zase loupe v kříži.

Táta šel uklidit krtčí hromádku, lopatu si vzal na zahrádku.
Krteček se vyplašil a hlavičku vystrčil.
A tak dostal po kebuli -ouvej ouvej, to to bolí!
Otec teď v kuchyni nařiká, že prý zabil zahradníka.
Šel mu vykopat hrobeček, ale kde už byl krteček.
A že měl na tátu pítku, vyrobil krtinců stovku!

1.11.

Krásné ráno kamarádi Víte, jak policajti sází brambory?" Jménem zákona, rozejděte se!"
A víte, jak je sází čápomilové? Každý den po 12h a sázejí je tak aby jich bylo co nejvíce

Krtek ta jedna potvora. Dostal se k nám do dvora.
Než jsem si šách na bradu. Zrýpal celou zahradu.
Sežral stroužky česneku. A mě je teď do breku.
Neuvařím česnečku. Ty zlobivý krtečku.
U nás na zahradě jsi nezvaný host.
Přestěhuj se k sousedům, ti mají česneku dost.

Čápi natáhli krok. A mají slušný náskok.
Až o 2300 hlasů. My to dáme, budem držet basu. 🐣

Hlasování nenecháme jenom tak,
čáp je přece náš oblíbený pták
A bude to krása,
když vyhraje čápí oáza.

brambora k bramboře čápi jsou na dvoře.

Myslíme to všichni vážně, ať čápi mají svoje lázně.
Nejen oni, i jiní ptáci, zaslouží si tuhle šanci.
Proto nadšeně hlasujeme, ať grant na oázu vyhraje.

Pranostika na Listopad:
Na zem spadlo vše barevné listí.
Čápi jsou v daleké Africe, tím si můžeme být jistí.
Delší je noc a kratší je den.
Nám zbyla na léto vzpomínka jen.

A protože už nemám kytičku. Posílám aspoň básničku:
Za nocí se vkrádá a je krátký jen. V hlubokém spánku, přichází sen. Promítá vzpomínku, jak z letního kina.
Přesně ta co je v mysli zachycená. Někdy taky přání a daleké touhy. I když trvají jen okamžik pouhý. Však sny které žijeme, skutečné mohou být. Stačí se snažit a opravdu chtít. A sny které se nesplní, nás nemusí trápit. Stačí si přiznat pravdu a z plna se ji napít. Pod víčky zraku, modrého, jak len. Můžeš zůstat v klidu, byl to jen pouhý sen.

Čajík s citrónem a medem. My to hlasování svedem.
Zdráv anebo churavý. Zvládnem to bez obavy.
Netopýr nás nepředčí. A čápi ti nás vyléčí.
Chleba máslo s povidlem. Zatočíme i s Kovidem.

Jak málo stačí k čápí radosti. Kousek šunky bez kosti.
A po té co se najíme. Všechny hlasy spojíme.
Zažehnáme všechny viry. Porazíme netopýry.
S hlasováním nepřestanem. Dokud zlatou nedostanem.

Klikáme a klikáme, čas si dobře hlídáme.
Už to bude 12 hodin, honem další hlas tam hodím.

Je to jenom chvílička. A od Táni další básnička.

Jsme jak malé děti s hračkami. Co myš stále mačkali.
Kdyby to čápi viděli. Hned na pomoc by letěli.
Zobákem by zaklapali. Další hlasy by přidaly.

Hibernovat kde nemají, tak to hned tak nevzdají

3.11.

listí žloutne, opadává a nám za 4 a půl měsíce B+B na komíně zamává

Báseň od Pepy: Aj keď bocian tu nie je. Tak pri srdci nás hreje. Že na jar sa nám vráti. Trápenie naše skrúti. Do uší nám zaklope. Hoci keď to nikto nechápe.

Ten kto mu svoje srdce dal. Každý deň sa tu pozerá. Až nad hnízdom zakrúži. Náš obdiv si tak zaslúži.

5.11.

Super, hlasování zdar!! Ani jeden hlas na zmar!

Však netopýrům ukážeme, že s čápy to dokážeme.

Čápi umí klapat, my zas hlasy dávat.

Ten, kdo čápy miluje, pravidelně hlasuje

Adresu má uloženou, netopýři nás nedoženou!

Netopýři někde v jeskyni, tablety vytáhli ze skříní.

Chtějí hlasy na bydlení, čápi jim však plány změní.

Na oázu přispějí, ti kdo čápy milují!

Klapy klap. Čápíci už to tak maj a když zaklapou.

Cesty toulavý ♪♪♪♪ tak to tak je.

Hlasujeme, co to jde, pro čápíky jak jen to jde.

Snad to zlatíčka vyhrají a na loučku plných čápů se za rok podívají.

Co to tady funí, co to dělá dupy dup. Koule samá bodlina, skoro žádný chlup. Čumáčkem vrtí do všech stran. Nehladit, budeš pobodán. I když si to každý pomyslí. Jablka opravdu nenosí. Však užitečný pomocníček. Ježek, malý zahradníček. Do hromádky listí, zaleze si na zimu. Má tam svoji pestrou peřinu. Až Ježek probudí se z jara. Čápi obsadí hnízdo na komíně, firmy Kara.

6.11.

Irenka ze své trasy. Sbírá čápům hlasy.

A pro dobrou náladu Rikina není pozadu.

Až do hlavního města míří. Kam se hrabou netopýři.

Bude oáza pro čápi. Ať netopýr se pochlapí.

7.11.

Rychlým krokem, ladným skokem ke krmítku vyráží.

Oříšky velké malé, do spíže si odnáší.

Kožich s dlouhým chlupem. A s oříškovým lupem.

Honem rychle podívej. Na strom za ní nešplhej.

Stromolezec, co přírodu neničí. Šup a mizí v jehličí.

Sice kožich samá blecha. V korunách stromů je její střecha.

Taková rezavá dotěrka. Říkají ji veverka.

8.11.

I když čápi brambor nejedí. Tak všichni lidi sázejí.

Panečku to bude sklizeň. Získali si naši přízeň.

brambora k bramboře čápi jsou na hoře

A hned je z brambor básnička. Na Disco ji složí Blanička.

Čápomil si z brambor knedlíky nevaří. Bude z nich oáza, snad se to podaří!

Z některých brambor vyrostou myšičky, z jiných pak zase pro čápy žabičky

V mokřadech čápi se bohatě nají, ještě, že u kamer příznivce mají.

Brambor 🥔 sem, brambor 🥔 tam. Komu já ho asi dám.
Brambory 🥔🥔 hodím do řádků. Takhle je to v pořádku.
Jsme tu bezva grupa. 😊😄😁😂. Z brambor bude kupa. 🥔🥔🥔🥔
Se nám bude o bramborách zdát i na jaře. 🤔
No co budem je vozit v kočáře. 🤔

Netopýrům navzdory, všichni sází brambory.
Sází ráno, večer, v noci. Vítězství je v naší moci!

Teta struhadla se chopila, z brambor placky smažila.
Čápům ale nejedou, spokojí se s oázou.
Erteple či kobzole vysázejme na pole,
čím větší bude úroda, tím větší má šanci oáza.

SNĚHOVÉ VLOČKY

Miliony bílých sester chytají se za ruce. Pokud nám to dále zhoustne, jedna chumelenice. Se severním větrem, hrají si na honěnou. Ani cvalet ani tryskem koně je nedoženou. Krátké chladné zašimrání, když dopadnou ti do tváře. Podívej se na oblohu, samé roztrhané polštáře. Padají na hory, louky, do města. Bude z nich krásná, bílá nevěsta. Každá jiná a stejně chladná. Odstranit je, není práce snadná. Lidé budou volat, "Sněží." A my dopadneme tam, kde naše sestry leží. Od prosince do února, no to bude prima. Barevný podzim vystřídá, zase, bílá zima.

RŮŽE, každého záhonu ozdobou. Královnou všech květin není náhodou. Panství svoje, hlídá trny. Královnou, i když bez koruny. Její vůně zalila celou zahradu. Růžová, žlutá, bílá, pozvednou ti náladu. Je někdo, kdo o její kráse pochybuje. Ať zasadí záhon a trpělivostí pěstuje. A když spatříš vonný květ. No, zkrátka, radost pohledět.

Jeřabiny jak drobné korálky
červenají se hezky do dálky.
Den se rychle krátí,
noc se prohlubuje,
sýček na větvi hubuje
a čápi ještě se nevrátí.
Až na jaře vrátí se,
podíví se nové oáze?
Zasadíme brambor celý lán,
mohl by vyjít tenhle plán.

Brambory, též erteple, rostou prý jen v teple.
Pravda to asi není, každý čápomil v říjnu dal se na brambor sázení.
Úroda prý bude veliká, Oáza pro nejednoho čápika.
V Polsku i jinde se přidali, hodně hlasů dodali.

Hezký večer plný poezie, na komíně to tedy žije,
já sem zamávám, hezký večer popřeji vám.
Růži pro dámy, čokoládu pro pány tu dám, vařit večeri utíkám.

Kočičí zima.
Padají sněhové vločky
do kožichu rezavé kočky.
Ta packou třepe,
ta bílá krása zebe.
Ve sněhové závěji,
se myši špatně chytají,
tak jde domů do pelíšku
a má chuť na rybičku.
Že nikam nepůjde v té zimě,
aby se vyhnula rýmě.
Kam by dala kapesník?

Nemá ráda déšť a sních,
namočil by se jí kožíšek hebký,
půjde ven, až bude hezky.

Milada Zdanovcová
Brambor plný nákladák, brzy vykopem jich plný vlak,
na loučce pak při setkání, dobrůtky Irenka z nich připraví.
Maso, zelo, dovezem a všichni se pomějem.
Irenka navaří šlejšky
a Bohouškova rodina bude na nás koukat z vejšky.

9.11.
Sluníčko už hnízdo hladí, kde jsou naši kamarádi?
Užívají si v Africe, my pracujeme velice.
Brambory pilně sázíme a na čápy se těšíme!

Z brambořiště po dešti, krásný mokřad je,
Bohoušek se raduje. Osuší si peří a hned letí z dveří.
V bahně on se prochází, jídlo dětem nachází.

Bohunka hned taky letí, nasytit své malé děti.
Až trochu povyrostou, projdou se s ní raní rosou.

Když psaly píseň o končícím mládí. Když svoje vrkú, neustále ladí. Když Popelka na pomoc jej zvala. Když svoji důvěru jim dala. Když dobří holubi se vrací. Když v sýpkách zrno se vytrácí. Když trefí z dálky znova domů. Když nosí poštu, snad ani neví komu. Když v hejnu na střechu usedá. Když umaže chodník, malá běda. Když Noe svůj zrak k nebi jen obrací. Když holub s větvičkou na Archu se vrací. Když lidé ho mají jako symbol míru. Když nevíš, najdeš s ním i víru. Když Holoubek ti na rameno sedá. Když sklídí tvůj obdiv, jinak se to nedá. Když ho svíráš jemně ve své pěsti. Když utrousí, je to známka štěstí.

Hlásím brambory založený do řádku, a ráno zas, je i víc brigádníků.

Necháme ho přes noc trochu namlsat a ráno ho zasypeme kopou brambor.

Blani, budík nachystej a brambůrky házej

Netopýr se drží jako klíště. Však my mu ukážem i příště. Zač je toho loket. Až ho to bude bolet. Brambory jak koule. Nadělaj mu boule.

Internet na Háděčku, to je žůžo panečku, ráno časně vstanu, na Bohouška juknu. Pokud v hnízdě není, je plné osení. Vítr fučí, zima se vkrádá, kominíci si hřejí záda. Za mň jak 150dní a čekejte naše přivítání.

10.11.
I když čápi jsou již dávno v Africe, přesto dopředu letí divoce. Brambory jsou dobrá sázka, náladu nám zvedá plná řádka. Řádka plná musí být, čápi oázu budou mít. Brambory se sázet musí, aby čápi měli sídlo jistý.

11.11.
to jsem teda zvědavá, co dají přes noc netopýři.
křídla mají šeptavá, po nocích si divně víří.

Netopýři budou muset hodně makat. A hodně fandů lákat.
Stejně hlasy neseženou. A čápy už nedoženou.

však se o to postaráme, dobré lidi nalákáme,
klikat budem jako diví, netopýři hloupě civí.
Čápi vedou víc a víc, nebojí se myšek nic.
Jsou to myšky létací, máme z nich jen legraci.

Jo kdyby okřídlená myš budky chtěla.

Musí se nejdřív podívat, jak se to dělá.
Ať se vzteká, ať se mračí. Dohnat čápi?
To jim nepostačí. Je to úkol nesnadný.
Čápi maj náskok nápadný.

Všichni co dnes stihli bramboru svou dát.
Teď po zásluze mohou v klidu spát.

12.11.

I Sněžka si zaslouží básničku. A to jsem tam byl jen chvíličku.
Slunce kreslí stíny. A každý den je jiný.
S láskou malován. Od stvořitele dán. To mému oku lahodí. A snad se to sem nehodí.
Vyznávat vřelý cit. Zas chtěl by jsem tam jít.

Netopýři jsou proti čápům maličký.
A když nevyhrají, tak jim zbydou básničky.
To však na věci nic nemění. Že jsou taky Boží stvoření.
Netopýr už nás nepředčí. Vždyť čápi, ti jsou nejhezčí.

Agitace zabírá, každý hlasy posílá.
Velkou radost z toho máme, že čápům oázu dáme.
I ostatním tvorečkům. Měla jsem z toho málem horečku.

Tak vzácný dar, složit hudbu k písni. Radost dá i povzbudí v tísní. I když už Miro není mezi námi. Přec, nezůstali jsme tu sami. V jeho písničkách, odkaz žije dál. Není třeba skrývat žal. Zazpívej si Atlantidu, dnes i příště. Měl by z toho radost, to vím jistě. Vzpomínky se mi neustále vrací. Když slyším Baladu o polních ptáčích. Na to pěkně zavzpomíná každý z nás. Vždyť, co bolí, to přebolí, a chce to čas. Jeho písni je tak početná sbírka. Ty budou s námi, Miro Žbírka.

V Itálii to vypadá na velký mráz, pláže zamrzly a neví jak dál. Netopýři v noci bloudí, že prý hlasy hledají, zkoušejí to pořád všude a nějak se ztrácejí. Ale čápi to je jiná, mají od nás všech naději. Že to myslíme, vážně dokazují brambory. Vždyť je to na jejich nové letní sídlo i ostatní ptáčci tam budou mít svoje hnízdo. A tak sázej, sázej, sázej, udržuj brambor plný řádek. Na konci měsíce se uvidí, kolik jsme jich zasadili. Ještě schází skoro půlka měsíce, je to sice dost, ale bramborám věříme moc. Čápi letí pěkně, vypadá to slibně. Všichni obrovskou radost mít budou, až na jaře nám za to krásně zaklapou.

Netopýři ze své sluje vidí, že jim přitahuje.
I když se hodně snaží, čápy teď už neporazí.

Jedu na velký nákup.
To bych mohl pochyťat další wifiny.
A brambor dám do každé skuliny.
Čápi oáza, kdo by se o ní bál.
Hlasovat budem stále dál.
Po sklizni brambory si uvaříme.
Vždyť je taky rádi jíme.

K bramborům si dáme žabí stehýnko. Bohoušek se uskromní malinko

Netopýři kradou brambory. Sází si je do obory.
Však čápi sází dvakrát více. Na louku i do pšenice.
Všude kde se namane. Nikdo z nás nepřestane.
Čápů těch je přeci více. Jako hromu do palice.

Z veršů o hlasování by už mohla být samostatná sbírka: Jak čápomil brambory sázel.

Netopýři vysílají špiony. Obhlížejí naše záhony.
Jsou vidět až za šera. V Makově je zachytila kamera.

Netopýři zase víří vzduch svými křidélky, do hodiny bramborami natrhnu jim pozadíčka

Netopýři jsou už zase při chuti. Ztratili strach z čapích perutí.
Ale my jim ještě ukážeme. Do jeskyň je zpátky zaženeme.
Netopýřům navzdory, zasadíme brambory

Koulela se 🍪 z kopečka k nám dolů, v řádku dírka čekala,
spadla hlavou dolů, nevadí to 🍪, že má nohy vzhůru,
Bohoušek až přiletí, obrátí jich fůru.

dvě archivní ode mě z jara:

Tomáš Prouza

[16:31]

Milí zlatí, sedm neděl
z Afriky jsem domů letěl,
po větru i proti větru,
přes pět tisíc kilometrů.
Bez mapy i bez kompasu
zvládnul jsem celou tu trasu.
My čápi jsme chytří ptáci,
bez GPS navigací
najdeme vždy cestu domů
od žiraf nebo i slonů.

[16:31]

Kde domov můj,
kde domov můj?
Řeka Úpa z hor tam plyne
vláček před tunelem houkat uslyšíme
v dáli září Sněžky štít,
krajem vládne mír a klid.
A tam je to slavné hnízdo,
Kafkův komín, domov můj,
zámek čapí, domov můj.

Netopýr, netopýr. Oholil si černý knír. Vystrkuje svou bradu. Lítá vpřed i dozadu. Nemůže se vůbec hnout.
Čápy chtěl by předběhnout. I kdyby letěl za hory. Zasypou ho brambory.

Netopýr sice v noci chytá můry,
ale šíří samé chmury.
Má kde bydlet, má kde spát.
V noci křídly jen tak tiše zamávat,
a u všech Pegasů se rád zamotá do vlasů
Za to naši čápi milí, si mokřady oblíbili.
Zaklapat si zobáky ráčí,
a sezobat všechnu havěť stačí.

14.11.

Jehličí spadlo z mohutného modřínu. To je jen, protože, chystá se na zimu. Modřínů háj svůj koberec rozvinul. Aby jediný tvoreček přes zimu nezahynul. Má to své výhody, když shodil prady. Teď ani vítr neví si s ním rady. Nevzhledná kostra, tím všechny klame. Když ostatní vítr, vyvrací, láme. S vrásčitou kůrou, jak zoraná zem. Ostatním říká, stále tu jsem. Proč dělá to rok co rok, nikomu nepoví. Snad aby se na jaře pyšnil, že mám plášť nový. Je to dokonalá krása, kde zdravé lesy maj. Z jara tu bude, zas z modřínů, zelený háj.

Ať ví to celá zem. Do čeho jsem blázen.
Čápům hlasy dát. A nejít dříve spát.
Lásku v lidech probudit. Oázu ptáčkům postavit.
Kdo má přírodu rád. Musí jim srdce dát.
K dílu ruce přiložíme. A ptačí ráj postavíme.

Nevím, jaká bude cesta. Jsem ze starého těsta.
Odpočívám častěji. I když moje kosti nechtějí.
Nechtějí se hnout. Musím je nakopnout.
Dlouhá chůze, velká porce. Běhání jde jenom z kopce.

Pepíku, ještě jednu jedinou, krásnou báseň, líbeznou.
Z cest a nebo z domova, každá je vždy nádherná,
o ptačím ráji, či o kvítí než ho posekají,
o čápech neb přírodě, nic nenecháš náhodě.

Brambory jsou pro čápy. Tak ať se každý pochlapí.
Rohlík zase pro labutě. Děláme jim dobré chutě.
Pro sýkorky slunečnice. Nasypťe jim trochu více.
Ořechy pro veverky. Jsou to zrzky čiperky.
Srňám sena do krmelce. Pomalu bez kotrmelce.
Zajíčkovi mrkvičku. Přihopsá za chvíličku.
A nejsou ty brambory chyba? Nebyla by lepší ryba?
Brambory jsou hlasy přeci. Snadnější než Ježek v kleci.

Pomaloučku, polehoučku, přibývají hlásky,
co bychom neudělali pro naše lásky,
rozjeli jsme bramborové brigády,
aby ze sklizně vznikly mokřady.
A když to nevyhrajeme, peněženky vytáhneme,
Živočichy podpoříme, na oázu se složíme.
Táňa P
My jsme parta čápomilů, táhneme za jeden provaz.
Naším čápům vybudujem spoustu krásných oáz

15.11.
A tak jako každý den HLASUJEME, ať projekt na OÁZU vyhrajeme,
a AGITUJEME. Od mobilu k tabletu, hned dva hlasy máme tu.
Sousedy, známé lanaříme, společně určitě ZVÍTĚZÍME.

Jen co ráno vstanu z postele. Běžím rovnou na pole.
Kopu jamky, důlky. Brambor na dvě půlky.
Aspoň toho bude více. Ve větru mi vlaje kštica.
Už mě z toho bolí kosti. Snad těch brambor bude dosti.

AFRIKA,
Gazela a Zebra si povídají. Už jste to taky slyšela?
Ti čapí fandové, se zbláznili docela.
Co to tady motáte.
Ošálit se necháte.
O co tady vlastně běží?
To jsou nějací šamani či kněží?
Chtějí vybudovat čapí ráj.
Pozemky na to vybíraj.
Hlasují a bramborama hýří.
Prý se musí porazit ti netopýři.
Jen ať si do Evropy klidně letí.
Jejich klapání se bojí moje děti.
Stejně se divím velice.
Proč nejsou trvale v Africe.
Vždyť co jim tu vlastně schází.
Sarančata v každém mlázi.
I vody v řece Nigerii teče dost.
Co je to vůbec za blbost.
Na mou věru, jen to vám tu povídám.

Co v buši slýchávám.
Tak ať, mě na tom nezáleží.
Bacha, už sem jeden ze lvů běží.

16.11.

Ondro, prosím, sázej a kamarády sháněj,
doma, v práci, na chatě, čápi budou se mít zlatě.
Je proti nám přesila, ta vždy v noci zabírá.
A když hlasy seženeš, srdce sobě i nám zahřeješ.

Nesmíme se bát to, musíme dát okolí své zapojit a na pole rychle jít,
pěkně sázet do řádku, ať je všechno jak má být z čápíků se potěšit v oáze u Dvora ,to bude nádhera

Dnes se opět pořádá bramborová brigáda. Vyrazíme do polí, všichni sázet brambory. Bude nás víc,
nebudeme se bát netopýra nic

Jeden brambor do řádku. Druhý zase do brázdy.
Pak je všechno v pořádku. Jenom žádné podrazy.
Poctivě brambor sázíme. A i když ještě nevíme.
Zdali čápi zvítězí. Dál to všichni sázíme.
Házet brambor do jamky, nikdy nás neomrzí.

18.11.

I kdyby napadl sníh. I kdyby přijel Krakonoš na saních. Nikdo si toho nepovšimne. I když se tu UFO mihne.
Všichni mají jiné starosti. Aby brambor bylo dosti. Dosti hlasů pro čápi. Kdo viděl UFO ať se pochlapí. Do
konce měsíce to jinak nebude. Koukáme kolik brambor denně přibude. O Krakonošovi a saních nikdo
nevzdychne. Však až to skončí každý čápomil si oddychne.

19.11.

Prosinec, dvanáctý měsíc v roce. Prosinec, tenký led na potoce. Prosinec, období dlouhých stínů.
Prosinec, kraj schován pod peřinu. Prosinec, jsou stromy bez listů. Prosinec, kde jsou si ptáci nejistí.
Prosinec, dříví srovnáno do hranice. Prosinec, hlavy schované pod čepice. Prosinec, zima slunci vládu
vzala. Prosinec, severní vítr k nám pozvala. Prosinec, kouř z komínů si stoupá. Prosinec, námraza na
vlídný dotek skoupá. Prosinec, les sobě ticho hýčká. Prosinec, zaslechnout leda sýčka. Prosinec, nám
schází tažní ptáci. Prosinec, zpět se ještě neobrací. Prosinec, pak vystřídá měsíc Leden. Prosinec, štěstí
že je z dvanácti jen jeden.

Chlapy v hospodě u stolu. Jen Pepa pije fofolu. Do hospody on nechodí. To se zkrátka nehodí.

Růženko, už jen pár a ono to uteče, napadne sníh, budeme jezdit na saních, sníh roztaje a Úpou uteče a
máme je zase tady

Krakonoši, prosím, řekni sojce, ať obletí celý tvůj revír a řekne všem zvířátkům, ať hlasují pro čápy, Anče s
Kubou ať běží do města pro brambory a Trautenberk ať je všechny sadí. Aspoň 50 q

zlatavé korálky okolo hnízda, střeží obloha, stříbrná, čistá, těší s námi na čápi lásky, až z toho jsou v
mracích hluboké vrásky. Čeká je trávově zelené chmýří, na hníždě, kde zatím netopýr víří, z mraků je
přikryjí sněhové vločky, netopýry chytí toulavé kočky, s jarem přijde pak slunko zlaté, a už nás tu Bohoušky
za chvíli máte.

20.11.

Pepo, chlape, jsem tak ráda, že Tě máme.
Hezké verše píšeš, to už známe,
z cest nám fotky posíláš, dobré srdce máš.
A po dnešku je známé, že se s Tebou i do Makova podíváme.
Tvoje reportáž krásná je, Tvoji cestu s pomocí zvířátkům lemuje.
Za vše Ti moc děkuju, a kdybys cokoliv, kdykoliv potřeboval, ráda pomohu.
Lidi jako Ty si moc vážím, buď dlouho zdráv s celou rodinou vaší.
Pepo dík. Slávka.☺

Do Makova je vstup snadný. V létě, nebo i když je den chladný.
Nevěřte tomu, že veverky mají blechy. Přineste jim jablka i ořechy.
Zážitkama je to tam nabito. Matýsek vám ukáže svoje šapito.
U jezírka spoustu zvěře. Krkavec zpívá jako na opeře.
Zvířátka se tam bezva mají. Je to krásný ptačí ráj.

I když Mates není čáp. Umí si ve vlnách taky hrát. Velice mě pobavil.
Srandu vůbec nezkazil. U topení se doma hřeju. Ještě teď se vydře směju.

22.11.

Krásné pondělní ráno, řádně odhlasováno, vše je v pořádku, jsou 3 řádně v řádku a hurá zase do peří i když tomu nikdo nevěří, že ještě budeme spát a něco hezkého si necháme zdát.

ČAJ, dříve než mi múza napoví. Tak si dám čaj mátový. Voňavý šálek uvařit, není zvláštní um. Jeho lahodná vůně naplnila celý dům. Ještě jich spousta uvařím, než přejde chladný leden. Někdo to rád slazené, nebo bez, a jiný s medem. Černý, s ovocem, nebo zeleného listí. Zahřeje na těle i na duchu, můžu si být jistí. Do malého šálku, nebo velikého hrnku. Může být se srdíčky, někdo tam má srnku. Ještě horký pofoukat a nespálit si jazyk. Přichystán od maminky, od dětství krásný návyk. S přáteli zvolna popíjet, no to je lahoda. Tak ať vám chutná tady všem, ať je jen pohoda.

Tady se sází ve dne v noci. A to nejsou žádné cvoci.
Každý to tu chápe. Hlavně že nám to spolu klape.

Stojím u devíti křížů. Nanuka si lížu. Všem přeji pěknou zábavu. Mířím zpět na Šumavu.

23.11.

Když sluníčko nesvítí, když se zlato netřpytí,
když na duši teskno ti je, kdo nás vždycky nastartuje?
Přece naši čápi milí, andělé nebes bílí.
Těšíme se, že na jaře opět zaklapou bujaře.
V zimě si pustíme video a smutno by být nemělo.
HLASUJI, HLASUJEŠ, HLASUJEME!
OÁZU PRO ČÁPY VYHRAJEME!

Mě se ještě nechce spát. Tak si budu verše psát.
O čápech, či o sněhu. Pro radost i pro něhu.
Co srdce jiným pohladí. Úsměv z tváří vyloudí.
Až půjde čtenář zase spát. Bude se mu o tom, možná zdát.

24.11.

Dva brambory vhozeny. K tomu jsme byli zrozeni.
Pro naše čápy hlasovat. Netopýrům dáme šach mat.

25.11.

Dva jsem honem přihodil. A ne že bych hned závodil.
Na vítězství to nemá vliv. Oázu stejně budem mít.

Pepo, moje řeč. I když nevyhrajeme,
jako že vyhrajeme ♣ tak Oázu zbudujeme.
Ta energie z hlasování nemůže nazmar jít,
musíme se světu postavit.
Mokřady jsou dobrá věc, o to žádná řeč.

Sázím, sázíš, sázíme! Brambory do řádků házíme.
A pic kozu do vazů, budem z nich mít oázu.
Naši čápi vzkazují všem, kteří je milují:
Byli jsme celý rok hodní, zasloužíme dáreček.
Jenže tady v Africe nezdobíme stromeček.
I tak nám můžete dárek dát. Stačí pro oázu HLASOVAT!

Mladý čápe, proč se tváříš smutně. Tady v Africe to není nutné. Po domově se mi stýská. Byl tam pěkný kraj a víska. Neboj, poletíme hnedle z jara. Na komín od firmy Kara. O tom už jsem něco slyšel. Když mladý na cestu jsem vyšel. Tam dobré zázemí čápi mívají. Občas i jiného čápa přivítají. Slyšel jsem taky od kámoše Boaza. Že v tom kraji bude taky nová oáza. Tak to nesmíme zůstat pozadu. Už mi to zvedlo náladu. A teď když tu dobrou zprávu vím. Na jaře si tam hnízdo postavím. A ty lidi co pro to hlasují, ani nevědí. Že my dva tam budem sousedi.

Čapí Restaurace U Bohouška a Bohunky

Tady brambory lítají jako chmýří. Nemaj šanci netopýři.

Dochází mi brambory, už jsou všechny na poli.
Do obchodu mne to žene, ať nás netopýr nedožene.
Netopýr dostal bramborou do hlavy. Kamarádi, mne už to nebaví.
Ti čápi jsou velmi rvaví, postavíme si byty sami!

26.11.

Sněžení jde od Makova, bude zase zima nová. Vánoce, Nový rok pak Tří králů, blíží se už přilet čápů. Únor rychle utíká, s čápy se loučí Afrika. Než napočítáme do pěti, zas za námi přiletí.

27.11.

Sázejme brambory do řádků ať je to všechno v pořádku!
Netopýry porazíme a čapí ráj postavíme

28.11.

Bramborová brigáda, jo to byly časy. Mladá záda ohnutá, rozčuchané vlasy. S teplákama od hlíny, sebrat každý kus. U vedoucích brigády, jedno velké plus. Když byl kýbl naplněn, vysypat se musí. Nikdo nikdy neřekl, že práce se mu hnusí. Po svačině s kytarou, písně zněly vůkol. A s veselou náladou, plnili jsme úkol. Sklidit na poli každou bramboru z brázdy. Tyhle vzpomínky mládí, zůstanou nám navždy. I když je to hodně dávno, i dnes nás bolí záda. Bramborová brigáda, v mysli je věčně mladá.

Nad krajinou sněžná víla, zahrada je celá bílá,
v ní běhá štěně čertíček, hledá květy kytíček.
Už tam není ani jedna, jen ta vločka neposedná.
Ještě chvíli zahrádka, bude bílé i štěňátko.

29.11.

Lidičky, nezoufejme, do boje se dejme, navštívíme obchodáky z Wi-Fi se tam dá hlasovat taky, Nevzdáme to, nenecháme my to jen tak okřídlená myš přece není pták.

30.11

Chumelí a padá snížek bílý,
brambory už nesázíme, máme volnou chvíli.
Už je máme na talíři, to je jídlo naše,
dnes se v tuku pěkně škvíří, zítra bude kaše.
A pozítří bramboráky, potom zase kyselo,
to by bylo trochu divný, aby nám nechutnalo.
Bramborová placička jak ji dávala babička,
dědeček je všechny pek, nechoval se jako šnek.
Ruce mu jen kmitaly, by se děti poměly,
za pár dní pak z brambor guláš, potom zase knedlíky,
vždycky dobrotu si chutnáš, pozveš k stolu jedlíky.
Dnes se zvláštní jídla vaří, na talíři různé zříš,
někdy cizí jídla s chutí sníš, jindy se zas podivíš.
Listí spadlo, pole ztichla, příroda se zklidnila, zima přišla do kraje.
Advent, Vánoce a čekat do jara, až sníh zase roztaje.
Na Svatýho Řehoře, když čápi letí přes moře,
sedlák nabral na vůz brambor, jel je sázet na pole.
Všichni za ním běželi, řádky rychle dělali,

po práci pak s večerem, zdravili se se sousedem.
A než přišlo brambor braní, to vám bylo starání,
by hospodář a všichni doma, v zimě měli pochutnání.
Letos je to všechno jinak, sázeli jsme z podzima,
by jsme čápům přilepšili, ano, bude Oáza.
Přátelům z celé Země děkujeme a na čapí křídla s láskou vzpomínejme...

Báseň složená den před finálem, věřil jsem tomu. Děkujeme čápomilům, že své hlasy daly. Z blízkých krajů a někteří i z dále. Z Čech Moravy a Slezska. A taky naší sousedé, ze Slovenska. Až z daleké Kanady, a nebo od Japonska. K podpoře se přidaly ze severu, z Polska. Pro některé úkol nesnadný, to já chápu. Abych všechny vyjmenoval, potřeboval bych mapu. Dílo se tak podařilo, Oáza čapí bude. A pro ostatní ptáčky tam místo taky zbude. DĚKUJEME

Mám zbrusu novou bambuli, chlubí se čepice. Podívá se šála, jo, sluší ti to velice. Rukavice tleskají, ty jsi pěkná šála. Ale nejsi trochu delší? bývala si malá. Připletli mi třásně, o kus delší sem. A ze všeho nejvíc už se těším ven. Já se také těším na zimu, přidává se čepice. Tak to jsme na tom stejně, i já se těším velice. Dáme si studeného větru na kuráž. A vyvětráme z vlny aviváž. Na čerstvém vzduchu, spolu, to je skvělé. A našeho človíčka zahřejem na těle.

2.12.

Co zvedne dobrou náladu, co dva lidi spojí? Co změní tvoji tvář, a možná taky mojí? Co na celém světě, lidi vždycky spojí? Co je občas vzácné a přesto nic nestojí? Co na dětské tváři, vidíš nejraděj? Co umí kouzlit víc než čaroděj? Co v očích hází jiskru, když se podíváš? Co nejvíce ti sluší? Když se USMÍVÁŠ. Co když do smíchu ti není. Co když smutek tvář tvou mění. Co když přátelé ti schází. Co když jen vrásky tě doprovází. Co když ti není do zpěvu, a není ti hej. Co s tím zkusit něco udělat, svůj ÚSMĚV ne

7.12.

Školní cesta Kráčím starou cestou, cítím se v bezpečí. I když dávno není hlavní, pro mě je tou nejhezčí. Vzpomínky mi vrací, když do školy jsem jezdíval. A někdy taky pěšky se po ní domů vracíval. Usednout na pařez, kde dříve jsme třešně sbírali. Vylezli jsme na strom, ač plody byly nezralý. I když žádné stromořadí už cestu nekrášlí. A svoji první lásku jsme na ní nenašli. Dál vzpomínkami kráčím, kde není žádná lest. Vždyť ta cesta školní, je tou nejhezčí z cest.

Pepa nezralý třešně jedl, po chvilce celej zbledl. Až zeleněj byl, cestu ke škole zblil.

Lištička vše slízla. A potom hned zmizla. Je to chytrá Bystrouška. Koukej se jí na ouška. Než ji někdo spatří. Sežere toho za tři. Zmizla jako kometa. Stopy rychle zametla.

8.12.

Bohoušku slyšel si ty novinky. Týká se to každé čapí rodinky. Tam na komíně firmy, v Kaře. Vytiskli nové kalendáře. Budou hlídat naše přílety a odlety. Copak čapí jsou nějaké komety? Bukáčku ty lidi jsou na nás vskutku závislí. Když na nás takto pomyslí. Dobré zprávy se jen šíří. Byli přehlasováni všichni netopýři. V oáze si to užijeme z jara. Je to dar od fanoušků, Co je Kara. Máš na mysli Bohuslavice? Ano, tam hlasovali nejvíce. Tak ať zapíšou si v kalendáři. Že v Africe se nám taky daří. Ať počítají jen tři měsíce. I my jsme nazpět, těšíme velice.

9.12.

Vločka k vločce sedá. Silničáři volaj běda, běda.
Kdo nám cesty vyčistí. Zimou jim cvakaj čelisti.
S lopatama je to dřina. Jó v létě, to bylo prima.
Řidiči volaj, aje. Cestáři? Počkáme, až to roztaje.

10.12.

V zasněžené krajině vláček do dětství houká
a vločky vzpomínek dosedají na komín.
Černá a bílá vyrazily do světa. Chybí mi křídla, tak jen sním.

Třídím v mysli vzpomínky. Na mnohé čapí rodinky.
Nelehkou sezónu zvládly. A mnozí teď žijí v dále.
Zimní čas se zastavil. Štěstí že jsem tady byl.

Prožil s nimi mnohé bitvy. Někdy ostřejší než břitvy.
Tak jak mysl nejde zastavit. To pěkné chci před očima mít.
Vzpomínky třídím v mysli dál. Vynechat jednu, toho bych se nejvíc bál.
A to mě na tom nejvíc baví. O vzpomínky, mě nikdo nepřipraví.

11.12.

Zajíc běží zahradou. A není to náhodou. Přiblížil se k velké kouli. Co černýma očima poulí. A za malou chvíli. Odnáší si mrkvičku. Je to dlouhá zelenina. Mezi zubama ji třímá. Ta tvořila dlouhý nos. Červenější než má kos. V tom bude ale velký háček. Chudák smutný sněhuláček. Bez nosu mu cosi schází. Až mu z toho tady mrazí. Hodná dívenka za chvíli. Dala mu tam větvíčku. A teď když je kompletní. Úsměv za smutek promění. Zajíčka však mrkvička láká. Hledá jiného sněhuláka.

Irenko, také se připojuji a hlavně ať Ti nožky obě slouží dlouhodobě, hodně zdravíčka a růžová líčka.

12.12.

Unášen na polštářích větru. Nad horskou krajinou, stovky kilometrů. Šedivý mrak, plný sněhu. Spustil na zem, bílou něhu. Nediťte se, vždyť je zima. Padá vločka, každá jiná. Šedivý mrak není vůbec lakomý. Spouští vločky na střechy i na komín. Celou krajinu zasypal. Bílou něhu všem rozdal. Unášen větrem na dlouhé trati. Za dopravu nic nezaplatí.

13.12.

Hnízdo je jak dort z polárky, já až se těším na dárky.
Ale ježíšek toho má moc, nestihne všechno do vánoc.
Že však si ví vždycky rady, tak si pozval kamarády.
Však běda! Santův sob si namohl nohu.
A děda Mráz odešel do důchodu.
Jen na čápy je spolehnout, na jaře se k nám vždycky vrátí!
To bude nejkrásnější dáreček, náš drahý čapí páreček.
Trošku si počkám, nevadí. Oni mi to pak nahradí!

PRO MAMINKU.

Jemná dlaň, co vrásky neskrývá. Natažená paže, která náruč otvírá. Ruka co vykonala spoustu práce. Dlaň, která ti mává a ty víš kam se vracet. Konečky prstů, co jemně hladí. Sevřená pěst, kterou opustilo mládí. Dlaň, ze které si v dětství pil. Přísná ruka, to proto, abys správně žil. Vztyčený prst, z té nejupřímnější lásky. Do svých dlaní vem a to bez přetvářky. Štědrá ruka, co žila vždy skromně. Maminko milá, teď opři se o mě.

@Hana Machova Jsme tu všichni kamarádi, kteří mají čápy rádi. Chováme se k sobě mile, prožíváme pěkné chvíle. Sdílíme i starosti, ale hlavně radosti. Také se tu učíme, to co ještě nevíme.

Táňa básní pohotově. Je to mistr ve svém slově.
Očička ji blikají. A Hankou si tykají.
Radost z to mají všici. Všici zdejší kominíci. 😊

Blanka je vždy na blízku. Hází nám to na Disku. Všichni co jdou na komín. Vytvořili bezva tým.

Na komíně hnízdí draci. A my všichni jsme závisláci.

Stromečku zelený, vítám tě v městě. Že jsi se odhodlal k tak dlouhé cestě.
Z paseky zelené, přišel jsi z dále, kde malí zajíčci s tebou si hráli.
V pasece zelené smutno je nyní, sních na ni napadal.
Skrylo ji jíní. Zajíčci utekli, bylo jim zima.
Pod sněhem tichounce všechno teď dřímá.

hnízdo tu má čepičku, ze sněhobílých vloček,
než naděješ se človíčku, uslyšíš jarní vřískot koček,
a na komíně klapání, těch dvou našich srdcí,

každým dnem jsou blíž a blíž, za láskou se vrací.

ještě chvíli a šťáva kvílí, ve sklenici zavřená,
neb v kuchyni pomáhá mi naše hvízdla Arwena.
Pomáhá tu stále více, ukradla mi rukavice,
na vyndání šťavičky, hledám jiné pacičky. Je to láska ušatá.♥

15.12.

dobrou noc a sladké sny, však i hnízdo nám už tiše spí,
hlídaj ho světýlka v bělostné mlze, vypráví bliknutím o naší touze,
vidět už Bohouše toužebně klapat, k sobě do hnízda Bohunku lákat.

17.12.

Už jsem tu, byl jsem pryč jen chvíličku. Abych na dobrou noc napsal básničku.
Taký mladý bocian. Priletel na jar rovno k nám.
So zobákom dokorán. Vačší ako krdel vrán.
Hlavu na chrbát si dal. A poriadne zaklapal.
Počuli to malé děti. Ujo, bocian k nám letí.
Tak to je dobrá správa. A až na jar bude zelená tráva.
Privítame život nový. V Čechách poďakujú tam čápovi.

18.12.

Poděkování Pavle, co pěkné písne pouští.
Tím na srdci stesk po čápech rozpouští.
Od všech čápomilů, hlavně hodně zdraví.
Poslouchat tento pořad, to nás velmi baví.
Pavlíčko, mockrát děkujem.
Píseň s tebou si poslechnem.

20.12.

Já jedu dál. Mě čeká další sál.
V pondělí jsem rozjel můj týdenní seriál.
Tam prodavačky jsou. Vezu jim šunku uzenou.
Z volantu neslezu. Až všechno rozvezu.
Vezmu to cestou nejkratší. Mě úsměv postačí.

KDYBY dnes přiletěl čáp, moje srdce zaplesá. Kdyby dnes přiletěl čáp, oslavil bych nebesa. Kdyby přinesl
ho vítr, zamával bych na pozdrav. Kdyby z daleka mě slyšel, zavolal bych, buď nám zdráv. Kdyby to byla
pravda a ne pouhý sen. Zavolal bych lid, pojďte honem ven. Kdyby přistál na komín a nahlas zaklapal.
Kdyby to byla pravda, dlouho v úžasu bych stál. Kdyby to bylo z jara, bylo by to reálné. Přestal bych říkat
Kdyby, už je to skoro otravné.

24.12.

Ve své podstatě je robot hodný v podobě plechové.
Jen ho nesmí budit děti zlobivé.
Avšak i neznámých dospěláků se to týká.
Nemůžou se divit, že na hlavu jim spadne klika.

To byla poštovní poštolka a přinesla nám přání od miláčků 😊

Cituji: Prožijte krásné vánoční svátky, na jaře jsme opět tady doma zpátky.

26.12.

Já jsem malý koledníček, přišel jsem k Vám pro pětníček.
Pětníček mi dejte, nic se mi nesmějte.
Na čápy já ho dám, rád se na ně dívám.
Na komíně na hnízdě, všichni s čápy rádi jsme.♥🎄❄️

Přišla zima, jak má být. Chtěla všechno zamrazit. Mnohým ztuhnul úsměv na líci. Jiný narazil si čepici.
Ještě daleko je jarní tání. Zima přišla bez vyzvání. Spoustu sněhových vloček, s nekončícím davem

Přikryla zem velkým bílým hávem. Zamrzly potoky i řeky. Vemte si na noc silnější deky. A pokud zima dovolí, vystrčit nos povolí. Však i ona svoji vládu odevzdá. Nebude trvat věčně a není to ve hvězdách.

Bílé, pocukrované stromy studí. Pláčou bolestí pod tíhou krásy.
Ledový závoj, dar nebe je hladí. A slzy rampouchů kanou na jejich řasy.
Však žádná krása není věčná, ať nosí štěstí, či jen bolest.
Ať skutečná, či neskutečná. Zmizí, jak třpyt vyhaslých hvězd.
Stromy zas zvednou svoje větve. Jen chladná rosa na nich zbyla.
A pohlédnutí slunce letmé a kde je zima? Kde se skryla?
A až se zcela ztratí, opět opět přiletí čápi.

Jedna básnička, kterou si pamatuji už víc jak 40 let
Ve sněhové metelici, našla myška makovici. Pískla radostí. Jistě že ta makovice zrníček má na tisíce, teď mě pohostí. Kousla z hůry, kousla z důly makovici zoubky půlí. V tom slyší od spodu. Hoří hoří někdo nám tu makovici boří. Vylezla z makovice můrka krasavice, komár jako plyš, komár s tečkou na zadečku, všichni prosí myš. Nebourej nám naši vilku, chcem si pospat ještě chvilku, podívej, jak je venku mráz, tak se nám tu hezky spinká až rozkveté konvalinka rozejdem se zas. Myška se jim klaní k zemi, ach přátelé promiňte mi, měla jsem jen hlad nejsem žádná loupežnice, jen račte dál do ložnice, jen račte dál spát.!!

27.12.

Pěkné ráno všem co už jsou vzhůru. Až vydáte se na krátkou nebo dlouhou túru. Dejte pozor na zmrzlé louže. Na silnici i chodníku to klouže. *

Pepo, dobré ráno, asi dnes nevystřím nos, abych si nedala na kokos.

Netahejte dnes ven Blaničku. Možná složí další básničku.

Radši si uvaří kávičku ranní, aby vynesla spaní.

Dopředu se omlouvám, že vaše srdce trápím. Máš-li těžký život, porovnej to s čapím.
Půl života bez zázemí a domova. Každou sezónu, začínat od znova.
Překonat dlouhou vzdálenost, i když ví předem kam.
Vyhnut se všem zkouškám i nástrahám.
Za každého počasí, vychovat novou generaci.
Přesto se na hnízdo, každým rokem vrací.

28.12.

Čápi, čápi, čápice, jak se máte v Africe?
My tu metr stříháme, moc se na vás těšíme.
Chcem vám do nového roku přát, ať nemáte nikdy hlad!
Na jaře příznivou termiku, budete doma ve mžiku!

Venku silně fouká. Zas zelená je louka.
Do toho stále prší. Bílá zimě sluší.
Však počasí se zbláznilo. Řeku z břehu vylilo.
Snad nebude to velký šok. Napadne sněhu na přes rok.

29.12.

Mlha se válí, čápi jsou v dáli,
na jihu se dobře mají, teplíčka si užívají,
čas návratu už se krátí, těšíme se, až se vrátí

30.12.

Až pojedu cestou, pár veršů posbírám.
Složím krátkou báseň, a přivezu až k vám.
Na čapích křídlech, vznese se za obzor.
Podívejte, letí, přenádherný tvor.

V tom malebném kraji, za tou hustou mlhou. Za sedmero kopci, za barevnou duhou. U řeky tam leží, pěkná čapí loučka. Až rozpustí se mlha, tak mé oko se dočká. Spatřit na komíně, vysoko čapí trůn. Vyšší,

než kdejaký okolní dům. Z jara se tam vrací, známý čapí pár. Pro milovníky královské rodiny, nejhezčí Boží dar. Čapí život vsutku, mnohé útrapy obnáší. Ale věrným pozorovatelům, radost a štěstí přináší.

Tak dostane ránu maličkou, praštíme ho něžně paličkou.

Anebo od Bohunky váleček. Bude ho bolet hlava i paleček.

31.12.

Kamarádi klapy klap,

přiletěli jsme k vám jen na skok, panuje v našem rodném kraji nyní zima a to není pro nás moc prima. Přejeme vám všem dobrý start do nového roku 2022, už se na vás těšíme, kufry za pár dní balíme, naše hnízdečka zase obsadíme a tím vám radost uděláme. Tak šťastný a veselý a hlavně pevné zdraví klapy klap.

Ozvěnou zní, tvůj melodický hlas. Ozvěnou zní, přijed' ke mě zas. Ozvěnou zní, tvůj veselý smích. Ozvěnou zní, vrať se, až roztaje sníh. Ozvěna zní až z dalekých hor. Ozvěnou zní, přenádherný chór. Ozvěnou zní, pozdrav z velké dálky. Ozvěna zní, jak srovnané korálky. Ozvěna se odráží od skalní stěny. Ozvěna zní, buďte zticha jako pěny. Ozvěnou se volá, na toho kdo se ztratil. Ozvěna zní zdarma, není důvod, abys platil.